

உ

சிவமயம்.

வேணுவனபுரணம்

காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்

நெல்லையருக்கக்கோவை

ஆகிய மூன்றும்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்

எழுதிய

உரைக் குறிப்பும்.

சுவாமிநெல்லைப்பர் கோவில்

தருமகர்த்தர்களாகிய

திருநெல்வேலி

ஸ்ரீமத் A. V.

இராமசாமிபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலிப் பேட்டை

ஸ்ரீமத் வெ. மு.

சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

ஆகிய

இருவர் பொருளுதவியால்

மதுரை

விவேகபாறு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

1914

விலை

八

உ
சிவமயம்.

வேணுவனபுரணம்

காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்

நெல்லைவருக்கக்கோவை

ஆகிய மூன்றும்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்

எழுதிய

உரைக் குறிப்பும்.

சுவாமியெல்லையப்பர் கோவில்

தருமகர்த்தர்களாகிய

திருநெல்வேலி

ஸ்ரீமத் A. V.

இராமசாமிபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலிப் பேட்டை

ஸ்ரீமத் வெ. மு.

சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

ஆகிய

இருவர் பொருளுதவியால்

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

1914

விலை

உ
சிவமயம்.

முகவுரை.

வேதம் ஆகமம் புராணம் ஸ்மிருதி முதலிய நூல்களாற் பரங் பொருளெனச் சொல்லப்பட்ட சிவபெருமான் சீவகோடிகள் உய்யும் பொருட்டு, அருவுருவத்திருமேனி கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவக்ஷேத்திரம் பலவற்றுளொன்றாகிய திருநெல்வேலி யென்னும் க்ஷேத்திரம் செந்தமிழ்ப் பாண்டிவள நாட்டிற் சிறந்து விளங்கும் பொதிகைமலைச் சார்பிலுள்ளது ; இது, ஆயிரக்கணக்கான பல வருடங்களுக்கு முன் வேணு (மூங்கில்) வனமாக இருந்தது. அக்காலம் செப்பறைக்கு அடுத்த மணலூரை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசாண்டுவந்த முழுதுகண்ட ராமபாண்டிய ராசன் அரண்மனைக்குப் பால் சமந்து கொண்டுவரும் முழுதுகண்டராமக் கோனார் பூருவ புண்ணிய முதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய அப் பரம்பொருள் ஒரு மூங்கிலடியில் சிவலிங்கமாயெழுந்தருளி அவ்வரசனுக்குத் தரிசனந்தந்து அவனாற் செப்தித்த திருக்கோயில் கொண்டருளிப் பின்னர் அனவரததான நாதராய் அறுபதியிர வருடம் ஏக சக்கிராதிபதியாயிருந்து அந் சாட்சி செய்யப்பெற்ற மகாராசதானியுமானது.

இஃதன்றி, அகத்திய முனிவர் முதலிய அநேக மகருஷிகளாற் பூசிக்கப்பெற்ற மகத்துவ மிகுந்து சிறந்தோங்கிய தென்பது அறிவுடையார் பலருமறிந்த விஷயமே. இவ்வருமைப் பிரபலக்ஷேத்திரமாகிய வேணுவன வரலாறு முழுவதும் முற்காலத்தில் மற்றைத் தலபுராணங்களின் சரிதம் போலவே சம்ஸ்கிருத பாஷையிலெழுதப்பட்டிருந்தது. இதன் பெருமை தெரிந்த சிவாசாரியரும் சைவாசாரியரும் சிவனடியாரும் இதைத் தமிழ் மொழியிலே ஒன்பது சருக்க, மாகப் பிரித்து 454 செய்யுளாக வேணுவனபுராணமெனப் பெயரிட்டு மொழிபெயர்ப்புச்செய்து பாடுவித்தனர். பாடியவர் பெயர் முதலியவை ஒரு இடத்தினுந் தெரியவில்லை. இப்புராணம் படிப்பவர் மனத்திற் பத்திக்கனி பழுக்கச்செய்வதுடன் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் சிலேடை கற்பனையாகிய பல நயங்களும் நிறையப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதுபோலவே திருநெல்வேலித் தலபுராணமென்பதொன்று இப்புராணசரிதகூலத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் அநவரததானநாதர்

அன்பர் பலர் பொருட்செய்தருளிய அற்புதமாகிய பற்பல திருவிளையாடல்களை மிகவும் விரித்துக்கூறி வெளிவந்துள்ளது. அங்ஙனம் வெளிவந்தது முழுதுகண்டாரம்பாண்டியராசனால் வேணுவனம் நகரமாகிய பிற்காலத்தி லென்பது திருநெல்வேலித் தலபுராணம் என்னும் பெயரினாலேயே நன்கு விளங்கும். இது நாற்பத்து நான்கு வருடங்கட்கு முன்னரே அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றது. ஆயினும் புராதனமாயுள்ளபுராணம் வேணுவன புராணமாதலால் இதை எல்லாரும் எளிதிலே படித்துப் புருஷார்த்தங்களையடைய வேண்டுமென்றெண்ணித் திருநெல்வேலியில் அரியபெரிய நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்தலே தங்களுக்கோரணிகலமாகக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமாத் கவிராச நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்களும், ஸ்ரீமார். எஸ். பால்வண்ண முதலியாரவர்களும் இப் புராணத்துடன் தோத்திரஞ் செய்வார்க்கு இன்றியமையாததாகிய காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழையும், இன்பமதுபவிப்பார்க்கு மகிழ்ச்சியைச் செய்யும் நெல்லை வருக்கக் கோவையையும் பலபிரதிகளை யொருங்கு சேர்த்துப் பரிசோதித்துக் குறிப்பு விளக்கமெழுதுவதுடன் கோவைக்குத்துறைகளும் துறைகளின் பொருள்களும் விளங்க எழுதி அச்சிற் பதிப்பித்துத்தருக என்று என்னையேவித் திருநெல்வேலி ஜில்லா சிவ தேவஸ்தானம் மகாகனந்தங்கிய கமிட்டியாரவர்களுக்கும், சுவாமி நெல்லையப்பர் கோயில் தருமகர்த்தர்களாயிருக்கின்ற திருநெல்வேலி ஸ்ரீமத் A. V. இராமசாமிபிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலிப் பேட்டை ஸ்ரீமத் வெ. மு. சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் ஆகிய இருவர்களுக்கும் இவ்விஷயங்களைத் தெரியச்செய்தவுடன் இவ்விரண்டு தருமகர்த்தர்களும் சிவநேசச் செல்வமும் சிவபுண்ணியத் தெனியும் நல்லொழுக்க நற்குண நற்செய்கைகளும் பரோபகார தரும சிந்தனையும் உடையவர்களாதலால் மிகுந்த ஊக்கத்தோடு அச்சிற் பதிப்பிக்கும் செலவுக்குத் தேவஸ்தானத்திலிருந்து வேண்டிய பொருளுதவியும் பிறவுதவியும் செய்தார்கள். அவர்களுதவியைக் கொண்டு மேற்குறித்தவாறு செய்யவேண்டிய வேலைகளெல்லாம் என்னாலே தெரிந்தவரை ஒழுங்குபெறச் செய்து அச்சிற் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினேன். அறிவுடையோர் அங்கீகரிப்பாராக. ஸபம்! ஸபம்! ஸபம்.

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கவித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

உ

சிவமயம்.

வேணுவன புராணம்.

* பாயிரம் .

கடவுள் வாழ்த்து,

நெல்வேலி நாதர் .

பொன்கொண்ட மலரயனு நெடுமாலு மமரர்களும் புகழ்ந்துபோற்ற
மின்கொண்டமருங்குமையாளிடம்பயிலநடம்புரியும்சிவமேலோன்
கொன்கொண்டவைங்கரனுமறுமுகனும்புடைசூழங்கோமான்மீடான்
மன்கொண்ட நெல்வேலி நாதனிரு பாதமலர் மனத்துள் வைப்பாம்.

காந்திமதி.

ஏர்கொண்ட நெல்லநகரிடங்கொண்டு வலங்கொண்டங்கிறைஞ்சு வோர்கள்
சீர்கொண்ட தன்னுருவும்பரனுருவும் விளங்கவருள் செய்து நாளும்
வேர்கொண்டு வளர்ந்தோங்கும் வேயின்றமுத்தைமிகவிரும்பிப்பூணும்
வார்கொண்ட களபமுலை வடிவுடைபராயகிதாள் வணங்கிவாழ்வாம்.

பொல்லாத விநாயகர் .

கல்லாருங் கற்றாருங் கைக்கொண்டு மனமகிழக் கவிக்குக் குற்றம்
புல்லாமற் சுவைமருவ நவைமருவு மிடையூறு பொடிய நாளு
மெல்லாரும் புகழ்பெருமானிடந்திகழு மொருசிறுமானினிதாயின்ற
பொல்லாத கடக்களிற்தி னல்லமல ரடியிணைகள் போற்றி செய்வாம்.

சண்முகக்கடவுள் .

தெம்முகமாய் வருமசுரர் குலமாளத் தேவர்குலஞ் சேர் வாழ
வெம்முகமும் புகழோங்க வறமோங்க வகமோங்க விடர்க ணைக்கத்

* பாயிரம் என்பது-தேய்வணக்கமும் செயப்படுபொருளுங்கூறுவது.

(உ) தன்னுருவு = சத்தி சொருபம்.

தம்முகமா மகந்தையினு விகந்துதிசை நான்முகனார் ததைந்துகாண வைம்முகனாரிடத்துதித்த வறுமுகனாரிருசரண மகத்துள்வைப்பாம்.

திருநந்தி தேவர்.

மனகவலை யறவடியார் பதிபசுபா சந்தெரிந்து மன்னி வாழ வனகமிரு மருள்விளக்கி யானந்தப் பரவையிடை யழுந்தச் செய்து கனகவரைச் சிலையாள் ரினிதுறையுங் கயிலைவரை காக்கு ஞான தினகரனா மருணந்தி தேவனிரு பாதமலர் சிரமேற் கொள்வாம்.

மூவர்.

வேறுபடு பரசமய விருணீங்க வன்பர்மதி விளங்கி யோங்க மாறறவே வருஞான பானுநிகர் சம்பந்த மன்னர் தாளு மாறணியுஞ் சிவனருளா லலைகடலிற் கன்மிதப்பாக் கப்பர் தாளு மேறுடையோன்றித் தாளும்புகழ்சேர்சுந்தர்தாளுமிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

அரித்தானை யடியர்பவ மழித்தானை யுரித்தானை யடர்ந்த வேளை யெரித்தானைப் புரமெரியச் சிரித்தானை நரித்தானை யெவையு மாள பரித்தானை தனியுலகம் பரித்தாளும் பாண்டியற்குப் பாவித்தானைத் தரித்தான மனத்தினரா மாணிக்க வாசகர்தா டலைமேற்கொள்வாம்.

சண்டேசுரநாயனார் முதலிய சிவனடியார்.

கைம்மமூவால் வருதாதை காலிரண்டுந் துணித்துமலர்க் கரங்குடம்மி லம்மமூமான் றரித்தவர்தா ளடைந்தபுகழ்த் தண்டசுராதி யான செம்மைநெறி யளப்பரிய சிவனடியாரடிமலர்கள் சிரமேற்கொண்டிங் கிம்மையினு மறுமையினு முளபயன்க டவறும் லெய்தி வாழ்வாம்.

ஆதிசைவர்.

மூண்டபெருந்திருவருளாளப்பரிய சிவாகமங்கண்முழுதுமோர்ந்து பூண்டபெருந் தொண்டினுடன் றமிழ்த்தெய்வப் பாண்டியனார் புகழ்ந்து நின்று வேண்டவளார் தருணெல்லை நாதர்திரு மேனிதனை வியந்து நாளுந் தீண்டியருச்சனைபுரியுஞ்சிவமறையோர் சரணமலர்சிந்தைசெய்வாம்.

(ரு) மனகவலை - எதுகைநோக்கி ஒற்றிரட்டிக்கவிலலை. (எ) அடியர் பவமழித்து அரித்தானை யெனக் கூட்டுக.

சைவாசாரியர்.

மதிமபலுற் றடியவர்கள் பவக்கடலி லமுந்தாமன் மலர்ந்த நீர்செங்
கதிருலவு சரணமரக் கலமளித்துப் பேரின்பக் கரையிற் சேர்த்து
நிதியமெனக் கழைவனத்து ணிமலனையேயனுதினமு நினைந்துவாழு
முதன்மைபெறுமருண்மடத்து முதலிகடம்பதமலருமுடிமேற்கொள்வாம்

நின்று சீர் நெடுமாற நாயனார்.

படிமன்னு மிந்துகுலத்தொருபரிதி யெனவுதித்துப் படர்ந்ததேசார்
முடிமன்னரடிதாழவுலகனித்தாண்டருள்புரிந்துமுனைவேய்முத்தர்க்
கடிமன்னு மன்பினுட னுலயஞ்செய்தலராத வருள்பெற் றோங்கும்
வடிமன்னுங் கதிரிலவே னின்றசீர் நெடுமாறர் மலர்த்தாள் போற்றி.

திருப்பணிசெய்யுந்தொண்டர்.

கன்னலினிற் படுமுத்தம் வளைகண்முரன் றுமிழ்முத்தங் கமலமுத்தங்
சென்னலினிற் படுமுத்தஞ் சேசநில வெறிக்குமிருந் திருநெல்வேலி
நன்னகிற் கழைமுத்தர் பதத்தன்பா யின்கொண்டு நயந்து நாளு
மன்னுதிருப்பணிபுரியுமகத்தடியாசடிமலர்கண்மனத்துள்வைப்பாம்.

புராணவரலாறு.

மேதகையசிவமறையோராய்மறையாமறையின்றமெய்த்தவத்தோர்
மூதுலகிலடியவர்கள் பவமகற்றி யருண்மடத்து முதலி மார்கள்
மாதவமெய்ச் சிவனடியார் வடமொழியின் படிவேணு வனப்புராணக்
காதையினைத்தன்மொழியான்மொழியென்ற ரம்மொழியாற்கீழ்நலுற்றேன்

அத்தன்மொழி நந்திதரச் சனற்குமாரன் வியாதமுனிக் கருள்
வன்னோன், புத்திதருஞ் சூதமுனிக் கருள்புரியு மொருபதினெண்
புராணத் தன்னுள், முத்தியுடன் சித்திதரு கழைவனத்திற் பெரு
ருமைபல முறமைத் தாகு, நித்தநலந் தருசைவ புராணத்தின் வந்து
ளது நிகழ்த்து மீதால்.

(கசு)

(க0) முதலிகள் - முதன்மையுள்ள சைவாசாரியர்கள். (கக) வேய்-
மூங்கில்; மேல்வருவனவுமது. (கஉ) சென்னல் - செந்நெல்வென்பதன் மருஉ;
மேல்வருவனவுமது. (கஃ) - மூங்கில்; மேல்வருவனவுமது. (கஈ) சிவமறை-
யோராய்மறையா மறை - சிவாகமம்.

அருத்திமிசுங்கழைவனத்தர்க்கன்பாள நுளமகிழ வணிகளோங்கும்
விருத்தமெனுஞ்செய்யுளிணற்சருக்கவகையொன்பாணய்வளங்கமிக்க
பொருத்தமிசு வேணுவனப் புராணமெனப் பெயர்நிலுவிப் புகன்றே னிங்குத்
தெரித்திடுமிப் புராணகதை கேட்பவர்கள் பயனெம்மாற் செப்ப லாமோ. (1)

அ வையடக்கம்.

காவில்வரும் பூவைகிளி சிறுகுழவி மழலைமொழி கழறக் கண்டா
லாவலுடனணைந்துவந்து கேட்டுமன மகிழ்ந்திடுவ ரதுவுமன்றி [லே
மாவியல்கற்சிறிதெனினும்பெருகொளியாற்புனைவர்களிவ்வழக்கத்தா
நாவலரென் புன்சொல்லாயிடினுமதன் பொருட்சிறப்பா னயந்து கொள்வார்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சுசு.

முதலாவது:

அறம் வளர்த்தசருக்கம்.

ஏடுசேர் பதும வேத னினிமைசேர் பதத்துக் கெய்த
நீடுமோர் துவார மாகி நிகழ்வது முகிலைத் தாவி
மாடெலாம் ஊளர்த சோலை மலர்மணங் கொண்டு தேவர்
நாடெலா மணக்க வீசு ரைமிசா ரணிய மாபும். (க)

அத்திரு வனத்தின் முன்னஞ் செளனக ராதி யான
நித்தமா தவர்க ளெல்லா நிறைதரு பன்னீ ராண்டு
சித்தவா தரஹிற் செய்யுந் தீர்க்கசத் திரத்தை வாணோர்
மொய்த்திட வடைவிற் செய்து முடித்திடும் படிதொ டுத்தார். (உ)

சொற்றவப் பொழுதி லுண்மைச் சூதமா முனிவ னங்க
ணுற்றன னுற்ற போதி லுறைதரு முனிவ ரெல்லாம்
பற்றுட னெதிர்கொண் டெய்திப் பரிவினா தனத்தி ருத்தி
முற்றரும் பூசை செய்து மகிழ்வுடன் மொழிய லுற்றார். (ங)

சூதமெய்த் தவனே கல்வித் தொல்லைபங் கடலே யின்ப
மாதவப் பொருப்பே வேணு வனப்புகழ்க் காதை முன்னு

(கசு) மாவியல்கல் - பெருமை தங்கிய மாணிக்கக்கல். (உ) தீர்க்க
சத்திரம் - ஒருயாகம். (சு) வேணு - மூங்கில்; மேலுமதுவே.

மேதகு தொகையிற் கேட்டோம் விரிவுற வின்னங் கேட்கு
மாதர வுடையோ முன்ற னருளிஞ லருடி யென்றார்.

(சு)

ஆங்குது கேட்ட சூத னருந்தவத் திறத்தீர் கூறு
மூங்கின்மா வனத்தி னுண்மை விரிவுற மொழிய வல்லார்
யங்குள ிது முன்ன மியம்பினன் வியாத நெங்கோன்
பாங்குற வதனைக் கேண்மி நென்றுடன் பகர்த லுற்றான்.

(ரு)

வேறு.

பூதலமின் புறனெள்ளிப் பொருப்பினில்வீற் றிருந்துமுன்
மாதிரம் பரனென்று மரியயனுக் கரியபிரா

னோதுசிவ பூசைவிசே டங்களெலா முரைத்தருள்
மாதுவடி வுடைமடந்தை கேட்டுமென மகிழ்ந்திசைப்பாள்.

(சு)

வேண்டுமடி யவர்க்குமனம் வேண்டியதீர் தருள்விமலா
தாண்டுதிரை நதியணிசெஞ் சடைமுடியாய் நினையடியேன்
பூண்டெயரன் புடன்பூசை புரிந்திடுமோர் பெருங்காதன்
மூண்டதெனப் போற்றினனிம் மூவுலகு மீன்றுடையாள்.

(எ)

ஒருமைசிறந் திடந்திகழு மொருகுயிலங் குரைத்ததனுக்
கிருமைசிறந் தருள்பெருமா நெம்மானங் கிசைந்தருளித்
திருமருவுஞ் செம்பவளத் திருவாயா லுதனினியில்
வருமமுதம் போலவொரு வசனமருள் வழங்கலுற்றான்.

(அ)

உழையெனநின் றுலவுவிழி யொளிர்மாதே பெருந்தவத்தின்
கிழமைதருந் தென்றிசையிற் கிளர்மலயக் கிரிக்கிழ்பாற்
பழமறைகள் புதுமையினுற் பரிந்துதினம் பரவுமொரு
கழைவனந் பெயர்தருதென் காஞ்சிமர மங்குளதால்.

(சு)

இரும்பிரம் விருத்தபுர மெனவுலகம் புகழ்வதுயாம்
விரும்பியுறைந் தருளாகி விருத்தபுர மென்பதுமப்
பெரும்பதியே யதற்குநிகர் பேசிலொரு பதியுளதோ
தரும்பரிவி லருண்ஞானந் தவநினைந்த வாமேவும்.

(க0)

தலங்களிலுத் தம்மாமத் தலத்திடைநீ சென்றனைந்து
நிலங்கிளர்செம் பொற்காஞ்சி நீழலினங் குறியாகி

யிலங்கியதிவ் வியமூல விலிங்கத்தெம் பூசையினை
நலங்கிரப் புரியென்று நவின்றருளி விடைகொடுத்தான். (கக)

எம்மிறைவன் விடைகொடுப்ப வேமுலகின் தருளுமையுங்
கைம்மலரஞ் சலிகொண்டு கமலமலர்த் திருத்தாளின்
மைம்முகுவின் குழலசைய மழைமின்னுக் கொடிபோல
மெய்ம்மருவன் புடனிறைஞ்சி யுடன்பிரியா விடைகொண்டான். (க)

அண்டர்பிரான் றனையினிதா யருச்சனைசெய் தருளவிடை
கொண்டருளெம் பெருமாட்டி குழுமுபரி சனநெருங்கப்
பண்டருவண் டலம்புமலர்ப் பாடலங்கம் பாநதிசூழ்
மணிபுகழ்த் தென்காஞ்சி மாநகரில் வந்தணைந்தாள். (கங)

மாற்றரும்வெள் வளைமாற்றி வரந்தான்றந் தருளுமையாள்
சாற்றியசெம் பொற்காஞ்சித் தருவினிடஞ் சென்றணைந்து
போற்றருமத் தருகிழைந் பொலிமூலச் சயம்பிருந்த
தோற்றமுவப் பொடுகண்டு தோகையி லெனப்பணிந்தாள். (கச)

பாராமுப் பணிந்தருளும் பார்ப்பதிநா யகியுலக
மீரோழு மினிமைபெற விழையொளிமின் னெனவெழுந்து
தாராமு மலர்க்காஞ்சித் தருநீழற் பெருமானை
யாராத காதலின லருச்சிக்குந் திறமுற்றாள். (கரு)

வாசமறா வண்மலர்தூய் மஞ்சனமெய்ப் பூச்சகுவின்
நேசதரு புகைதூப தீபாதி மற்றுளவு
நேசமுடன் கொண்டரனார் நிகழ்த்தியவா கம்பப்படிமெய்ப்
பூசையெலாம் புரிந்துவந்தாள் புண்ணியமே வடிவானாள். (கசு)

குழைவனமெய்ப் பதியின்மலர்க் காஞ்சிநிழ லமர்ந்தவர்பால்
விழைவுதரு மனத்தினளாய் மேதினியின் தருளுமையா
ளழகமர வுவந்துபுரிந் தருள்பூசை நாடோறுங்
குழைவுதரு திருவுள்ளங் கொள்ளவே மலர்ந்ததால். (கஈ)

கங்கைதரித் தருளப்ரனார் காஞ்சிநிழ லிற்றம்மை
மங்கைபுரி பூசையினுண் மலர்ந்தருளி மலர்மாலை

(கஊ) பாடலம் - வெண்சிவப்பு நிறம்; மேலும் வருமிடந்தோறும்
கொள்க. (கஃ) ஆழ-ஆழத்த. ஆராத-பிரம்பாத. (கஃ)

புங்கவநீ டமரொலாம் பொழியவழ கியகோலச்
செங்கதிரி நெதிர்தோன்றித் திருக்காட்சி கொடுத்தருளி. (கஅ)

உறுவரங்கள் கொள்கவென வுரைத்தருள மின்னணைய
விறுமருங்கின் மடந்தையர் நிருபதத்திற் கருங்குழல்வா
முறுபதங்க ளெழுந்தார்ப்ப விறைஞ்சியெழுந் தருள்கூர்ந்து
மறுகுடற் புவிபிலுளோர் வருந்தாமை நினைந்தருளி. (கக)

பைபரவப் பணியினவிப் பதியினில்யா னறமென்றுஞ்
செய்யவருள் செயலோடு திருவடிக்குச் செயுந்தீங்கு
மையலற வொழிந்துயர்ந்த மாதவமா கவுமற்றே
ருப்பநீ செய்வேண்டு முதவியென வுற்றிரந்தாள். (உ௦)

என்றுவரம் பலவேண்ட வெந்தையுமப் படியென்று
நின்றுசிறந் திருநாழி நெல்லருளா லனித்தருளி
நனித்தரு தென்காஞ்சி நகருறைவோர் செய்நவைகள்
சென்றுகதி விலக்காமற் செய்தவமா வருள்செய்தான். (உ௧)

அன்னைமன மகிழ்ந்தரனா ரளித்தவரத் தினிலுதவுஞ்
சென்னறிருந் திருநாழிச் செல்வங்கொண் டெகெங்குங்
கொன்னுலவு திருக்காமக் கோட்டத்தின் பொலிவுபெற
மன்னியவெண் ணன்கறமும் வளர்த்தருளுந் திறமுற்றாள். (உ௨)

ஆதுலர்சா லைகளன்பி னமைத்துமகப் பெறுவித்து
மோதுவார்க் குணவளித்து முவந்தமக வளர்த்தெடுத்தாஞ்
சீதரீர்ப் பந்தர்மடந் தீன்பண்டங் கண்ணடி
மாதர்பாற் பெறுபோக மகப்பால்கண் மருந்தளித்தும். (உ௩)

அறச்சோறு தலைக்கெண்ணெ யறுசமயத் தோர்க்குணவு
சிறைச்சோறு வுரிஞ்சுதறி திருக்குளங்காச் செறிவித்தும்
பிறர்க்கூறு காத்தலறப் பிணஞ்சுடுவித் திடல்புரிந்து
முறற்கான வறவைத்து ரியம்விலங்கிற் குணவளித்தும். (உ௪)

(கஅ) புங்கவம்-உயர்ச்சி; மேலுமது. (உ௦) பணியின-பணியை யுடையாய். (உ௧) தவமா-தவமாக. (உ௨) காமக்கோட்டம்-உமாதேவி யிருக்கும் பீடங்களினென்று. (உ௪) அறச்சோறு-ஆதரவில்லாதவருக்குக் கொடுக்குஞ் சோறு. அறப்பிணம்-அநாதிப்பிணம். அறவைத் தூரியம்-ஏழைகளுக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தல்.

பேறிசைகா தோலைவரும் பிச்சைமருத் துவர்வண்ணர்
மாறகலா நாவிதர்மெய் நோய்மருந்தட் ணேளித்துங்
கூறுவிலை மிகக்கொடுத்துக் கொலைக்களக்க ணுயிர்விடுத்து
மேறுவிடுத் தும்பசவுக் கிசைந்தவா யுறைகொடுத்தும். (௨௫)

எண்ணிபவெண் ணுன்கறமு மிவ்வகையாங் குமைபுரிநாட்
பண்ணமர்நல் லறங்கள்பரி பாலனஞ்செய் தருள்புரிவான்
றெண்ணிலவும் புனலுமணி செஞ்சடா முடியாரு
மண்ணுலகாண் டருள்புரியு மன்னவரா.யமர்ந்தருளி. (௨௬)

அந்தமிலா முடிவேந்த ரடிதாழ்த்து தினமேத்தச்
சுந்தம்விளங் கனவரத தானரெனும் பெயர்புனைந்து
கொந்துகுழற் றிருக்காமக் கோட்டியருட் பிராட்டியுமை
சிந்தைமகிழ்ந் திடநீநெ் தெய்வவா யிரவருடம். (௨௭)

அக்கெலா மணிந்தெழுநஞ் சயின்றருள்செய் யருளாள
ரிக்குலா மொழிபங்க ரெண்மருவு மெவர்களுக்கு
மெய்க்கெலா மணிதுகல்பொன் வேண்வெவேண் மெவவளித்துந்
திக்கெலாம் புகழ்செய்யத் திருந்துலகாண் டருள்புரிந்தார். (௨௮)

இடையில்பெருந் தனக்குடமா தெண்ணன்கு நல்லறமு
மடைவுறவே புரிந்தருள வருங்கனக வரைக்கரத்தார்
தடையறநின் றனவரத தானம்வழங் குவதென்றற்
செடிபொழில்சூழ் நெல்வேலிச் செல்வநவிற் றிடலெளிதோ. (௨௯)

சூன்றினைய பெருந்தவத்தீர் குவலையம்வாழ்ந் திடவன்பா
லன் றுலகாண் மெமைக்குமகிழ் வளித்தருளும் பெருமானு
ரின்றுமினி தனவரத தானத்தி னின்புற்றார்
சென்றுபணிந் தவர்க்கன்றோ சித்திமுத்தி யின்பமெலாம். (௩௦)

அகமகிழ்வண் டந்தவர்கட் கரந்தையற வெந்நாளு
மிகபரங்க ளளித்தருள்வ தித்தலமே யல்லாது
புகலவொரு தலமுளதோ புண்ணியரே யெனமொழிந்தான்
சகல்புரா ணக்கருத்துந் தன்கருத்துட் கொண்டெடையோன். (௩௧)

(௨௫) ஏறுவிடுத்தல்-இடபத்துக்கு ஆபத்துவந்த இடத்து நீக்குதல். (௨௬) புரி
வான்-புரியும்பொருட்டு. (௨௭) செடி - ஒளி. (௩௧) அண்டு-நெருங்குகின்ற.

அகத்தியர் வரவுச் சருக்கம்.

கூ

உரைத்திடுமிச் சருக்கமுவர் துரைத்தவர்கேட் டவர்செந்தா
மரைத்தவிசி லயன்முதலோர் வணங்கவிணங் கரியசிவ
புரத்துறைவ ரினிவெள்ளிப் பொருப்பர்விருப் புறுமழுமான்
காத்தாருட் குறுமுனிவன் கதிமலயத் துறலுரைப்பாம். (௩௨)

முதலாவது: அறம்வளர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் சஅ.

இரண்டாவது:

அகத்தியர் வரவுச் சருக்கம்.

—[:o:]—

தொலையாவருள் பெறுமாதவர் துகடர்முனி வரனே
யலைசூழ்புவி நலமேவுற வருளார்குறு முனிவன்
மலையாசல மிசைகாதலின் வருகாதையை யருளா
லுலையாவகை யருள்வாயென வுயர்கூத னுரைப்பான். (க)

கயிலாபுரி யுறைவார்மறை யறைவார்களை களைவார்
சயிலாதிபன் மகளர்முமை தனைமாமண முறவே
யியலார்தரு ஷளமேவிப விமவானனை பொழுதி
னயராமண மதுநேர்தொழ வவண்மேவின் ரெவரும். (௨)

அடலாரண னுடனாரண னதிமாமத தவளத்
தடவாரண னிமையோர்நொடி தனின்மேவினர் கதிரோ
னுடனேயுடு பதிதாரகை யுடன்மேவினர் முனிவோர்
திடமார்தரு சிவயோகிக டிரளாய்மரு வினரால். (௩)

பூசப்புரி புலன்வென்றருள் புகழேழிநு டிகணீள்
வாசக்குழ லெழுமாதரும் வகைசேர்வுடை நாக
ரீசத்திர ளானோர்பதி னொருபேரு மிடஞ்சு
ழாசைக்கிறை யானோர்களு மனைவோரு மடைந்தார். (ச)

(க) காதை - கதை.

மால்வாட நெருங்கிப்புகழ் மண்ணோரு மணைந்தார்
நால்வேதமு மாறங்கமு நாடும்புளி யேழு
மேல்வேலைக னேழுந்திசை யெட்டுங்கிரி யெட்டு
மேல்வாழ்வன சுரத்தாருவு முருவாய்மரு வினவரில்.

(ரு)

மாநாகமொ ரெட்டுங்கட மாநாகமொ ரெட்டுங்
தானேகி யவண்டுன்றின தரையானது புகலில்
வானோர்களு மேனோர்களு மற்றுள்ளவு முறலா
லானாதிடர் மிகவுற்றது வதிபார மடைந்தே.

(கூ)

தென்பால துயர்ந்துத்தர திசைதாழ்வு பொருந்திக்
கொன்பாவிய படியிற்குறை கொள்ளும்பொருள் கொள்ளும்
வன்பாரிய துலேகோலெனும் வகைநின்றது விதனை
யன்பாலுல குண்டான்முத லண்டாதிபர் கண்டார்.

(எ)

அத்தன்மைய ரெத்தன்மையு மறியுஞ்சிவ பரணுக்
கித்தன்மை யுரைப்போமென வெல்லோர்களு மெய்திச்
சித்தன்பர சுத்தன்சத சித்தெங்கணு நிறையு
முத்தன்கமல் சென்னிக்கொடு முன்னின்றிது சொல்வார்.

(அ)

அரணேகடல் விடமுண்டில கலையாவகை யருள்செய்
பரணையிரு பாற்பட்டது பாரென்று பகர்ந்தா.
ரரணாபுக ல்ச்சொல்லி னறிந்தோரென வங்கண்
முரணாழ்வுற வருளார்குறு முனிதன்னை நினைந்தார்.

(கூ)

அந்திப்பிறை யணிலோனுய ரருளாணை யறிந்தே
வந்தத்தவ னந்தக்கணம் வந்தித்தய னின்ற
னந்தப்புர நகைசெய்தரு ணடநாயக னுடனே
சந்தித்திடு முனிமுன்னொரு தனிநன்னகை செய்தான்.

(ஊ)

அண்டர்க்கிறை தருமநகை யடர் துன்னொளி மேல்கீழ்
மண்டச்சடை மௌலிக்குறை மதிபூரண மதிபா
லெண்டிக்கும் விளங்கிற்றெழு மிருண்மாமுதி லெனநீள்
கண்டக்கறை காணவகை கழிவுற்றது பெரிதும்.

(கக)

(ரு.) மால்வாட - மயக்கங்கெட- (கூ.) உற்றது - சிறுபான்மைகெ
டாதுநின்ற குற்றியலகரம்; மேலுமதுவே (எ.) கொன் - பெருமை. படி -
நிறைகல், பாரிய - பெரிய. (கூ) அறிந்தோரென-அறிந்தவர்போல. முரணாழ்
வுற-மாறுபாடு அழிய. (கக) அடர்துன் (இருபெயரொட்டு) நெருங்கிய

அலைவுற்ற வதன்பின்குறு முனிதன்னை யழைத்தே
யுலகத்தினி லறிவிற்குணை யொப்பாரெவ ரென்றித்
தலமுற்றதை யருள்செய்திது சமமாம்வகை யுயர்தென்
மலயத்தினி லணையென்று வலந்தந்து மொழிந்தான். (கஉ)

மந்தாகினி புனைவோனருள் வசனஞ்செவி புகலு
மிந்தான முகம்பாரி னிரக்கங்கொமி சிவனார்
நந்தாமண மிங்கேதொழ நாமற்றன மந்தோ
வந்தோவென நொந்தான்மன நைந்தானவ னந்தோ. (கங)

அதுகண்டெனை யினிதாளுடை யரனார்சிவ பரனா
ரெதிரன்புகொ ளடியாருள மிலகுந்திரு வடியா
ரதியன்புறு முனிவன்றுயர் தீரும்படி யருளான்
மதுரம்பெற வினிதாயொரு வசனந்தனை மொழிவார். (கச)

வேறு.

மாத போதன நெஞ்சம் வருந்தனீ
போது கின்ற பொதிய மலைக்கய
றீத றுங்குண திக்கினின் மிக்கசீ
ரோது வேய்வன மொன்றுள தாங்கரோ. (கரு)

சீல மானநந் திவ்விப ரூபமா
மூல விங்கமு மூங்கி லகத்தினிற்
கோல மாய குறிப விவிங்கமு
மாலை கற்றி வயங்கித் திகழ்வது. (கௌ)

அபர நீள்பர முத்தி யளித்தியா
முபய வாள்விழி யொண்டொடி காணவே
சுப நடம்புரி தொன்மைசேர் தாமிர
சபை நிறைந்து தயங்கத் தருவது. (கௌ)

அல்லு நண்பக லும்மருச் சித்தெமை
வல்லி செல்வ வடிவுடை நாயகி

(கஉ) வலம் - வலிமை. (கரு) ஆங்கு - அவ்விடமானது. (கௌ) முத்
தியை - அபரத்தினுங்கூட்டிக்,

பல்லு யிர்த்திசள் பல்வ வரங்கொடு
நல்ல நங்களைண் ணான்கும் வளர்ப்பது. (கஅ)

சூத மானுமைத் தையன் மகிழ்ந்திட
விரத மாதவர் விண்ணவர் போற்றயார்
தரைத ரித்தங் கெவர்க்குந் தனத்தன்
வரத தானம் வழங்கி யிருப்பது. (கஆ)

செம்பொ னுத்தரு தென்றிருப் பாடலங்
கம்பை சூழ்வது காமர்தென் காஞ்சியென்
றும்பர் போற்ற விளங்குவ துற்றபேர்க்
கின்ப நற்கதி யெல்லா மளிப்பது. (உ௦)

எண்கொ ளீத்தலத் தெய்தி யிமாசவ
மங்கை யைப்புரி மங்கலக் காலமுன்
கண்க ளித்திடக் காட்டுதுந் திண்ணம்
தங்கண் வந்துநீ காணென் றறைந்துபின். (உ௧)

சொல்ல ருங்கலை சொற்றவ விக்கண
மல்ல னீடு மலயக் கிரியினீ
செல்வி னல்லது தின்புவி நேர்நிலா
தொல்லை செல்லென வோதின ராதியார். (உ௨)

அரிய யற்கு மரும்பெருஞ் செய்கைதா
னிருமை நல்விடி யார்க்கெளி தென்பது
தெரித ரும்படி நம்பரன் செப்பிய
பெருமை தன்னை யறிவரோ பீடிலார். (உ௩)

தெள்ளு மெய்த்தவச் செல்வனுந் தீவிழி
வள்ள லார்திரு வாக்கு மறுப்பதற்
குள்ள மஞ்சி யொருபடி யொப்பியே
கொள்ளு மன்பினிற் கூப்புங் கரத்தனுப். (உ௪)

ஆதி நாயக வேழைபங் காளனே
யோது நாயேற் கொருசெய லுள்ளதோ
வேது செய்யினு நிற்புக மென்றுதென்
மரதி ரக்கிரி செல்வான் வணங்கினன். (உ௫)

முன்னி றைஞ்சு முனிவனைப் பார்த்தான்
மன்னு தென்புவி வாழ்ந்திடச் சூழ்ந்தும்
முன்ன மோங்கிய மொய்ம்மலர்த் தாமிர
பன்னி கொண்டனை யென்று பணித்தனன். (உசு)

பத்த ருக்கருள் தாமிர பன்னிநீ
யித்த வப்பொருப் போடப் பொருப்பினிற்
சித்த நண்பொடு செல்லுதி மங்கல
முத்த கோல முணக்குமங் கென்றனன். (உஎ)

என்ற போதி விருந்தண் பொருநையுங்
கொன்றை சூடிதன் கோகன கப்பதஞ்
சென்று தாழ்ந்துன் றிருவுளத் தின்படி.
யென்று நின்றன ளெந்தை பராபரன். (உஅ)

இருவ ருக்கும் விடைகொடுத்தின்பீ
டருள ளித்தினி தாசியுங் கூறினன்
றிருமு ருந்தன்மெய்த் தேவர்க ளியாவ்ரும்
பொரு முகிற்குலம் போலெங்கு மார்த்தனர். (உக)

வேறு.

அம்பிகையொர் பங்கனரு ளின்படி யகன்றே
கும்பமுனி வன்பொருரை கூடவர வன்பின்
வெம்பரிதி தேர்க்கயன மேவிவர லென்ன
வும்பர்புகழ் தென்புவி விளங்கவர லுற்றான். (உ௦)

மத்தரதி சூடுசடை வள்ளலரு ளாலே
மெய்த்தவன் ரெழும்பொதிய மேவுத லறிந்தே
நித்திலம் விளங்குகை நீணுத லுலோபா
முத்திரையும் வந்துடன் முயங்கிவரல் செய்ய. (உ௧)

கோலமிது நீறுபுனை கோலமு நிலாவச்
சாலவணி கண்டிகை தணகந்துலவ மார்பி
லேலவணி நூறுவள வேர்மருவு தோளின்
மேலுலவு முத்தரிய வெண்டுதி னுடங்க. (உ௨)

(உ௦.) அயனம் - ஓராண்டினிற் பாதியாகிய புண்ணியகாலம். (உ௧.)
தவன்-நாயகன். உலோபாமுத்திரை-அகத்தியர் மனைவி. (உ௨) நுடங்க-அசைய.

கைக்கமல மீதொரு கமண்டல மிலங்கத்
தக்ககுசை கொண்டு வளர் தண்டமு மிலங்க
வொக்கலையில் வற்கலை யுடன்பொலீவு கொள்ள
மிக்கதிரு மேனியொளி யெண்டிசை விளங்க.

(ந.ந.)

தொக்கபவ ளக்கொடி துதைந்தொளிரும் வேணி
மிக்கவிரை செக்கரென வீறுபெற வந்தச்
செக்கரி னுதித்திலகு திங்களென வங்கண்
டக்கவத நம்பொலிவு தந்தொளி தயங்க.

(ந.ச)

தத்துதிரை சூழலகு தாவிரிசை யெங்கும்
வைத்ததொரு முத்தமிழ் மணங்கமழ வீச
வித்தவன் வரும்பவனி சொல்லவெவர் வல்லா
ரத்தகைய விந்தமலை யின்புற மடைந்தான்.

(ந.நி)

மண்டுகதி ரிந்திரவி மண்டல மறைத்தே
மிண்டிவள ரந்தமலை மேதினியை யொக்கக்
கண்டுகவு டேசுர மடைந்தது கழிந்தே
தண்டிரை பொருங்கொள தமக்கரை யடைந்தான்.

(ந.சு)

முத்திதரு மங்கதனின் முழ்சியினி தோர்நாட்
பத்தியி னிருந்துயர் பருப்பத மடைந்தே
நித்தனை வணங்கியபி னித்தமுறு நீள்கா
ளத்திமலை மேவியரு ளத்தனை வணங்கி.

(ந.ஞ)

அம்புவி புகழ்ச்சிதரு கச்சியை யடைந்தே
கம்பைநதி யாறுடைய கம்பரை வணங்கி
நம்பெரிய சோணகிரி நம்பரை யிறைஞ்சிக்
கும்பமுலை பங்கர்முது குன்றரை வணங்கி.

(ந.அ)

வம்புலவு பூகமுது வாழைவளர் தாழை
கொம்புலவு சோலையலர் கோகனக வோடை

(ந.ந.) குசை - தருப்பைப்புல். ஒக்கலை - இடைவற்கலை - மரவுரி. (ந.சு)
ஒக்கக்கண்டு-சமமாகச்செய்து. அஃதாவது - விந்தமலையைப் பூமிக்குளமுத்தி
யென்பதாம். கவுடேசரம் - ஒருபிரதானதலம். கொளதமம் - ஒரு புண்ணியநதி.
(ந.ஞ) பருப்பதம் - ஸ்ரீ பருப்பதமலை.

செம்பொன்மணி மானிகைகள் குளிகை செறிந்தே
யும்பர்புகழ் செய்யபுலி யூரினை யடைந்தான்.

(௩௯)

செம்பொன்மணி மன்றிலகு தில்லையினி லேயோர்
கொம்பினிட மாயரன் குனிக்குமொரு தானேத்
தன்பரிவின் முன்றொழுது தன்செயன் மறந்தே
கம்பித மடைந்துபுனல் கண்பொழிய நின்றான்.

(௪௦)

ஆவின்மிசை யோன்மகிழ வன்பொடு புகழ்ந்தே
மேவுமருள் கொண்குகனி கொண்டுவிடை கொண்டு
வாவியகி ஷாரமணி தூவியில் தாவிச்
காவணி குலாவிவரு காவிரி யடைந்தான்.

(௪௧)

அந்ததியின் மூழ்கியிடை மாமரு தடைந்தே
முன்னவன தர்ச்சனை முடித்திற வகற்றிப்
பன்னிய குடந்நையின் மடந்தையொரு பாக
மன்னொடு பஞ்சநதி வாணனை வணங்கி.

(௪௨)

ளங்கன்கம லாலயமு மெய்தியலர் கொய்தே
யங்கணம ரங்கணர்த மங்கழல் டுணிந்து
பொங்குபுனி னங்கன்புனி னங்கன்பொவி ஷெப்தி
யொங்குபுகழ் வேதவன முற்றினி திறைஞ்சி.

(௪௩)

திக்கடைய நின்னுபுகழ் தென்மதுரை மேவுஞ்
சொக்கரிரு தாண்மலர் துதித்தினி திறைஞ்சி
மிக்கதவ வெற்பென வியப்பவரு வேன்மா
மைக்குலவு சண்பக வனத்தினி லணைந்தான்.

(௪௪)

தன்னிகரி லீன்பமருள் சண்பக வனத்திற்
துன்னியெனை யாளுடைய சோதிதனை யர்ச்சித்
துன்னரிய பூமிசும மொத்தினிமை பெய்த
மன்னுமல யக்கிரி மருங்கினி லணைந்தான்.

(௪௫)

விண்பயி லு மாமலர் வேங்கைபனை தாங்கு
சண்பக மலர்க்கடரு தாதுகர் படிந்தே

(௪௦) தன்பரிவு மெல்லின வெதுகை. (௪௨) இறவு-மாணம். (௪௩)
புளினங்கள்-மணற்குன்றுகள். ஒங்கு - ஒங்கென்பதின்விகாரம்.

யெண்பொலியு மக்கிரியோர் பொற்கிரிய தென்னக்
கண்பயில நின்னுலவு காட்சிதரு மென்றும்.

(சக)

மாமுகில் பணிந்துவலம் வந்துநனி துஞ்சக்
காமலையு மம்மலைய கத்தருவி வீழ்த
னேமிபுகழ் மாமுனிவ னேர்வருதல் கண்டே
பூமலர் விழிப்புனல் பொழிந்திடுதல் போலும்.

(சஎ)

ஓதுமொரு பாவினுய ரொண்குவைக ளாகிச்
சோதிபெறு செம்மணிக யீயவெயி லெறித்த
லாதவர்கள் வந்துவள ரக்கிரி கடந்து
போதவச மற்றவ ணிருந்துறைவ போலும்.

(சஅ)

தேயமலர் பாண்டிவள நாடது செழிக்க
நேயமொடு மைம்முகின் முழங்குதொறு நேரே
யாயகளி மும்மதமு மாறுநிக ராகப்
பாயுமொரு கைம்முகில்கள் பாய்ந்தெதிர் முழங்கும்.

(சக)

பிடுதிசுழ் பேடைமயில் பெட்புறல்செய் தோகை
மாடுமலர் வேங்கைநிழன் மண்ணினட மாட
லாடக சபைக்கணுமை யன்புசெய நம்ப
னாடக நடித்திடு நலத்தினை நிகர்க்கும்.

(ரு0)

மாமலர்கொண் மௌவலொடு மல்லிகையு மற்றுந்
தேமலர் மலர்க்கொடிகள் சென்றன படர்ந்தே
காமர்பெற நின்றிலகு கற்பக மரங்க
டாமலியு மற்றுள தருக்களு நெருங்கும்.

(ருக)

புங்கமிசை வந்துலவு பொங்கரி னடைந்தே
யங்கிசைய வண்பறவை யாலுமொரு பாவி
னெங்குமிரு கங்களா வின்றியவை துன்றித்
தங்களிகல் விட்டணிகள் சாருமொரு பாவின்.

(ருஉ)

மூவுலகு மேன்மைபெறு மும்மையின் விளங்கு
மாவலுட னேதொழு மவர்க்கருள் கொடுக்குந்
தேவரொடு தானவர்கள் சித்தரிசை யாமோர்
மேவுபுகழ் விஞ்சையர்கண் மேவுமிட மாகும்.

(ருங)

கைம்மலைனய முன்மலை கரத்தின்ன் விருப்பா
மிம்மலைய வண்மையினை யார்புதழ னல்லா
ரம்மலையி லெம்முனிவ னூவுபெற வேறி
யிம்மலை யடிக்கயிலை யேயென மகிழ்ந்தான்.

(ரு௧)

அச்சயில வுச்சியினி லெளவியமி றெய்வ
தச்சனியல் செய்பருன சாலையியல் கண்டு
மெச்சிமுனி வன்றனது தேவியுடன் மேவி
யிச்சயில மென்றுந மிருப்பென விருந்தான்.

(ரு௨)

அத்தவன ருந்துணைவி யாகிய வுலோபா
முத்திரை புதச்சவடு மொய்த்தவண் விளங்கன்
மெத்துமிதழ் மொய்த்தவா விர்தமல ரந்த
மத்தமலை யுச்சியின் மலர்ந்தனைய மாதோ.

(ரு௩)

அங்கரன் தேவவி னணைந்துமரு அந்தென்
கங்கையினை மூழ்கியுயிர் காமர்கதி மேவ
மங்குறவழ் துங்கமல யக்கிரி தொடுத்துப்
பொங்குவரி நீரொடு புணர்ந்திட விடுத்தான்.

(ரு௪)

கொற்றமுடை யீர்குலவு கும்பமுனி வன்சீ
ருற்றமல யக்கிரியி லுற்றகதை யீதென்
றற்றமில் கலைக்கட லடைந்தமை மொழிந்தே
மற்றமுனி வேய்வனனை வந்திகதை சொல்வாம்.

(ரு௫)

இரண்டாவது அகத்தியர் வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௧௦௬.

(ரு௬) முன் மலை-முற்காலத்திலே பொருகின்ற. மலைய - மலையிலுள்ள.
எம்முனிவன்-எங்களுடைய அகத்தியமுனிவன். அடிக்கயிலைபூருவ கயிலாயம்.
(ரு௭) பருன்சாலை - இலையால் மேய்ந்த சாலை. (ரு௮) மத்தம் - களிப்பு.
(ரு௯) தென்கங்கை-தாமிரபன்னிநதி. (ரு௮) கலைக்கடல் - கல்விச் சமுத்திரமாகிய அகத்தியமுனிவர். வந்தி - வந்திக்கின்ற.

மூன்றாவது:

அகத்தியாருச்சவினச் சருக்கம்.

—:0:—

கைக்கரா சலமு ரிந்த கடவுளே கடவு ளென்று
தொக்கபே ருணர்வுமிக்க சூதனே பொதியச் செல்வன்
றக்கவேய் வனத்து நாதன் றுளருச் சித்த கர்தை
யிக்கணீ யருளென் றாய்ந்தோ ரிசைத்திடச் சூதன் சொல்வான். (க)

மொருவின்மா தவத்தி னோங்கும் புண்ணிய முனிவர் கேண்மின்
குருவா பரனாஞ் செல்வக் குறுமுனி பொதிய வெற்பின்
மருவினே ரிருந்த போதின் வணங்கியங் கொருவி னானே
முருகுசேர் குழலு லோபா முத்திரை மொழிய லுற்றான். (உ)

அருந்தவத் தலைவா காசி யாதிரந் தலங்கள் விட்டிங்
கிருந்திடும் பரிசு சொல்வா யென்றன ளென்ற போதின்
பெருந்தவர்க் கிறைபுங் கேளாய் பிறைநறு துதலேயென்று
திருந்தவங் கிருக்குஞ் செய்கைத் திறத்தினே நவில லுற்றான். (ங)

இக்கிரி தனக்கு நேரொன் றியம்பிடிற் கயிலை யன்றி
மிக்கதோர் கிரியெங் குண்டு மெல்லிய ரெழுமுவோர்க் கெல்லார்
தக்கநற் கதிபை நல்குஞ் சாற்றுமித் தகைமை யாலே
யிக்குல விதில்வி ருப்பங் கொண்டன மீது மன்றி. (ச)

துங்கவிக் கிரிக்குக் கீழ்பாற் சுடர்த்திரு மூல லிங்கம்
புங்கவந் தருவே யக்கண் புகழ்நக ருளதங் கெங்கோன்
மங்கலக் கோலங் காட்ட வருதுமென் றருள்பு ரிந்தா
னங்கது கொண்டு மிங்கே யமர்ந்தன மணங்கே யென்றான். (ரு)

அன்னபோ தன்ன மன்ன வருந்தவன் றேவி யன்பான்
மன்னுமென் றுணைவா ஞான மன்னவா மலய வாழ்வே
பன்னுவேய் வனவி சேடம் பகர்ந்தரு ளென்று போற்ற
முன்னவ னருள்சேர் சும்ப முனிவனு முரைக்க லுற்றான். (க்)

(ச) மெல்லியல் - பெண்ணே. (ரு) புங்கவம் - உயர்ந்த அழகு. அக்
கண் - அவ்விடம்.

சித்திரப் பாவையென்னத் திகழுஞ்சீர் மடத்தை நல்லா
யித்தல விசேட முன்னுஞ் சனகரா தியரும் யாமும்
பத்திசெய் தன்பாற் கேட்ட படியியம் புதுங்கே ணல்லோர்
முத்திசேர் நற்ற வங்கண் முபல்வதற் கிடமி் தாமால். (எ)

எண்டரு மிதுதென் காஞ்சி யென்றென்றும் விளங்கு மீதிற்
யண்டரு பிலத்தி லோமம் பாடலங் கம்பைய யாரென்
றுண்டதி லரணைப் பூசை யுமைபுநீர் தருளும் போதி
லண்டர்நா யகருந் தோன்றி யவள்வர மெவையு மீந்தார். (அ)

அன்றவண் முதல்வ ரின்று மவணவட் கன்ப ராகித்
துன்றிய முனிவர் தேவர் தொழத்திரு மூல நாந்
மென்றினி தமர்ந்தார் மாதே யினிமையா லியாவ ரேனுஞ்
சென்றுசே விப்பா ரீற்றிற் சீவன்முத் தர்கனே யாவர். (சு)

ஆதரத் துடனே யாயு வளவுமவேய் வனத்துள் வாழ்வோர்
மாதவப் பயனை வேதன் வழுத்திட வல்ல னேதா
னேதுமித் தலத்தில் வாணே ரோங்குதே னிறுவின் மொய்க்குங்
கோதிவிக் கணம்போன் மேவிக் குழுமுவ ரகலா தென்றும். (க0)

இக்கெனுஞ் சொல்லாய் நல்லா யெழின்மறை புகழ்ந்து போற்று
மக்கினிட் டோம யாக மமைவனத் தியற்றி. னேர்கண்
மிக்கவான் செல்வ ராகி மேதினி முழுது மாண்டு
சுக்கரம் பெருவா றந்தச் சங்கரன் பதத்தில் வாழ்வார். (கக)

அன்னிய தலத்தி லோராண் டறையுமந் திர்ப லன்க
ளுன்னுமித் தலத்தி லோர்கா லுரைத்திடி லுண்டா மென்றுந்
தன்னிக ரில்லா தோங்குஞ் சதவுருத் திரஞ்செ பித்தார்
பின்னர்வெம் பிறவி யெய்தார் பிறங்குருத் திசையாவார். (கஉ)

சந்தமா தவர்கண் மாபா ததத்தர்க ளியாவ ரேனு
மிந்தவேய் வனத்தி றங்கி லிருங்கதி யடைவர் தத்த
நிந்தையி னிலையி. னின்றோர் நித்திய முத்தி சேர்வர்
வந்துநற் பிரம சாரி மறையினை முறையி னேதில். (கங)

(க0) ஆயு - வாழ்நாள். (கக) அமை - மூங்கில்; மேலுமதுவே - சக்க
ரம் - பிறப்பு.

அருமறைப் பொருள்க ளெல்லா மறிவனெல் லையினிற் பின்பு
பொருதலக் கன்னி வேட்டுப் புணர்ந்துநற் புதல்வ ருண்டாய்
மருவுமுக் கடன்க ளீந்து வானவ னுவன் காயத்
திரியினைக் காய மூழ்கிச் செபித்தவ ரயன்ப தத்தோர். (கச)

பூசநீ றடியார்க் கீந்தோர் பொருவிலா முத்தி சேர்வ
சாசிஸ்தண் டிகைய ளித்தோ மருஞ்சிவ லோகஞ் சார்வர்
பூசர மிடிபர் தம்பாற் பூதானஞ் சிறிது செய்யின்
மாசற வுனந்த மாய வளநக ளளித்த லொக்கும். (கரு)

அத்தனுக் கன்பு பூண்ட வந்தணர்க் கங்க ணன்பா
லுத்தம தானஞ் செய்தோ ருலவிலாக் கதியைச் சேர்வ
ரித்திறஞ் செய்து முத்தி நண்ணினோ ரெண்ணி லாதா
சத்திறத் தரிவை யேயோ மருங்கதை யுரைப்பக் கேட்டி. (கசு)

நைந்துடல் வளைந்து போத நமைதிரை மிகுந்து வாயிற்
றந்தமுஞ் சேர வீழ்ந்து தளருமெய் நடுக்க லுற்றங்
குந்துகுத் திரும லாலே யுடைந்தற வயதுஞ் சென்ற
வந்தண னொருவன் யார்க்கு மரியசோ திடமும் வல்லான். (கசு)

இங்கிவன் மிடிய னாப்பொந் திடும்பையுற் றெங்குஞ் சென்றே
யங்கண்யா சிப்பா னாகி யலங்குகம் ளாமேற் கொண்டு
பொங்கிய பிறற் கந்தை புனைந்துபஞ் சாங்க மேந்தி
யங்கையாற் றண்டு மேந்தி யருஞ்சுரத் திடைய டைந்தான். (கஅ)

ஆதவ கிரணத் தாலே யங்கமங் கவன்மெ லிந்து
மாதவர் கதியைத் தேடி மனமய லுற்றுற் போலச்
சீதநன் னீழ நேடித் தியங்கிய சிந்தை யுற்றோன்
போதநன் னீழல் செய்து பொருகழை வனத்திற் புக்கான். (கக)

ஆங்கொரு மூங்கி னீழ லணைந்துகண் டெயின்றெ முந்து
நீங்கரு மிளைப்பு நீங்கி நிமலர்தா ணினைந்து போற்றி
யீங்கிது புகழ்வேய்க் கான மென்பது தெளிந்தா னங்கண்
டாங்குநீர்த் தபன முற்றுத் தக்கபுட் கரிணி சார்ந்தான். (20)

(கச) பொரு - தனக்குத் தானே சுமமாகிய, முக்கடன் - துறந்தவர்,
வறியவர், யாதொரு ஆதாமுமில்லாமல் வந்து இறந்தவர் ஆகிய இம்மூவருக்
குஞ் செய்யு முதலியாகிய நியதி. (20) தபனம் - தாகம். புட்கரிணி =
நூற்சூரமுள்ள தடாகம்; மேலுமதுவே.

அத்தடத் திழிந்து மெள்ள வறைபுணல் பருகி யங்க
ணைப்த்திவன் செல்ல மாட்டா திருந்தன னிருந்த போதிற்
கைத்தனம் பறிக்க வேண்டிக் கனதனங் காட்டி வாட்டி
யுய்த்தவோர் வேசி போடங் கொருபெரு வணிக னுற்றான். (௨௧)

செப்பிடு மவனு லுத்த சிமோமணி யெனப்போர் பெற்றோன்
கைப்பணம் பறிக்கு மாதர் கலவியி லுலவக் கற்றோ
னெப்பிட வரிய நெஞ்சி லொருசற்று மிரக்க மற்றோன்
மெய்ப்பெருந் தவத்தோர் தம்மை நிரந்தையே விளம்ப லுற்றோன். (௨)

கனவி லு மொருவர்க் கீயான் கதிரல மொருசற் றுயா
னின்நலா ஈருகு சேரா னேதமா மெவையும் பாநான்
சினமகல் வாய்மை சொல்லான் சிவாலயந் தன்னிற் செல்லான்
மனநலஞ் சிறிது மில்லான் வஞ்சமே மிகவும் வல்லான். (௨௩)

மடிவிலக் கொடியோன் மேவு மனையிடை யிரப்போர் மேவு
விடியென வதிர்ந்த சொல்லா லெழுந்துபின் றொடர்ந்து சென்று
புடிமிசை வீழத் தள்ளிப் பரிபவப் படுத்தி மீளுங்
கொடியன்முற் றவத்தால்வந்து குறித்தவேய் வனத்தைச்சார்ந்தான்.

அங்கணர் தணனு நேர்கண் டருங்குல வணிக ரேறே
யிங்கிசை கொடியு நீயு மிரதியு மதனும் போல
மங்கலத் துடனே வாழி வாழியென் றுவந்து வாழ்த்தித்
துங்கமே வியபஞ் சாங்கஞ் சொல்லின் றிதனைச் சொல்வான். (௨)

இளைத்தனன் ருபத் தாலே யியைந்ததாம் பூல தான
மளித்தருள் புரிவை யேலென் னொருயி ரளித்தா யென்றான்
கிளைத்தமா மறையோன் சொல்லக் கேட்டிடு முலுத்த தீம்ப
னளித்திடா தகலா நின்ற னதனையக் கணிகை கண்டான். (௨௬)

அவனையங் கவள னைத்தே யந்தனன் வருத்தங் காட்டி
யுவகையி னடைக்காய் நீட்டென் றுரைத்திட வதும ருமற்
றுவாச்செறி பாதிப் பாக்குஞ் சுண்ணவெற் றிலையங் கொன்றுங்
கவலைகொண் டளித்தான் றீமை கதித்திடு முலுத்தக்கையன். (௨௭)

(௨௪) பரிபவம் - அவமானம்; மேலுமதுவே, (௨௫) கொடி - (ஆகு
பெயர்) பெண். (௨௬) தீம்பன் - கீழோன்.

புகலும்வே தியனும் வாங்கிப் புகித்தன னவனு நீங்கிப்
பகருமில் கிருவ ருந்தம் பதியினை யடைந்து பன்னு
ணிகரற விருந்து மாய்ந்தார் நிகழொரு மொழித்த வத்தாற்
நிகழும் கணிகை சென்று சீராயி ராணி யானான். (௨௮)

கருதரும் வணிக னைத்திக் காலதூ துவர்கள் வந்து
பரிபவஞ் செய்யும் போதிற் பகர்சிவ தூதர் மேவிப்
பொருதுமாப்த் தவனை வெள்ளிப் பொருப்பன்முன் கொடுவி பெப்
வருள்கனா தியனா; மேன்மை யக்கண மரன வித்தான். (௨௯)

வேறு.

மைத்தகுமுன் மதிக்கொடியே புகல்வணிகன் கணிகைமொழி மறுக்க மாட்டா
தித்தலத்திற் றும்பூல மனித்ததனற் கதியடைந்தா னினியென் சொல்கே
னத்தன்ருட் சீரடியார்க் கேதேனு மனமொருமித் தளிப்ப ராயிற்
சுத்தியமா முத்தியினை யடைந்துய்வ ருண்மையிது சாற்றுங் காலே.

பேறுதரும் பிரயாகை காசிகுருக் கேத்திரமிப் பெருந்த லங்கள்
கூறுமமை வனத்திலொரு பதினாறு கூற்றிலொரு கூற்றுக் கொவ்வா
தேறுமிதில் யோசனையைத் துறைவார்க ளிறத்தவர்கண் சிவனோ, டொன்றி
வேற்றவே யிருப்பர்களித் தலநினைத்தோர் தாமும்த விரும்பஞ் சேர்வர். (௩௦)

கருமூல மறுத்தருளி யருளேம புட்கரிணிக் கயத்தின் மூழ்கித்
தீருமூல நாதருடன் வடிவுடைநா யகசேவை செய்யப் பெற்றோர்
வரமேவு மரிபிரம னனுதினமுந் தொழவாழ்வார் வருஞ்சி ராதத்
மருளோடு செயிற்பி திர்க்கள் சந்திரசூ ரியரளவு மமைதி பாவன்.

அண்டமுறுங் தழைவனத்தி லத்தனிரு பதத்தன்பா மடியார்தங்கட்
கெண்டிகழோர் பிச்சையுக் திபெவர்கள் பயனெம்மா லிசைக்கற் பாற்றோ
கண்டமிசைக்கடுவிளங்குங் கனவிடையானங்கவர் பாற்கருணைகூர்ந்து
வண்டகையபெரும்போக முத்திரலம்வழங்கிவன்மகிழ்ந்தெந்நாளும்

ஆசகல மமைவனத்தி லருந்தவமே வடிவாகி யருண்மா கேசர்
பூசையினை நடத்துமவர் பயன்ளவை பென்னறிந்துபுகல்கேன் மிக்க
தேசறுமா தவர்க்கேவல் செய்யுமவ ரயன்முதலெத்தேவர் கட்டு
நாசமிலா வரங்கள்கொடுத்தெந்நாளாஞ்சிவபதத்தினயந்து வாழ்வார்.

(௩௨) ஏமபுட்கரிணி - பொற்றாமரைத் திர்த்தம்.

கண்ணுதலோனமையாளுங்கங்காளன்மகிழ்ந்துறையுங்கழைவனத்தி
னண்ணியமெய்ச்சீரடியார்க்குவப்பினளிமடமமைத்துநயப்பினிந்தோ
ரெண்ணரிய சிவாலயங்க ளெடுத்தரனுக் கிர்தபல நெய்தி வாழ்வா
திண்ணமதி லுறைபவர்கட் கடுங்கால தண்டமுமில் செப்புங்காலே.

ஆநிலையி லிறந்தோரைக் கொடுங்காலன் வந்தெதிர்கொண்டடிப ணிந்து
மன்னியநற் றுதிகளபுகன் நகன்றிடுவ னமரரோலம் வந்தி றைஞ்சி
யென்னபணி விடைபுரிவ தெமக்கருளிங் கெமக்கருளென் றேத்திச் சூழ்ந்து
துன்னுவரன்புடனென்றால்வேறுநியென்விசேடித்துச் சொல்வதம்மா.

மாநிலத்தி லொருதலமு மிதற்கொவ்வாவித்தலத்தின் மன்னுசீர்த்தி
நானவில்வ தினியெங்ஙன் சேடன்முக மாயிரத்தா னவில் ஊட்டா
னவதிற் சிறிதுரைத்தேன் சத்தியமே யுரைத்ததெலா மணங்கேயென்றான்
மோனமுடனிருத் துபாசிவமுணர்ந்துமுழுதுணர்ந்தமுனிவன்றானே.

திருமருவ வருலோபா முத்திரையு மித்திறங்கள் செப்பக் கேட்டங்
கொருமுனிவ னிருபதமு முரிமையுடன் பணிந்தெனையா ளுடைய கோலே
பிருமைதரு மத்தலத்திற் போதுதற்கு நீயெழுவா யென்று போற்ற
வருண்முனியு மப்படியென் றருட்படியா லம்மலையி னடியகண்ணன்.

முருகவிழா வணித்துவைப்பு முழங்கருவியீழ்முழக்கு முன்றிறோறு
மொருவரிய தொண்டகவொண் பறையதிர்ப்புங் குரவையிடு மொலியுமெங்கும்
பெருகியெழு மெழுகடலின்முழக்கமெனவெந்நாளும்பிறழாதோங்கி
யரவமிகுங் குறிஞ்சிநிலத் தகத்தியன்றிறேவியுடனடைந்தகண்ணன்.

நேமிமக ளேயடுக்கு நெடுந்தீபம் பணிமாறி நின்றல் போல
வாமிலவ நீடுஞ்சோலை யலர்ந்தசெழும் பாலைநிலத் தடைந்து நீங்கி
வாமமிகுந் தருளுகையுமிறைவனும்போனின் நிலகுமாண்பு சேர்ந்த
காமலியுங் காயாவுங் கடுக்கையஞ்சேர் முல்லைநலங் கண்டுநீங்கி (சடு)

பரிபவமால் வினையொழிக்கும் பாவா சனைப்பணிந்து பரவ தீத
வொருபரனாற் திருமுல நாயகனைத் தொழுதுமது வுடைந்த சோலை
வருபரிதி யயன்மறைய வளர்பூவைக் கோட்டிசர் மலர்த்தாளேத்தி
யெரிபுரையுஞ்சடையர்திருப்புடைமருதூர்முதலான விறைஞ்சியேத்தி

(௩௯) முருகவிழா - முருகக்கடவுளுக்குச் செய்யுந் திருவிழா. துவை
ப்பு - முழக்கம். தொண்டகம் - குறிஞ்சிநிலவாத்தியும். (சு) நேமிமகன் - பூமி
தேவி. (சுக) ஆன - ஆகியதலங்கள்.

பானாவியி யினங்கமுதூர் தெங்குமிசுந் கதலியுமொண் பலவு மாவு
நாளும்வளர்ந் திருபாலும் பொரும்பொருளைக் கரைமீது நல்லி யங்க
ணீளவினை வயன்மருத வளமெவையுங் கண்மெவந்து நெடிது தர்வி
யானே விழுவானே கன்பாய்வேணுவனத்தகத்தியன்வந்தணந்து புக்கான். (௪௨)

அப்பொழுதப் பொருளையினிற் படிந்தொளிர்மூ லச்சுடரையருச்சித் தேத்தங்
கைப்பிருகத் திரிபரத்து வாசனரும் புலகனிநுங் கெளத மன்சீர்ச்
சொற்பயிலுங் கிருதுசும தக்கினிசெய் புலத்தியனற் சுதகன் றக்கி
னிற்புருவங் கிராயுயர்ந்த காசிபன்பன் னெருவோரு மெதிர்கண் டார்கள். (௪௩)

அப்பெரிய முனிவருட னகஞ்சிறந்து வந்ததிற் மறைந்தங் கண்ணன்
செப்பரிய திருமுலத் தானத்தி லத்தனது திருமுன் சென்று
கைப்பதுமங் கூப்பிமல்க் காற்பதுமம் பணிந்தெழுந்து கருத்தி னன்பாய்ப்
பொய்ப்பகைமா றவிர்த்தருமைப் பூசையினை நேசமுடன் புரிய லுற்றான். (௪௪)

அர்க்கியத்தாற் சுத்திபுரிந் தட்டபலஞ் சாத்தியினி தமர்கற் பூரம்
விற்குலவும் படிதிமிர்ந்து பஞ்சகௌவி யம்பஞ்சா மிருத மான
சர்க்கரைநெய் தயிர்தேன்பா லாட்டியுட்டிணைதகமுந்தகைவினாட்டி
யுட்ககிவின் மாக்காப்பு நெல்லிக்காப் பரிசனக்காப் புவப்பிற்சாத்தி.

எவ்வமிலா முக்கனிநீர் மாதானங்கத் திற்கனிநீ ரிக்கு நீரொண்
செவ்வினநீர் கருவிளநீர் கூவிளநீர் வண்குசைநீர் சிறந்த நீர்கள்
கொய்வகைசேர் மலர்நீரும் பணிநீருந் திருமேனி குளிர வாட்டி
யவ்வகைசந் தனக்குழம்புசாத்தியபிடேகமெலா மடைவற்செய்தான்

மாதான தூயதிரு வொற்றாடை சாத்திமன மகிழ்ந்து போத
வாதார சத்திமுதற் சத்தியள வருச்சித்தா தனமாச் சேர்த்து
மீதான மூர்த்தியையுங் கற்பித்தாக் கியங்கொடுத்து விருப்பஞ் சொல்லிப்
போதான பச்சறுகு சந்தனமக் கதைபிவையும் பொலியச் சாத்தி.

ஆனதிவ்வி யாபரண மழகியசெம் பட்டாடை யடைவற் சாத்தி
வானமிசைப் பொருமலை மதிமுடியிற் றிருமலை வகைகள்சாத்தித்

(௪௨) இயம் - ஒலி. (௪௩) அட்டபலம் - பலாச்சுளை, தேங்காய்க்
கீறு, தோலோடுகூடிய மாதான, குமட்டிமாதான, எலுமிச்சம்பழம், நாரத்தம்
பழம், மாம்பழம், வர்ழைப்பழம். அரிசனக்காப்பு - மஞ்சள்காப்பு. (௪௪)
குசை - தருப்பை. (௪௫) விருப்பம் - நல்லாவு.

தான்மருந் தூபமொளிர் தீபமுடன் கொடுத்தமுது தணையுஞ்செய்வித்
தேனையடைக் காய்நீட்டி யுபசார சோடசமு மியல்பிற் செய்தான்.

அன்பி னுடன் செபித்தினிதா யெண்மலருஞ் சாத்தியுவந் தத்த
வத்தோன், நன்பரிவின் வலம்புரிந்து பணிந்தெழுந்தங் கெமையா
ளுந் தலைவ னேயென், புன்பிறவிக் கடலுடைத்த வானந்தப் பெருங்
கடலே புகழின் குன்றே, யின்பமுடன் கழைவனத்து ளிருந்தருளு
மாசேயென் றியம்பி. யேத்தி. (சக)

இருகண்கள் புனல்பொழியக் கம்பிதமும் புளகமுமெய் யெங்
கும் போர்ப்ப, வருகுந்தீ மெழுகதுபோன் மனமுருகிப் பரவசமா
யுண்மை சேர்ந்து, பெருகின்ப மிகப்பருகி நெடுநேர மகன்றதற்குப்
பின்பு முன்போல், வருகின்ற 'செயன்மருவி யிவ்வகையெம் பரன்
பூசை மகிழ்விற் செய்தான். (ரு0)

அப்பெரிய குறுமுனிவ னிப்படியே வேணுவனத் தமருங்கோ
வை, முப்பொழுது மாதரித்து மழைவரவு மஞ்ஞைதெரி முறைமை
போல, வெப்பொழுது சிவபரமன் மணக்கோலந் தொழப்பெறுவோ
மென்று நாடி, மெய்ப்பயிலன் புடனிருந்தா னருந்தவமே புரிந்து
றையு மெய்மை யோரே. (ருக)

இச்சருக்கம் படித்தவர்கள் கேட்டவர்க ளரிபிரம ரிறைஞ்சவாழ்வர்
நிச்சயமே யெனச்சூது முனிவரனம் முனிவர்க்கு நிகழ்த்தி னான்
முச்சகமும் புகழவரு மத்தவன்ற னிருசரண முளரி போற்றி
வெட்சிபுனை யுமைபங்கன் மணக்கோல முனிக்களித்த வியப்புச் சொல்வாம். (.)

மூன்றாவது அகத்தியரஞ்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கருஅ.

(சக) எண்மலர் - புன்னை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், நந்தியார்வர்த்தம்,
நீலம், பாதிரி, அலரி, செந்தாமரை; இவை எட்டும் எக்காலத்துக்கும் பொது
இனி, ஒவ்வொரு காலத்துக்கு முரிய எட்டு மலர்களுமுண்டு; அவற்றைப்
புஷ்பனிதியிற் காண்க. (ரு௨) வெட்சி - ஓர் பூ.

நான்காவது:

அகத்தியர்மணக்கோலக்காட்சிச்சருக்கம்.

—:0:—

புங்க மெய்ப்புகழ்ச் சூதனே பொங்கர வணிவோன்
மங்க லத்திருக் கோலமா வந்துமா மலயத்
துங்க வன்றொழு வுறுதிறஞ் சொல்கவென் றறவோ
ரங்கை கூப்பிளின் றுரைத்திடச் சூதனங் கருள்வான்.

(க)

புகழ்த்தி றந்தரு மாதவர் கேண்மினப் பொதியத்
தகத்தி யன்றனை நம்பர னனுப்பிய பின்னர்
மகத்து வுந்தரு மிமகிரி மருங்கினில் விளங்கி
யகத்து நண்புசெய் யோடதிப் பிரத்தத்தி லணைந்தான்.

(உ)

அன்ன போதினில் வெற்பினுக் கரையன்வந் தணைந்து
பொன்ன னாண்டி பணிந்திரு பூசைகள் புரிந்து
பன்னு தேன்பழஞ் சருக்கரை பாலினுட் கலந்த
கொன்னு லாமது பருக்கமுங் கொடுத்தன னுவப்பால்.

(ங)

திங்கள் வேணிய னங்கதீற் றிருவுள மகிழ்ந்து
மங்குல் வானவர் தொழுவவன் மனையிடை யடைந்து
துங்க மால்விடை யிழிந்துபல் லியம்பல துவைப்ப
வங்கண் மாமணித் தவிசினி லேறியங் கருளி.

(ச)

இந்து சூரிய ரொளினிளக் கெடுப்பமா மறைகள்
வந்து வாழ்த்திட வரிமுத லமர்கள் வணங்கச்
சந்த மாமல ரந்தணன் சடங்குகள் புரியப்
பந்து மெல்விரன் மலர்க்கரம் பற்றினன் பரிவாய்.

(ரு)

அப்பெ ருந்திரு மணத்திற மறைவதற் கெளிதோ
செப்பு மங்கது நிகழ்ந்தபின் றேவர்கள் முனிவர்
தப்பின் மாலயன் பரவநந் தலைவனங் குமையோ
டொப்பி லாமணி மண்டப மொன்றில்வர் துவந்தான்.

(க்)

(உ) ஓடதி - கொடி. பிரத்தம் - மலைமேற்பரந்த இடம். (ங) கொன் - பெருமை. (ரு) மெல்விரல் - மெல்லிய விரல்களையுடைய உமாதேவி.

அன்ன திற்றிக ழரியணை யணைந்திருந் தருளிக்
கின்ன ராதிபர் தொழுதெழத் துந்துபி கெழும
வன்ன நேர்நடை யரம்பைய ராடல்காண் பொழுதின்
முன்ன நீள்குறு முணிக்கருண் மொழியினை நினைந்தான். (௭)

என்று நல்லடி யார்களுக் கிரங்குநங் கோமான்
கன்றை நோக்கிய வானெனக் கருத்துடன் விரைந்து
சென்று வேய்வனத் திருநகர் மருங்கினிற் சேர்ந்தா
னன்ற தற்குமுன் குறுமுனி யயர்ச்சியா லறைவான். (௮)

சிமைய வெள்ளியங் கிரியினிற் செல்வனன் றெமைப்பார்த்
திமைய வல்லியை மணம்புரிந் தியைந்தபின் னெழில்சே
ரமைவ னத்தில்வந் துனக்கியா மருண்மணக் கோலச்
சமைவு காட்டுது நீயவண் சார்தியென் றிசைத்தான். (௯)

பன்னு மத்திரு மொழிப்படி யிந்நகர்ப் பட்டர்தோ
மன்னி யோங்கிய மலைமகள் வதுவையு முடிந்து
துன்னு நாளுமேழ் கழிந்தது துகளிலாப் பரம
னின்னம் வந்தில னென்செய்கே னென்னதா மதமோ. (௧௦)

விஞ்சை வல்லவர் யாழினில் விளங்கிசை தெளிந்தோ
பஞ்சின் மெல்லடி யரம்பைய ராடலிற் பரிந்தோ
செஞ்சொன் மாதவர் துதிகளிற் றிருவுளஞ் சென்றோ
வெஞ்ச வில்லவன் றுழ்த்ததிக் கென்னென வறியேன். (௧௧)

மெய்ய னாகிய சிவபிரான் விளம்பிய மொழியும்
பொய்ய தாகுமோ பாவியேன் புதலுமா றென்னே
யைய கோமிகப் புலம்பியிங் கறைந்திடு மொழியச்
செய்ய சோதியன் றிருச்செவி சென்றதோ விலையோ. (௧௨)

தாங்கு மாமறிக் கரத்தினன் றருமணக் கோல
மாங்கி ருந்தியாக் காண்பதற் கருந்தவ மற்றே
மீங்கு மவ்வகை யாயதோ வென்றுள மிரங்கி
யோங்கி ருந்தவ னரும்பெருஞ் சமாதியி லுற்றான். (௧௩)

அத்தி றந்தரு சமாதியி லானவா றறிந்து
சித்த மாமகிழ் கொண்டுவந் துரோமமுஞ் சிலிர்ப்பத்
தத்தை வாய்மொழி நித்திலந் தருநகை யுலோபா
முத்தி ரைக்குமாங் கதுதனை மொழிந்தெழு மளவில்.

(கசு)

அன்று தேடிய வரியயற் கரியவன் வந்தா
னென்று நீட்டி யார்களுக் கெளியவன் வந்தான்
மன்ற னீடுமை மனாளு மன்னவன் வந்தா
னென்று மாமணிச் சின்னங்க ளெங்கணு மியம்ப.

(கரு)

சங்க மும்பொருந் தாளமுங் காளமுந் தழங்கத்
துங்க வான்மிசைப் பஞ்சதுந் துபிகளு முழங்கப்
பொங்கு நேரியுந் தடாரியு மலாரியும் புடைப்ப
வங்கை வீணையுங் குழல்களு மடரிசை பரப்ப.

(கசு)

கருடர் கின்னரர் சித்தவித் தியாதரங் கலைக்கிம்
புருடர் தும்புரு நாரதர் புடைமிக நெருங்கித்
தெருட ரும்புக மேழிசைத் திறங்கண்முன் பாடி
யருட ரும்பரம் பரவென வங்கவர் பரவ.

(கஎ)

அரம்பை மேனகை யுருப்பசி திலோத்தமை யாதி
வரம்பி னீடர மகளிர்கள் வந்துவந் திறைஞ்சிப்
பரம்பு மின்னணிக் குழாமெனப் பரதநூல் வழியி
னிரம்பு நாடகம் புரிந்துமுன் னின்றனர் நெருங்க.

(கஅ)

அற்ற நீங்குசே ருடிசு ளளவற நிறைந்த
வெற்றி மால்விடைக் கொடித்திரள் விண்ணெலா மறைப்பத்
துற்ற வாலவட் டங்களுந் தொடர்ந்தவீ சனமு
முற்று மோகையோ டொலியலு முயங்குகா வியங்க.

(கஆ)

பொங்கு பாற்கடற் பொலிவெனப் பொடியணிந் திலங்கு
மங்க மாதவர் நிறைந்துமுன் னறைந்தவக் கடலிற்

(கசு) ஆனவாறு - சிவபிரா னெழுந்தருளி வருதலான விதம். (கசு)
மலாரி - (இடைக்குறை) பம்பை மேளம். (கசு) சேரடிகள் - சேற்றிலே
யசைந்து திரிபவ்களாகிய இடபங்கள். ஆலவட்டம் - பெருவிசிறி. வீச
னம் - விசிறி. ஒலியல் - சீலையாலாகிய ஒருவகை ஆலவட்டம்.

றங்கு சீதவெண் டிரையெனத் தயங்கிரு மருங்குள்
செங்கை யான்மணிக் கவரியின் றிசெடுத் திரட்ட. (௨௭)

புற்ற ராமணிக் குழைப்பெரு விழிக்குறட் பூதங்
கொற்ற மாமதி யொற்றைவெண் குடைமருங் கெடுப்ப
வுற்ற தேவர்தங் குலமெலா முயர்ந்தமந் தாசந்
துற்ற மாமது மழைபொழி மலர்குழை சொரிய. (௨௮)

பொருங்க ராசல முரித்தருள் புராரியி னநுள்ளே
நிருங்க ணுதிபர்க் கதிபனா நந்தியெம் மிறைவ
னெருங்கு வானவர் சேனைபை நெருங்கிடா வகையங்
கொருங்கு சேர்ந்திடக் கரம்பயில் பிரம்புகொண் டொதுக்க. (௨௯)

சுரும்பி ரங்கிய தளிசடித் துடியிடைப் பசும்பைங்
குரும்பை யந்தனத் தணிநகை முல்லையங் குலஞ்செய்
யரம்பை மாதர்செந் தாமரை முகத்தெழி லளகக்
கரும்பு யற்றிகழ் மின்னெனக் காதல்கொண் டருள. (௩௦)

துதித்து நாடொறும் வணங்கிமெய்த் தொண்டுகள் புரியு
மதித்த போதன ரிதயசெஞ் சரோருக மலரக்
கதித்த சூரிய ரளவில ரேககா லத்தி
லுதித்த தென்னமெய் யிலகொளி யுலகெலாம் வாய்ப்ப. (௩௧)

செக்கர் வெண்பிறை நிலவிய செஞ்சடா முடியு
முக்க ணுந்திரு வழகெழு முழுமதி முகமுங்
கக்கு வெங்கதிர்ச் சுடமெறி குண்டலக் காதூந்
தக்க தெண்ணில வெழுதிரு நகையுமுன் றயங்க. (௩௨)

அண்டர் தந்திர ளமுதுண விரும்பிநஞ் சருந்துங்
கண்ட முந்திர ணன்குதிண் புயங்களுங் கதிர்த்து
மண்டு மான்மழு வரதநீ டபயமும் வயங்கக்
கொண்ட செங்கையு மணித்திருக் காப்புமேற் குலவ. (௩௩)

கடல்ப டுஞ்செழுந் தரளவண் டொடையல்செங் கழுநீர்த்
தொடையல் சந்தணி மார்பமுங் கொல்புலித் தோவி

ஹடைசி றந்திடு முருவமுங் கூற்றினை யுதைத்தங்
கிடர மெங்கழற் சேவடி மலர்களு மிலங்க.

(௨௭)

மங்க லத்திருக் கோலநீண் மங்கையோர் பங்க
னீங்கி தத்துடன் கழைவனத் தெய்துமப் பவனி
புங்க வந்தர நாயினேன் புகலுதற் கெளிதோ
கண்கொ ளாத்திருக் கோலமங் குறுமுனி கண்டான்.

(௨௮)

கண்ட மெய்முனி யருவியின் கண்க ணீர்பொழிய
மண்கு மஞ்சவி கொண்டுரோ மாஞ்சித மருவத்
தொண்டி கொண்டிரும் புளகமெய் தோய்ந்திட வான்முன்
றண்டெ னும்படி சரணபங் கயத்தினிற் றுழந்தான்.

(௨௯)

கந்த மாமலர்ப் பொருநையுங் கண்கை தொழுதா
ணந்து மாதவன் றேவிபு மிறஞ்சிமுன் னயந்தான்
வந்து பன்னிரு முனிவரும் வணங்கியஞ் சலிகொண்
டெந்தை யேயெனப் பாடின ராடின ரெங்கும்.

(௩௦)

சங்க ரற்பணிந் திடுமுனி சயவென வெழுந்தே
யங்கை கொண்டுநின் றாடினன் பாடின னகலா
தெங்கு மோடின னுலைமெழு கென்னவுள் றருகித்
துங்க மேவிய வன்பினற் றுதித்திடத் தொடுத்தான்.

(௩௧)

வேறு.

என்கழு என்வரை மாதானே யென்கண்கள் களித்திட வின்பமணக்
கோலத்துட னேயுடன் மேவுமணக் கோலத் தவனேசரணஞ் சரண
ஞாலத்தின் மயக்க மொழிந்துனையே நாடிப்பரவித் தேடித் திரியுஞ்
சுலத்தவர் கட்கு வெளிப்படுமெய்ச் சிலத்தவனே சரணஞ் சரணம்.

பாலொத்த விடைப்பரி யேறிவரும் பாகாவரு நாகா பரண
வாலத்தை துகர்ந்திக லத்தியுரித் தருளும்பர மாசர ணஞ்சரண
நீலக்கரு மாமுகில் போனிறநீ னெடுமாலய னேடரி தாமுதல்வா
சூலப்படையா யுடையாய் விமலா சுகசித்துரு வாசர ணஞ்சரணம்.

(௨௮) கண்கொளா - மெல்லினைவதுகை, (௨௯) உரோமாஞ்சிதம் -
உரோமப்பொடிப்பு, (௩௦) பன்னிருமுனிவர் -

அகத்தியர் மணக்கோலக் காட்சிச் சருக்கம். ௩௧

ஓட்டார்புர முன்ன நகைத்தெரிசெய் யொருசே வகனே மதவெளிரியச்
சுட்டால நிழற்க னாற்புகலுஞ் சொல்லின்பொருளே சரணஞ்சரண
முட்டாமரை யொன்று குறைந்திடமுன் முட்டாவகை யந்த முகுத்தனிருங்
சுட்டாமரை தன்கையிடந்தணியுங் கமலப் பதனே சரணஞ்சரணம்.

பெருகன்புட னேபரவிப் பணியும் பெருமான் மிகுமத் திருமால்பெறவே
யருள்கொண்டொருசுக்கரமங்கருள்செய்யஞ்சக்கரனேசரணஞ்சரண
மருள்கொண்டுழ லாவகை வந்தழியா மலமாயை தவிர்த்தெனே யாளுடையாய்
பருகின்ப நலந்தரு சின்மபனே பரதத்துவ னேசர ணஞ்சரணம் ()

புவனங்க ளளித்தருள் புங்கவனே புதியாய் பழையாய் சரணஞ்சரண
மலையின்புற நித்த நடம்புரிபே ரழகா குழகா சரணஞ்சரணம்
பவபங்க மறுத்தரு ளங்கணனே பரனே சரண மானேசரணந்
தவசங்க ரிடத்துறை சங்கரனே தவனே பவனே சரணஞ்சரணம்.
சிந்தைக்கினியாய்புகலைந்தொழிலுஞ் செய்யுந்தலைவாசரணஞ்சரணம்
பந்தித்த விகாரமி லாதபெரும் பரிபூ ரணனே சரணஞ்சரணஞ்
சந்தத்திரு மாமறை தந்தருளுஞ் சைதன் னியனே சரணஞ்சரணம்
வந்தித்திடு தற்சிவ சித்பரனே வரவந் புதனே சரணஞ்சரணம். ()

வேறு.

உருவே யருவே சரணஞ் சரண முயிரே யுடலே சரணஞ் சரண
மருவே மலரே சரணஞ் சரண மணியே யணியே சரணஞ் சரண
மிருளே வெளியே சரணஞ் சரண மியலே யிசையே சரணஞ் சரண
மருள்பே ருறவே சரணஞ் சரண மருளேபொருளேசரணஞ்சரணம்.

உணர்வுக் குணர்வே சரணஞ் சரண முயிருக் குயிரே சரணஞ் சரண
மணுவுக் கணுவே சரணஞ் சரண மளவைக் கரியாய் சரணஞ் சரணங்
குணமற்றவனே சரணஞ்சரணங் குறியிற்றிகழ்வாய் சரணஞ்சரணம்
புணர்மெய்க் கதியே சரணஞ்சரணம் புகழுக்கரசே சரணஞ் சரணம்.

வேறு.

என்றுதுதித் திடமிகவுந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி யென்னை யாள்வோன்
றென்றன்மலைக்குறுமுனியேவேண்டும்வரங்கொள்கவெனச்செப்புமன்றோன்
குன்றினையா யடைந்தவர்கள் பவமதற்றி யிந்தமணக்கோலத் தொடே
பென்றுமினி தித்தலத்தி னமர்ந்தெனையாண்டருள்புரிமென் றிரந்து நீன்றான்.

(௩௬) தவசங்கர்-தவஞ்செய்யுங் சுட்டமாகிய முனிவர்.

ஆங்கிறைவ னப்படியென் றருண்முனிவன் வரமெவையு மளித்துப் போற்றும்
பாங்குடைய மற்றையர்க்கும் வேண்டிவரங் கொடுத்தருளிப் பரிவி னாலே
யோங்கியவும் பர்கன்புரியு மணிச்சிங்கா தனத்திலினி துமையி னோடுந்
தாங்குபெருவிருப்பினோடுமீவீ ற்றிருந்தான் போற்றுமறைதந்தநாதன்.

அம்பரினி தமர்ந்தருளுங் கலசமுலை யொருபாகத் தரனைப் பின்னுங்
கும்பமுனி வரன்பணிந்து தனதுகர கமலமலர் கூப்பி நின்று
நம்பபரி பூரணன யகண்டமெலா முறைந்தருளி நயப்பி னெய்தி
யெம்பொருட்டிங் கமர்ந்தருள வெத்தவமுன் புரிந்தனன்யா னென்று போற்ற.

அத்தனுமெய்க் குறுமுனியே நம்மொழியின் படியிம்பரணந்து பூமி
புத்தரதெக்கணபிரண்டுந் சமமாகப்புரித்தனையேயுனக்கொப்பார்யா
ரித்தலத்தி லெவர்களுக்கு மிச்சித்த வரங்களெலா மீந்தெந் நாளு
ரித்தியமு நீபுரியும் பூசையுவர் துறைதுமென நிகழ்த்தி னானல். (1)

அப்பொழுதங் கரிபிரம ராகசுவென்றூர்த்துமகிழ்ந் தார்பணிந்தா
ரெப்பொழுது மணவாளக் கோலமுடன் பரணிநுப்ப விறைஞ்சிசின்ற
மெய்ப்பொதியக் குறுமுனியை மிகப்புகழ்ந்தார் மறைபரவும் வேணுக் காடா
கிப்பிரம விருத்தபுரப் பெருமையினெப் புகழ்ந்தாசி யியம்ப லுற்றார். (சச)

நாரணனிங் கிதினாளுந் திருவளர வென்றுமுத னவிற்ப்றி னுன்பின்
பாரணனீ டாரணமு மாரணருங் கலைமடந்தை யருளு மென்றுஞ்
சீரணவி மிகத்தயங்க அரைத்தனன்வெங் கடகரடச் செருப்போர் வெள்ளை
வாரணன்மா மழைமுகிலு மகச்சடங்குந் துரிசகல மன்ன வென்றான்.

மாக்கடமக் கெந்நாளு மக்கினியி லுலுவாதை வசாது நீங்கத்
திக்கடவுள் குவிர்ந்துரைத்தான் றனது கொடுந் தூதர்புரி தீமைநீங்க
வர்க்கமிகு மாயுவுற நோய்களற வவமிருத்தங் ககல வன்பி
னுக்கமுடன் புரிதவங்க ளொன்றனந்த மாகயம னுவந்து ரைத்தான். (சசு)

பூதபசா சுக்களரக் கர்பயங்க ளறநிருதி புகன்ற னங்க
னோதுமிருந் தெண்ணீரின் மானிடர்கள் மஃதவற வுரைத்தா னீர்க்கோன்
வாதமொடு குன்மபய சூலைமுதல் வியாதிவினை வாரா தேகச்
சீதமிகு மந்தக்கால் வந்துலவ வப்பவனன் செப்பி னானல். (சசு)

அகத்தியர் மணக்கோலக் காட்சிச் சருக்கம். ௩௩

இத்தலனி லுறைபவர்க ளெல்லாருஞ் செல்வர்களா யென்றும் வாழ்
முத் துறவமணிகொழிக்கவென்றளகைக்கதிபதியுமொழிந்தான்மிக்க
பத்திமையா லீசான னெந்நலமுந் தயங்கவெனப் பரிந்து ஐத்தான்
சித்தமகிழ் மற்றுமுள தேவர்களு மிம்முறையே செப்பினார்கள். (சஅ)

அப்பணியுஞ் சடையாள னங்கவர்கள் கேட்கவழைத் தமர் கேள்
ரிப்பிரம விருத்தபுரப் பதிக்குக்குரிக ரோர்பதியு மில்லை யீதி
லொப்பறவே கும்பமுனி யுவந்துதொழ யாமுறைது முரைத்த வீந்த
மெய்ப்பதியிற் பாதகர்க ளுறைந்திடினு நமக்கொப்பாய் விளங்கத் தக்கோர். ()

வென்றி கொளித் தலத்துறைவோர் வேண்டும்வாங் கொடுப்பதும் வேலையாகு
மென்றுதிரு வாய்மலர்ந்து மாதவமெய்க் குறுமுனிவ னிறைஞ்சி யேத்த
நன்றிதரு மணக்கோலந் தழையவர மருள்புரிந்தா னற்ற வத்தி
ரென்றுமமை வனத்துறைந்து கதியெறலன் றோகடனென் றிசைத்தான்குதன்.

இங்கியம்பு மிச்சருக்க மோதினருங் கேட்டவரு மின்பம் பொங்கப்
புங்கவமுங் கதிரலமு மடைந்திடுவ ரினியிப்பார் பூத நாத
னங்கணனம் பிகைபாக னடிமுடிவு காணாத வண்ட நாதன்
செங்கணெடு மாலிறைஞ்சக் கங்காள வடிவின்வருந் திறமுரைப்பாம்.
காண்காவது அகத்தியர் மணக்கோலக் காட்சிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௦௯.

ஐத்தாவது:

* கங்காளவேடச் சருக்கம்.

—[:o:]—

மத்தையணி பவர்க்கன்பான் மன்னியசூ தனைநோக்கி
மெய்த்தவர்க ளெல்லாரும் விண்ணவர்கோன் விடையேறி
யத்தலத்திற் கங்காள வேடமுட னடைந்தகதை
புத்தமனே மொழிதியென வுயர்குத முனியுரைப்பான். (க)

மன்னுமருந் தவர்கேண்மின் மதுவினுடன் கயிடவனைப்
பொன்னுலவுந் திருமார்பன் பொருதழித்துப் புகழ்நிறுத்திப்
பின்னர்வணங் கமசர்கடம் பெருமானைப் பணிந்துதொழ
வுன்னரிய காதலின லுயர்கயிலே மருங்கனைத்தான். (உ)

ஓதமுட னுவரியிற்ற னுடனுதித்த கடுநஞ்ச
நாதனணி மணிமிடற்றி னண்ணியதென் றெண்ணியெழுந்
தாதாவி லமுதமும்வந் தங்கணன ருறைவதற்கோர்
பூதரமாய்ப் பொலிந்தனைய பொலிவுளதக் கயிலேமலை. (ங)

அக்கயிலைக் கொடுமுடியி லகிலமெலா மொளிபரப்பி
மிக்கெழுபொற் கோபுரமும் விண்ணுலவு பொன்மதி லுந்
தொக்கமணி மண்டபமுஞ் சூளிகையுஞ் சூழ்நெருங்க
நக்கனக மகிழ்ந்துறைவ தொருமணிமண் டபமுளதால். (ச)

அம்மணிமண் டபத்தினிடை யளவிறந்த பரிதியர்க
டம்மொளிக ளோரிடத்திற் சமைந்ததென வணிகிறந்து
செம்மணியின் குலத்திழைத்துத் திகழமரி யணைமீதி
லெம்மிறைவ னுயர்கயிலே யிறைவியுடன் வீற்றிருந்தான். (ரு)

வாசமலர்ச் சதுர்முகனு மகபதியும் பணிந்துதொழ
வாசையினிற் கடவுளரு மட்டவசக் களும்பரவத்
தேசுதரு தொண்டர்களு மண்டர்களுந் திரண்டேத்த
நேசமுடன் பூதகண நெருங்கியணி நின்றதொழ. (க்)

* கங்காளவேடமாவது - சருவசங்கார காலத்துச் சகல தேவர்களையுஞ் சங்கரித்து அவர்களுடைய எலும்பை யணிந்த கோலம். (க) விடையேறி - வினையாணையும் பெயர்.

ஐந்துகூத் தெழினுல்வா யருள்பொழியு மொருமுக்கட்
டந்திமுக னருகிருப்பச் சதங்கைகலன் கலகலென
வந்துவன ரிளங்குமகன் மணிவரைத்தோண் மிசையேறி
யுந்திடநற் சீராடி யுளங்கனிகொண் வெந்துறைய. (௭)

ஆதிபரம் பரனினிதங் கமர்ந்தருளு மெல்லையினிற்
சீதரனுஞ் சென்றொருமு வலம்புரிந்து தெண்டமுறப்
பாதமலர் பணிந்தெழுந்து பரம்பரவிங் கெனையாளு
நாதவெனப் புகழ்பரவி நலம்புணர நின்றனனூல். (௮)

அன்றிறைவன் றிருநெமொற் களவிறிரு வருள்கூர்ந்து
பொன்றலிலா தடன்மிகவும் புரியுமது கபிடவரை
வென்றனையா னமக்கன்பு மிகவுடைய னீயன்றோ
வென்றுதிரு வுளமகிழ விறைஞ்சிமுகுந் தனுமொழிவான். (௯)

முப்புரத்தை நகைத்தெரிசெய் முன்னவனே நின்னடியார்க்
கெப்பொழுதுஞ் செயற்கரிதா யிருப்பதொரு திறமுளதோ
வப்பெருஞ்சீர் முதன்மையுளே னடியேனு மாகையினு
லிப்படிநர் தமைமாய்த்த லெளிதன்றோ வெனமொழிந்தான். (௧௦)

பின்னுமவ னரனிடத்திற் பெறுவரங்கட் கிதுகால
மென்னுமது தெளிந்தானே யெனையடிமை யுடையவனே
நின்னருளா லருள்வதொரு நெடுவரமுண் டெனமொழிந்தான்
முன்னவனு நெடுமாலே மொழிதியென வவன்மொழிவான். (௧௧)

வெங்காள விடமருந்தும் வித்தகவே தியவெண்மைச்
சங்காளு மாலாமென் றடந்தோண்மேற் சார்வோய்கின்
கங்காள வேடநலங் கண்டுதொழு மன்புடையே
னிங்காள வுனக்கருளே லருடியென வியம்பினனூல். (௧௨)

கங்கைமுடிப் பெருங்கருணைக் கடலாய சிவபரனு
மங்கிசைய வப்படியே யருள்புரிது மெனமொழிந்தான்
புங்கவமெய்ச் தவமுடைய புண்ணிப்பேர நண்ணியவச்
செங்கணெடு மால்புரியுஞ் செய்தவத்தை யிசைக்கெளிதோ. (௧௩)

வாராளுந் தனத்தானை மகிழ்ந்தாளுந் பங்காளன்
காராளுந் களனினைந்தோர் கருத்தாளுந் திருத்தாளன்
சூராளுந் சடையாளுந் சடையன்முருந் தனைநோக்கிச்
சீராளுந் செங்கனிவாய் திறந்தருளி மொழிகின்றான். (கசு)

சீதரமெய்த் தவமுசந்த திருவளருந் தென்றிசையில்
வேதமிகப் புகழுமொரு வேணுவன முண்டதனிற்
போதுகன்கொண் டிமையவண்முன் புரிபூசை யுவந்தருளி
பேதமகந் றியமுல விவிங்கமுமங் கிலங்கியிடம். (கசு)

மெய்பருளந் தனில்விளங்கி வேண்டுவரங் கொடுத்தருளக்
குப்பயிவிங் கமுமதனிற் குலவியிடு முலகிலுளோர்
மைபலடர்த் திடுமேம புட்கரிணி மாதிர்த்தச்
செய்யமலர்த் தடமுமதிற் றிகழ்ந்துமிகப் பொலிந்திடுமால். (கசு)

மறுவகலு முனிவர்குழா மன்னிநிறைந் தெந்நாரு
முறுதவங்கண் புரிந்துமகிழ்ந் துறைவர்களங் கதின்குமுன்னஞ்
சிறுமருங்கும் பெருந்தனமுந் திகழுமலை மடந்தையுடன்
குறுமுனிவன் பரவமணக் கோலத்தி னணைந்தனமால். (கசு)

அத்தலனி லுனக்குமியா மணைந்தினிமை தருமெமது
வித்தகன்கொள் கங்காள வேடநலங் காட்டுதுநீ
யத்தலனி லுனைநோக்கி யளவிறந்த காதலனுடன்
மெய்த்தவஞ்செய் திருமகிழ் மேவுதியென் றருள்புரிந்தான். (கசு)

பெருமானங் கருள்புரியும் பேரின்ப மொழிகேட்டு
வருமாமை முகின்முழக்கின் மஞ்ஞையென மனமகிழ்ந்து
திருமாலும் பணிந்தெழுந்து சென்னிமிசைக் கரங்கூப்பிக்
கருமால்விண் டகலான்றன் கழற்றிற்பிரியா விடைகொண்டான். (சு)

விடைகொண்டு நெடுந்திருமால் மெய்கொண்ட பேரன்பி
னடைகொண்ட வழிக்கொண்டு நாடுகள்காடுகள் கழிந்து
மடைகொண்ட நெடுவாளை மள்ளர்களைப் பாய்ந்துவரும்
புடைகண்டு மூங்கில்வனப் பொன்னகரைக் கண்டனனான். (உ௦)

(கசு) குய்யம் - இரகசியம். மேலுமதுவே. (கசு) வித்தகம் - அதிசயம். திரு - இலக்குமி. (கசு) கருமால் விண்டு-கரிய மயக்கத்தை விடுவித்து. அகலான் - நீங்காதிருக்கும் சிவபிரான். கழற்றில் - சொல்லால்.

கண்டவுடன் பணிந்தெழுந்து கண்களிகொண் ளெமகிழ்ந்து
புண்டரிகத் தடஞ்சூழப் புண்ணியநன் னகர்ப்புகுந்தா
னெண்டருமெய்த் தவமுனிவ ரெல்லாரு மெதிர்கொண்டார்
வண்டகைய திருமாதும் வணங்குமகிழ் சிறந்தனளால். (௨௧)

மின்னனையார் தமைவிரும்பா மெப்த்தவமா முனிவர்களு
மந்நகர்வாழ் தபோதனரு மணைந்துபுடை சூழவா
முன்னவனுப் முளைத்தெழுந்த மூலத்தா னத்தமலன்
சந்நிதியின் வந்துமுறை தாழ்ந்துபணிந் தெழுந்தனனூல். (௨௨)

எழுந்தவுட னழியாத வின்பவுருக் கண்மென
மகிழ்ந்திருகண் புனல்வீழு மருவியென மறுமார்பில்
வழிந்தியிபச் செயன்மறந்து வற்றாத பேரின்பத்
தழுந்தியரும் பெருந்துதிக ளன்பினுடன் செய்தனனூல். (௨௩)

ஆனந்த மயமான வற்புதனே சிற்பரனே
ஞானந்தந் தனவரத நடம்புரியும் பதபரனே
வானுந்த வெழுந்தகழை வனத்திலுறை யருட்குன்றே
தேனுந்து மலர்க்கொன்றைச் சிவனேநின் கழல்போற்றி. (௨௪)

ஏகபரம் பரமாயை யிரண்டினைபு மியைந்தியற்றி
யூகமுட னநேகவுயிர்க் குபரிகரிக்கு முமைபங்கா
வாகமெலாஞ் சுதைப்பொடிநீ றணிந்தருளங் கணவினையின்
வேகமறுத் தருள்பிரம விருத்தபுரா திப்போற்றி. (௨௫)

இன்னவகை துதித்திறைஞ்சி யெழில்விடைகொண் டருடிருமான்
மன்னுமுனி வர்களெவர்க்கும் வந்ததிறம் வகுத்துரைத்துத்
தொன்னலங்கொள் கங்காளந் தொழும்வண்ண மதனைநினைந்
தந்நகரிந் கமலைதொழ வருந்தவத்தோ டமர்ந்தனனூல். (௨௬)

வேறு.

காக்கு மப்புகழ் நாரணன் கடவுள்கங் காள்
நோக்கி மெய்த்தவ யோகநீ ணைன்பினங் கமர்நா
ளாக்கு வோன்புகழ் கயிலையெம் மண்ணல்கங் காளம்
வாய்க்க வோரருட் கடலென மகிழ்ந்துவந் தருள்வான். (௨௭)

(௨௬) மறு - கௌத்துமணி. (௨௭) ஆக்குவோன் - பிரமன்.

வேறு .

அந்தியி ளம்பிறை யங்கொரு வெண்டனை
வந்தளி சூழ்மத மத்தை யெருக்கலர்
கொந்தவி முந்தொடை கொக்கிற கக்கர
வுந்து சடாமுடி யொண்கதிர் வீசிட.

(௨௮)

புந்தியி னீழி புண்டர நெற்றியு
மிந்திர வில்லி னெழிற்புரு வங்களு
நந்தொரு முச்சுடர் நன்கொளி பெற்றிட
சுந்தருள் முக்கணு மன்னி வயங்கிட.

(௨௯)

பொன்மல ரிற்குமிழ் போல விளங்கிய
தொன்மை நலத்தொளிர் துண்டமு மண்டிய
தென்மலி வுற்றிடு செங்கனி வாய்தரு
புன்முறு வற்கிளர் பொற்பும் விளங்கிட.

(௩௦)

இந்துவு முந்து மிளங்கதி ருந்தனி
சுந்திரு பாலும் வயங்குதல் போலொளி
தந்திரு காதணி சங்க நெடுங்குழை
யுந்திகழ் மாமணி பொன்குழை யும்பொம்.

(௩௧)

பணிமொழி மங்கையர் பரவு நலங்கவ
சணிதிக மும்புய வலர்முக முங்கரு
மணியுமி முங்குல வளையென வெங்கடு
வணியிருள் கண்டமு மலகி னலந்தம்.

(௩௨)

வாட்டு புயங்கம் வயங்கிய கங்கணம்
வேட்டரு டோள்கள் விளங்க வியப்புறு
கோட்டுழை மாமகிழ் கொள்ள வழைத்துமு
னீட்டிய வங்கை நெறிப்பு விளங்கிட.

(௩௩)

(௨௮) கொக்கிறகு - குரண்டனென்னும் அசுரனாகிய கொக்கினிறகு;
இவன், கொக்கு வடிவமாய் அண்டங்களை நெற்பொறிபோலக் கொறித்துக்கொ
ண்டு திரிந்தனன்; அதுகண்டு சிவபிரான் அவனது கொக்கு வடிவத்தைக் கொ
ன்று அதனிறகைத் தரித்துக் கொண்டனர். இச்சரிதம் காஞ்சிப்புராணம் சிவ
புண்ணிய படலம் 17 ஆம்-கவியிற் காண்க. (௩௩) உழை - தாருகாவனத்து
ருசிகள் விடுத்த மான்.

ஆலு மயிற்சிற காரு நெடுந்தடி
மேலணி பெற்றிட மெய்த்திரு மால்சட
நால விடுத்து நலங்கிளர் தோண்மிசை
மாலுற வைத்த மலர்க்கை யிலங்கிட.

(நசு)

வண்டுடி யங்கை வயங்க மகிழ்ந்ததீர்
தண்டு துவண்டிடு மங்கை தயங்கிட
வெண்டலை மாலை விளங்கிய பூண்வசை
கொண்டணி மார்பு குலாவி நிலாவிட

(நரு)

உரைசெய் மணஞ்சுழி யொருசுழி யுந்தியு
மரவணி யுந்திரு வரையும் வியந்ததி
னூரமிகு வெம்புலி யுரியுடை யும்மதிற்
சொருகி யணிந்தருள் சுரிகையு மின்புற.

(நசு)

நாத சிலம்பு புலம்ப நடந்தருள்
பாதமு மங்கிசை பாதுகை யும்பொவி
போதவெ ணீறு புனைந்தருண் மேனியு
மாதர்கள் சிந்தை மனந்திறை கொண்டிட.

(நரு)

போத வெருட்டொரு பூத மணைந்தினி
தோது பலிக்கல னென்றிய புன்றலை
மீதி னெடுத்து வியந்து சுமந்துடன்
மாதக வுற்று மருங்கி லணைந்திட.

(நரு)

நந்துமி முந்தர ளங்கதீர் நன்மணி
சந்தகில் வார்தரு தண்பொரு நைப்புனல்
சிந்தை மகிழ்ந்து சிறந்தயல் சூழ்தரு
மைந்தமை வேய்வன மாடு செறிந்தனன்.

(நசு)

வேறு.

செக்கர் மாமணி வெயிலுமிழ் பணமுடிச் சேடன்
றக்க நாக்கொடு மக்கணி தலைவனா ரெமையா

(நசு) நால - தொங்க. நசு - ஆம் பாட்டின் பொருள் கூசு - ஆம் பாட்டில்
விளங்கும். (நரு) னுடி - உடுக்கு. (நசு) சுழி - சுழிக்கின்ற. (நரு)
போத - மிக. (நசு) மைந்து - வலிமை.

ணக்க ஞர்மிக நயந்தரு வேணுமா நகரின்
மிக்க சீர்வள நலந்தனை விளம்புவார் யாரே.

(ச0)

சங்க மேந்திமா லுறுதலாற் சலசமா மலர்கள்
பொங்க வேந்தலாற் புகழ்பொதி பொருந்தமா நீர்மை
யங்கண் வேளைமேற் பெறுதலா லணிவளர் தரலா
லெங்கள் சீர்த்திரு மாணுநீ டெழில்வளை வயல்கள்.

(சக)

சசித ரித்திசை வானிடந் தயங்கலா லளிதந்
திசைவ ளர்த்தலாற் போதகந் தனைப்பெறு மிசைவாற்
பசுமை நன்னிறந் தருதலாற் பதரிழ றரலா
லோசிம ருங்குமை யனைபவா முயர்ந்தகண் டருக்கள்.

(சஉ)

சங்கு சூழ்தரு சலமெடுத்தெறிதரு தரங்கத்
துங்க வாடிகள் வழங்கலெம் மிடத்தினிற் றுயில்மா
லெங்கை யாற்றொழு வித்தலத் தெய்தினு னென்று
பொங்கு பாற்கடல் வந்துசூழ் பொலிவுபோன் றிடுமால்.

(சஈ)

அண்ட கோளகை யளவுமீவ் வளவென வளர்ந்து
கொண்டு சூழ்கிடங் குலவிய குலமதிற் குலங்கண்
மண்டு நீள்கடல் புறம்புசூழ் வாளமா மலை
ஞாண்ட தாமெனி னிகரென வுரைத்திடத் தகுமால்.

(சச)

மேவி வந்தெம தூங்கினை வீட்டிடே லென்று
தேவர் கும்பிட வளர்ந்தணி சிறந்தகோ புரமுன்
காவல் கொண்டரு னாரணன் கதித்தமா வலிமுன்
ஊவல் கொண்டுல களந்துரின் றருள்வது தகுமால்.

(சரு)

(சக) மால்-திருமால். புகழ் பொதி பொருந்தமா நீர்மையங்கண் வேளை
மேற் பெறுதல்- புகழ்பொதிதல் பொருந்தப்பெரிய குணமுடைய அழகிய கண்
கலையுடைய முருகக் கடவுளைப் பூர்வத்திற் பெறுதலால் X புகழ்பொதி தாமிர
பன்னியினிடத்து ஆகிய நீரின் குணம் அவ்விடத்துப் பொருந்திய காலத்தில்
மேன்மை பெறுதலால். (சஉ) சசி - சந்திரன் X இந்திராணி. இசைவான்-பொரு
ந்திய சிவபிரான் X இசைந்த ஆகாயம். போதகந்தனை - ஞானமுள்ள முருகக்க
டவுளை X இளைமையை. கண்டருக்கள்-மூங்கிலாகிய மரங்கள். (சச) கோளகை -
வட்டம். கிடங்கு - அகழ். குலம் - நன்மை. வாளமாமலை - சக்கர வாளமலை,
அதுபுகுதிப் பொருள்விகுதி.

தழங்கு வெண்பளிங் கிழைத்தணி தயங்குமா வணங்க
 ளொழுங்கி பைந்தவெண் பாற்கடற் கொக்குமற் றதணிற்
 கழங்கு யந்தெறிந் தரிவையர் கலப்பவிழ் முத்தம்
 ஶழங்கு மக்கடற் குமிழியின் வடிவினைத் தருமால்.

(சுசு)

அந்த ரத்திலே வரும்பொழு தணைந்தினாய் பாற
 விந்து சூரியர்க் கோரிட மில்லையென் றிரங்கி
 யந்த நான்முகன் மணிவரை யநேகமங் கமைத்து
 வந்து சூழ்நிறைத் தன்னவா மாடமா ளிகைகள்.

(சுசு)

அரவ நீண்மயி லினங்கணின் றணிநடம் புரியும்
 வரைசெய் மாளிகைக் குலங்களின் மரகதச் சுடரை
 யிரவி மேவுதிண் டேரிமுத் தெழுந்தவெம் பரிகள்
 விரவி நீன்பசும் புல்லென மேயவந் தணுகும்.

(சுசு)

இந்து காந்தநன் மணிகளி னியற்றுமா ளிகைமேல்
 வந்து மாமதி தவழ்ந்திட வயங்குநீர் சொரிதல்
 கந்த மாமலர்க் கடுக்கையன் கயிலைமால் வரையி
 ளுந்தி வீழ்ந்திடு மருவியை யொத்திடத் தருமால்.

(சுசு)

திலக நீண்மணி தரித்தணி சிறந்தமா மதிவி
 னலகி லாமணிக் கொடிகணின் றசைதலா தவனை
 யிலக வந்துநீ யிம்பர்நே ரேகுதற் கரிது
 விலகி யேகுதி யென்றுகை விலக்குத் தருமால்.

(சுசு)

மாட மாளிகைப் புறந்தரு மாமணி மதிவி
 னீடு மின்னணிக் குழாமென நீணிலை யெங்கு
 மாடல் கொண்டுவா முரிவைய ராடலுக் கிசையப்
 பாடல் கொண்டிடுங் கிள்ளைக ளேழிசை பரம்ப.

(சுசு)

வேலை வந்தெழு மமுதென வீதிமீ துலாவு
 மாலை யங்குழ லரிவையர் வதனமா மதியைக்
 காலை விண்டலர் தாமரைக் காடென நினைந்து
 சோலை வண்டிக ளனைந்துடன் றுவண்டிகுழ் தருமால்.

(சுசு)

(சுசு) ஆவணம் - தெரு. (சுசு) திலகம்-மேன்மை. (சுசு) புறந்தரு -
 பக்கத்திற் செய்யப்பட்ட, நீணிலை-நீண்ட இடம்.

பாவை மார்கல்வெண் பரிங்கினிற் பணித்தவீ தியின்மேன்
மேவ வந்திசை பஞ்சதோய் மெல்லடிச் சுவட்டை
வாவி மீதெழு சரோருக மலரென மகிழ்ந்து
தூவி யன்னம்வண் பெடையொடு சூழ்ந்துலா வருமால். (௫௩)

மூச வண்டலர்ப் பொருரைமா நதியினின் முயங்கித்
தேசு தந்தெழு சந்தனச் சோலையிற் செறிந்த
வாச முந்திகழ் முத்தமிழ் மணங்களு மணக்க
வீசு மெங்கணும் பொதியமேல் விளங்கினந் தென்றல். (௫௪)

உளம கிழந்திருஞ் சேடிய ரொழுங்கின்மின் னனையா
சாக மைமுகிற் கிட்டகா சகினறும் புகைபோய்
வளரு மும்பர்நாட் டரிவையர் மலர்க்குழற் படிந்து
கிளர்ந றும்பெரு மணந்தருங் கிளக்குமா நென்னே. (௫௫)

நாம வஞ்செழுத் துணர்ந்தரு ணன்மறை முனிவ
ரோம வேள்வியிற் பெரும்புகை யுலகெலா நிறைந்தங்
கேம நீடிய வும்பர்கண் ணிமைத்தலை விரும்பச்
சேம மேவுபொன் னுலகினிற் சென்றுதுன் றிடுமால். (௫௬)

எறு மாமணித் தேர்களி லெழுந்தபே ரொலியுஞ்
சீறு கோபவெங் கடகரித் திரள்சளி னதிர்ப்பு
மாறு நீள்பரித் திரள்களின் வரும்பெருங் கலிப்புங்
கூறு மாமறு கெங்கணுந் குழுமிரின் நெழுமால். (௫௭)

புண்ட ரீகனு முகுந்தனும் புகழ்ந்துநேர் பரவு
மண்ட நாயகன் பூசையி னரவமு மகல்வான்
மண்டு மும்பரும் யாவரும் வந்தெதிர் வணங்குந்
தொண்டர் பூசையின் முழக்கமுங் கடலொலி துரத்தும். (௫௮)

தெய்வ நாயகன் றிருமலர்ச் சேவடிக்கன்பாரு
சைவ மாதவ ருறைந்துவாழ் மடங்களுஞ் சுகத்தோர்
கவ்வை தீர்சிவ யோகிக ளிருக்கையுங் களிகூர்
மெய்வ ரோதய முனிவர ரிடங்களு மிகுமால். (௫௯)

(௫௭) மாறு - விரோதம். (௫௮) மண்டும் - நெருங்கும். (௫௯)
சுவ்வை - பழிச்சொல்.

ஓத லாதிய வறுதொழி லுவப்பினிற் புரியும்
வேத பாரகர் மறையொலி மிகுந்தநீ டெருவுங்
காதன் மன்னுயிர்க் குறும்பகை கடிந்தறங் காக்கு
நீதி வேந்தர்வாழ் நிறைதிரு வீதியு நெருங்கும்.

(சு0)

பார்வி ளங்கிய குபேரர்க ளெனமிகப் பரவுஞ்
சீர்வி ளங்கிய வணிகர்கள் சிறந்துவாழ் தெருவு
மேர்வ ளங்கனி னறம்புரிந் திசைகொள்வே ளாளர்
சேர்வு றும்பெருந் தெருவுமற் றிடங்களுஞ் செறியும்.

(சு1)

வேறு.

சித்த வல்வினை தீர வடர்த்தலாற்
புத்தி முத்தி புரிந்தருள் செய்தலா
னித்த மாகி நிகரறு நீர்மையா
லத்த னன்ன தறைந்திடு மந்நகர்.

(சு2)

நிகரில் பூரண சும்ப் நெடுங்கொடி
மகர தோரண தீப மணிவிளக்
ககவு பல்விய மார்ந்திடு வீதியிற்
றிகழு நாளு மொழியாத் திருவிழா.

(சு3)

வீதி யூயிற் மேனிலை பெங்கணுஞ்
சாது மாமகச் சாலக ளெங்கணு
மாத்நாயக ராலய மெங்கணுங்
கோதி லாவரு றும்பர் குலக்குழாம்.

(சு4)

ஏர்கொ ளற்பொழு தேயிர வேய்வன
போர்ம தக்கரி யேபுகர் பூன்பன
சேர்வி ரைப்புன லேசிறை சேர்வன
வார்ம திக்கலை யேகுறை வாவன.

(சு5)

பழன் நீள்களை யேபறி பட்டன
வுழலு நீள்கதி ரேயுலை வுற்றன.

(சு2) நித்தம் - நித்தியம். (சு3) அகவு - ஒலிக்கின்ற. (சு4) சாது -

சாதுக்கள்; பெரியவர்கள். (சு5) இரவு - இராத்திரி. X யாசகம். புகர் - புள்ளி. X
குற்றம். சிறை - அணை X சிறைச்சாலை.

குழுமு பல்விப் மேயதிர் கொண்டன
வுழையில் வாழிக ளேமலங் குற்றன. (சுசு)

சோலை நீள்கிணை யேயலர் துன்றுவ
மாலை மாமல ரோதுகள் வைப்பன
வோல வண்டின மேமது வுண்பன
கோல நீள்வய லேபயங் கொள்வன. (சுஎ)

இல்லெ னுஞ்சொன் மனையை யியம்புவர்
கொல்லெ னுஞ்சொ லசைச்சொலிற் கூறுவர்
வில்லெ னுஞ்சொற் றனுவில் விளம்புவ
சல்ல தல்ல தறையா ருறைவது. (சுஅ)

உன்னும் வேட்கை யுவப்பி னளிப்பது
மன்னு போக மெவையும் வழங்குவ
தின்ன தீர்க்கதி யின்ப மளிப்பதப்
யன்னெ மெப்புகழ் வேணு வனப்பதி. (சுசு)

வேறு.

கன்னலுஞ் செந்நெலுங் கழுகுமொண் கதலியுந்
துன்னுதண் பழனமுஞ் சோலையுஞ் குழுமப்
பன்னெடுங் கழைவனப் பதிபுகுந் தருளின
னன்னைநங் கவுரிபங் காளாகங் காளனே. (எஃ)

கொங்குவிண் டலர்மலர்க் கோதைதாழ் மாதர்தஞ்
செங்கையின் பலிகொளச் செறியுநீண் மறுகுபுக்
கங்கணுள் ளாளநின் றணிமிடற் றினிலெழத்
துங்கமா மங்கைவண் டெய்திர்த் தருளினன். (எக)

அருடரும் பொழுதுநீ டரிவைமா ரெவர்களும்
பொருபதங் களிவிடும் பொருவில்கின் கணியுடன்
யரிபுசந் துனிவரும் படிபகர்ந் தலறவே
யிருகையும் பவிகள்கொண் டெதிர்புறப் பட்டனர். (எஉ)

(சுசு) அதிர் - முழக்கம் X பயம். உழை - பக்கம். மலங்கு - ஒர்மீன் X
கலங்குதல். (சுஎ) துகள் - மகமந்தப்பொடி + குற்றம். பயம் - நீர் X அச்சம்.
(சுஅ) தனு - வில். (எக) உள்ளாளம் - ஒருபண் + மேல்வருவனவுதல்.
(எஉ) துனி - துன்பம்.

ஆன்னவான் மின்னனா ரளவிலர் மயல்கொளந்
குன்னியே யென்னையா னொருவனங் கவர்கடம்
முன்னமேர் மன்னுபுன் முறுவல்செய் தருளியே
பன்னுநீ டவிரயம் பலபுரிந் தருளினன்.

(எங்)

அருளுமுற் றவிரயத் தளவின்மா லுளமிசைந்
திருவிழிக் கயறிருந் தேழைமா மாதரார்
மருண்மனத் திசையுநாண் மடமொழிந் தொருவியே
யொருமையிற் பொருமதற் கோரிலக் காயினார்.

(எசு)

ஒருகையைங் குழல்சுமந் தொருகைவண் மிகலனைத்
தருவிகண் பொழியவே யவசமாய் முலைசுமந்
தொருமருங் கொசியநீ மலைதரும் பவிகொள்வோ
னிருமருங் கினுநிறைந் தின்னணஞ் சொல்லுவார்.

(எரு)

பசுமமே பவிகொளீர் பவிகொளீ ரெனமொழிந்
தருகுபோ யணையுமென் றாடுவார் பாடுவா
ருருகுவார் பொருமிதின் றாடுவா ராடுவார்
மருளுவார் தெருளுவார் மறுகெலா மறுகுவார்.

(எசு)

விரவியே யெவர்களுந் வெருவவுண் பவிசுமந்
துரிமையான் மருவியே வொழுகுறும் போதன்முன்
பசுவுவா ரவிரயம் பலவுமெம் பரன்முனே
புரிகுவார் பெருகவும் புகழுவார் திகழுவார்.

(எஎ)

வாணிலா வியநிலா மதிநிலா முடியினார்
நீணிலா நகையினு னிறைநிலா பொறைநிலா
நாணிலா மடனிலா நலனிலா கலைநிலா
பூணிலா வெனமனம் பொருமியே புலருவார்.

(எஅ)

வேறு.

கள்ளா ருகார்ந்துவருங் களிவண்டு முரல்வனபோ
லெள்ளாத புகழ்விச மீசனார் மிடற்றிலெழு

(எங்) அவிநயம் - நாடகம். (எரு) உலை - உலைதலை. (எசு) மறுகு -
வீதி. (எஎ) ஒழுகுறும் - நடந்துசெல்லும். போதன் - ஞானசொருபியாகிய
சிவபிரான். (எஅ) நிலாம் - பிரகாசிக்கும். நிலா - நிலாது; இது முற்றிற்றுதி
தொக்கது; மேலுமதுவே.

முள்ளாள விசையின்மன முள்ளுருகி யுடைந்திவார்
விள்ளாத பேராசை வெள்ளத்தி லமிழ்ந்திவார்.

(எக)

வண்டகைய படிமீது வைத்தருள்குஞ் சிதபாதங்
கொண்டெமது மனஞ்சூறை கொண்டனரென் றுரைசெய்வார்
மண்டலமே விதுவென்ன மாயமினி திங்கிவரைக்
கண்டவுட னினவளைகள் காணோமென் றுரைசெய்வார்.

(அ௦)

பாரின்மகிழ்ந் திவார்கைப் பலிகொள்வா னணைந்தனரென்
றோரினமா மடநல்லா ரெல்லோரு முரைசெய்வார்
பேரழகி னியறருமிப் பெருமான்வந் தருளியபின்
னெருறுநங் கலைபோன தென்னவதி சயமென்பார்.

(அ௧)

காய்ந்துமதன் பொருமாறு கண்டுமொரு சற்றிரங்கா
ரேந்திழையீர் கடுநெஞ்ச ரிவரோவென் றுரைசெய்வார்
தோய்ந்திவர்தோட் புணராமற் சும்மாரின் றொழிந்தோமே
லேபந்ததொரு பெண்மைநமக் கென்னென்று பகர்ந்திவார்.

(அ௨)

கிந்தைமிகும் பெருங்காங்கத் தீமதனேச் செய்துனாயிற்
கந்தமிகு மிளந்தென்றற் காற்றுமடைந் ததுவென்பார்
வெந்தழல்போ லுலகெங்கும் வெண்ணிலா வெயில்பரப்பி
யிந்துதயம் வந்தெழுந்தா விருக்கமிழ லேதென்பார்.

(அ௩)

தூரேந்தி மதியேந்துஞ் சடைமுடியீர் நெடுந்தூரம்
பாரேய்ந்து நடந்தணைதிர் பகரில்விடாய் மிகவுடையீர்
பிரேந்தி யுமக்கிசைமால் பெரிதேந்து மெம்முடைய
வாரேந்து செவ்விளநீர் மணம்விரும்பா தென்னென்பார்.

(அ௪)

குறைமதியை முடிகாட்டுங் கோலமலிந் தெம்முடைய
நிறைமதியை நீர்கொண்டிர் நீதியோ வெனப்புகல்வார்
நறையிதழித் திருப்புயமே நயந்தணைபா தொழிப்பிரே
விறையுமினி யுயிர்நில்லா தெமக்கிரங்கி ரெனவழிவார்.

(அ௫)

பாரின்மத னிடும்பூசல் பாரீரென் றுரைசெய்வார்
தூரினையிங் குமதருளாற் றாரீரென் றிதம்புகல்வார்

(அ.) வண்டகைய - வளத்தினழகுடைய. (அ௩) ஏ - பாணம். (அ௪)

பாரேய்ந்து - பூமியிற் பொருந்தி. அணைதிர் - வந்தீர். நீர் - பசிலை.

வாருலவு தனத்தணைய வாரீரென் றுளமயர்வா
சோரினிய மொழிதடுமா றோரீரென் றுரைசெய்வார். (அசு)

ஏருலவும் வளைதாரு மெனநின்று வழக்கிடுவார்
நீருரையுந் தேவரீ ரூடன்வருவே னெனமொழிவா
ராருமுமக் காகாதிங் கடியனே யாவனென
வீரியநின் றுரைத்திடுவார் மின்போல மேல்விழுவார். (அள்)

மங்குறவழ் மணிமாட மறுகுதொறு மிவ்வண்ணந்
திங்கண்முசுச் செடிச்சியரார் திகழ்தருமா தரைமயல்செய்
திங்கிதமா யுண்பலிகொண் டெவ்வுலகு நலமெய்த
வங்கணெனங் கங்காள னணைந்தருளு மெல்லையினில். (அஅ)

முன்னியுணர்ந் தவனருளான் முகுந்தனும்வந் தொருவரிய
மின்னினுட னொருகாள மேகம்வரு வதுபேர்ப்ப
பன்னரிய புகழ்விசும் பங்கயமா துடன்கலந்து
மன்னிபபே ரன்பினுடன் வந்தரன்முன் பணிந்தனனல். (அக)

தெருண்மருவு தவத்தோங்கு தென்மலயக் குறுமுனியு
மருள்பெருகுங் கழைவனத்தி லருந்தவங்கள் புரிந்துறையும்
பெருமைதரு சிவஞானப் பெருந்தவமா ரிருடிகளு
மருகணைந்து தொழுதுபணிந் தாடுதல்பா டுதல்செய்வார். (கௌ)

வந்துபுரந் தரன்முதனீள் வானவர்கண் மலர்மாநி
சிந்திமருங் கினினிறைந்தார் சித்தருடன் விஞ்சையர்கள்
கந்திருவ ரிசைமொழிந்தார் கணமுனிவர் துதிக்கொண்டார்
முந்தியதுந் துபியைந்து முழங்கிமிக வெழுந்தனவால். (கக)

பரிவொடுமுன் பணிந்திடுமால் பதுமமலர்க் கரமலர்கள்
சிரமிசையஞ் சலிகொண்டு செயசெயவென் றெழுந்தருளிப்
பரமன்வருங் கங்காளப் பவனிலங் கண்டுருகி
யிருவிழியும் புனல்பொழிய விசைந்துசில மொழிந்திடுவான். (கஉ)

தார்பெற்ற சடைமகுட சங்கரகங் காதரநின்
சீர்பெற்ற கங்காளத் திருவுருக்கண் டிளைத்திடலாந்

கார்பெற்ற நிறத்தடியேன் புண்டரிகக் கண்ணெனும்
பேர்பெற்ற நலம்பெற்றேன் பெற்றேன்மற் றுநாநலமும்.

(கூஉ)

ஓலமிதி மருமறைக்கு மொருவருக்குந் தெரிவரிய
சீலமுந னீயடியேன் செப்தவத்தின் வெளிப்படலாற்
சாலநலந் தருபுருடோத் தமனெனும்பேர் விளங்கினனென்
போலவுளார் யாவரெனப் பொருந்துதுதி புகலுற்றான்.

(கூசு)

வேறு

ஒளிநீறு புனைகோல முடன்னூல மெவையு
மெளிதாக விடர்தீர விரவாய பவிகொண்
டனிகூர வடிதேடு மடியேன திருகண்
கனிகூர வருசில கங்காள சரணம்.

(கூடு)

அடன்மேவு கடைநாளி லழிவுற்ற நெடுமால்
சடநால விடுதண்டு தனிரொண்கை மிசைகொண்
டிடர்தீர வடியேனை யினிதாள வருளின்
கடல்போல வருகின்ற கங்காள சரணம்.

(கூசு)

அதிகோப மதவேழ வரியாடை யணியிங்
கிதநாலு மறைதேடு மிருபாத குறைவெண்
மதிசூடு சடையாள விடையானே மருவுங்
கதிவேணு வனமேவு கங்காள சரணம்.

(கூஎ)

பரபோக நாதா பரானந்த ரூபா
நரகாப காரா நடேசா மகேசா
சரபாவ தாரா சயாநாத னேசங்
கரபோத காபால கங்காள சரணம்.

(கூஅ)

வேங்காலன் விழமோது விறலான திறலின்
பொங்காழி விடமுண்ட புகழாள வுலகின்
மங்காத பேரின்ப வடிவாள பெருகுங்
கங்காத ராதுங்க கங்காள சரணம்.

(கூகூ)

(கூசு) கடைநாள் - டிகாந்தகாலம். சடம் - உடம்பு. நால - தொங்க.
(கூஎ) இடையாள - இடப்பாகத்திலுள்ள உமாதேவி.

எரிசேர் கராவின்ப ரின்பாள சரண

மருணாட காவன்ப ரன்பாள சரணம்

பரிபூச னாமங்கை பங்காள சரணங்

கருணாக ராதுங்க கங்காள சரணம்.

(க00)

வேறு

என்றுபுகழ்ந் திடுமுகுந்தன் முகநோக்கிக் கங்காள னெங்
கோன் மிக்க, மன்றன்மலர்த் துளவணியுங் கேசவகே சரநிரைத்
தா மரையாள் செய்யா, டன்றுணைபா கியதுணைவா நினதிதை
யாம் புயம்புகுந்து தங்கு மெம்பால், வென்றிபெறு வரமுனக்கு
வேண்டுவன மொழிதியென விளம்ப லுற்றான். (க0க)

மாதவநீ னெடுமாலும் வணங்கியெழுந் தெனையாளும் வள்ளலேயிம்
மேதகைய கங்காள வேடமுட னித்தலத்தின் மேவி யுன்றன்
பாதமலர் கண்டவர்கட் கழியாத முத்திரலம் பாவித் தென்று
மேதமறவமர்ந்தருடற் கிரங்காயென் றினிமைபெற விரந்து தாழ்ந்தான். (க0உ)

அப்பொழுதெம் பெருமானு மப்படியே யாகவென வருள்பு ரிந்து
முப்பகைதீர்குறு முனிக்கும்பெருந்தவமாரிருடிகட்குமுறைநின்றேத்து
மொப்பரிய தேவருக்கும் யாவருக்கும் வேண்டுவர முதவிச்சென்று
பொய்ப்பகைதீர்கழைவனத்துட்பூங்கோயிலமர்ந்தனனோடுபுகழ்க்குன்றென்ன ()

பூதமுடன் பேய்காளி முதலான பரிசனங்கள் புடைசூழ்ந்தெங்
குங், கோதகல நெடுங்காவல் கொண்டனவண் டாகண்டர் குழா
ங்க ளோடு, சீதரனுங் கங்காளன் றிருவடியே சரணென்று சிந்தை
நாடி, யாதரவிற்பணிந்தமர்ந்தா னவன்பெருமை தனையெம்மா லறை
தற் பாற்றோ. (க0ச)

மெய்த்தவர்மா தவர்கேண்மின் விடையாளன் கங்காள வேடந்
தன்னை, யித்தகைய கழைவனத்தி லணைந்துவந்து கண்டவர்கள் யாவ
ரேனு, முத்தியினை யடைந்தழியாப் பேரின்பத் தமிழ்ந்திடுவர் மொ
ழிந்த மாற்றஞ், சத்தியமே முனிவரே வேறிதற்கோ ரையமிலை
சாற்றுங் காலே. (க0ரு)

(க0க) கேசரம் - பூந்தாது. (க0உ) இரங்காய் - திருவுளமிரங்கி யருள்
செய்வாப். (க0ச) அண்டாகண்டர் - அண்டத்திலுள்ளா றெல்லாருடைய.

மங்காத பெரும்போக முத்திரலம் வழங்குமமை வனத்து நா
தன், கங்காளத் திருக்கோலங் காண்பவரே முத்திரலங் காண்பர்
காணார், வெங்காதற் பிணிபெருகிப் பெரும்பாசத் துவக்குண்டு
மெலிவுக் காளாய்ப், பொங்காழிப் பெரும்புவியிற் பிறந்திறந்து திரி
ந்துழல்வர் புகலுங் காலே. (௧௦௬)

ஆதலினால் பவப்பிணிக ளறநினைந்தோ ரனைவோரு மணிநெல்
வேலி, மாதலத்தி னடைந்தெனையா ளருளாளன் வடிவுடைய மங்
கை பாகன், மீதகற்றுங் கங்காளத் திருக்கோலந் தொழுதகலாச் சே
வை செய்வர், மேதகையிர் நீவிரும்போய்ப் பணிமினென வருள்புரிந்
தான் மிக்க சூதன். (௧௦௭)

அங்கமெலா மணிந்துபெருங் கங்காளன் வருஞ்சரிதை யதிக கு
ய்ய,மிங்கிதனை புரைத்தனனீங் கிதுபடித்தோர் கேட்டவர்க ளியம்பு
மெங்கள், சங்கரனார் கங்காளந் தரிசித்தோ ருற்றகதி தன்னிற் சேர்
வர், புங்கவரே யெனவுரைத்தான் சூதமுனி யோர்பதினெண் புரா
ணம் வல்லோன். (௧௦௮)

ஐந்தாவது கங்காளவேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திரு விருத்தம் நுகள்.

ஆ ரு வ து :

வேண்டவளாந்த சருக்கம்.

—:07:—

ஓராறு புனைந்தருள்வோ னுமைபாகன் கழைவனத்து
ளீராறு முனிவர்தொழு மெந்தையிரு பதத்தடையும்
பேராறு தருங்காதற் பெருங்கடலாஞ் சூதனுக்குச்
சீராரு மருந்தவர்க டிருந்தவுரை தீரமுறைப்பாம்.

(சு)

மெய்யுணர்ந்து பொய்வினைதீர் மெய்த்தவனே கழைவனத்துக்
குய்யமாஞ் சிவலிங்கக் கோலமா யமர்ந்தருள்செய்
பையன்வெளிப் பட்டகதை யருள்புரியென் றுரைசெய்தார்
மையலீலா முனிவரனு மனமகிழ்ந்து மொழிகின்றான்.

(உ)

அருந்தவார்நீர் கேட்டகதை யதிசூய்ய மருந்தவத்தால்
வருந்தியிது கேட்டனனென் வாழ்வனைப தேசிகன்பாற்
நிருந்துதவம் பெருகுமக்குஞ் செப்பவனின் நெல்லீரும்
பெருந்தகைமை யகலாத பேசன்பி னுடன்கேண்மின்.

(ஈ)

சங்கினமுஞ் சங்கினங்க டருமுத்தும் வெண்மதியும்
பொங்கியெழுந் தாரகையும் போல்விளங்கி வினாவயல்கூழ்ந்
தங்கணனார் மூங்கில்வனத் தயற்பொருரைக் கரைமீதின்
மங்கலநல் வளந்தருமார் மணவைநக ரெனவுளதால்.

(சு)

காராளும் பெரும்புரிசை கதித்தோங்கு மாநகரிற்
சீராளு முழுதுகண்ட ராமனெனப் பெயர்சிறந்து
தராளு முடிவேந்தர் தாழ்ந்துதிறை யேந்தவிரும்
பாராளும் புகழ்த்தெய்வப் பாண்டியன்வீற் றிருந்தனனால்.

(ரு)

அன்னபுகழ்த் தென்னவன்ற னானிரைகொண் டமைவனத்துட்
மென்னிலங் குறுபயங்க டொலைத்தினிமை பெறமேய்த்து
நன்னிழனார் செறிவித்து நற்றுப்போ யைப்புதவி
மன்னியபாற் பெருஞ்செல்வ வளம்பெருக்கு மோராயன்.

(சு)

தென்னவன்முத் தமிழ்தெரிசந் திரசுலதீ பன்விமலன்
பொன்னடிக்கன் பகலாத பூபாலன் சிறப்பினுடன்
முன்னியளித் தருள்செயலான் முழுதுகண்ட ராமக்கோ
னென்னுமதப் பெயருடையோ னேழைமையே வடிவானேன். (எ)

நிலவுமுடன் மிகவளைப்பு நீண்டியர்ந்த நெடுந்தாளு
மலஞ்செறியுங் கறைப்பல்லு மான்விளிக்கும் பெருங்குரலு
மலினமிகுங் கருவடிவு மாசுறுகம் பளவுடையுந்
தொலைவினெடுந் தடியுடனே தூக்கியகைக் குடமுமுளான். (அ)

மடமையனங் கிவன்றமிழ்தேர் மாறனுக்கு நாடோறுங்
குடநிறையப் பால்சுமந்து கொண்டணையும் பொழுதெல்லா
மிடமுமைசே ரமைக்கட்டை யிடறிவிழுந் தெடுத்தணையுங்
கடமருவும் பாலினைமுன் கவிழ்த்தெழுந்து கருத்தழிவான். (க)

திட்டெனவிழ் குடமுடையாத் திறமதனை யதிசயிப்பான்
மட்டவிழுந் தொடைமன்னன் மனங்கறுப்ப னென்னவயர்வான்
கட்டமிகுத் திடக்குடப்பால் கவிழ்த்திடுமக் கட்டையினை
வெட்டுவனென் அருத்தெழுவான்விரைந்துடனேபிறழ்ந்தொழிவான்.

நெஞ்சமழிந் தாயனக நெட்டுயிர்த்து நெடிதிரங்கி
யஞ்சியமைக் கட்டையின் தடிக்கவிழ்ந்த குடத்தின்கண்
மிஞ்சியபா ற்ளையெடுத்து வேய்வனத்தை யகன்றுவிறல்
வஞ்சிமண லூர்ப்புறத்து மன்னவன்றன் மனையணைவான். (கக)

இறைமுறைசெய் பவரெல்லா மிடையகொடு வருகுடப்பால்
குறைவதென்னென் றணைதோறுங் கோபித்துப் புடைக்கவா
வறைவதொரு திறமில்லா தஞ்சிவிரைந் தோடிவொ
னிறையவினிக் கொடுவருவ னெனவகன்று நிரைசேர்வான். (கஉ)

இன்னணமா கியநாளி லெவ்வலகுந் திறைகொடுவாழ்
தென்னவனு மொருநன்னுட் செழும்பொதுவர் தமையழைத்துக்

(எ) பூபாலன் - அரசன். மதம் - கெருவம். (அ) மலம் - அழுக்கு.
விளிக்கும் - அழைக்கும். மலினம் - குற்றம். (க) அமைக்கட்டை - மூங்கிற
கட்டை. (கக) வஞ்சி - தருமதேவதை. (கஉ) இறைமுறைசெய்பவர் -
அரசனுடைய நீதி செலுத்தும் மந்திரிமார். ஆகிரை - பசுக்கூட்டம். (கக)
பொதுவர் - இடையர்.

கொன்னுலவும் பானிறையக் கொண்டுவரக் கற்பித்தா
னன்னவருங் குடப்பால்கொண் டரையன்மனை நிறைத்தனரால். (௧)

மற்றவனு மன்றுமிக மனம்பயந்து பயங்கொண்டு
முற்றிமெவ் வழியில்வர முன்போல விடறிவிழந்
திறந்துதன் னுயிரென வெழுந்துகுட மிஞ்சியபால்
கொற்றவன்றன் பொற்கோயில் கொண்டணைந்து புகுந்தனனால். (௧)

அறைகழற்பூ பதியணைந்த வாயனைக்கண் டிவன்குடப்பால்
குறைபவரக் காரணமென் கூறுவிரென் றுரைசெய்தா
னிறைமுறைசெய் பவர்பாரு மெய்துமவன் செய்திதனைப்
பொறைதிகழ்மன் னவன்கேட்ப வடிபணிந்து புகல்கின்றார். (௧௩)

சுடரிலேவேற் கரமன்ன துரிசனிவ நொருநாளுங்
குடநிறையப் பாலெடுத்துக் கொண்டிவந்த திலையாங்க
ளிடையவிது வென்னென்னி லியன்றவகை தெளிவுரையா
ண்டலையிழந் தஞ்சிடுவ னடிக்கவெனி லொளித்தகல்வான். (௧௪)

ஈங்கிடையன் செய்ம்முறையீ திவன்குடப்பால் குறைந்துவரும்
பாங்கறியோ மெனவுரைத்தார் பகைதெறுகை நெடுவேலான்
முங்கரிய பெருங்கோபந் தரித்திருகண் டழல்சொரிய
வாங்கணையும் பொதுவனைமுன் னழைத்திதனை யறைகுவான். (௧௫)

அண்டவுனக் கிக்குணம்வந் தடுத்ததுநன் றலநாளுங்
கொண்டணைபுஞ் செழுங்குடப்பால் குறைந்துவரக் காரணமே
துண்டெனினின் றுறையென்று னுபராம னுளநடுங்கி
வண்டலர்தார்க் கைதவன்கான் மலர்பணிந்து மொழிகின்றான். (௧)

அன்னையென வெவ்வுயிர்க்கு மருள்வழங்கி யுலகாளுந்
தென்னவமன் னவவென்ன தெய்விக மோவறியே
னின்ன லுற வரும்வழியிற் கிளைக்கட்டை யிடறிவிழந்
துன்னரிய குடப்பாலை யொருமிக்கக் கவிழ்த்தொழிவேன். (௧௬)

இவ்வழிவிட் டொருவழிவே ரெய்துவமென் ரெய்திடினு
மவ்வழிபி லெனையறியா தணைந்துகுடப் பார்க்கவிழ்ப்பன்

(௧௪) பயம் - பால். (௧௫) அடலை - வலிமையை. (௧௬) அண்ட -
இடையனே. (௧௭) கிரை - மூங்கில்; மேலுமதுவே.

நெவ்வரென வழியின்கட் செறிந்திடறி விழநாளு
மெவ்வமிழைத் துதிமிதனுக் கென்செய்வோ மெனவயர்வேன். (௨௦)

கொலைதிகழ்கைக் கோடாரி கொண்டணைந்திக் கட்டையினை
நிலனுறவெட் டெவமென்று நினைப்பனுடன் மறப்பன்மன
முலைவிழுங் குடமுடையா துருளுதல்கண் டெடுப்பனதி
ல்லமுறுபால் சிறிதிருக்கு மதுகொண்டிங் கணைந்திடுவன். (௨௧)

இன்னவகை யாலடியே னெடுத்தவரு மீங்குடப்பா
றன்னளவு குறைந்ததெனச் சாற்றியயர்ந் தனனின்றான்
மன்னவனங் கதுகேட்டு வன்னியிடை நெய்சொரிந்தா
லன்னமனச் சினமேற்கொண் டாயன் முகந் தனைநோக்கி. (௨௨)

மட்டில்பெருங் கொடுவஞ்ச மனக்கசட விடுமதியின்
கட்டுறவிப் பொய்களொலங் கழறினைநன் றினிபதனை
விட்டிடுகின் பொற்குடப்பான் மேவாமற் குறைந்தொருநாண்
முட்டிடினு முன்கரும முடித்திடுவ மொழிந்தனமால். (௨௩)

இற்றைவரை புரிபிழையும் பொறுத்தனமே லிருந்தகைமை
புற்றினிதுப் பெனவுரைசெய் துவர்ப்புமனத் துடன்விடுப்ப
மற்றவனு மெப்நடுங்கி மனமபங்கி யடிதாழ்ந்து
கொற்றவனே மேலினியோர் குறைவரா தெனவகன்றான். (௨௪)

ஆங்ககலும் பொதுவன்வினைந் தானிரைச்சென் றக்கணத்திற்
ழீங்குறுமொண் கோடாரி தெரிந்தெடுத்துத் திரங்கிடையிற்
பாங்குபெற வணைத்துநெடும் பசுங்கொடியாற் பிணிக்கொண்டு
வாங்கிருள்சே ரிரவெல்லாம் வழத்தரிப மனத்துயராய். (௨௫)

உண்டிவிரும் பாதுநெடி துயிர்ப்பனயர்ந் தொருசற்றே
கண்டிபில்வ னுடன்சிறதை கலங்கியழிந் தெழுந்திருப்பன்
பண்டைவினைப் பயனோவன் பணைக்கட்டைப் பகைநினைவ
னெண்டருமித் தகையிடைய நெய்தியசீர் வைகறையின். (௨௬)

(௨௧) அலமுறு - அமைவுற்ற. (௨௩) முட்டிடிண் - தவறினால். (௨௫)
கோடாரி - (இடைநீண்டவிகாரம்.) திரங்கு - திரைந்த. பிணி - கட்டு. (௨௬)
பணை - மூங்கில்.

கடிதுவிரைந் தாவின்பால் கறந்துகுடங் களிநிறைத்து
முடிமிசைக்கொண் டங்கணைந்தான் முன்போல முளைக்கட்டை
யடியிடற நிலமிசைவீழ்ந் தக்குடப்பால் கவிழ்ந்தொழிய
விடியெனமுன் பதிர்த்தெழுந்தா னெட்டுமிரண் டுந்தெரியான். (௨௭)

வேறு

கோரங்கொடு நீடதி கோபவகங்
காரங்கொடு மீதரை கட்டியவெம்
பாரங்கொள் கொடாரி பறித்தடுகை
வீரங்கொடு வெட்டினன் வெட்டியதன். (௨௮)

நதிகொண்டெழு வெள்ள நவிற்நிடமுன்
குதிகொண்டு விழுங்குரு திப்புனலங்
கெதிர்கண்டன னஞ்சி யிரங்கினன்மான்
மதிகொண்டிது வென்னென மாழ்கினனாள். (௨௯)

பொன்றதெழு மிப்புது மைத்திறநீள்
மின்றோள்வரை வென்றிகொண் மீனவனுக்
கின்றோடி யுரைப்ப மெனக்கருதிச்
சென்றோடி யணைந்திது செப்பினனாள். (௩௦)

ஆய்வுற்றுயர் மன்னவ வங்கிடறும்
வேயிற்கிளர் கட்டையை வெட்டினன்வெந்
தீயிற்குரு திப்புனல் செந்நதியிற்
பாய்வுற்றது நீடிதொர் பண்பறியேன். (௩௧)

பகர்வுற்றதி னீடிய பண்புருவ
மிகவுற்றுயர் மூல விலிங்கமெனத்
திகழ்வுற்றது கண்டு தெளிந்திடநீ
மகிழ்வுற்றெழு கென்று வருத்தினனாள். (௩௨)

ஆபன்சொல் செவிப்புச வாய்புகழ்மன்
னையுஞ்செய லற்புத மித்திறம்பா

(௨௭) கடிது விரைந்து - (இருபெயரெட்டு)முளை - மூங்கில். எட்டுமிர
ண்டும் - அகரமும் உகரமும். அ உஅறியா அறிவிலிடை மகனே யென்றார்
பிறரும். (௨௮) கொடாரி - (கோடாரியின் விகாரம். மேலுமதுவே) கண்
மூங்கில். (௨௯) நவிற்நிட - செய்ய.

மேயங்கெதிர் காணுது மேவுதியென்
மேயங்கவ னேடத ரெய்தினனல்.

(௩௩)

கோபாலன் விரைந்ததர் கூடிவரும்
பூபாலனை முன்கொடு போய்நயனத்
தீபாலனை வெட்டிய சிரிடமுற்
மேபாலன காணுதி யென்றவுடன்.

(௩௪)

மாறாத நெடும்புகழ் மன்னவனு
மாறார்சடை பைம்முக னார்முடிமே
லூர்ப்பிழ சோரியொ டுற்றுல்கண்
ணேரேவிது வந்ததென் னென்றறியான்.

(௩௫)

வேறு.

செய்ப நாயகற் கருகுநேர் சென்றன னின்ற
னைப னேயிதற் கென்சேய்கே னருடியென் றிசைத்தான்
மெய்ய னேயென விழுந்தெழுந் தலறிமெய் வேர்த்தா
னுப்யு மாறினி யெய்வனென் றருகிரெட் டுபிர்த்தான்.

(௩௬)

கடைச்சி வந்தவேல் விழிப்பெருங் கனதனக் குடமின்
னிடைச்சி பங்கனை வெட்டினை யிடையனீ கெட்டே
னடைச்ச வெங்கொடும் பாவியே னறையுமா றினியென்
கிடைச்ச டின்மொழி கேட்டிலேன் முனமெனக் கிளந்தான். (௩௭)

கன்னி காவலன் பின்னரெங் கன்னியோர் பங்கன்
சென்னி மேல்விழுங் குருதிபைச் செங்கையாற் றுடைப்ப
மன்னி வீழ்ந்திடா தொழிந்தது மற்றது கண்டே
யின்ன நீர்நதுள மகிழ்ச்சிகொண் டிறைஞ்சின னிசைப்பான். (௩௮)

மெத்தி நீர்கழைக் கட்டையின் விளங்கிடு மொருவேய்
முத்த னாரசிறுத் திருந்தருண் முறையினு லெணையா
ளத்த னேவளார் தருளென வண்டகோ ளகைச்சென்
றுப்த்த பேருருக் கொடுவளார் தோங்கிமுன் னின்றான். (௩௯)

(௩௩) அதர் - வழி. (௩௪) தீபாலன் - அக்கினிக்கண்ணுற்ற நெற்றியுடையோன். பாலன் - காப்பாற்றாமரசனே. (௩௫) கண்ணேறு - கண்திட்டி. (௩௭) அடைச்ச - அடைத்த, கிடைச்ச - கிடைத்த. (௩௮) கன்னிகாவலன் - பாண்டிநாகொக்கும் பாண்டியரசன்.

வந்து பாண்டியன் வேண்டிட வளர்ந்தநா யகற்கண்
டந்த ராதியர் மிகப்புகழ்ந் தலர்மழை பொழிந்தார்
புந்தி நாரத ராதியர் புகழ்ந்திசை கொண்டார்
பந்த நீங்கிய மாதவர் யாவரும் பணிந்தார்.

(௪௦)

தென்னர் வேந்தனு மொருபரன் நிருவடி தொழுது
தன்னி னேயமோ டவசமாய்த் தன்கணீர் பொழிய
வென்னை யாளுதற் கித்தனை யருள்கொலோ வென்று
பன்ன ரும்புகழ் பாடின னாடினன் பணிந்தான்.

(௪௧)

செங்க ணனுப ரெண்கணன் றேடிபுங் காணு
வங்க ணவொரு முக்கணு வரவமர் புபங்க
கங்க ணபரி பூரண காரண வாளு
மெங்க ணயக போற்றியென் றெழுந்தன னிசைப்பான்.

(௪௨)

அளந்து காணுதற் கரியவெம் மண்ணலே யரனே
கிளர்ந்த நற்கிளை யுதித்தெழுங் கிளைப்பெருஞ் செல்வா
வளர்ந்தெ முந்திறம் புதுமையோ மன்னுமர்ச் சனையோர்
தளர்ந்தி டாவகை குறுகுதி பென்றுமுன் றுழ்ந்தான்.

(௪௩)

கரும்பு நேர்மொழி பங்கனார் வேம்பினெண் கண்ணி
விரும்பு பார்த்திவன் காண்குற வேண்டமுன் வளர்ந்து
பரம்பு மவ்வுருக் குறுகினர் பங்கயன் முதலோ
ரரும்பு மன்பினர் யாவரு மதிசயங் கொண்டார்.

(௪௪)

திருந்து மன்னவ னளவிலா மகிழ்ச்சியிற் சிறந்து
பரிந்து வேய்தரு முத்தனோர் பவளமால் வரைபோ
லிருந்த தோற்றமுன் கண்டுளத் தெழுந்தபே ரன்பாற்
பொருந்து சீர்த்தியின் பெருந்துதி புனைபலுற் றனனல்.

(௪௫)

ஆபன் மோதுகைக் கொடாரியா லமையவெட் டிண்டு
சீயு லாவுபுண் கொடுதிகழ் சென்னியாய் சரண
மாய மால்கொடு வேண்டவே வளர்ந்துபா ருலகி
னாயி னேனைபாண் டருள்புரி நம்பனை சரணம்.

(௪௬)

ஆதி நாயகிக் கிடந்தரு மழகனே சரணங்
கோதி லாமணக் கோலமாங் குழகனே சரணங்
காதன் மாதரை மயல்கொள்கங் காளனே சரணங்
தாதை யேயரு னாடமிடுந் தாளனே சரணம். (௪௭)

என்று போற்றினன் பாற்பசு வேவையு மன்பா
னின்ற ளித்தன னிருக்குமெய் யுருக்குமெய் நிமல
னன்றி கூர்மலை மகளுட னயந்திருந் தருளக்
குன்று போலுநீ டாலயங் கொட்புற வெடுத்தான். (௪௮)

வீறு நித்திய விழவுரை மித்திய விழவு
மேற தேறிய பரமனுக் கன்புட னியற்றி
மாரி லாமகப் பூசையும் வயங்குறச் செய்து
கூறு பாண்டியன் மணவையிற் குடிபுகுந் தனனால். (௪௯)

மதிம யங்குறு பொதுவனு மதியணிந் தருளோ
டதிக செப்புமன் றாடித னுருவமென் றறியா
திதுவு மேர்கழைக் கட்டையென் றெண்ணிவெட் டினான்
றுதவு வெந்துயர் கொண்டழிந் துற்றவன் பினனாய். (௫௦)

பால நேத்திர ராயவேய்ப் பாலனு ருக்கியா
மேல வேகுடப் பால்சுமந் திடுவனென் றியம்பிச்
சீல மேற்கொடு பாலெலார் தினந்தினங் கொடுவர்
தாலு மன்புட னாட்டுவித் தருங்கதி யடைந்தான். (௫௧)

இத்தி றத்தினு லியம்புமக் குய்யநீ டிலிங்கஞ்
சத்தி யத்தவர் தொழுவெளிப் பட்டது தயங்குஞ்
சித்தி முத்தியின் பயன்பெறு தெய்வமா தவரே
யுப்த்து ரைத்தன னவ்விலிங் கப்பெய ருரைக்கில். (௫௨)

ஊன்று வேயகத் துதித்தலா லுலகெலாம் புகழ்வே
யீன்ற முத்தெனும் பெயரினா லியைந்ததவ் விலிங்கந்
தோன்றி யுள்ளவர் யாவருந் தொழுதிடப் பெற்றான்
மூன்று கண்ணுடைப் பரமராய் முத்தியை யடைவார். (௫௩)

(௪௮) கொட்பு - வீளவு. (௪௯) மகப்பூசை - ஓமாக்கினியோடு கூடிய பூசை. (௫௦) செப்புமன்று - தாமிரசபை.

சக்க ராயுதன் சதுமுகன் சதமகன் பவனன்
புக்க பாவகன் நிவாகர நிசாகரன் புகழ்சேர்
முக்க னுபகர் பசங்கழை முத்தர்தா ளருச்சித்
தக்க ணீள்பெரு வரமெலா மனித்திடப் பெற்றார். (௫௪)

தகுந்த ராதலம் புகழ்நெல்லைத் தலத்தின்மா தவர்தா
முகுந்தன் மாநள னிராமன்மன் புருரவா முறையே
திகந்தர் தாம்புகழ் தருமபுத் திராதிபு பதிகள்
புகுந்தி றைஞ்சிவேய் முத்தர்தாள் புகுந்தருள் பெற்றார். (௫௫)

வேணு மாவனம் விரும்பிடி விண்ணவ னெனையா
டாணு வாகிய சங்கரன் றன்னைநற் றவத்தீர்
பூணு மாதர வுடன்றொழப் புவியின்மேற் பெற்றோ
ராண வக்குறும் பறுத்துட னமருல காள்வர். (௫௬)

வேறு.

சொற்றவிச் சருக்கர் தன்னைச் சொற்றிடக் கேட்டோ ரீன்பம்.
பெற்றுநற் கதியைச் சேர்வர் பின்னர்வெம் பிறவி யெய்தார்
கற்றவர் புகழு நெல்லைக் கருணைசேர் வடிவு நாத
ஊற்றுநெல் வேலியான திறத்தினை யுரைக்க லுற்றும். (௫௭)

ஆருவது வேண்டவளர்ந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (௩௭௪)

(௫௪) சதமகன் - இந்திரன். பவனன் - வாயு. பாவகன் - அக்கினி.
நிசாகரன் - சந்திரன். அக்கண - அஷ்டிம். (௫௫) திகந்தர் - திசையினைக்
தத்திலுள்ளவர்; திக்குப்பாலர்.

வழுவது:

நெல் வேலிச் சருக்கம்.

—[:0:]—

மன்னுமருந் தபோதனரின் மதிதிகழ்கு தனைநோக்கி
முன்னவனும் வேயீன்ற முத்தனெரு சிவமறையோன்
செந்நெறனக் கொருவேலி யாய்திறஞ் செப்பென்னத்
தன்னிகர்மா முனிவரனுந் தகைமைபெற மொழிகுவான். (ச)

இருண்மலவெவ் வினைநீங்கி யியல்புறுமா தவர்கேண்மின்
முரணுவம் புவிமீது முன்னமொரு பன்னிரண்டு
வருடமழை யின்றியுயர் மாரிமறுத் தொழிந்தனதீ
வெருண்மருவிச் சராசரங்கண் மிகுதுயர மடைந்தனவால். (உ)

காலையெழும் பரிதியும்வெங் கதிர்பரப்ப வெந்நிலமும்
பாலேலி மாய்ந்திகள் பாய்குளங்க ளோடைகள்சூழ்
வேலைகளுஞ் சுவறினபார் விரிந்துகமர் வெடித்தனபின்
சாலவுநெல் லகங்குறையத் தருமங்கள் குறைந்தனவால். (ங)

தேசமெலாம் வளஞ்சுருங்கச் செந்தழலோம் புதனெகிழ்ந்து
பூசுரரும் புலம்பினர்வான் புத்தேளி ரவியுணவின்
மாசுறுவெந் துயரடைந்தார் வருணவாச் சிரமத்தின்
பேசுறுநன் நிலைபெயுந்தார் பெற்றிமையுற் றவர்யாரும். (ச)

தனையர்முகம் பாராது தாயருந் றந்தையரு
மினையலுடன் றனித்தனிலே றிருந்தடகு நுகன்றிடுவ
ரனையவரும் மவ்வகைய ராயினரென் றுலென்னே
மனைவியருங் கணவர்முகம் பாராது மனமழிந்தார். (ரு)

தேனலர்நற் பெருமரங்க டுந்துதுகள் பட்டனவெங்
கானிலுறை விலங்குகள்வெம் பறவைகளின் கணமாய்ந்த
மானிடரும் பெரும்பசியால் வாடிமிக மானமழிந்
துனாலுவு பிணமருந்தி யொழிந்ததற்கு மளவிலையால். (சு)

(உ) தீ - கொடிய. (ங) கமர் - பிளப்பு. (ச) பெற்றிமை - தன்மை.
(ரு) இனையல் - வருந்தல். அடகு - இலை.

இன்னணமா கியகாலத் திருங்கலையா வையுந்தெரிந்த
தன்னிகரில் சிவமறையோன் றழைத்தகழை வனத்துறையு
முன்னவன தருட்பூசை முட்டாத வகைசெய்து
துன்னுவனங் கவனுக்குந் தொலைந்ததுநன் மனைவளமும். (எ)

ஆங்கதுகண் டெமையாளு மமையீன்று தருமுத்த
னோங்கியமெய்ப் பூசையினுக் கொருவகையுங் காணும
லேங்கிமன மிரங்கியினி யென்செய்வோ மெனவினைந்து
தாங்குதுயர்ச் சிந்தையனாய்ச் சந்நிதிநின் றிதுசொல்வான். (அ)

அலைகடனஞ் சயின்றமரர்க் கமுதளிக்கும் பரனேயிவ்
வுலகமெலாந் துயர்தீர வுன்னருளான் மழைபொழிவித்
திலகியமெய்ப் பூசையுந் யின்பமுறக் கொண்டருளி
யலமுறுநா ளெந்நாளின் றருளாயென் றினிதிறைஞ்சி. (க)

நாட்டியல்வற் கடகாலத் திடர்கினைந்து நலிதுயரங்
காட்டியசுந் தையினன்னோன் கைக்கொணர்ந்த நெல்வினைநன்
னாட்டமொரு மூன்றுடைய நம்பர்தமங் கணத்துலரப்
போட்டலர்மஞ் சனமெடுப்பான் பொருரைமா நதியினைந்தான். (க0)

வேறு.

திருநதிக் கடைந்தவன் றிரும்பு முன்ன மெம்பிரா
னருளினிற் கடற்படிந் தனைந்து கொண்ட லெங்கணும்
வெருவுறப் பரந்திருண்டு வெள்ள மெங்கு மன்னுறப்.
பொருததிர்த் தெழுந்துகால் விழுந்து நீர்பொ ழிந்ததால். (கக)

மன்னு சோனை மாரி பெய்யு மாறுகண்ட வேதியன்
பன்னு மங்க ணத்தினெற் பரப்பிவைத்து வந்தனன்
கொன்னு லாவு நீர்வளைந்து கொண்டுபோகு மென்செய்கே
னின்ன நீர வேறுநெல்லு மில்லிலில்லை யேயெனா. (கஉ)

மான்மு யங்கு நெஞ்சனாய் மயங்கினன் பசங்கழைப்
பாலனாரு மையகோ பசித்தி ருப்ப ரோவெனாச்
சால வுந்த ளர்ந்துளஞ் சலித்தனன் றரிப்பிலன்
சீலயோகர் கைதொழுஞ் சிறந்த கோயில் சென்றனன். (கங)

(எ) முட்டாத - முட்டுப்படாத. (க) அலமுறும் - அமைவுறும். (க0)
வற்கடம் - பஞ்சம். அங்கணம் - முற்றம். (கஉ) சோனைமாரி-விடாமழை.

வேறு.

எந்தையெப் பொருட்டும் வேலி யென்னதின் றருள்வேய் முத்த
னந்தணன் றுயரர் தீர்ப்பா னங்கணங் கணத்து வெப்பில்
வந்துதா னெறிப்பச் செய்து மழைநனைர் திடாது பாத
விர்தநொர் திடநெல் லுக்கு வேலியாய் நின்றான் மாதோ. (௧௪)

அன்றுவா னமா ரெல்லா மரிவைமார் மனைக டோறுஞ்
சென்றிரர் துழல்வோ னெற்குத் திருந்திய வேலி யாகி
தின்றன னென்று போற்றி நெல்வேலி நாத னேயென்
றென்றுபூ மாரி பெய்தா ரியங்கிய முழங்க வார்த்தார். (௧௫)

சென்றவே தியனுங் கண்டு சிறிதுநென் னனையா வாற்றா
னின்றிலன் பணிந்தெ முந்தா னிமலனே போற்றி போற்றி
யென்றுதின் றாடி னுன்குழந் திருநிலங் குலங்கப் பாய்ந்தா
னென்றவென் னுபிர ளித்தா யுத்தமா வெனவு ரைத்தான். (௧௬)

கோவின்மே லேறி முன்னங் குலகிரி வளைத் து நண்பர்
மூவருந் தப்ப மேவார் முப்புர மெரித்த வீரர்க்
காவகை மேக மிந்நெல் லணங்குற வகைபெய் வித்தல்
பூவின்மேற் புதுமை யோவென் றரன்றிறம் புகழ்ந்தான் பின்னர்.

உணங்குநெல் லெடுத்துக் குத்தி யொல்லெநெல் லரிசி யாக்கி
யணங்கழ லுலையிற் பெய்தின் னமுதமைத் தடைவு சேர
மணங்கமழ் கறிக ளாக்கி மனமகிழ்ந் தானுக் கேற்ப
விணங்கவே யமுது செய்வித் திறைஞ்சிறந் கதிய டைந்தான். (௧௭)

கையின்மான் மழுவேய் முத்தன் கனமழை தருத லாலே
வையக மெல்லா மாறா வளஞ்சுரர் தனமேல் வாணே
ரையார் தணர்கள் வேள்வி யவியுண வருந்தி வாழ்ந்தார்
செய்யமா தவரு முய்ந்தார் யாவையுஞ் செழித்த வன்றே. (௧௮)

ஆலபோ சனவேய் முத்த சங்கணத் துணங்கு நெற்கு
வேலியார் திறத்தி னுனெல் வேலிநா யகமென் றுனா
மாலெலா மகற்றும் வேணு வனமுநெல் வேலி யான
தேலுமித் தலத்தின் மேன்மை யாவர்தா மிசைக்கற் றாடார். (௨௦)

(௧௪) அங்கணங்கணத்து - அவ்விடத்துள்ள முற்றத்தில். விர்தம் -
அரவிந்தமென்பதன் முதற்குறை. (௧௫) அணங்கு-அழகு. (௨௦) ஆவம்-விடம்.

மாதபோ தனரே யெங்கள் வள்ளலிவ் வாறு மன்னும்
பூதலர் துயரந் தீரப் பொலிவுறு மழைபெய் வித்து
வேதியன் பரியு நெற்கு வேலியாய் நின்ற காதை
யீதென வுரைத்தான் சூத மாதவ நென்னு மேலோன்.

(௨௧)

ஏழாவது நெல்வேலிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ஊகடு.

எட்டாவது: தீர்த்தச் சருக்கம்.

ஆபந்தநெறி முனிவனைப்பார்த் தருமுனிவர் சிவஞான
வேந்தபோ தனபிரம விருத்தபுரத் தினில்வினைமா
றீந்தொழியத் திகழேழம புட்கரிணி யுடன்சிந்து
பூந்துறையின் பெருமையெலாம் புகன்றருடி யெனப்புகல்வான்.

இறையருண்மெய்த் தவர்கேண்மி னினித்தீர்த்தப் பெருமைகளை
யறையவெனி லெனக்கெளிதோ வாயினும்பான் சிறிதுரைக்கேன்
முறையினருட் பரன்முன்னான் முகுந்தனையும் விரிஞ்சனையும்
நிறையருளிற் படைத்தருளி நீலெகி னிறுத்தியின்.

(௨)

ஆங்கமரு மிருவரையு மம்புவியின் சிருட்டிதிதி
நீங்கள்புரிந் திடுமென்று நிகழ்த்திமறைந் தனனிறையோன்
பூங்கமலா சனன்மடத்துப் புணர்மதத்தி னறிபானா
யேங்கியரும் புட்கரிணி மருங்கிலணைந் தேகினனாள்.

(௩)

எய்துமவ னக்கரையி லிருந்துசிவத் தியானமுடன்
மெய்திகழூந் தவம்புரிய விடையோனு மத்தடத்தி
னைதுருவாஞ் செம்பொனிறத் தங்கிசமா யெழுந்தலரோ
னுய்திறத்தின் சிருட்டிசெய வுபதேசஞ் செய்தனனாள்.

(௪)

தேமலரோற் குபதேசஞ் செய்தனித்தோ னவ்வுருவ
மாமலர்நற் றடமுழுகி மறைந்துபுனல் வடிவானா

(௨௧) பரியும் - அன்புறும். (௧) போதன - போதித்தலுடையாய்.

(௩) மடம் - அறியாமை. (௪) அங்கிசம் - அமிசம்.

னேமநிறந் தங்கவுரு வெய்தியதின் மறைந்துறலாந்
பூமிசையத் தடமேம புட்கரிணி யாயினதால். (௫)

நவ்விமறி தரித்தபிரான் ஞாலத்தி னுயிர்களெலாந்
இவ்விபநந் கதிபெறவித் தீர்த்தவடி வாய்நின்ற
னவ்வனவோ விதிற்செம்பொ னம்புயமும் பூத்திடலான்
மைவினைதீர்த் தருள்பொற்று மரைத்தடமென் நிலகியதால். (௬)

பாதாள வாகினியாம் பாடலங்கம் பாரதியுந்
தாதா லீங்கலர்பொற் றுமரைவா வியுநாளு
மாதான பூமிசைவாழ் மாக்களெலாம் படிந்தெழுந்து
திதான தொழிந்திடரித் தியசானித் தியஞ்செயுமால். (௭)

இத்தடப்பொற் றுமரையி லெய்திவந்தி யாரேனும்
பத்தியுடன் படிந்தெழிலே பாவமும்போ யருள்பெறுவார்
சத்தியமிங் குரைத்தமொழி சந்ததமுந் தேவரெலாம்
வைத்தவரு ஞ்-னின்ற மாதீர்த்தக் கரைசெறிவர். (௮)

தேசமலி தருவசிட்டன் நிகழ்வாம தேவனருட்
காசிபன்சா பலிகதிர்த்த பராசரனந் புக்மென்றும்
வீசுவியா தன்விசுவா மித்திரன்பிங் கிருடியிவ
ராயையொரெட் டினுமேவி யத்தீர்த்தச் சேவைவிடார். (௯)

இன்னவகை தேவர்களு மிருடிகளு மிகநெருங்கி
மன்னியபொற் றுமரையின் மகிமையுரைத் திடலெளிதோ
பன்னுசிவ சிராத்தமதிற் பண்ணிலவர் சிவலோகந்
துன்னுவந் நியானசெபஞ் சூழிலவர் சிவமாவர். (௧௦)

போற்றலரி தாமேம புட்கரிணித் தீர்த்தத்திற்
காற்றனைந்த மனிதர்மிரு கங்கன்பற வைகங்கிருமி
சீற்றமிரு கீடங்கள் சேர்ந்ததருப் புற்கொடிகள்
சாற்றுசரா சரமெவைநீர் தாவில்சுவர்க் கம்புருமால். (௧௧)

(௫) ஏமம் - பொன். (௬) நவ்விமறி - மான். (இருபெயரொட்டு.) (௭) பாதாளவாகினி - பாதாளத்திற் செல்லும் கங்கை. நித்தியசானித்தியம் - மோகங்கிட்டுதல். (௧௧) கீடம் - வண்டு.

மன்றல்விரிந் தலர்பொற்றா மரைத்தடத்தி லறியாது
சென்றொருகாற் படிந்திடினுஞ் செல்வமுறு மிடிவினேநோய்
குன்றுமொரு காலத்துங் குன்றாத திருவருளு
மொன்றுமவ லங்கவலை யொழிந்துபிறப் பிறப்பும்.

(௧௨)

போயொருகாற் றிகழேம புட்கரிணித் தடம்படியி
லாயிரங்கோ தானமினி தளித்தபலன் வந்தணுகு
மேயவிதிற் படிந்தொரிச விருக்கிலர னுலகணைவ
ராயபல நாட்படிந்தோர்க் குளபயனை யளப்பரிதால்.

(௧௩)

பூரணையிற் கதிரின்மதி புகுநாளி லயனங்க
ளோரிரண்டின் விடுக்களின்மற் றுள்ளமா தப்பிறப்பிற்
சாரும்விதி பாதத்திற் சந்திரசூ ரியர்ப்பாந்த
ளாவிழுங் குறுகாலத் தணிமாசி மகநாளில்.

(௧௪)

புந்தியுற வணைந்தேம புட்கரிணித் தடம்படிந்து
தந்தம்வகைக் கீடான தானமனித் தமைமுத்தா
மெந்தையையுங் காந்திமதி யெனும்பசும்பூங் கொடியினையும்
வந்திசெய்வோர் பலனயுத வருடத்தி னுரைப்பரிதால்.

(௧௫)

பூகநெடும் பொழினைல்லைப் புகழ்ப்பொற்றா மரையினனைந்
துகமுட னிளம்பரிதி யுதித்தெழுகா லையிலெழுந்து
மாகமுழக் கிசைவோர்கள் வானவர்கள் சூழ்ந்திறைஞ்ச
மோகவினைக் கடனீந்தி மொழி முத்திக் கரைசேர்வர்.

(௧௬)

பூதலம்விண் சவர்க்கமிசைப் பொலிதீர்த்த மத்தனையு
மாதரவி னுலருகி லடைந்துகுடைந் திடும்பலனிற்
பார்திகழ வொருகோடி பலனதிகம் பெறுவார்கள்
மாதரார் புகழ்ப்பொற்றா மரைத்தடத்திற் படிவோர்கள்.

(௧௭)

தேக்குருதிச் சடைமுடியார் திருமுடியே பரவுபெரு
வாக்குமனித் திடுமந்த மாதீர்த்தப் புகழனந்த
நாக்கொடுமீங் குரைப்பரிது நவில்சிந்து பூந்துறையின்
பாக்கியநற் பெருமைதனைப் பகர்ந்திடநற் றவர்கேண்மின்.

(௧௮)

(௧௪) விடு - விவதூ. விதிபாதம் - ஓர் புண்ணிய காலம். (௧௫) வந்தி -
வணக்கம். அயுதம் - பதினாயிரம். (௧௬) மாகம்-மாசிமாதம். (௧௭) மாதர்-அழகு.

நித்திலமார் தருமுத்த நிரைகொழித்து மணிகொழித்துத்
தத்துநிரை பெறிந்துவருந் தண்பொருரை டாநதிரீ
மெத்தரவா கினியாகி யுயர்ந்தெழுந்த ததுகுளிர்வேய்
முத்தர்பெருஞ் சந்நிதியின் முன்குணபால் விளங்கிடுமால். (௧௯)

ஆதிதனின் முக்கோடி யரைக்கோடி தீர்த்தமணைர்
தோதருமு வுலகத்தி லுளமலருங் கொணர்ந்துபெருஞ்
சீதமலி பொருரையின்முன் சித்தியுறப் படிந்தெழுந்து
போதுதலா விதுசுந்து பூந்துறையா மருவியதால். (௨௦)

தேயமலி யித்தகைய சிந்துபூந் துறைப்புனலிற்
போயொருகான் மூழ்கினர்முன் பூதகணம் புடைசூழ
மேயவேய் வனநாதன் வெள்ளைவிடை மீதேறி
நேயமார் தருகாட்சி நித்தியமும் கொடுத்தருள்வன். (௨௧)

பூமதுவந் திழிசிந்து பூந்துறையிற் படிந்தவர்பான்
மாழகளு நாமகளு மன்னியிடை விடாதுறைவர்
காமர்பெற நினைந்தபொருள் கைகூடு மெய்கூடுந்
தீமைவினை நீங்குமிருஞ் செல்வமெலாங் குடிபுகுதும். (௨௨)

சிந்துபூந் துறையொருக்காற் சிந்திக்கிற் றெரிசிக்கி
லந்தநீர் பரிசிக்கி லந்தமிலாக் கதியடைவர்
பந்தமாம் வினையெவையும் பரிதியின்முன் பணிபோல
நைந்துமாய்ந் துறுநல்ல ஞானமிசைந் திடுமன்றே. (௨௩)

போதெலாம் விரிசிந்து பூந்துறையிற் படிந்தியன்ற
தாதிமா மதிசூடு மமலனிரு பதத்தன்பாம்
வேதமா தவர்க்குதவு மெய்த்தவன்யா வன்னொருவன்
சோதிசேர்ந் தெழுமுன்று சுற்றமுடன் கதியடைவன். (௨௪)

ஆர்த்தசீ கரத்தாங்க வம்பொருரை நதியடிக்கோர்
தீர்த்தமாய் விளங்குவது சென்றுமூழ் கியபலன்கள்
பார்த்தசீர் தருசிந்து பூந்துறையின் மூழ்கினர்பாற்
கூர்த்துமே விடுமினியார் கூறுவரிங் கிதன்பெருமை. (௨௫)

எட்டாவது தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௨௦

ஒன்பதாவது:
நிருத்தச் சருக்கம்.

—:—:—

இந்து வாழ்சடை யெந்தைநெல் வேலியி
னந்து தீர்த்தப் பெருமை நவிறினஞ்
சிந்தை யாரவச் சின்மய நல்லரு
டந்து நீண்டஞ் செய்தமை சாற்றுவாம்.

(அ)

போத மாதவர் புண்ணியச் சூதனை
யாதி நாயக னுடலங் குற்றருள்
காதை யோதுதி யென்றனர் காதலா
லாத ரங்கொண் டவனும் வழுத்துவான்.

(ஆ)

மாய வாழ்வற வாழ்விக்கு மன்னவ
னாய நீள்புறங் காடரங் கிற்புரி
நேய நாடகர் தன்னினுண் னேயமாந்
தூய மாதவர் கேண்மின் சுகம்பெற.

(இ)

பாணு லாமொழி மங்கை பராபரை
வேணு மாவன மேவிய விண்ணவன்
ருண லந்தரு மானந்தத் தாண்டவங்
காணு மாசை கருத்தின் மிகுந்தனள்.

(ஈ)

கணப னுடவிக் கட்செவிச் செஞ்சடைத்
துணைவ னாகிய சோதியை யாதரித்
திணையி லாப்புக ழின்பத் திருநடங்
கணவ னேயரு ளென்று கசிந்தனள்.

(ஊ)

எங்க னுதனு மெங்க ளரிமாசல
மங்கை கூறு மதுர மொழிக்கிசைந்
தெங்கு மன்னுயி ரெல்லா நலம்பெற
வங்க னேத்து மவளுடன் மன்னியே.

(஋)

(ரு) கணபனுடவி - கூட்டமாகிய படத்தின் மிகுதி-

பானு சும்பன் பரிந்திரண் டாயிர
மான் வங்கையிற் சங்கமொ ராயிரந்
தான ணைந்து தழங்கி முழக்கிட
வான தூந்துபி யைந்தும் வளர்ந்தெழ. (௭)

தென்ன வென்றுயர் தென்மலை மாமுனி
மன்னு மியாழ்முறை வாசிப்ப நேசமாய்த்
துன்னு சாரதர் தும்புரு நாரதர்
கின்ன ரங்கொடு பாடல் கிளர்ந்தெழ. (௮)

சுருதுபூத கணங்க னெருங்கிட
மருவு தொண்டர்கள் வந்து வணங்கிடச்
சுருதி யெங்குந் துதிக்கொண்டு நின்றிடப்
பொருவி தேவர்கள் பூமழை சிந்திட. (௯)

அபர நீள்பர மாகிய முத்தியின்
சுபம டைந்துயிர் தொல்புவி வாழ்ந்திட
விபுல வேய்வன மேற்கிளர் தாமிர
சபையில் வந்து தயங்கின னன்புடன். (௧௦)

ஆதி நாயகி யாளுடை நாயகி
மாதா செல்வ வடிவுடை நாயகி
காதல் கூர்ந்திரு கண்களி கொண்டிடத்
திதி லாநடஞ் செய்யத் தொடங்கினன். (௧௧)

வேறு.

ஒருமுய லகனுட னென்று நெறு நெறுவென வொருதாள்வைத்
திருமையி னொருபத மிசைதினைச திசைகொள வியல்வீசித்
தரவருள் வரவென விரவொரு கரமலர்த் தளிர்வீசிப்
பொருவற வொருகர மபயம துறமுறை பொலிவித்தான். (௧௨)
எரியக லொருகர மிசைகொடு மழைமுகி வீடியென்னப்
பெருகதிர் துடியொரு கரமலர் மிசைகொடு பிறழ்பூசற்

(௭) பானுகம்பன் - பூதத்தலைவன். (௧௦) விபுலம் - விரிவு. (௧௩) எரி-
அக்கினி. துடி - உடுக்கு.

கருவிழி யுமைபவண் மதிமுக மிசைதிகழ் கண்ணாகித்
திருமுக மதியினி னகைநில வெழுவரு டிகழவுற்றான்.

(கக)

படர்சடை யாடப் பகிரதி யாடப் பணிகான்மெய்ச்
சுடர்மதி யாடப் படவர வாடச் சுடர்வீசிப்
புடைதிகழ் காதிற் குழைபொரு தாடப் புயமாடத்
தடவரை மார்பிற் றெடைகளு மாடத் தருமன்பால்.

(கச)

கரமரு வும்பொற் றுடியுட னங்கிக் கனலாடப்
பரிபுர மஞ்சொற் பெறவெதிர் கொஞ்சிப் பதமாடத்
திரமிகு மெண்டிக் குடனுய ரண்டத் திரளாட
வருடரு மன்பிற் றிருநட மன்புற் றருள்செய்தான்.

(கரு)

இனிது'பரன்றந் தருளு நடங்கண் டினிதாய்நன்
முனிவர் வணங்கம் பிகைபெரு கின்பந் தனின்முழ்கிக்
கனிவுட னங்கம் புளக மிகுந்தங் கண்ணேயென்
றுனிவிர வும்புணர் வொடுமெதிர் கொண்டின் புருவானுள்.

(ககூ)

அல்லல் வினைத்தீர் நல்ல தவத்தோ ரத்தாநல்
வல்லி யிடத்தா நல்ல நடத்தா மத்தாகல்
வில்ல நினைத்தோ ருள்ளவ கத்தா புறத்தாவே
யில்லில் சுகத்தா டன்னை யளித்தா ளெனநின்றார்.

(ககூ)

அந்தமில் பூத கணங்க டபோதன ரயன்மாலோ
டிந்திரன் வானவர் சந்திர சூரிய ரிசைபாடுந்
தந்திர தானவ ரம்புவி யோர்புகழ் தரும்பாரும்
வந்தனை யோடு பணிந்து புகழ்ந்து மகிழ்ந்தார்கள்.

(ககூ)

சதுர்மறை மிகவும் புகழ்தரு தாமிர சபைநாதன்
வதன சரோருக வுமையெமை யாளுடை மடமானங்
கதிகழு ளார்வம துறவினி தாகிய வருள்வைத்தே
வுத்தியின் மேவிய வமுதென வோர்மொழி யுரைசெய்வான்.

(ககூ)

(ககூ) வினைத்தீர் - சந்தனோக்கித் தகர மிரட்டித்தது. மத்தா-ஊமத்தம்புனைவ
யுடையவனே. வேயில்லில் - மூங்கில் வனமாகிய கோயிலில். தான்-திருவடி.

அருளுத வார்வக் கொடிபுனை நாமுள் ஞ்றுமன்பிற்
பிரிவதின் மனதின் நிகழுவ தேபிப் பெருவேணுத்
தருவன மாமற் றுன துரு வாமிச் சபைதன்னிற்
பரிவு விடாமற் றிருநடமாடும் பரிசுற்றேம். (௨௦)

கருதிய விர்தச் சபைதனி னந்தாள் கண்டோர்கட்
கிருமையி னின்பக் கதியை யளிப்போ மிதுவுண்னம
தருவர மினிபென் னுளதுரை யென்றான் றனியன்பான்
மருவிய விர்பக் கெளரியு மிதுவே வரமென்றான். (௨௧)

எறிநில வுந்துந் சடையவ னன்றென் றெழில்சேர்புன்
முறுவ நிகழ்ந்தங் குமையை நயந்தான் மொழிமாதா
மறிவு திருந்துந் சுரர்களு நந்தா வடிபேணிச்
செறிபுகழ் தந்தங் கணைய னின்றார் சேவித்தே. (௨௨)

தவர்புகழ் நீள்கைழ வனமுறு தாமிர சபைமீதிற்
கவுரி மனோரத பவுரிகொ டாடிய கதைதீதென்
றுவமையின் மாதவர் மனமகிழ் வார்தர வுரைசெய்தான்
சிவனிரு தாண்மலர் சதியென வேமதி தெளிசூதன். (௨௩)

வேறு.

திர்க்க சத்திர யாகமுஞ் செய்துமுற் றுறவே
மாற்க ருத்தகல் சூதர்பால் வாய்ந்தவிக் கதைகள்
கார்க்கு லந்திகழ் கழைவனக் கடவுட னருளா
லார்க்கு மன்பொடு கேட்டன ரருந்தவ ரெல்லாம். (௨௪)

கைகள் கூப்பினர் தொழுதனர் கண்டினி சொரிந்தார்
மெய்கள் வாய்ப்புறப் புளகித மெய்தினர் வியந்தார்
பொய்கள் வாட்டிய தவளவெண் பொடியெலா மணிந்தார்
மொய்கு ழாத்தொடு கழைவன முன்னியங் கெழுந்தார். (௨௫)

ரந்த சூதமா தவனுட னைமிசா ரணிய
மாத போதனர் யாவரும் வழிக்கொடு நடந்தே
சீத நீர்வயல் விளங்கிய திருநெல்வே லியினிற்
காதல் கூர்ந்தினி தணைந்தனர் கருதுமக் கணத்தின். (௨௬)

(௨௬) பவுரி - கூத்தின் விகற்பம்.

வந்த மாதவர் திருந்துவேய் வனத்தினைப் பணிந்தார்
சந்த மேயபொற் றுமரைத் தடத்துடன் பொருரைச்
சிந்து பூந்துறை யாடினர் திருவருள் பெற்றார்
புந்தி வாய்ந்தரு னாக னுலயம் புகுந்தார்.

(௨௭)

கனக் மாமலை வடிவுடைக் கருணைமா துடனே
யனக் வேய்வனக் கடவுடன் னடியினை பணிந்தார்
மனமெ லாமழிற் துருகினர் பரவினர் வாழ்ந்தார்
வினைக ணீங்கினர் வேண்டின வரமெலாம் பெற்றார்.

(௨௮)

வென்றி நீடமை வனத்துள வியப்பெலாந் தெரிசித்
தன்று மாதவர் புரிநயப் பறைவதற் கெளிதோர்
நன்றி கூர்ந்தவ ருவந்துபின் னைமிசா ரணியஞ்
சென்று சேர்ந்தனர் தத்தமாச் சிரமங்கள் செறிந்தார்.

(௨௯)

அத்த னுர்கழை வனக்கதை யறைந்தவர் கேட்டோர்
புத்த கந்தனில் வரைந்தவ ரருச்சுனை புரிந்தோர்
சுத்த மோர்ந்திதன் பொருடனைச் சாற்றின ரெவரு
முத்த ராகுவர் கொடுவினை முழுதுநீங் குவரால்.

(௩௦)

அளவி லந்தன ரரிவைய ரருந்தவர் விருத்தர்
வளர்கு முந்தைதாய் தந்தைகோ வதைத்தவர் செழும்பொன்
களவு கொண்டவ ரேனுமிக் கதையினைக் கேட்பி
னுளரும் வல்வினைப் பேருக்கெலா மொழிந்துவீ டடைவர்.

(௩௧)

பாரில் வேந்தர்க ளிராசிபேய் பாம்புபொய் விலங்காற்
சேரும் வெம்பய மொழிந்திடுஞ் சிறந்தள கேச
னேரெ னும்படி வாழ்வர்க ணிலவுவ டிருமா
ஞர விக்கதை வரைந்தவே டங்கையிற் றரிக்கின்.

(௩௨)

சயஞ்செய் புத்திரர் மித்திரர் களத்திரந் தழைக்கும்
வியந்து சிந்தையில் வேண்டிய வேண்டிய பெறுவ
ரியம்பு மிக்கதை கூறிடத் திறைவனு முமையு
நயந்து வந்தருள் புரிவரெய்ஞ் ஞானமு முண்டாம்.

(௩௩)

வேறு.

பூதி சாதன மெங்கணும் பொங்குக
சாதி வைதிகஞ் சைவம் விளங்குக
சோதி வான்மழை தூங்குக வையமே
னீதி வேந்த நிலைபெற்று வாழ்கவே.

(௩௪)

ஒன்பதாவது நிருத்தச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் சடுச

வேணுவனபுராணம் முற்றிற்று.

அனவரததானநாதர் துணை.

பக்கம்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
௩	௨௫	ருமைப	மைப
௩௪	௧௦	ணைத்தா	ணைந்தா
௪௦	௨௬	முருகக்கடவளை	மன்மதனை
௫௧	௨௧	தரா	தாரா
௫௮	௧௬	னனன்	னனென்

1914

1886

1930

1885

1948-63

Amir

உ
சிவமயம்.

திருநெல்வேலிக்
காந்திமதியம்மைபிள்ளை த்தமிழ்.

இது,

தச்சனல்லூர் உபாத்தியாயர்

வன்னியப்ப பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

திருநெல்வேலி வித்துவான்

அழகியசொக்கநாதபிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர் எழுதிய
உரைக்குறிப்புடன்

சுவாமிரெல்லையப்பர் கோளில் தருமகர்த்தர்கள்

திருநெல்வேலி ஸ்ரீமத் A. V.

இராமசாமிபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலிப்பேட்டை ஸ்ரீமத் வெ. மு.

சிவசுப்பிரமணியபிள்வரையவர்கள்

ஆகிய இருவர் பொருளுதவியால்

மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Handwritten text in a script, likely Devanagari, arranged in approximately 15 horizontal lines. The text is centered and appears to be a formal document or a letter. The script is somewhat faded and the ink is light brown.

இந்நூலாசிரியராகிய

அழகியசொக்கநாத பிள்ளையவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இவர், நீர்வளமு நிலவளமு நிறைந்த திருநெல்வேலி வேளாள குலதிலகராகிய வன்னியப்ப பிள்ளையவர்களது அருமைப் புத்திரராய்ப் பிறந்து தமிழ்க் கல்வியை நிரம்பக் கற்றுக் கவிபாடுவதில் அதிசயமர்ததராய் அரிய பெரிய பல வித்துவான்களுடன் பன்னாட்பழகி, இளமைப் பிராயத்திலே யீசுர பத்தி முதலிய எல்லா நற்குண நற்செய்கையுநியைந்து பற்பல அற்புத சந்தப்பாக்கள் ஒவ்வொரு சமயந்தோறும்பாடிக்கற்றாரையுங் கல்லாரையு மகிழ்வித்துத் தம் வாழ்நாளைச் செலுத்திச் செப்பறைப் பதிக்கடுத்த இராசவல்லிபுரம் கார்காத்த வேளாள குலமணியாயுங் கொடைவள்ளலாயுமிருந்த பா. முத்துசாமிபிள்ளையவர்களால் ஆதரிக்கப் பெற்றுப் பின்னர் வயது வளர வளரத் திரிபு யமகம் கற்பனை சிலேடை மோனை முதலியவைகளுஞ் சொல்வளம் பொருள்வளங்களு நிறையக் காப்பியம் பாடும் வல்லுரராய் உலகமாதாவாகிய திருநெல்வேலிக் காந்திமதியம்மை பேரில் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ்ப்பிரபந்தம் பாடி அவ்வம்மை சந்நிதியிலிருக்கும் ஊஞ்சல் மண்டபத்தில் கொல்லம் ஆபிரத்தைம்பத்தைந்தாம் ஆண்டு தை மாதம் இருபத்தேழாம் தினம் ஞாயிற்றுக் கிழமை யிரவில் அரங்கேற்றி அன்பர் பலரையும் அகமகிழ்ச் செய்தனர். பிள்ளைத் தமிழரங்கேற்றும்போது கூடவிருந்து முழுதுங்கேட்ட மேற்குறித்த பா. முத்துசாமிபிள்ளையவர்கள் உயர்ந்த விலைமதிப்புப் பெற்ற இரண்டு வயிரக்கடுக்கன்களை இவர்காதிலணிந்து மிகக்கொளரவப்படுத்தினர். இதுவும், பிள்ளைத்தமிழரங்கேற்றிய காலமும் திருநெல்வேலி அனவரததானநாதர் கோயில் வாயில் வித்துவான் ஸ்ரீமத் கவிராஜ நெல்லைப்ப பிள்ளையவர்கள் கூறிய சாற்றங்கவிகளால் தெரியவருகின்றன. இதன் பின்னரும் இவர் தமிழாராய்ச்சியிலே சின்னாநிருந்து இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய இருபத்தெட்டு வருடங்களுஞ் முன்னர்ச் சிவபதமடைந்தனர்;

இவரது கவித்திற முதலியவைகளை இவர் சிவபதமடைந்த காலத்தில் இவர் நண்பர் பலருட் சிறந்த வித்துவான் ஸ்ரீமத் வெ. ப. சுப் பிரமணிபமுதலிபரவர்கள் இராசவல்லிபுரம் பா.முத்துசாமிபிள்ளையவர்களுக்கு 30—12—1885ல் எழுதியனுப்பிய செப்யுட்களாலும் அறிபலாம்.

அச்செய்யுட்களாவன.

விந்தமிழையாதரிக்குத் தரிக்கின்முலை பொறுக்குமிடை மின்னார் வேளே, பந்தமிழையாதரி போற் றரற்பணிவோய் மதுரசப்பாவின் பத்து, வந்தமிழையாதரிய லருக்குப்பொன் னிலம்வழங்கும் வள்ளா லென்றுஞ், செந்தமிழையாதரிக்குஞ் சந்தமுத்து சாமீயென் சீரார் மாமா. (க)

நீரேகப் பால்பிரித்துண் புட்கள்போற் கவிசங்கொ ணெல்லையப்பனேரேறு குமாரசுவா மிக்கோவா மிருவர்தமு ளேவ ரேனுங் காரேநேர் கரத்தாய்நீ யேனுமற்று னண்பர்களுட் கடையே னன்றி யாரேனுந் திருநெல்லை யம்பதியி னில்லாத வமையத் தந்தோ. (உ)

வேறு.

உருடரத் தினமார்ந் திலகிரு தோண்மே லொளிரிளம் பரிதிநேர் முகனுள், வருடரத் தினமா னின்மெனு நயன மாதரார் மனங்கவர் மார,னருடரத் தினமார் வத்துட னுமையை யரன்றனைப்பணிபவன் வித்வ, புருடரத் தினமா மழகிய சொக்க நாதன்விண் புலத்தினே கினனே. (ங)

ஆந்திரப் பதம்போற் பதமின்றென் பவர்வா யடைபடச் செந்தமிழ்ப் பதம்போல், ஆந்திரப் பதமின் றெனப்புரிந் திட்ட வழகிய சொக்கநா தக்கோ, மாந்திர சத்தென் மொழிக்குநே ரின்று வடமொழி யிதுதெரி யாதே, மாந்திர மரர்கா ளெனவுரைத் திடற்கு வானநா டடைந்தனன் கொல்லோ. (ச)

(க) விந்தம் இழையாதரிக்கும் - விந்தமலையை நூலாதாங்கும். பந்தம் இழையாது - மலபந்தத்தைச் செய்யாது. அமிழ் - அமிழ்ந்துகின்ற. (ங) உருந்தரத்தின் அம் - உருண்ட மலைகளின் அழகு. உள் - (ஆடவர்) நெஞ்சை வருடு - தடவும். அரத்துஇனம் - அரங்களின் கூட்டம். (ச) ஆந்திரப்பதம் - தெலுங்குப்பதம். ஆந்திரப்பதம் - ஆகிய உறுதியுடைய பத மென்பதுமாம் மாந்து - குடிக்கத் தக்க. ரசம் - ரசத்தையுடைய. எமாந்திர - ஏமாந்து போனீர்கள். அமரர்கள் - தேவர்களே.

மண்ணினிற் சிங்கக் குட்டியாஞ் சீநி வாசனா தியவிசை வாண,
ருண்ணிய வாக்கு மமுதெனப் பாட வொப்பில்பல் பதந்தந்தோ
மினிமேல், விண்ணினு ரதன் றும் புருமுத லோர்க்கவ் விதம்பதந்
தருதுமென் றோவின், ணண்ணினன் மிக்க வழகிய சொக்க நாதநா
வலரினா யகனே. (௩)

சிலரிசைச் சந்தத் தினிற்சிலர் திரிபிற் சிற்சிலர் சிலைடைதற்
பணியில், வலரெனப் படுவ ரவ்வண மின்றி வழங்குமெப் பாவினும்
வல்ல, புலவனா மொருவன் போதுமென் றெண்ணிப் புலவர்தம் புல
த்துமுத் தமிழ், நலமுறத் தேர்ந்த வழகிய சொக்க நாதனை யழைத்
தனர் போலும். (௪)

மாயிரு ஞாலத் தொளிர்தரு புலமை மருவழ கியசொக்க நாத
ஞாயிறு தோன்றிக் காலையாம் பால நற்பரு வத்திலங் கினது [தோ
சேயின வொளிகான் மாலையாம் விருத்தத் திருப்பரு வழுமிரா தந்
பாயிரு ளொழிந்த மதியமாங் குமரப் பருவத்தி லத்தமித் ததுவே.

வேறு.

நவவாயி லொருகூட்டி லுற்றவழ கியசொக்க நாதக் கின்னே,
சிவவாரின் றொளிர்வாயின் மழலைபெற்று வளர்த்தவர்தஞ் செவிக்கு
நல்கிக், குவவான கொங்கையினு ரிதழ்க்கோவை ரசமருந்திக்குகன்
சுகம்போற், நவவானந் தம்பயக்கும் பாடல்பல சொவியுயர்விண்
டனிலே கிற்பே. (௫)

நின்பாற்செய் வேண்டுகோ ளொன்றுளதல் தென்னையெனி
னிகழ்த்து கின்றேன், நென்பானா டகக்கவிஞர் சிகாமணியா மப்புல
வன் சிறியேன் பால்வை, யன்பான வைப்பதனை யவனோடுங் கொண்
டகன்ற னதற்கீ டாக, வென்பானீ வைத்திருக்கு மன்பதனைக் கூடு
மெனி லிரட்டிப் பாயே. (௬)

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

(அ) நவவாயில் - ஒன்பது துவாரம். சிவவாரின்று - சிவந்து. குவவு -
திரட்சி குகன் சுகம்-முருகக் கடவுள்கையிலிருக்கும் அருணகிரிநாதராகியவின்.

உ.
சிவமயம்.

சாற்றுக் கவிதள்.

திருநெல்வேலி

முருகதாச சுவாமிகள் இயற்றியவை.

அக்கமே மெய்ப்புலவர்க் காரு மழகிய
சொக்கநா தன்றொடுத்துச் சூட்டினான்-மைக்ககன
மேந்திமதிள் சூழநெல்லை யீசனணைந் தின்புறுசீர்க்
காந்திமதி பிள்ளைக் கவி.

(1)

வேறு.

சென்னியப் பன்றிரு நெல்வேலி யூரிற் றினமருவுங்
கன்னியப் பன்னகட் பார்வையிற் பிள்ளைக் கவிபிறந்த
தன்னியப் பன்னெறி யோர்க்கஞ் சிடாக்கங்கை யங்குலத்து
வன்னியப் பன்றரு மைந்தரின் முன்னவன் வாயிடத்தே.

(2)

வேறு.

மழவிடை யத்தனார் வந்தெய் தத்திகழ்வேய்
வனநக ரிற்குலா வுஞ்செல் விக்கடியார்
பழவினை பைக்கொல்வி ரம்புல் கட்கணைதோய்
பசிபகி ளிக்கிவா ரென்றொல் லத்தமிழ்தோர்
கழகம தற்குள்வா முந்தெய் வப்புலவோர்
களுகிகர் மற்றையோ ருஞ்செய் திட்டிலரா
லழகிய சொக்கநா தன்கல் விக்கடல்வா
யமுதமெ னச்சொனான் வண்பிள் ளைக்கவியே.

(3)

திருநெல்வேலி

கூபத்துக் குருக்களையா அவர்கள் இயற்றியது.

எழுத்துச்சொற் பொருளியாப்போ டணிமுதலைந் திலக்கணமு
மினிதி னாப்து, பழுத்ததமிழ்ப் புலவனழ கியசொக்க நாத னெனப்
புகரு மேலோன், விழுத்தகைய நெல்லைநகர்க் காந்திமதி யம்பிகை
பான் மேவு மன்பாற், றழைத்தபிள்ளைத் தமிழ்மாலை சாற்றினு
னியாருமதி சயிக்கத் தானே.

(1)

திருநெல்வேலி

கவிராஜசுந்தரமூர்த்தியாபிள்ளையவர்கள் பாடியது.

ஆர்கலி சூழ்ந்த சீர்கெழு தரணியிற்
பல்வளம் பெருகிய நெல்லைமா நகரத்
தெண்ணன் குறுப்பில் விண்ணாடு போலச்
சுபந்தின மருவிய தபதி நகரத்
தும்மிமுதலாப் பம்மிய கணக்கிற்
நேர்ந்து மியற்றமிழ் சார்ந்து மருவிய
பன்னயம் பெறுசீர் வன்னி யப்ப
போதக னுதவிய தாதவிழ் கடுக்கை
வேண்டவளர் செல்வ னீண்ட கருணையிற்
பழகிய வேளா மழகிய சொக்க
நாதன் சொற்ற மேதகு பாடலாம்
மின்னஞ் சுதுசுப் புன்னம் போல்வார்
காண்டகு மலைமகள் தூண்டா விளக்கனாள்
நாலெட் டறம்புரி கோலக் கரத்தினாள்
வில்லொடு பழகிய நல்ல நுதலினாள்
வடிவாள் போல்விழி வடிவா ளானாள்
குழுதம் பொருந்து மழுதச் சொல்லினாள்
மதிமுகக் காந்தி மதியாம் பெயரினாள்
மீதியற் றமிழாற் கோதறு சொற்களால்
விழுமிய பொருள்களாற் குழுஉச் சொற்களாற்,
காப்பு முதலாக் கனிந்த வுசலெனும்
யாப்புறு பனுவல் பத்து மடங்கிய
பிள்ளைக் கவிக்களை வெள்ளைக் கிழத்தி
பாடிய பனுவலுந் தேடிய பூசா
நற்றவத் தருமி பொற்குவை தசப்பெற
ஆலவாய்ச் சொக்கர் கோலமார் வாயாற்
பாடிய பனுவலும் பயன்பெறு மலாது
கூடுபெப் பனுவலுந் கூறவொ ணாதே.

திருநெல்வேலி

கவிராஜ நெல்லைப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை.

ஆபிரக்தைம் பத்தைந்தா மாண்டு தன்னி
லாந்தைதமா தத்திருபத் தேழாந் தெய்தி
ஞாயிற்றுக் கிழமைபிராத் திரியில் வாய்த்த
நல்லசப லக்கனத்தி னயமார் நெல்லைக்
கோயிலுக்கு னுஞ்சன்மண் டபத்தின் மேவிக்
கோதிலழ கியசொக்க நாத மேலோன்
ரூபினிய காந்திமதி வடிவாண் மீதிந்
சாற்றுபிள்ளைத் தமிழையரங் கேற்றினானே.

(1)

வேறு.

அருணெல்லைக் காந்தி மதிவடி வாண்மே
லழகிய சொக்கநா தன்சொல்
லருந்தமிழ்ப் பிள்ளைக் கவிப்பிர பந்த
வழகினைத் தேர்தக மகிழ்ந்து
கருதியக் கவிஞன் வாக்கினு லின்னங்
கனபிர பந்தமுண் டாகக்
கருணைகூர் வெள்ளைக் கமலத்தா ணயந்து
காதினி லரும்பொரு ளுரைப்பான்
மருவிவீற்றிருக்கும் வண்மையா மென்ன
வையக மெங்கணும் வழத்த
மதித்தெழில் வயிரக் கடுக்கனன் கணிந்து
வளம்பெறப் புகழ்ப்பயிர் வளர்த்தான்
றருநிகர் கொடையான் றெருளுநன் னடையான்
றகுந்தெய்வ பத்தினை யுடையான்
றனபதி ராஜ வல்லிமா புரம்வாழ்
தருமுத்து சாயிமா தவனே.

(2)

சேற்றூர்ச் சம்ஸ்தான வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர் இயற்றியது.

சீர்பூத்த நெல்வேலிக் காந்திமதித் தாய்பருவந் தேர்ந்து தேர்ந்து
நார்பூத்த பாமாலை புனையுமழ கியசொக்க நாத னென்னும்
பேர்பூத்த நாவலன்பிள் னைத்தமிழென் றுலகறியப் பேரிப் டாலு
மேர்பூத்தவப்பாடற்பொருள் பெரியதமிழெனப்பேரி சைக்குமன்னே

கல்போது மிட்டா

புன்னைவனக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

சுலவுகடல் விடமுண்ட நெல்வேலி நாதர்புனை
 தும்பையினி லருகிலிதழித்
 தொடையினி லெருக்கினிற் கொக்கிறகி லாத்தியிற்
 சொரிமதக் கலுழியாணைத்
 தோலினிற் புலியதட் கலையினிற் கடுவொழுது
 துளையெயிற் றுரகவணிபிற்
 றாயசெம் பவளச் சடாடவியின் மார்பினிற்
 றுயல்வருந் தலைமாலையில்
 விலகிவில் லுமிழக்கு மணிபினிற் பப்பாதி
 விரிதிறைக் கங்கை யொழிய
 மேனியி லணிந்திடுஞ் சீர்மரு வுமாதேவி
 வியனெல்லை நகரில்வாழும்
 வேதவே தாந்தசா ஸூதக்கார வடிவமாய்
 மெய்ம்மறைக் குற்றபொருளாய்
 விரிமருப் புக்கொண்ட மகிடைசை சூட்சியால்
 வென்றுவரு சோதிமயமா
 யலகிலா னந்தப் பெருக்கான கார்த்திமதி
 யம்மைபொற் பதவெற்பினி
 லற்புதத் தமிழெனும் பரவைதனி னான்குபொரு
 ளானதோர் நீரைவாரி
 யரியதோ ரெழுமதந் தருமின்னன் மின்னியீ
 ரைந்துடைய குற்றமான
 வதிகவுவ ரைக்கெடுத் தீரைந்து தொகைகொண்ட
 வழகெனுந் தாளமேவி
 யிலகுமுப் பத்திரண் டெனுமுத்தி யென்றோங்கு
 மிணையில்பல திவலைவிசி
 யியலான காண்டிகை விருத்தியுரை யென்னுமோ
 ரிசையைப் பரப்பிமேலா
 மெழில்பெருகு மெங்கனழ கியசொக்க நாதமுநி
 லென்றுந் தழைத்திருக்க
 வினியபிள் ளைக்கவிப் பிரபந்த மாரிதனை
 யெண்ணிப் பொழிந்ததன்றே.

ஊற்றுமலை

கந்தசுவாமிப்புலவரவர்கள் இயற்றியது.

மழலைமென் தீஞ்சொற் காந்தி மதியெனும் வடிவாள் செம்பொற்
கழன்மிசை மதுரப் பிள்ளைக் கவித்தமிழ்ப் பனுவ னன்றாய்ப்
பழகிய வாணர் மெச்சும் படிபடி மீதிற் சொன்ன
னழகிய சொக்க நாத வற்புதக் கலைவல் லோனே. (1)

சிந்துபூந்துறை

இராமசுவாமியாபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

சென்னிலவும் பொழிற்றிருநெல் வேலிநகர்க் காந்திமதித் தேவிமீதி
னன்னயவா நெங்குழ கியசொக்க நாதமுகி னண்ணு மன்பாற்
பன்னு ிள்ளைத் தமிழ்ப்பெருமைபகரமுடியாமலொல்கிப்பாதாள்த்தின்
மன்னுபுகழ்ச் சேடன்போயொளித்தனனென்றலென்னால் வழத்தற்பாற்றே.

ஊற்றுமலை

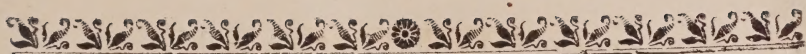
திரவிபம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

வானில வியவெண் பிறைதுதற் காந்தி மதிவடி வாண்மல ரடிக்கே
கானிலவிப சொன்மலர்கொடுபிள்ளைக்கவியெனுமாலேகோத் தணிந்தா
னூனில வியவிப் பிறவியி லெப்தா வுறுதியு முளதெனத் தெளிந்தே
நானிலம் புகழு மழகிய சொக்க நாதனார் தமிழ்ச்சிகா மணியே. (1)

**திருநெல்வேலி முனிசிப்கோர்ட்டு வக்கீல்
சுவாமிநாதபிள்ளையவர்களியற்றியது.**

நிலம்பெருகி வான்புகழ்சேர் நெல்வேலித் தலத்திலுறை நிமலனார்தம்
வலம்பெருகிக்கருணை வளர் வடிவாரென்னுரைகார்திமதித்தாய்மீதிற்
றலம்பெருகிக் கமழ்பிள்ளைத்தமிழன்பிற் சுவையின்பந்தழைக்கப்பாடி.
நலம்பெருகி வாழ்வுற்று னண்பினழ கியசொக்க நாத வேனே. (1)

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருநெல்வேலி

காந்திமதியம்மை

பிள்ளைத்தமிழ்.

நூற் காப்பு.

விநாயகர் துதி.

கார்பூத்த மும்மதக் கயமா முகத்தினன் கனலவுண னைப்பிடித்துக், கவளதுகர் வாயினன் றவளவொண் கிம்புரிக் கவினெழுத்தாணிபதனாற்,—போர்பூத்த பாரதக் கதைபினைச் சிகரவட பூதாத் தெழுதுசிபுணன், புனியினரு முதன்மைபிற் பூசைபுரி புங்கடவுள் பொற்பதஞ் சென்னிபுனைவாம்,—வார்பூத்த மென்முலைக் கவுரியெண்ணர்கறம் வளர்த்துலகை வாழவைக்கு, மலர்நீல முங்குமுத மலருநிகர் முக்கண்ணி மலைபரச னீன்றவல்லி,—யார்பூத்த செஞ்சடைப் பவளவரை பெனமுங்கி லடியில்வந் தருளுநெல்லை, யநவாதர் பங்கிலது தினமருவு காந்திமதி யம்மைதமிழ்முகுபெறவே. (க)

குருவணக்கம்.

கனிதரு பெருங்கருணை மருவுபதி னொருகரக் கணபதிபை யநவரதமுங், கருதலிற் பெறுபப னனந்தத்து னொன்றெனக் கடையனேன் றிணையுமகவென்,—யினிதுபெற் றருமைபில் வளர்த்துப் படிப்பித் திகத்தொடு பரத்துமின்ப,மெய்தவரு ஞுபதேச முதவுசற் குருவான வெந்தைதாள் சிந்தைசெய்வாங்,—குனிசிலை யெனக்கிடு யெடுத்தபெரு மான்மைபல் கூர்ந்துடற் கூறளிப்பக், கொண்டிமற் றொருபாதி தனிலுந்த னவயவக் கோலங் குறிப்பவாய,—பனிமதிக் குழனி

(க) கனல் - வெப்பம். கிபுணன் - மிகவல்லோன். ஆர் - ஆக்தி. நெற்றிக்கண் சிவப்பாதலிற் குமுதம் உலமையாயிற்று.

விடம் வளைமகுட மிபாழ்துடி பணப்பார்தள் கமடமுதலாம், பல புனைத் திடல்கண்டு மகிழ்நெல்லை வடிவம்மை பைந்தமிழ்க் கவிதழை யவே. (உ)

அ வைய ட க் க ம் .

மணிகுலவு கந்தரத் தநவரதர் மனமகிழ வளர்நெல்லை வடிவம்மைதன், வாடா தலர்ந்தமலர் வகையனந் தங்கமழும் வார்துழற் காட்டிடத்திற்,—றிணிகுலவு தோள்வழுதி மகளாய நாளையிற் செறி நிம்ப மலர்கூடலாற், நெய்வதச் செந்தமிழ்ப் புலவர்பகர் பணுவல் பல திகழ்தருந் திருவடிக்குப்,—பணிகுலவு மெய்பன்பு சிறிதுமில் லாவெனது பாமாலை யினைவிரும்பிப்,பற்றிப் புனைந்தருள் புரிந்திடுவ னுண்டெனப் பரவுதற் கொருமையுற்றே,—னணிகுலவு மலயமால் வறாமுகடு தனினிலவு மமலமா முனிமுதற்சொல், லடியவர்க ளனை வோரு மவ்வண்ண மேபுவந் தாட்கொள்ளல் வேண்டுமென்றே. (ங)

முதலாவது:

* காப்புப் பருவம்.

திருமால்.

திருமருவு மார்பனைக் கரியமுகில் வண்ணனைச் செந்தா மரைக் கண்ணனைத், திசைமுகன் றந்தையைத் தசரத குமாரனைத் தேந் துழா யணிலாளைக்,—குருகுலப் பாண்டவ சகாயனை முகுந்தனைக் கூராழி யங்கையாளைக், கூர்மாவ தாரனைப் பாற்கடன் மிசைப்பள் ளி கொண்டவனை யஞ்சலிப்பா,—மருமறைப் பொருளின்முடி வான வளை வானவர்க் கரசியைச் சடிவமுடிமீ, தனுபதா யிரவருட மணி முடி சுமந்துலகையாண்டவன் பங்கினுளைப்,—பொருநையந் துறைக மழு நெல்லைவடி வானைப் புகழ்ந்துதொழு மன்பரகமாம், பூங்கோயி லிற்குலவு காந்திமதி தன்னைப் புரந்தருள வேண்டுமென்றே. (க)

(உ) வளை - சங்கக்குழை. துடி - உடுக்கு. (ங) நிம்பம் - வேம்பு.

* காப்புப் பருவம் - பாட்டுடைத் தலைவியைத் திருமால் முதலியோராற் காவல் புரிவிக்கும் பருவம். (க) பொருநை - தாம்பிரபன்னி.

சிவபெருமான்.

மறுகுதொறும் விலைகன்கூறி வளையொடுசெல் வணிகராமுன்
மதுரையிடை தோன்றியொரு வண்மையைக் காட்டினார், மதனை
யடிக் விரதர்மேரு வரையுமொரு சிலையதாக வளைதல்செய்பு ராந்த
கர்கை யின்மழுத் தூக்கினார், வரியுழுவை யுடையதோலி னுடை
யர்மழ விடையர்வேணு வனமதனில் வேண்டவளர் கண்ணுதற்
காட்சியார், மணிகொண்மர கதகலாப மயிலில்வரு குமாவேனே மதக
ரிபை யீந்தவரொர் மின்னெருக் காத்தியோ, —டறுகிதழி யிறகரா
வெ ணிலவொளி நுநெடியவேணி யமலரிரு நான்குருவ ரைம்முகத்
தீர்த்தனா, சலரியரு கணுகுமேன மகிழ்வமர் பொருகிரீடி யகநினைவ
தாம்பகழி முன்னளித் தாட்கொள்வா, ரமரர்முனி வரர்கள்பாட மறி
கதற விரைவிலாடு மணிமருவு தாம்பரசபை மன்னுமெய்க் கூத்தனா,
சருள்பெருகு தவளநீறு முழுதணிபு மருணமேனி யநவரதர் பூங்
கழல்கள் சென்னிவைத் தேத்துவா, —யிறுகுமுலை யினனேநீல நிற
முடைய கொடியைநீடு மெழுபுவியை யின்றறஞ் மண்ணைபைச் சூழ்
கொண்மூ, வினமுமிரு நிதியுநாண வுதவுகர மலரினாை யிடுதிலகம்
வாய்ந்தபிறை நன்னுதற் கீற்றின்மீ, திலகுதறு வெயர்வைதோய
நடநவிலு முமையையீடி விமயமலை வேந்தனருள் கன்னியைத்
தேக்கரு, வினியதமிழ் மதுரவாரி யமுதமுறழ் கருணையனே யெம
தறிவி லாரந்தகனி தன்னைமட் றேறும்வாய், —நறுமலர்கொள் குழனி
னாை யிருகுழையொ டிகல்செய்வேலி னயனவெழி லோங்குசிறு
பெண்ணினப் பூத்ததா, நரினமல ரணைபின்மீது வளருமிரு மகனின்
பேண நகைபயிலு மாங்குயிலை விண்ணவர்க் கேற்றவூர், நடுவிலுறு
சிகரிநீள மளவுகழு கொடியவானே நனிவயலின் மேய்ந்துகடி துன்னு
நந் றோப்பின்மே, னகுமணிகொ டிலைகண்மோது பொருகைவரு திரு
நெல்வேலி நகரிலுறை காந்திமதி யம்மையைக் காக்கவே. (உ)

சந்திவிநாயகர்.

அண்ட மளவிருங் காதுடைக் கீர்த்தியோ னங்குசபாசம்வன்
றோள்கறிற் சேர்த்துளா, னைக்ககன் முடிசந் தாழ்வரத் தூக்குகோ

(உ) கிரீடி-அருச்சுனன். அருணம்-சிவப்பு. (௩) மூடிகம்-பெருச்சாவி.

னம்பந் மேனியன் சிப்பெறச் சீற்றமார்,—சண்டையி னேர்பெருந்
தோன்முகற் கூர்த்ததோர் தந்தம தாலநெர் தீரன்மிக் கேற்றிலூர்,
சங்கர னுனதன் றுதைமெச் சாற்றல்கூர் சந்திவி நாயகன் றுள்களைப்
போற்றுவா,—மெண்டிசை யோர்தொழுந் தாய்தனைச் சாட்சியா யெ
ங்கணு மேவிரின் றுளையுட் டேக்குபே, ரின்பநி லாவுசெஞ் சோதி
யைப் பாக்களா லென்றுமவ ழாதுவந் தேதொடுத் தேத்திவீழ்,—
தொண்டர்கள் பான்மிகும் பாசம்வைத் தாட்கொணீர் னுன்றுமை
யானைமென் பூவையைக் கோட்டிறு, றெருங்கிய வேய்வனஞ் சூழ்
பதிக் கேற்கவாழ் சுந்தர நீடுபைந் தோகையைக் காக்கவே. (ங)

முருகக்கடவுள் .

மதிவாழ் சடைப்பரம ரருள்பா லனைச்சுகுகை மணியார் பணிப்
ப கையதா, மயில்வா கனத்தில்வரு முருகோனை விற்பொலியும் வயி
ரா யுதற்குமெழிலார், வனசா தனத்திருவின் மணவாள னுக்கு
மொரு மருகோனை முக்கண் வரைநேர், மதமா முகக்கடவு ளினை
யோனை முத்தமிழின் வலியோனை முத்தையனைநீர்,—கொதிவாரி
யொத்ததிற மறமாதொ டத்திமகள் குயமீ தனைத்து மகிழ்சீர்,
கொளுமா நிரட்டிபநி புயவேளை வெற்றிகொடு குருகுவெ னெப்பில்
குருகே,கொடியா வுயர்த்தவனை வடிவே லெடுத்தவுணர் குலவேரறு
த்த வனையோர், குறுமா முனிக்கருளு முருமா மலைக்குமர குருநாத
னைப்ப னிகுவா,—மதிர்வான் முகிற்குறையு ளெனும்வேய்வனத்தி
லெம தனையான சத்தி தனைநீ,டமரா திபர்க்கருள்செய் கவுமா ரியைப்
பொருவி லருள்வா ரியைப்பெ னரசா, மழியாத சிற்பரையை யுமை
யா டனைப்புரிசை யணியா வுடுக்கு மியல்போ, டவிற்கோ புரத்தொ
குதி யுறுகோ யிலுக்குளினி தமர்பேதை யைப்பொ ருநைமா,—நதி
யானை முத்தருணர் கதியானை யிக்கதென நவில்வாய் மொழிக்கி
ளியைநார், நலமேவு வெற்றிபைவ னதுமா தவப்பயனை நடையோதி
மத்தை யினநீர், நகுதாள மொத்திலகு முலையானை முத்தனைய நகை
யானை நெய்த்த குழன்மே,னளிர் தார் முடித்துலவும் வடிவா யியைச்
சிறிது நலியா தனித்த ருளவே. (ச)

(ங) தோன்முகன் - சுயமுகாசுரன். இரூல்தேன்கூடு. வேய்வனம்-மூங்கிற்
காடு. (ச) குருகு-கோழி.

நா ன் மு க ன் .

புள்ளே றுயர்த்தமெப்ப் புகழே றுகைத்தகைப் புலவேறு கழு முட்படைப், போரேறு சங்கரிக் குந்தொறுந் தொன்மையிற் பொறியேறு சிறைவண்டார்க்கு,—கள்ளேறு கமலப் பொகுட்டேறும் வாழ்க்கைகொடு கவினேறு முலகளித்துக், கலையேறு மறைமுழக் கிசையேறு திசைமுநக் கடவுண்முன் னின் னுகாக்க,—முள்ளேறு கூவிளங்கனியினிற் கிள்ளேறு முலையரம் பையர்களிப்ப, முகிலேறு புநிதன் கை முகிலேறு சிரசின்கண் முடியேற வவுணரேறும்,—வள்ளேறு சூருரத் திடியே றிடித்திடவின் வடியேறு மயிலெறிந்தோர், மயிலேறு மிளமதலை மடியேறி விளையாட மகிழ்நெல்லை வடிவானையே. ()

தே வே ந் திர ன் .

குலவரை குலைத்திடச் சிறையரியும் வன்றிறற் குவிசா யுதத் தடக்கைக், குரிசிலைக் கயல்விழிப் பொருசிலைக் கவினுதற் குமரியியிராணிகொங்கைக்,—கலவையங் குங்குமச் சேருடு மார்பனைக் கற்பகக் காவின்மீழ், காவலனை யாயிரங் கண்ணிலதும் வண்ணமெய்க் கடவுளைக் கருதிகிற்பாள்,—சலவும்வெண் டிரைமுகட் டெழுஞாயி றுச்சியிற் றோன்றலுமொ ராழியந்தேர்த், துரகதமொரேழுமணி மேடையிற் செம்மணிச் சுடரொளியி னாற்சிவப்ப,—வலவனல மரல்கண்டு நகுவதென மறுகுதொறும் வளையுமிழ மணியெறிக்கும், வளமருவு நெல்லையம் பலவாணர் களிகூரும் வடிவைப் புரக்கவென்றே. (சு)

தி ரு ம க ள் .

செந்துவ ரிதழ்த்திரு மடந்தையைக் கிளியில்வரு சித்தசனை யீன்றதாயைத், திரையாழி தந்தபொற் கொடியினைப் பறைலைச் சேடா தனத்தன்மோலிப்,—பைந்துழாய் நறுமணங் கமழ்தருஞ்சீறடிப் பாவையைப் பூவிலுயர்செம், பதுமப் பொகுட்டிலுறை நங்கையைச் செல்வப் பழம்பொரு ளினைப்பரசுவா,—மந்தரியை யபிராம சுந்தரியை நெல்லைநக ரம்பிகையை டும்பரசை, யன்னநடை பயிலுமெழின் மின்னையொளிர் கண்ணமுலை யமுதைபுமை யானோலிக்,—கந்தரர் விரும்பிய விருந்தினை யருந்தவர் கரங்குவித் துப்பராவங்,

(ரு) புள்ளேறு - கருடன். கழுமுள் - குலம். (சு) 'வலவன்'-தேர்ப்பாகன். அலமரல் - சமூலல். (எ) மோலி - கிரீடம்.

கழலுடைய கவுரியைக் காந்திமதி யம்மையைக் காத்தருள வேண்டு
மென்றே. (எ)

க லை ம க ள் .

கதிரோ நெனும்பே ரருச்சுக்ன்மைக் கடனீர் படிந்திட் டாயி
ரம்பொற்,கைபாற் றினமுற் திறக்கும்வெள்ளிக் கதவக் கமலா லயத்
துமெண்கட்,—பதிரா வகத்தும் வீற்றிருக்கும் பவளச் செழுந்தாட்
பைங்கூந்தற், படிசு நிறப்பெண் பாவைதனைப் பாவாற் பரவிப் பணி
குதுமால்,—குதுபா மகழ்கூ ரன்பருளக் கூட்டில் வளரும் பசுங்குளி
பைக், கோலா கலங்கொண் டருமறைப்பூங் கொம்பிற் குலவுங் கோ
கிலத்தை,—மதின்குழ் சிகரித் திருநெல்லை வடிவை யடியார் மலத்தி
மிச, மாற்ற வுதபஞ் செயுங் காந்தி மதியைப் புரக்க வருகவென்றே.

து ர் க் கை .

அம்பரம தன்கண்விசை கொண்டெகின வெண்பறவை யங்கி
பெழு மம்புயத்தற், கரியவேப் முத்தர்சடை யாமடவி யிப்பொ
லியு மலர்கமழ் பதத்தினுள்,—வம்பவிழும் வனமாலை துயல்வருந்
தோட்குரிகின் மருவுகீள் கடலுமித்த, மாதணிம தாணிநடு மணிபா
குநெல்லைகர் வடிவாயி பைப்புரக்கத்,—தொம்பத நிலைப்புறச் சண்
டனெடு முண்டனைத் துற்கணையிரத்தபிசா,சுரணைமற் றுருகா சுரணை
யடு முத்தலைச் சூலியெண் டோளியும்பற்,—கும்பம்வகி ரம்புகிர் மட
ங்கலார் முக்கட் குமாரிபொற் கஞ்சவாவிக், குடதிசைக் கோயில்
குடி கொண்டருள் பராசத்தி குங்கும நிறச்செல்வியே. (சு)

மு ப் ப த் து ழ வ ர் .

நீநிகழ் மதத்தர்கழு வேறவருள் வித்தகனார்,நேடியழு மப்பொ
ழுது பாலுதவு சத்தியைபா,—னேறிவர் மணிக்குயிலே வேயிடை
யுதித்தெமையா,ளீசரிட முற்றவடி வாயியை யளித்திடவே,—நாறி

(அ) அருச்சுக்ன்-பூசை செய்வோன். மதிள்-மதில்- திமிரம்-இருள். (சு) வனம்-துளசி. மதாணி-பதக்கம். தொம்பதம்-அது நீ ஆதல்; இதன் தெளி பொருளைச் சாத்திரவிசாரணையினு லறிக. உம்பற் கும்பம்-பாணை மத்தகம். பொற்குடி லாவி-பெற்றாருமரைத்தீர்த்தம். (க) நேடி-தேடி.

செங்கீரைப்பருவம்.

௪

ணர் மலர்த்தொடையில் குடுமகு டத்தெழில்சேர், நாலிரு வசக்க
ருடனோரிரு மருத்துவரீ,—ராறிகலருக்கப்பதி னோர்வகையுருத்தி
ரரே, யாகுமிவர் முப்பதொடு முவரை வழத்துதுமே. (௧௦)

காப்புப் பருவம்

முற்றிற்று.

இரண்டாவது:

* செங்கீரைப் பருவம்.

உம்பர்போற் றிமயப் பிறங்கலு றுமோர்தடத் தொண்கமலமல
ரின்மிசைகண், ணுற்றெடுத் துச்சிமோர் தன்பினீ ராட்டிநீற் றொடு
நிலக் காப்புமிட்டுப்,—பம்பணி துதற்குவெண் மணிச்சட்டி சாத்தி
விற் படர்தலைப் பணி திருத்திப், பாபனெனும் வச்சிரக் குழைசெவி
பொருத்திவளை படுமிடற் றணிபலவுமிட்,—டம்பவளம் வளைகடக
முன்சைக் கிணங்கவிட் டரைவட மணிந்துபாதத், தணிசிலம் பிட்டு
முலை யமுதாட்டி மேனையு ளடங்கா மகிழ்ச்சியோடுஞ்,—செம்பவள
வாயின்முத் தாடுமொரு பைங்கிள்ளை செங்கீரை யாடியருளே, திரு
வளரு நெல்லைகர் வடிவுடைய காந்திமதி செங்கீரை யாடியருளே.

மைக்கணினை யிற்கருணை வழிதரத் திருமேனி வளர்பசும்
பிரபைவீச, மார்புகொடு மெல்லத் தவழ்ந்தயர்ச் சியினமுது வன்கு
முத நிகர்வாய்பலர்,—திக்கமிழ்தின் மிக்கவா மெனமிகவு நீபயிலு
மின்னிளங் குதலைமொழிகேட், டென்னம்ம வென்னம்ம வின்னஞ்
சொ வின்னஞ்சொ லென்றுனைப் பெற்றோர்களும்,—பங்கமுறு செவி
வியரும் வந்துநின் றுவகையம் பரவையினை முழுகமெய்ம்மைப்,பத்
தருக் கருளபய வரதமவீர் செங்கையும் பாதபங் கயமுமுன்றிச்,—
செக்கர்நிற மணிமுடி யசைத்துவிளை யாடுமயில் செங்கீரை யாடி
யருளே, திருவளரு நெல்லைகர் வடிவுடைய காந்திமதி செங்கீரை
யாடியருளே. (௨)

* செங்கீரைப் பருவம்—ஒரு காலே மடக்கி யொருகாலே நீட்டி இரண்டு
கைகளையு நிலத்தி லுன்றித் தலை நிமிர்ந்து முகமசைய ஆடுகிலே. (க)வில்-ஒளி.

கனகநாம மேபய னளிப்பதல் லாற்பிறிதொர் கடவுளன் றன்றெ
ன்னவே, கருதுமு ளகந்தைத் கிபைந்ததி மகமொன்று கடிதினிற்
புரிவோர்கன்பாற்,—பனகவணை யானைமோ கினியா வரும்படி பணித்
தவர்த நோன்பழித் தும்,பகரநு மெழிற்குலவு வேடமிட் டவர்மருவு
பன்னிபர்த முன்னரேகி.—பனககிறை குன்றியணி வளைகலைபு நா
ஊட னகன்றிடச் செய்துமதவே, ளங்கமழி யும்படி விழித்துமகிழ்
வாருக் கடங்காத மபல்வினைத்துத்,—தினகர ரொணங்குழைக் கா
தொடு பொருங்கண்ணி செங்கிரை யாடியருளே, திருவளரு நெல்லை
நகர் வடிவுடைய காந்திமதி செங்கிரை யாடியருளே. (ந)

கனககூ டத்தினிமீர் குறிமிப் பொருப்பினைக் கனைகடலுண் மத்
தினிறுவி, கடுவொழுது துனையெயிற் றணிமணிப் பற்றலைக் கட்
செவி யராப்பிணித்துச்,—சிகரகோ வத்தனக் கவிகையன் மதிப்பச்
சினத்தெழூர் தீவிடத்தைத், தேவருப் வான்சுவண வடபூ தரப்
பொரு சிலைக்கர னெடுத்தயிலுந்,—தகரவார் பைங்குழற் றாய்கின
துள்ளஞ் சகிப்புறு தொள்வனைக்கைத், தாமரைக ளான்மிடற் றள
வினிற் பெயர்வருந் தகைமைசா லமுதமாக்கி,—பகனிலா வுவுகை
பூத் தாடும்பெணரசியினி தாடியருள் செங்கிரையே, யறம்வளர்த்
தகிலம்புரந்தருந் நெல்லைவடி வாடியருள் செங்கிரையே. (ச)

வேறு.

மங்கை யுமைநின் னருட்காந்தி மதிப்பேர்க் கினிதா மெனக்
குறித்தோ, வாணோர் வழத்துங் கருணைவிழி மானுந் தகைவாய்ந்த
மைவினைத்தோ,—கங்கை மிலைந்தோன் மனமும்வெருள் கவின்றோய்
கடைவா ளியதெனவோ, கடல்கு முலகின் குவலயப்பேர் கருதி
வசங்காட் டெற்பொருட்டோ,—செங்கை குவிப்பார் கவிச்சுவையிற்
செந்தே னிறையுந் சீர்விழைந்தோ, செழுமா மணிமே கலைமடி
தோய் சிறுதாட் குமர னுவப்புறவோ,—வங்கை தனின்மைக் குவளை
கொண்டா யாடியருளாய் செங்கிரை, யனிகூர் நெல்லைக் கரசிமகிழ்ந்
தாடி யருளாய் செங்கிரை. (ரு)

(உ) நோன்பு - விரதம். (ச) நிறுவி-நிறுத்தி. தகரம்-மயிர்ச்சாந்து. (ரு)
கடைவாணி-ஓறுதிபாகிய ஐந்தாவது பாணம்.

வேறு.

முடமறு கழுகெழி வியினக முழவன் முசு தடந்தோறு, முழ
வொலி யெனவெண் டிசையி னினங்கரை மோதவ ளஞ்சேரும்,—
புடவியின் வண்டு செழுஞ்சல சத்தலர் போதுகு செந்தேறல், போத
வருந்தி யடர்ந்திசை யிற்சுதி போலும லிந்தூத,—மிடல்கெழு மா
விற்குயில்பா டக்கவின் மேவுப சுந்தோகை, மிகநின் றுட வரங்குறழ்
சீர்கொடு மேல்வளர் தண்சோலை,—யடர்திரு நெல்லைப் பதிவள
ருமையவ ளாடுக செங்கீரை, யமைதரு புங்கவர் தழுவு சுமங்கலை
யாடுக செங்கீரை. (கூ)

முருகலர் முத்துக் கொண்டை குலங்கிட மோவிதி மிர்
தாட, முத்தர் தருகென வுற்றவர் முன்பிள மூரல விரந்தாடக்,—கூ
மலர் கொட்டுபு வருகென வேண்டுநர் காதன்மி குந்தாடக், கலைமதி
யெனவொளிர் வயிரக் குழையிரு காதிலி சைந்தாட,—விரிகதி ருமி
முப்பொற் சுட்டி துதற்பிறை மீதுகி டந்தாட, விலையறு நவமணி
வடமுத வியவுர மேவிய சைந்தாட,—வரைவட மொடுமணி தூபுர
மாடிட வாடுக செங்கீரை, யமைதரு புங்கவர் தழுவு சுமங்கலை
யாடுக செங்கீரை. (எ)

வீசு கதிர்ப்பிறை வாணுத விற்குறு வேர்வைதி கழந்தாட,
மேனிசெய் பச்சொளி னாதிர மெட்டினு மேலும்வி ரிந்தாட,—வா
சுகி யைச்சிலை நாண தெனப்புனை வார்மயல் கொண்டாட, மாமயி
டத்து முகாசுர னொத்த மகாசுரத் திண்டாடத்,—தேசு பரப்பெழு
மாதர் முதற்பலர் சேணிலு வந்தாடச், சேட னெளித்திட நீடகி
லத்தொகை சேரவ சைந்தாட,—வாசு தவிர்த்தெமை யாளுடை
யுத்தமி யாடுக செங்கீரை, யாய்மறை நற்றவ வேப்பன முற்றவ
ளாடுக செங்கீரை. (அ)

வான்றரு மாண்புத மூன்றுபு தாம்பிர மன்றே நின்றோடும்,
வரத ரிடத்தமர் மரகத மெய்த்திரு மங்காய் பொங்காழி,—தான்

(கூ) முடம் - வளைவு. அகடு - வயிறு. அமை - மூங்கில். (எ) மோலி -
கிரீடம். உரம் - மார்பு. (அ) வாசுகி - ஒரு பாம்பு. நாண் - கயிறு. மகா
சுரத் - ன் ல்வகைசுரதவீரரிலொருவர்.

றரு மின்கொடி தோய்ந்துள பைம்புய நங்காய் கங்காயுந், தசை
படு வேல்கொடு நிசிரா ராவி தடிந்தா மஞ்சேயை,—யீன்றனை யெ
மைநீ யாண்டருள் புரிவா யென்போர் துன்போட, விகபர சுகம்
வலி துதவுந லருமை யிசைந்தாய் பைந்தாரு,—தேன்றரும் வரை
வாழ் கோன்றவ மதலாய் செங்கோ செங்கீரை, திசமுமெ யடியவர்
புகழ்வடி வுடையவள் செங்கோ செங்கீரை. (கூ)

உரிமையி னசலமன் மருவுதன் மனையொடு முய்ந்தோ மென்
றூட, லுளமலி கவலைப தொழிதலின் முனிவர ருன்சீர் கொண்டா
ட,—வரியயன் முதலினர் பதநிழ லருளென வங்கே வந்தாட, வளி
முரல் சததள மலரிரு மகளிரு மன்பா நின்றாட,—விரிதரு குவலய
மணிதரு பெருமை விழைந்தோர் கண்டாட, மிடறுமை படர்தர
நெடுமுடி நதியொடு விண்சே ரிந்தாரத்,—திரிபுர தகனரை நிக
ரமை வனவுமை செங்கோ செங்கீரை, திகமுமெ யடியவர் புகழ்
வடி வுடையவள் செங்கோ செங்கீரை. (க0)

செங்கீரைப் பருவம்

முற்றிற்று.

முன்றாவது :

* தாலப் பருவம் .

இணையா டெதற்கொன் றெவ்வாநீ யெடுத்த வினையாட் டெனூந்
திருக்கூத், திசையப் பசியுந் றவர்போன்மிக் கிரங்கி யேங்கி மிகக்
குழைவாய்க்,—கணையா டயிற்கண் ணீர்சோரக் கதறிக் கால்கை
யுதறியருட், கற்பி னனைமார் விரைந்தெடுப்பக் கண்டு மடிமீ திரு
ந்து விம்மித்,—துணையா டகப்பைந் திதலைமுலை சுவைத்து முகம்
பார்த் தகமகிழ்ந்து, துவர்வாய் கூட்டி மழலைகொஞ்சிச் சோதி
மணிப்பூந் தொட்டி லீற்பொன்,—னணையா டையின்மேல் விழிவ
ளர்பெண்ணமுதே தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்
திமதி யம்மே தாலோ தாலேலோ. (க)

(கூ) கங்கு - பருந்து. நிசிரார் - அசுரர். (க0) அசலமன் - இமயமலைய
ரசன். சததளம் - தூறிதழ்.

* தாலப் பருவம் - தாலாட்டுப் பருவம். தாலாட்டு - ஒருவகையாக நா
வசைத்துப் பாடும் பாட்டு. தாலு - நா. (க) திதலை - தேமல். துவர்வாய் - பவ
ளம்போன்ற வாய்.

கள்ளப் பிணிற் கொப் பளிக்குமிதழ்க் கமலங் களைப்பாழங் களை
களைனக், கடிந்தங் கெறியுங் கடைசியர்கட் கயல்கள் பிறழ்கின்
றதிற்கருங்காற்,—பள்ளப் பயல்கள் விருப்பெய்திப் பருங்கை நீட்ட
வவ்வளைக்கைப், பங்கே ருகங்கொண் டொதுக்கவுடன் பலவா யின
வென் றுவப்போங்கி,—மெள்ளக் கவர்வான் றொடங்குதலும் வெரு
ளுந் திரங்கு மிடற்றொலியான், மென்கோ கிலமெங் குற்றவென
மேல்குழ் நோக்கி வெறியயர்ச்சி,—ரள்ளற் பழன நெல்வேலிக் கர
சே தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்திமதி யம்மே
தாலோ தாலேலோ. (உ)

கோட றவிர்ச்சிச் செழுஞ்சோலைக் குறும்வால் வளையைக் குழ
வியெனக், கொண்டு புனைசிற் றுடைமன்னிக் குளிரீ ராட்டிக் கவா
னிருத்திப்,—பாடல் வரிப்பூ முளரியிதழ்ப் பசுந்தே னெடுத்து
வாய்புகட்டிப், பரிந்தொக் கலைவைத் துலவிரனி பாராட் பெதும்
மடிக்கிடத்தி,—யூடன் மடவார் வெறுத்தெறிய வொளிர் பன் மணி
கோத் தணிந்துகொஞ்சி, புறங்கா புறங்கா யெனத்தாலாட் றிரைத்
து மழலைச் சிறுமியர்மிக்,—காடல் புரியுந் திருநெல்லைக் கணியே
தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்திமதி யம்மே தாலோ
தாலேலோ. (ங)

ககனத் துலவ லாற்றமதங் காலா ருகக் காட்டுதலாற், கண்
ணீர் ததும்ப மருவலரைக் கடிது சாடுந் தன்மையினன்,—மிகமெ
ய்க் கருமை யாற்றுளைக்கை வினையாற் றும்பி யெனும்பெயரால்,
வியன்கோ றெலான் மதுகரம்பல் விதத்துந் தம்மின் வேழமெ
லார்,—தகமிக் கியலுந் தொடர்புன்னிச் சார்ந்தங் கவற்றின் கவுட்
சுவட்டுத், தான மடுத்துத் தரைபொதியுந் சம்புக் கணிபிற் கிடந்
தொளிர்ச்சி,—ரகன்மைப் பொழிலார் வேணுவனத் தணங்கே
தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்திமதி யம்மே
தாலோ தாலேலோ. (ச)

(உ) அப்பினில்-நீரைப்போல. கோகிலம்-குயில். வெறியயர்-வெறிகொ
ண்டு விளையாடுகின்ற. அள்ளல்-சேறு. (ங) கோடல்-கோணுதல். வரி-வண்டு.
(ச) ககனம்-ஆகாயம் X காடு. தமதங்காலாறு-தம்முடைய அழகியபாதம் ஆறு X
தம்முடைய மதம் வாய்க்கால் நதி. கண்ணீர்-கள்ளாகியநீர் X கண்ணிலிருந்து
வரும் நீர். மருவலர்-வாசனை தங்கிய மலர் X பகைவர். துளைக்கை-துளைத்தல் X
துவாரமுள்ள கை. கோடு-மாக்கினை X கொம்பு. தம்மில்-தம்மைப்போல. கவுட்
கன்னம். தானம்-மதம். சம்பு-நாவல்.

பரசுந் றொளிருங் கரத்தினர்செம் பவளச் சடிலா டவியிலு
றும், பாலப் பிறைமீ தூங்கிடந்த பன்றி மருப்பைப் பொருத்தி
மலை,—யரசுந் புதமா வளர்த்துமுத்தா டஞ்சொற் கனிவாய் முறு
வனில, வடைத்து மதியிற் படைத்துவினை யாடுமலர்க்கை யாச
முதே,—பிரசப் பதுமா டகப்பொகுட்டிற் பேழ்வாய்ப் பணில முமி
ழ்மணியைப், பிறங்குங் கருவென் றயிர்த்துமடப் பெடையோ திம
முற் றடைகிடக்குஞ்,—சரசிற் றிருவாழ் தமிழ்நெல்லைத் தவமே
தாலோ தாலேலோ, தருமம் வளர்க்குங் காந்திமதித் தாயே தாலோ
தாலேலோ. (ரு)

வேறு .

அளறுமலிந்து சுயற்செடி நாறு மலர்த்தட முடுதியா, தறல்
சுவ றிப்பா சடைபொதி யாதளி யறுகால் கொடுதுவையா,—திள
நகை மடவியர் முகநிகர் மதிய மிலங்கி லகங்குவியா, திழையொடு
புழைபட முட்பொலி தருதா ளிற்றின முற்றசையா,—துளநலி
பனிபிற் கருகா தலரிமு னென்றலி னென்றுமலர்ந், தொளிருமெய்
யடிவய ரிதயச ரோருக வொண்மலர் மாளிகைவாழ்,—தளவடுமண்
முறைநகை யசசெகி னப்பெடை தாலோ தாலேலோ, சதுமறை
புகழ்வேய் வனவடி வுமையே தாலோ தாலேலோ. (சு)

கண்மலி தோகை மயூர முவப்பக் ககனத் திடைபரவுங், கரு
மஞ் சதனை வளைத்தறல் பருகக் கனலுமிழ் கட்டறுகட்,—டிண்மத
வேழ நிமிர்த்த துதிக்கை செயிர்த்தெதிர் திண்டவருந், திவிட வர
வென வெருவிய விருசுடர் திசைவில கிச்செலநீர்,—விண்மரு சோ
லையின் மந்திகள் பாய்தலின் வீழ்கனி சிந்தியதேன், வெள்ளங் கவ
ரியின் மடிசொரி பாலொடு விரவி வியன்பொலியுந்,—தண்மலர்
வாவிகொ ணெல்லைக் கினியவ டாலோ தாலேலோ, சதுமறை புகழ்
வேய் வனவடி வுமையே தாலோ தாலேலோ. (எ)

(ரு) பரசு.மழு. உரம்-மாப்பு. முத்தாடு-முத்தமிழ்கின்ற. சரசு-தாடகம்.

(சு) அளறு-சேறு . செடி-தீநாற்றம். சுவறி-வற்றி. இழை-தூல். புழை-துவா
ரம். அலரி - சூரியன். (எ) தறுகண் - அஞ்சாமை, மரு - மருவுகின்ற.
கவரி - எருமை.

இமிழ்திரை யெனுமா முரசொலி கொடுபு வேவோர் வேள்
போரா, விடைதலி ஸடியார் குழுவென நிகழ்கா வேடார் போதோ
டா,—ரமிழ்துறழ் பலபா மழைசொரி தரநீ டாலோ னர்நீர்தோ,
யணிமுடி திகழ்மால் வரைபடர் கொடியே யானூர் மாணேர்வாய்,—
குமிழ்மிசை மறிசேல் விழிபொரு குழைசார் கோதாய் வாணர்
வார், குலம்வழி படவாழ் மயிலெனு மியலாய் கோடா மேலோர்
சூழ்,—தமிழ்முனி தவநேர் பொருநரை நதியாய்தாலோ தாலேலோ,
சதுமறை புகழ்வேய் வனவடி வுமையே தாலோ தாலேலோ. (அ)

சீலத் தயன்மலர் மேவிப் புரிதொழில் சிர்கே டாகாமே, தீ
யொத் துமிழ்விட வாய்மெத் தையன்வினை தீதா மாறாமே,—யோ
லத் திரைகடன் மேவிட் டகிலம தூற மூழ்காமே, யூசற் கரநரை
வேழக் குரிசில்வி னூர்வாழ் வோயாமே,—கோலத் தனிமுது
வேதப் பனுவல்கள் கோதா மாயாமே, கோபப் பிணிதவிர் வார்மெ
ய்த் தவம்வெருள் கோளு டாடாமே,—சாலத் திருவருள் சேர்கட்
கருமயி றுலோ தாலேலோ, தாழ்வற் துயருநெல் வேவிப் பதியுமை
தாலோ தாலேலோ. (க)

தொந்தி தழைந்துள தந்தியை முன்பெறு தோகாய் தாலே
லோ, தொண்டரொ டும்பர்க ளும்பர வுந்திரி சூலி தாலேலோ,—
வைந்திகல் வென்றவர் துன்றிம யங்கொள்கல் யாணி தாலேலோ,
வம்புவ னங்க ளொருங்குத வும்பொது வாய் தாலேலோ,—மந்திர
விஞ்சை நிறைந்த சுமங்கல வாழ்வே தாலேலோ, மஞ்சிவர் மன்றரு
மின்குற மின்னெழு மாமீ தாலேலோ,—தந்திர நண்பர் வருங்கழை
யின்புடை சார்வாய் தாலேலோ, தண்கதிர் விஞ்ச முகங்கொள்
பசங்கிளி தாலோ தாலேலோ. (க0)

தாலப் பருவம்

முற்றிற்று.

(அ) ஏவோர்-பாணத்தை ஆராய்கின்ற. ஆலோன்-சந்திரன். (க) வினை-
காத்தற்றொழில். நரை - வெண்மை. வெருள் - அச்சம் (க0) விஞ்சை-
வித்தை. மஞ்ச - மேகம். கழை - மூங்கில்.

நான்காவது:

* சப்பாணிப் பருவம்.

எண்குலவு மமரர்மலர் மழைகொட்ட நனிகொட்ட மிதிதுட்ட
மயிடன்முதலோ, ரிகலுளம் பறைகொட்ட வென்றிநம தென்றுசசி
யின்பமிகு கொம்மைகொட்டக்,—கண்குலவு மெய்யன் புயங்கொ
ட்ட வவுணமங் கையர்செங்கை கொங்கைகொட்டக், கனதெய்வ
மறையோ ரகந்தொறு மகஞ்செயுங் கனலிலா குதிகள்கொட்டத்,—
திண்குலவு மாசிரியர் பூசைமட மெங்கணுஞ் சேமக் கலங்கள்கொட்
டத், தேவா லயங்களி லணங்கினர்பொன் மனைகளிற் திருவிழாப்
பேரிகொட்டத்,—தண்குலவு நின்கடைக் கண்கருணை கொட்ட
வொரு சப்பாணி கொட்டியருளே, சாலிவா டசர்த மிடத்தினி
தமர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டியருளே. (க)

பைங்கதிர் பிறங்குநின் திருமேனி யழகைநனி பாராட்டி
முதிருமன்பிற், பணியுமெய்த் தவநிலவு கவிராச பண்டிதன் பாடற்
கிரங்கிமேனாட்,— பொங்கமிகு பரிசெனக் காசிக்கவன்செலும் போ
ழ்தார்ப் புறத்தவன்றன், புதல்வியிற் றோன்றுபு தனித்திவ: ணிரே
னின் புறந்தொட்டு வருவலென்னா,—வங்கவ னியைந்திட வுடன்
சென்று சிறிதுநீங் காதுபிசி லட்டிட்டுமோ, ராவணத் திற்கண்
டவாமிக விளக்கியவ னாருமையிற் புனையும்ந்தத்,—தங்கமய மணி
வளை புலம்புநின் செங்கையாற் சப்பாணி கொட்டியருளே, சாலிவா
றடசர்த மிடத்தினி தமர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டியருளே. (உ)

புதுமலர்ச் சோனைமது வார்குழற் சசிமுதற் பொன்னுலக
மின்னனார்தம், பூங்களத் துறுநா ணனித்தவிரு புதல்வர்துயில் பொ
ருவில்போ தமனியென்றுங்,—விதுவொடு கதிர்க்கடவுண் மேனாட்
டடைப்பட்ட வெஞ்சிறைச் சாலையென்று, மிகவுநெக் குருகியடி
தொழுமுழுவ லன்புடைய மெய்யடியர் பைபுளகலக்,—கதுவபய
வரதமுற் றருள்விக சிதச்செழுந் கமலமலர் நிதியமென்றுங், கனியு

* சப்பாணிப்பருவம்-இரண்கைகளையும் ஒன்று சேர்த்துக்கொட்டிவிளையா
டும் பருவம். (க) கொட்டம்-பொல்லாங்கு. கொட்ட-கைகுவித்துக்கொட்ட.
(உ) கவிராசபண்டிதன் - செனந்தரிய லகிரிபாடிய புலவன். அடிசில் - சோறு.
அட்டு - சமைத்து. (ங) சோனை - விடாது பெய்யு மழை இருபுதல்வர் - விநாய
கர், சுப்பிரமணியர். உழுவலன்பு-எழுமையுந் தொடர்ந்தஅன்பு. விகசிதம்-விரியு

மேன் குதலைப் பசுங்கிள்ளை பயிற்றங் கவிஞர் குடம்பையென் றுஞ்,—சதுமறைக ளோலிட் டிறைஞ்சங்கை கொண்டின்றுர் சப் பாணி கொட்டியருளே, சாலிவா ட்சர்த மிடத்தினி தமர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டியருளே. (௩)

தறைதொடு புழைக்கைக் கடாங்கவிழ்ப் பப்பண்டி சரியவொண் கிண்கணிபணித், தாளிற் கிடந்தினி தலம்பவல முற்றிளவ ருன்வரு முன் முந்துமொற்றைப்,—பிறைமருப் பிபழகத் தொருமகற் கொ முகுதீம் பிரசப் புதுக்கனிதரும், பேரமர்க் கட்கடவுண் மந்தா கினிச்சுமை பிறங்குபொற் சடையெந்தையை,—நிறைதருமு ளன்பி னிற் பூசித் தருச்சனை நிடம்புரிந் தைந்தெழுத்தி, நிலையுணர்ந் தரிது புரி தவமுதிர்ந் திருநாழி நெற்கொண்டெ வலகுமுப்பான்,—குறை விலெண் ணன்கறம் வளர்த்தகை முகிழ்த்தம்மை கொட்டியருள் சப் பாணியே, கொல்லாத விரதர்மிகு நெல்வேலி வடிவம்மை கொட்டி யருள் சப்பாணியே. (ச)

நீலமைக் குவளைமலர் மேல்வனக் காந்தள்போய் நேர்கவியு மதி சயம்போ, நேமியிற் கயலினஞ் சார்தல்போ லுணவுதவு நீரோரு கச்செவிவிமார்,—சாலமைத் தகையனிக ளெனுமக்க டம்மையெ திற் தழுவல்போற் பழையநூலோர், தையலார் கண்குடங் கைக்கு வமை யென்பதைத் தானுணர்த் திடுமுறைமைபோன்,—மாலமைத் தருநிழற் கடவுண்மிக விழையுநீ வழுதிமக ளாகி வளர்நான், மழ லைப் பசங்குதலை வாய்ச்சகியர் பலரோடி வந்துவர் தணைய வவர் தங்,—கோலமைக் கண்புதைத் தாடுமிரு கைகொண்டு கொட்டி யருள் சப்பாணியே, கொல்லாத விரதர்மிகு நெல்வேலி வடிவம்மை கொட்டியருள் சப்பாணியே. (ரு)

வேறு.

கன்றூர்த் திடப்பூங் கரத்தாற்பொற் கலச முலையார் தொகுத் தாடுங், கழங்கம் மனைபந் தெழலும்வெண்மைக் களிஞர் தருந்தீங் கவளமிவை,—யென்றார் வத்திற் பெரிதூச லிடுநீன் புழைக்கை

(ச) புழைக்கை - துதிக்கை. பேரமார்க்கண் - பெரிய யுத்தஞ்செய்த நெற்றிக்கண். (ரு) நீரோருகச் செவிவிமார் - தாமரையாகிய செவிலித்தா யர். மால் - பெரிய. அமைத்தரு - மூங்கில் மரம். (சு) கன்று - வளையல்.

யினேரீட்ட, வெழிலைத் தருவாழ் பறவையின் மெறியுங் கவண்க
லெனவிரிய,—மின்றழ் பொலங்கொ ளலங்கன்முடி விண்ணோர்
நக்கி தனையளவி, வியனார் மணிபற் பலகுயின்று மெய்வெற் பினநா
ணுறமினிர்செய்,—குன்றார் நெல்லைப் பதிவடிவே கொட்டியருளாய்
சப்பாணி, கொழிக்குங் கருணை விழிக்குயிலே கொட்டி யருளாய்
சப்பாணி. (க)

வேறு.

செழுமதி மணமார் தருமிரு தான்பணி சீரியர் மலையாமே,
திருநுத லீற்குறு வெயர்வை துளித்தணி திலகம தழியாமே,—
தொழுமொரு நால்வர் தமிழ்க்குரு குஞ்செவி தொடுகுழை துவளா
மே, தொனிசெய் தில்ங்கெழி லாடக முன்கைச் சூடக நெறியா
மே,—விழுமறை நவிலற முற்றும் வளர்த்தகை மெல்விசல் கன்றா
மே, மின்னிடை மெலிவுற வளரள கத்தடர் மிஞ்றிகல் புரியாமே,—
குழுமிய மணிமுடி யிமவெற் பருண்மகள் கொட்டுக சப்பாணி, குளிர்
ர்சீ லக்கழை வனம்வாழ் சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

இடிநா ணப்பினி றிடுமா சைக்கனி நெட்டொடு பைச்சேட,
னியைபா ரச்சமை யுதியா முற்பொழு திற்பசு மைத்தாகும்,—வடி
வார் முட்டையு ளரியோ டிற்றவண் மட்டவிழ் கைப்பாண,மதவேள்
பொற்புடல் பொடியா கத்தழல் வைத்துள கட்பாலர்,—முடிசேர்
பொற்பத யுகவாழ் வைத்தொழு முத்தர் பெறச்சூடு, முதலே மைக்
கட லிடையீ டிற்றுவிண் முட்டொரு கொக்காய,—கொடியோ னைச்
செறு மயிலா யுற்றவள் கொட்டுக சப்பாணி, குளிர்சீ லக்கழை
வனம்வாழ் சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

தியிலொர் தொண்டன் விழாதா சன்புடை செப்புரை தப்
பாது, சேண்மதி யென்றெழ வோர்குழை யன்றெறி செக்கர் நிறத்
தாயி,—வேயி லிலங்கிரு தோள்வடி வம்பிகை வெற்பிம யச்சாரன்,
மேயு பசங்கொடி யாயிர மெண்பெறு மிக்க பணச்சீர்கொள்,—
பாழி லுறங்கும்வை போக தூரந்தரி பச்சுதி ரச்சூலர், பாதியுடம்
பக லாத சுமங்கலை பத்தர் கருத்தாய,—கோயில் கொளுங்கவி
யாண சவுந்தரி கொட்டுக சப்பாணி, கோமள மிஞ்சுநெல் வேலி
யமர்ந்தவள் கொட்டுக சப்பாணி. (கூ)

இரிய - ஓட. மெய்வெற்பு-உண்மை-மலை. (எ) வீழு - சிறப்பு. மிஞ்று-
வண்டு- (அ) பாலர்-நெற்றியையுடையவர். பதயுகம் - இரண்டு திருவடி.
கொஞ்சு - சூரனாகிய மாமரம். (கூ) தொண்டன் - அபிராமிப்பட்ட பணம்-
படம். வைபோகம் - மகிழ்ச்சி. தூரந்தரி - வல்லபமுடையவன்.

வேறு.

பொருதூண்கண் வரும்வெய்ய வரிநாண்கொ ளடல்செய்த புட்சரப மெய்ப்பாதினே, புகழ்தாங்கு மொருசைவ மகவேங்கி. யழவல்லை புத்தமுத னித்தானுவா, -யருகீண்டி மனநல்கி மிகவேண்டி. மலர்பெய்யு மற்புதர்கண் முற்றோணுவா, யடர்பாந்த னினிகர் மைய லிருணீங்கி விடவெல்லு மக்கரம னித்தீபமே, -முருகே ய்ந்த முகைமௌவ னிரைவாய்ந்த நகைமல்கு முத்தொழின்மு தற் றேவியே, முடைசார்ந்த பவவல்ல லறுமாண்பு பெறவெல்கு முத் தருணர் மெப்ச்சோதியே, -குருகார்ந்த விருகையி லறமோங்க நிகழ்செல்வி கொட்டியருள் சப்பாணியே, குளிர்நீர்தண் வயனெ ல்லை வளர்காந்தி மதிவல்லி கொட்டியருள் சப்பாணியே. (௧௦)

சப்பாணிப் பருவம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது:

* மு த் த ப் ப ரு வ ம் .

இறுகு நகிலத் தணங்கினர்கை யிதழ்ப்பங் கயத்தே மலர்குவிய, விடும்பை பெருகுங் கொடும்பழிசே நிகல்வா ளவுண விருளொ துங்க, -மறுவில் குதலை மொழியமுத மாந்துங் கினிமீ தழுக்காறு, மலியு மிருகே மிபம்பறவை மான முலைக்கண் மேனோக்க, -நறு மென் மலர்தூய்ப் புகழ்தொழும்பி னல்லோர் கணமாங் கடன்முழ ங்க, நவைதீர் மேனை யாதுயர்வாய் நளிர்சே தாம்பன் மலர்தரப் புன், -முறுவ னிலவுற் றவிர்கனிவாப் முத்தந் தருக முத்தமே, முத்த ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே முத்தந் தருகவே. (௧)

(௧௦) அரி - நாகிங்கம். வல்லை - சீக்கிரம். பார்தர் - பாம்பு. அக்கரம் - பஞ்சாக்கரம். முடை - ஒரு தீ நாற்றம். குருகு-விலையல்.

* முத்தப் பருவம் - முத்தங் கொள்ளும் பருவம். (௧) நகிலம் - முலை. நேமி - சக்கரவாகம். மான-ஒப்ப. நளிர்-குளிர்ச்சி.

வடிவேற் குமா னருமைபிற்கண் வளர்நின் றுடைகட் குடை
கதவி, மணிமுத் தரிவா ளினிற்றுணியாம் வதன வழகுக் குடை
தருசேற்,—கொடிவேன் குடைமுத் தொருதக்கன் கொடும்வேன்
வியைச்செற் றிடும்வீரன், குலப்பொற் கழற்கா விடைகுமையுங்
கொழிதண் ணருட்கட் குடைகயன்முத்,—திடிவே லையின்புன்
முடைகமழு மெழிற்குச் சணிவார் சடைக்குடைபாம், பின்முத்
திசல்கூர் கலுழன்மயி லீர்க்கச் சிதைபு மிவற்றைமறை,—முடி
வேண் டுறுமியாம் விழையேநின் முத்தந் தருக முத்தமே, முத்த
ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே முத்தந் தருகவே. (உ)

கைக்குஞ் சலதிப் புனலிப்பி கலுழ்முத் துருவேற் றுமைபொ
ருந்துங், கடுஞ்சு கரத்தி னுலவைமுத்தந் கனமண் ணகழ்காற்
கரைவுபடு,—மைக்குஞ் சரவான் மருப்பிடத்து வருமுத் துருவாற்
பெருத்திழியும், வளர்பூ கதமுத் தடர்பகட்டு வாளைத் திரளாற்
கோழையுறு,—மெய்க்குஞ் சுரிவா ரணஞ்சொரிந்த வியன்முத்
தினஞ்சேற் றிடைபிறழும், வேள்கைச் சிலைமுத் தாலையிடை வீணு
நொறுங்கு மிடைந்துகான்,—மொய்க்குங் குழலாய் நின்றிருவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே, முத்த ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே
முத்தந் தருகவே. (ங)

விளரிச் சுரும்பு முரலாக மின்னார் களமுத் துளவெனறூல்,
விரிப்ப தன்றிப் பெறுமாலும் விளங்கும் விதமும் வினவுகிலேங்,—
கிளரிக் குறழ்செஞ் சாவிமுத்தந் கிறிவா யுழவர் தொடும்பகட்டுக்,
கிளைக்கா றுவைப்பக் கேடுபடுங், கிரிக்கோ மகணின் பதம்போல்
வான்,—வளரிச் சையிற்செய் தவங்கருதி வனத்தூ டொருதா
ளுன்றிநின்று, வடிக்குங் கண்ணீ ருடன்பங்க மாறா துறக்கண் டக
மிடையு,—முளரிச் செழுமுத் துயர்வன்றுன் முத்தந் தருக முத்
தமே, முத்த ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே முத்தந் தருகவே.

(உ) குலம் - நன்மை. குமையும் - அழியும். குச்சு - சடையிலணியும்
ஓராபரணம். விழையேம் - விரும்ப மாட்டோம். (ங) சூசரம் - பன்றி.
உலவை - கொம்பு. பூகதம் - கழுது. கோழை - குற்றம். (ச) விளரி -
ஒருபண். கிளர் - விளங்குகின்ற. கிறிவாய் - (உழவின்) வழிவாய்த்த. போல்
வான் - சமானமாகும் பொருட்டு. கண்டு - செய்து. இடையும் - வருந்தும்.

ஐவாய் மானி னங்கைமுத்து மாவி னெயிற்றி லவிருமுத்து, மடல்கு ருமெயி லமைபுமுத்து, மணிமஞ் சுகநீர் கழுத்தின் முத்து,—மைவாய் முகில்கள் பெய்யுமுத்தும் வரிச்சூர் முத்தை வழங்குமுத்து, மற்றும் பலவா வகுக்குமுத்து மனத்தாற் சிறிது மதிப் பனவோ,—மெய்வாய் கண்முகக் கொடுசெவியின் விடய மதைநீத் தவர்க்கருளும், வேய்முத் தவர்தம் வாய்முத்தம் விரும்புங் கொடி யே மிகக்கருணை,— செய்வாய் வினைகள் கொய்வாய்நின் றிருவாய் முத்தந் தருகவே, திகழ்சீர் நெல்லைக் கினியபசுந் தேனே முத்தந் தருகவே. (ரு)

கண்முத் தவர்தஞ் சடைக்காட்டிற் கமழு மத்த மருக்கமுடுக், கண்ணேர் தும்பை யிடையொவிக்குங் கறைக்கூன் பிறைக்கீற் றுடற் குறையுந்,—தண்முத் தணிதோயர் திலங்குமுலைச் சலிலத் தணங்கு லுருவமுந்தத், தளிக்க வுதைத்த வலத்தகப்பொற் சதங்கைத் துணை ப்பூந் தாள்வருடிப்,—பண்முத் தமிழிற் பழுக்குமின்சொற் பாவாய் காவா யெனவிரந்து, பணிந்தேத் தலுமுட் கனிந்துசற்றே பால் போ நிலவு கால்விசுந்,—தெண்முத் தவிருஞ் செம்பவளத் திரு வாய் முத்தந் தருகவே, திகழ்சீர் நெல்லைக் கினியபசுந் தேனே முத் தந் தருகவே. (சு)

வேறு.

ஊனொழுகு கழுமுட் படைக்கரத் தெந்தைபொடு முயர்கயிலை மால்வரையின்மீ, தொண்கமல மங்கையர்கள் வெண்கவரி கால சைத் துபயபா ரிசமுசிற்பக்,—கானொழுகு கூந்தற் நிலோத்தமை முதற்றேவ கணிகையர் நடிப்பமேனிக், காந்தளி னிசைந்துபொற் கடகமிட் டவீர்செழுங் கைத்தலத் தினிதினேந்தும்,—வானொழுகு புத்தமிழ்தின் மதுரங் கனிந்தொழுகு மழலைப் பசங்கிளிக்கு, வள்ள வா யமுதம் புகட்டிமகிழ் பூத்தருண வண்குமுத மலரினின்று,— தேனொழுகு வதுபோலு மென்சொற் பயிற்றுநின் செய்பவாய்.

(ரு) ஐவாய் - சிங்கம். ஆவின் - பசுவினது. மஞ்சகம் - கொக்கு.

(சு) கண்-மூங்கில். அருக்கம்-எருக்கு. சலிலம்-கங்கை. அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக் குழம்பு. தெண்முத்து - தெளிந்த முத்துப்போன்ற டல். (எ) கழுமுள்- குலம். உபயபாரிசம் - இரண்டுபுக்கம்.

முத்தமருளே, சிந்துபூர் துறைகுலவ வந்தகார் திமதிநின் செய்ய வாய் முத்தமருளே. (எ)

கருதலர் தமைக்குடர் குழம்பச் சவட்டிக் கறைப்படு திறற் பெருமூரற், காலிற் றோந்திட்ட நிகளர் துகட்படக் கந்துதறி யெ திருநிழலைப்,—பொருதுகட் கடையன லுகுத்துத் தடக்கிம் புரி க்கோ யெர்த்தியதிர்கால், புடையெழத் தழைதுணைச் செவியிரட் டிக்கடைப் புனவிற் கடாங்கவிழ்த்திட்,—நெழுமுறழ் தரப்பினிறும் வெடிகுரவி னண்டமுக ஞ்செவிடு படவெஞ்சினத், துடனதட் டிப் பனை பொருஉங்கர நிமிர்த்தலகி லும்பல்வான் றருவலைப்பத்,— தெருவிலத் தெய்வமலர் கமழ்நெல்லை யூரிறைவி செய்யவாய் முத்த மருளே, சிந்துபூர் துறைகுலவ வந்தகார் திமதிநின் செய்யவாய் முத்தமருளே. (அ)

வேறு.

வெற்றி யுறப்பணி சித்தச னிக்குவில் வித்தைபெ ற்ப்புரிவாய், மித்தை விருப்பி னெனக்குமு னற்பினை மிக்கருள் கற்பகமே,— வற்றன் மரத்தினு ணட்பொரு சற்றுமின் மட்டிகண் முற்குறுகாய், மச்ச வினத்தை வனத்து முடுக்கிய மைக்கண னப்பெடையே,— செற்ற மிகுத்தெரு மைத்தகு வற்செறு செக்கரி நத்தவளே, செப் பரு முத்தமி ழிற்கனி வுற்றுரு சிக்குமொ ழிக்கினியே,— முற்று கழைக்க ணுதித்தவர் பத்தினி முத்தம ளித்தருளே, முக்க ணுடை க்குபி லொத்த வனப்பினண் முத்தம ளித்தருளே. (கூ)

வேறு.

பதுமனுக்கன் றரியர்சித்தம் பயில்பெண்முத்தர் தருகவே, படினுடைச்சண் டனைமுடிக்கும் பதுமைமுத்தர் தருகவே,— யதுலமெய்த்தொண் டினர்மனத்தொன் றமலைமுத்தர் தருகவே, யறம்வளர்க்குங் கரதலத்தன் பரசிமுத்தர் தருகவே,—குதுகுலத்

(அ) சவட்டி - அழித்து. உரல் - உரல்போலும். நிகளம் - சங்கிலியா கியதலை. கந்து - கட்டுத்தறி. இரட்டி - அசைத்துவீசி. உரும் - இடி.

(கூ) மரத்தின்-மரத்தைப்போலும். எருமைத்தருவன்-மகிடாசரன். (க0) படினு-பொய். பதுமை - பாவைபோன்றவளே. அதுலம் - ஒப்பில்லாமை.

தெங் கணுநடிக்குங் குடிலைமுத்தந் தருகவே, குலவரைப்புங் கவன்
வளர்க்குங் குழவிமுத்தந் தருகவே,—சதுமறைக்கண் கிணிய
ணிச்செஞ் சரணிமுத்தந் தருகவே, தமிழ்கொழிக்குங் கழை
வனத்தின் றலைவிமுத்தந் தருகவே. (க0)

முத்தப் பருவம்

முற்றிற்று.

ஆரூவது:

* வாராணீஸ்ப் பருவம்.

என்று மழிவற் றொளிர்நலம்வேட் டிளஞ்சூ ரியர்க ளி நவருன,
திணைவார் செவிப்பா லடைந்திடல்போன் றிலங்குங் குழைக
ளசைந்தாடத்,—துன்று மணிப்பொற் கலைசிறிது துவள மலைநேர்
முலைப்பொறைக்குஞ், சுரும்பு முழங்குங் கருங்கூந்தற் சமைக்குந்
தளர்சிற் றிடையெனச்சொன்,—மின்றுன் பதுகண் டிரங்குதலின்
மிழற்றுஞ் சதங்கைப் பதம்பெயர்த்து, மேலோர் வழத்தக் கணல்
வரைபோன் மிளிர்ந்தாம் பிரத்தால் விதித்ததிரு,—மன்று ளிறைவ
ருடனாடு மயிலே வருக வருகவே, வரைமால் வனத்துத் திருநெல்லை
வடிவே வருக வருகவே. (ச)

சிலையொத் தவிர்வா ணுதல்வரம்பிற் செறிவேர் வகற்ற வருக
மணற், சிற்றி லிழைத்தட் டெணுந்தாளச் சீறுசோ றெமக்குந் தா
வருக,—நிலைபைத் தருநின் னுடன்முழுது நிறைதூ டெடைக்க
வருகவிரை, நீரிற் குளிப்பாட் டிடவருக நெடுங்கட் கணிமை யிட
வருக,—விலையெத் திசைக்கு மடங்காது மிளிர்ப்பொற் பணிபூட் டிட
வருக, மிகவென் மடிமீ திருந்தமுதம் விழைவற் பருக வருக
வியன்,—மலையத் தமிழ்கேட் டெளமகிழும் வாழ்வே வருக வரு
கவே, வரைமால் வனத்துத் திருநெல்லை வடிவே வருக வருகவே. ()

(க0) குடிலை - பிரணவப்பொருளா யுள்ளவனே. சரணி-பாதத்தை யுடையவனே. * வாராணீஸ்ப் பருவம்-வருதலை விரும்பியபருவம். வாராணீயென்பதில் ஆனை தொழிற்பெயர்விகுதி. (க) மின் - மின்னல். மிழற்றும் - ஒலிக்கும். கணல்வரை - ஆக்கினிமலை. (உ) ஆட்டு - சமைத்து. நிலை - மோகநிலை.

தண்மைப் பொலிவான் மணிவானர் தரிக்கு மியல்பாற் சலதியி
டைச், சாருந் தகையால் வளைகோட்டாற் றனிச்செம் புதனைத் தரு
தவினால்,—வெண்மைப் படிவத் தாற்படரு மீன்க ளாற்கைக் கிளை
மாக்கள், விதிர்ப்ப வீரெண் கலைவீசம் வியனா லரவ மேலிடலா,—
லுண்மைப் படலுற் றுரிருளை யொதுக்க லாற்பே ரலவனென்று,
முறலா லமுதப் பெருக்கமதா லொண்சீர் மதிய முறமுமெனும்,—
வண்மைப் பொருரைத் துறையாடு மடவோ திமமே வருகவே,
வரைமால் வனத்துத் திருநெல்லை வடிவே வருக வருகவே. (௩)

கலையை வளைத்த பிறைக்கோட்டைங் கரத்தோன் றுணைவன்
றணைநோக்கிக், கவின்றோய் முகமா றுன்னுருவிற் காணு நிமித்தங்
கமுறுகெனக்,—கொலையை வளைத்த நெடுங்கதிர்வேற் குகவே
ணைமையின் றவருவகை, கொழிப்ப வொருமித் தென்னைமுத்தங்
கொண்டு விளையா ந்தற்கெனலு,—மலையை வளைத்த கணவரொடு
மகிழ்கூர்ந் திளைய மதலைதனை, வாரி யெடுத்து மடியில்வைத்திங்
வாரின் றுணர்ந்தே மெனப்பேசித்,—தலையை வளைத்து முத்தமி
டுஞ் சயிலக் குயிலே வருகவே, சாலிப் பதிவாழ் காந்திமதித் தாயே
வருக வருகவே. (௪)

வாரா திருந்தா வினிநானுன் வடிவேல் விழிக்கு மையெழு
தேன், மதிவா னுதற்குத் திலகமிடேன் மணியா விழைத்த பணி
புனையேன்,—பேரா தரத்தி னொடுபழக்கம் பேசேன் சிறிது முகம்
பாரேன், பிறங்கு முலைப்பா வினிதூட்டேன் பிரிய முடனொக் கலை

(௩) தண்மை-குளிர்ந்தமேகம் + குளிர்ச்சி. மணிவானந்தரிக்கும்-அழகிய
ஆகாயத்தில் தங்கும் + முத்துக்களையுடைய வெள்ளைநிறச் சங்குகளை அரித்
துக்கொண்டுவரும். சலதி - கடல். வளைகோட்டால் - வளைகின்ற கோண
வால் + வளையாகிய சங்கால். செம்புதனை-செவ்வையாகிய புதனை + செம்பை.
கைக்கிளைமாக்கள் விதிர்ப்ப வீரெண்கலை - ஒருதலைக் காமமுடைய மனிதர்கள்
நடுங்கப் பதினாறுகலை X கையையுடைய யானைமுதலியமிருகங்கள் நடுங்க (எதி
ர்ப்பட்டவரை) இழுக்கின்ற கரடியை அலை. உண்மைப்படலுற்றுரிருளை -
உள்ளே களங்க மடைதலைப்பொருந்திஅரிய (புற) இருளை X மெய்ம்மை யடை
தலுற்றவரது அரிய (அக) இருளை.பேரலவனென்றும்-பேரானதுஅலவனென்
றும் X பெரிய நண்டு என்றும். அமுதம் - அமிழ்தம் X நீர். உறமும். ஒக்
கும். வரை - மூங்கில். (௪) துணைவன் - தம்பி. நிமித்தம் - காரணம்.
ஒருமித்து - ஒன்றுசேர்ந்து; அதாவது, தாய்தந்தையரிருவருடைய ஆறுமுக
மும் ஒன்றுசேர்ந்து. (௫) ஒக்கலை - இடை.

யில் வைத்துத்,—தேரார் வீதி வளங்காட்டேன் செய்ப கனிவாய்
முத்தமிடேன், நிகழு மணித்தொட்டிலிலேற்றித் திருக்கண் வள
ரச் சீராட்டேன்,—஁ராரிமவான் றடமார்பிற் றவமுங் குழந்தாய்
வருகவே, சாலிப் பதிவாழ் கார்திமதித் தாயே வருக வருகவே. (ரு)

வேறு.

முத்தொழிற் கடவுளர்கண் மூவர்க்கு முப்பத்து முக்கோடி
தேவர்கட்கு, முதிர்சுவைக் கலைவாணி பீடமிவர் சங்கர முனிக்குங்
குனிக்குங்கழைச்,—சித்தசனை வென்றுள தபோதனர்க் குப்புகழ்ச்
சீகாழி வரதனுக்குர்,—திகழமா வாசையைப் பூரணத் தினமெனச்
செப்புமொரு தொண்டனுக்குங்,—கைத்தல முகிழ்த்தமுத தாரை
யிற் றுதிசொலுங் கவிராஜ பண்டிதற்குங், கழறியி யேருட்
கடன்மடை திறந்தபடி கடையேற்கு முதவுகருணை,—வைத்தருளி
யென்றென்று மறவாமை தரும்வண்ண மணிசிறப் பிடிவருகவே,
வண்டமி முடன்குலவு தென்றல்கமழ் நெல்வேலி வளர்காந்தி மதி
வருகவே. (சு)

உரவஞ்ச மதனுடலை யடலைபுரி சிவயோகி யுன்றானில் வீழ்ந்தி
றைஞ்ச, வெப்பா னுதைப்பச் சடாடவியின் மலர்நின் றுதிர்ந்த
மக ரந்தனுண்,—ளரவஞ் சலிப்பவெங் கணில்விழ வுயிர்த்தமூச்
சனிலுத லழலைமூட்ட, வத்தழற் குருகும் புலியமுது பட்டணி
யதட்புலி யெழுந்துசிறப்,—பிரவஞ்ச மாலொழிப் பவர்களுட் பர
சோடு பிறங்குபிணை கண்டு வெருள்காற், பிரியமுடன் வருகென
வழைக்குநின் விழித்துணைப் பேரழ கினுக்குளொல்கி,—வரவஞ்ச
முறுவன்மிக் கலர்குமுத மலர்போலும் வாய்ப்பசங் கிளிவருகவே,
வண்டமி முடன்குலவு தென்றல்கமழ் நெல்வேலி வளர்காந்தி மதி
வருகவே. (எ)

வேறு.

பருவதாரி முதல்விணைர்கள் பரவுமேனை புதல்வியே, படி
யின்வாழ முயிர்களாய பயிர்கண்டு மெழிவியே,—யிருவர்தேட

(சு) இவர் - ஏறுகின்ற ஒரு தொண்டன் - அபிராமிபட்டர். (எ) உரம்-
நெஞ்சு. அடலை - சாம்பல். மூச்சனிலம் - மூச்சாகிய காற்று. அதட்புலி-
தோலாகிய புலி. பரசோடு-பரசுதலுடன். ஒல்கி-ளாணி. (அ) பருவதாரி-இந்திரன்.

வரியர்பாக மிசையுமாசை மனைவியே, யிடைவிடாது துதிசெய்
வார்த மிதயமேவு முதல்வியே,—யருவவாத ரறியொணாத வமல
ஞான சொருபியே, யறிவினனும் விழிகளாலு மபிவ்வதாமி எனி
ழ்தகே—மருவலார்முன் வெருளுறாத வலிமையீய வருகவே,
வளமைநீடு திருநெல்வேலி வளர்குமாரி வருகவே. (அ)

மண்பெணிதிய மென்றுசுழலும் வம்பின்முபல வருகவே,
வந்துதொழுமெ யன்பர்கவலை மங்கியிதய முருகவே,—சண்பை
முனிவன் வென்றகயவர் தஞ்சொல்வலிமை கருகவே, சந்தவரை
கொள் கும்பனணைப் சங்கமகிமை பெருகவே,—நண்பில்புதுமை
துன்றுமுடலை நம்புநிலைமை திருகவே, நஞ்சவினைஞ் ருந்தொன்
மறைசொ னன்றின்மனது சொருகவே,—பண்புமருவு தொண்
டர்பலர்கொள் பண்டையமுது பருகவே, பைந்தண்மையினி னின்ற
முதல்வர் பங்கின்விமலை வருகவே. (க)

உலவைவயிலு மணிகொள்பணிக ளுடையள்வருக வருகவே,
யுடவின்மருவு புழுதியழகொ டொழுகவருக வருகவே,—யிலவு
தளர முதிருமருண் விதழிவருக வருகவே, யெழுதலரிய சுருதி
பரவு மிறைவிவருக வருகவே,—பலகல்பவமும் விரைவி லொழித
லருளவருக வருகவே, யடியர்கவிபை யிகலைமுனிபு மமலைவருக
வருகவே,—மலபமனைப விமபமுதவு மதலைவருக வருகவே, மறு
வில்குழையின் முதல்வர்தலைவி வருகவருக வருகவே. (கௌ)

வாராணைப் பருவம்

முற்றிற்று.

(அ) அருவ-சுருங்கிப்போதலுடைய. அயில்வது-உண்பது. (க) அருக-குறைய.
சண்பை - சீகாழி. கும்பன் - அகத்தியமுனிவர். நஞ்சவினைஞர்-நஞ்சுபோன்ற
கொடுந்தொழில் செய்வோர். திருக - மாறுபட. (கௌ) உலவை - காற்று.
இலவு-இலவம்பூ. அருணம் - சிவப்பு.

ஏழாவது :

அம்புலிப்பருவம்.

முருகவிழு முண்டகச் செழுமலரை யொண்டிரு முகச்செவ்வி யாலொடுக்கி, முயலும் பலகலை நிறைந்தாசை யிருளினை முருக்கி மே நெறியினெய்திப்,—பெருகுதண் குவலயம் பூப்பநில வுற்றெ மது பெம்மா னிடக்கணுகிப், பிறிதிணையில் புலவனை யளித்தும் னினமிகப் பிறழுமலை மீதுவந்தோ,—ருருகெழு பகற்கடவுண் மறைதர விளங்கொளிபொ டெவியிசை வடிவமோங்கி, யுன்பெய ருறப்பெற் றுனக்கினை யெனப்பலரு மோதுதலி னுவகையிஞ்சி,— யருகில்வரு கென்றழைக் கின்றவிவள் பண்பறிந் தம்புலீ யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே.

செவ்விபைத் துணையெனக் கோடலாற் சிலபோது சிங்கத்தி லேறிவரலாற், சேயதாங் கந்தனை விரும்பலாற் பைந்தகைச் சினை மா லுடன் றேன்றலாற்,—கல்விமா னத்திவரு மாண்புமலி வுற்றொ ளிர் கலாநிதி யெனத்திகழ்வதாற், கருமையங் குறமானை வைத் தாள லாலன்பர் கனியமுத் தந்தருதலாற்,—பல்விதத் தஞ்சகோ ரக் கலி யொதுங்கப் பயக்குமின் னருள்வண்மையாற், பசியகதிர் விநித லா னின்பண்பெ னம்மையொடு பகர்வதற் கிசைவாகுமா,—லல்வி ழைந் தயர்கருங் கூந்தற் பிராட்டியுட னம்புலீ யாடவாவே, யாய் ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே.()

* அம்புலிப் பருவம் - சந்திரனை விளையாட அழைக்கும் பருவம்.

(க) ஆசை - திசை X இச்சை. குவலையம்பூப்ப - குவளைமலர் X உலகமுண்டாக. நிலவுற்று - கிரணத்தைப் பொருந்தி X விளங்கி. இடக்கண் - இடதுகண் X இடப்பக்கம். புலவன் - புதன் X முருகக்கடவுள். ஒளி - வெண்ணிறம் X பசிய நிறம். உன்பெயர் - உன்னுடைய பெயராகிய காந்திமதி. (உ) சிங்கம் - சிங்கராசி X சிங்கவாகனம். சேயதாங்கந்தனை - சிவப்பாகிய ஆகாயத்தை (செவ்வா னத்தை) X புத்திரனாகிய குமாரக்கடவுளை. பைந்தகைச் சினைமால்பசிய அழகு டைய குல்கொண்ட மேகம் X அம்மேகம் போன்ற விஷ்ணு. கல்விமானத்தி வரும் - கல்வியின் பெருமையை விரும்பி வரும் X கல்லாற் செய்த விமானத்து ளெழுந்தருளி யிருக்கும். கருமையங் குறமானை - கருநிறம் அங்கு பொருந்த மானை X கருநிறமுடைய அழகிய குறப்பெண்ணை. அஞ்சகோரக்கலி - அழகிய சகோரப் பறவையின் வறுமை X பயப்படத்தக்க அகோரம் (மிகக்கொடுமை) ஆகிய தரித்திரம்.

செம்மையுறு கணவர்தங் கனல்விழிச் சிசுவுணத் திரண்முலைப்
பாலருத்துஞ், செவிலியரி லாரலந் தேவியரை யேவலிற் சித்தத்து
நட்புவைத்தோ,—கொம்மைமுலை மேனையினி துதவுணம் நாகனைக்
கொதிவார் திரைக்கடலெனக், கூறுநின் னன்னைமிக் காதரிக் கும்
பெருங் கொள்கையை மனங்குறித்தோ,—மும்மையுல கும்புகழ்
முதிர்நலம் புனைபாண்டி முதன்மைபெற வரசுபுரிவான், மோலி
யணி யுந்தினத் துன்மரபின் மதலையா முறையுணர்ந் தோவழைத்
தா,—எம்மையின் சும்மையை யொளித்தருளு மம்மையுட னம்புலீ
யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்
புலீ யாடவாவே. (ந)

நீயுமொரு சுடராவை யெனினுமிவ ளெங்கெங்கு நிலவருட்
சுடராயினு, ணிறைகலைகள் பதின றுனக்கறிஞர் தொன்னு னிகழ்
த்துகலை யெட்டெட்டுமிக்,—கேயுமிவ ளுக்குநீ மாதத்தி லோரொ
ர்கா லிடபத்தி லேறிவருவா, யெந்தைவேய் முத்தரொடு மெப்
போது மிடபத்தி லேறியிவள் பவனிவருவா,—டேயும்வெண் மே
னிகொடு தானவர்க் கஞ்சுறுவை செவ்வியிவ டன்கரத்துச், சிறுவனு
மவர்க்கெம னெனக்குலவு வானுயிர்த் திரண்முதற் பகரனைத்து,—
மாயுமவை யல்லாது நிற்குமிவ ளுளமகிழ வம்புலீ யாடவாவே
யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாட,
வாவே. (சு)

செங்கதிர்மு னின்னொளி மழுங்குமிவ ளவனுடற் றிகழொளி
மழுங்கல் செய்வாள், சேர்ந்துபல கோளுனைச் சூழுமொரு கோளு
மிவள் சீரடியர் முன்னுமனுகா,—வங்கமுறழ் வெள்ளிய வனப்
பனீ யிவ்ளெண்ணின் மாற்றுபர் பசும்பொ னனையாண், மாதத்தி
லொருநாட் சுகம்பெறுவை யிவ்ளென்றும் வளர்சுகா னந்த வடி
வாள்,—சங்கர னுனைத்தாளி னுலரைத் தானிவள் சரண்பணின்

(ந) செவிலியரில் - செவிலித் தாய்மார்போல. ஆரலந்தேவியர் - கார்
த்திகை முதலிய ஆறுமனைவிகள். மைநாகன் - ஒருமலை. உன்மரபு - சந்திர
குலம். அம்மை - வருபிறப்பு. (சு) இடபம் - இடபராசி. (ரு) கோன்-
கிரகம் + குற்றம். வங்கம் - ஈயம். ஒருநாட்சுகம் - சூரியனொடு சேர்ந்திருக்கு
மின்பம்.

தேவல்புரிவான், றனிமண் டலத்தனீ யிவளுல கனைத்தையுந் தந்த
சிறு பண்டியுடையா, —எங்கா நிமிர்த்துனை யழைப்பதரி தல்லவோ
வம்புலீ யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லி
யுட னம்புலீ யாடவாவே. (௫)

சற்றுநீ யொருதனுவில் வாழ்குவை யலாதுயிர்த் தனுவெலாம்
வாழவறியாய், தனியாய் கடகந் தரிப்பா யலாதிரு தகைக்கடக மங்
கைதரியாய், —மற்றுநீ யொருமானு ளாயலா திவன்போலும் வதன
த்தி விருமானிலாய், மன்னுமொரு வாயாம்ப லுக்கலது மிக்கநால்
வாயாம்பன் மகிழநடவாய், —பற்றுமும் பமதொன்றி னிற்பா யலா
தன்பர் பலகும்ப மூடுநில்லாய், பரிவினின் குறைவினைக் கருதா
தழைக்கின்ற பண்புன ததிட்டமன்றோ, —வற்றுமிழை பொத்திலகு
சிற்றிடை மடப்பிடியொ டம்புலீ யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்
லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௬)

வேறு.

பிடித்துத் தினமுங் கடற்படிந்தும் பெருவா னுலக நதிசுடைந்
தும், பெற்ற பயனியா துரைசூரவற் பிழைத்த பழியும் பிறங்கெ
யிற்றோற், —கடித்துக் கொடும்பாம் புமிழ்துயருங் கறையுங் கயரோ
தமுந்தனிப்பொற், கமலத் தடந்தோய்ந் தம்மைமஞ்சட் காப்புட்
பருகிற் கழிந்திடுமே, —படித்துப் படித்துப் புகன்று மெண்ணிம்
பாரா யொருசற் றேனுமதி, படையாவுனக்கு மதியெனும்பேர்
பகர்ந்த தெவரோ பலநாளு, —மடித்துப்பாலும் புகட்டுவரோ வாட
வாராயம்புலியே, யருள்வேய் வனத்தெம் மரசியுட னூடவாராயம்
புலியே. (௭)

சொற்ற லரிய பழம்பாடற் சுருதிப் பொருளோர்ந் துளதுணி
வாற், சுவேத முனிகா லனைக்கடந்து சுகம்பெற் றிடலித் தலை
மலவோ, —கொற்ற மிகுமாற் றங்கரையிற் கொடிதா மிகலோ ரூட
னுறல்போய்க், கோதை யிவன்பூங் கழற்றுணையிற் குலவு மினத்திற்
கூட்டலாங், —கற்ற தமிழ்நா வலரிசைத்தேன் களித்துண் டிடலா

(௬) தனு - தனுசராசி + உடல். கடகம் - கடகராசி X கங்கணம். இரு
மான் - இரண்டி மான் போன்ற கண். நால்வாயாம்பல் - தொங்கிய வரைய
யுடைய யானையாகிய விநாயகர். கும்பம் - கும்பராசி X கூட்டம். (௭) பிடி
த்து - பற்றி - சூரவன் - சூரு. கறை - களங்கம், கயரோகம் - தேய்கின்ற பிணி.

மறம்வளர்த்த, கையா லழைப்ப தறிந்திலையோ கரும்பு தின்னக் கூலியுண்டோ,—வற்ற மிதுபோல் வாய்ப்பரிதா லாட வாரா யம் புலியே, யருள்வேய் வனத்தெம் மாசியுட னைவாரா யம்புலியே.)

வேறு.

தார்மலி தோள்பெறு தானவ ராருயிர் சாடோர் வெம்படையா, டாளுதை யார்தலி னீசடை வாயுறு சார்போர் கின்றிலையோ,—கூர்மற வாஸ்கொளுன் மாதுலன் மாமுடி கூறு மன்றொருநாட், கூனுட நேய்தர லான்மெலி வானது கூறு ருண்டுகொலோ,—வேர் மயி லேமயி லேயினி தோறிற கோ யென்பவர்போ, லேசறு தாயிவ ணீவர நாடுத லேதோ நின்றவமே,—வார்மரு பூண்முலை யாரிக ழ்வாரினி வாவா வம்புலியே, வாணுயர் வேய்வனம் வாழ்வடி வானி டம் வாவா வம்புலியே. (கூ)

இலகுரி மையினிவண் மகிழ்தர விதுவரை யிங்கே வந்திலையா, லினியொரு சிறிதுளம் வெருளுமுன் முதன்மக வென்றோ துங்கரிதா,—னுலவுறு முனையொரு கவளம தெனவெளி துண்டா லென் செய்குவா, யுதயனொ டிருகர மலரிடை புதைபட லுண்டோ வின்று கொலோ,—வலகறு புகழ்ப்பெறு சிறுமக னயிரொடி லந்தோ வெங்க டைவா, யகல்வெளி தனிலெந னெவனுற நினையினு மங்கார் கின்றி லனோ,—மலர்தலை யுலகினை யருண்மலை மகளெதிர் வந்தா டம் புலியே, ளவமலி கழைவன வடிவுடை யவனிடம் வந்தா டம்புலியே.

அம்புலிப் பருவம்

முற்றிற்று.

(அ) அற்றம் - சமயம். (கூ) உதை - ஊடற் காலத்தில்திக்கு மிதி. மாதுலன் - மாமனாகிய தக்கன். (கா) உதயன் - சூரியன். புதைபடல் - சிவபிரான் கண்ணுயிருக்கின்ற இடத்து அம்மை கையால் மூடப்பெறுதல். எஙன் - எவ்விதம். எவண் - எவ்விடம்.

* அம்மாவினப்பருவம்.

இரசித விலங்கலொத் துலவியம ராபதிக் கிறைமகிழ் வரும்வா
ரண, மிகல்கதுவு முற்கைக ளெனப்பயந் தோடவெளி திம்பர்நின்
றும்பர்தாவிப்,—பிரசமல ரைந்தருவில் விளையாடு மந்திபல பிழ்ஞ்
தேங்கனிகளெனவுட், பெருமிதத் திற்கருங்கைநீட்டி முயலமெம்ப
பிரணவம் பொலியும்வேதச்,—சிரசினி னடித்திடுநின் முகமதியை
வேட்டெழுஞ் சேதாம்பன் மாதர்சுற்றித், திரிவது கடுப்பின் செங்
கையம் பங்கையத் தேவியரை மேவிமீளு,—மரசிளம் பரிதிக ளென
ப்பதும ராகமணி யம்மாளை யாடியருளே, யழகார்த திருநெல்லை
மகிழ்கார்தி மதிவல்லி யம்மாளை யாடியருளே. (க)

சோதிமிகு மகளங்க நின்முக மதிப்பாங்கர் சூழ்ந்திடை யறு
திமைக்குர், துய்யவெண் டாரகைக் கணம்தென வாடகச் சூடகச்
செங்கைவனசப்,—போதினின் றிளநிலா வெள்ளிமணி துள்ளிவீழ்
பொற்பெனவ மலர்தன்னொடும், போற்றுமொரு தாய்வயி னுதி
த்துவாழ் கபிரவப் பூவைய ரெனுந்தங்கையர்க்,—கோதினிய கண
வன்வரு கைக்குள மகிழ்ந்தெதிர்கொ டெற்றுப் சரித்தழைத்தற்,
சூய்ப்பக் கதித்தினி தெழும்புதம் பிள்ளைவெள் ளோதிமத் திரள
தெனநீ,— டாதிசத் துவசார மனையவெண் ணித்திலத் தம்மாளை
யாடியருளே, யழகார்த திருநெல்லை மகிழ்கார்தி மதிவல்லி யம்
மாளை யாடியருளே. (உ)

மண்மெலர் மணமல தியற்கைமண மவிதருநின் வார்குழற்
கிணையாமெனும், வல்லிரு ளினைப்பாதி மதிதூதற் கண்தொட்டு
வளைபுருவ விற்சமரினீ,—கண்டதுண்டம்பலபடுத்தியு மவற்றினைக்

* அம்மாளைப் பருவம் - அம்மாளை விளையாடும் பருவம். (க) இரசி
தம் - வெள்ளி. கதுவு - பற்றுகின்ற. உற்கை - கொள்ளிக்கட்டை. சேதா
ம்பல் - செங்குமுதம். (உ) தாரகைக்கணம் - நட்சத்திரக்கூட்டம். ஆடகச் சூட
கம் - பொன்வளையல். கயிரவம்-ஆம்பல். கணவன் - நாயகனாகிய சந்திரன்.
உய்ப்பு - செலுத்த. கதித்து-மேலோங்கி. ஒதிமம் - அன்னம். சத்துவம் -
சத்துவகுணம். (ங) பாதிமதி - அர்த்த சந்திரன்டோன்ற.

கந்துகத் தாடலேய்ப்பக், காமனை யெரித்துமுன தாசைமேற் கொண்
வெளர் கழைவனச் சிவபோகிபால்,—வெண்டரள முறுவலொடு
மம்மை தூதுக்குவிடுகுயில்க ளென்னநின்கை, மென்கமல மலர்மீது
பல்காற் பறந்துநனி வீழுமறு கானிகர்ப்ப,—வண்டமு மகண்டமு
நிறைந்தாடு வாய்நீல வம்மாளை யாடியருளே, யழகார்ந்த திருநெல்லை
மகிழ்காந்தி மதிவல்லி யம்மாளை யாடியருளே. (௩)

வெஞ்சூட் டுடற்பரிதி யோராழி யந்தேர் விசித்தவாம் புரவி
யேழு, மேலைசிலமீதிற் றழைந்தட ளிளம்புலெனும் விழைவொடுத
நாவலாக்கச்,—செஞ்சூட்டு வாரணப் புட்கொடி பிடித்துலவு செவ்
வேளு மைவார்கடற், செய்யமுரச வேளுந்த மூர்திகளை நேடித்
திகைத்துத் திரிந்தலுத்துப்,—பஞ்சூட்டு மெல்லடிப் பாவையரி
லாடலைப் பழகுமொழி வழுவுறாமற், பகர்தலைக் கொடுகண்டு கொள்
னவெத் திகையும் பசும்பிரபை வீசமேனை,—பஞ்சூட்டு மணமலர்க்
கோதைநீ மரகதத் தம்மாளை யாடியருளே, யழகார்ந்த திருநெல்லை
மகிழ்காந்தி மதிவல்லி யம்மாளை யாடியருளே. (௪)

இருணசிக் ளுங்கதிர்த் தரளவம் மனைபொன் னிழைத்தவம்
மனைசெந்நிறத், திலகுமின மணிகுயிற் றம்மனையொ ணீலத் தியங்கு
மம் மனைமரகதத்,—தருணமணி யம்மனையிவ் வைந்துந் தொகுத்து
வெண் டாமரைப் பனுவலாட்டி, தாக்கணங் கடுதொழி லுருத்திரி
மயேச்சவரி தனிமனேன் மனியாமென,—நிருணயிக் கும்பெயரி
னைவகைச் சத்திகளு நின்பா லுதித்தொடுங்கா, நிற்பரென வாரண
நிகழ்த்துமு துரைநிலை நிறுத்திடக் காட்டுநெறிபோ,—லருணவிக
சிதமலர்ச் செங்கைமலை மங்கைநீ யம்மாளை யாடியருளே, யழகார்ந்த
திருநெல்லை மகிழ்காந்தி மதிவல்லி யம்மாளை யாடியருளே. (௫)

கந்துகத்தாடல் - பந்துவிளையாடுதல். ஏய்ப்ப - ஒப்ப. அறுகால் - வண்டு.
(௪) விசித்த - கட்டிய. செஞ்சூட்டு - சிவந்த உச்சிப்பூ. ஊர்திகள் - மயில், கிளி.
நேடி-தேடி. பாவையரில் - பெண்கள்போல. கொடு - (உட்கொண்டு, உள்ளே
நினைத்து. (௫) நசிக்கும் - கெடுக்கும். சூயிற்று - பதித்த. தருணம் - புதுமை.
தாக்கணங்கு - இலக்குமி. நிருணயிக்கும் - நிச்சயிக்கும். அருணம் - சிவப்பு.

வேறு :

பாடற் கலைவா ணியுந் திருவும் பலகுற் றேவல் புரிந்திடப்பின்,
படர்குஞ் சினநேர் மெய்யடியார் பண்பி னளவிற் பயனனந்தம்,—
வீடற் பொடுதந் தருள்கருணை மீனத் தடங்க ணிருமருங்கும், வெங்
கா ளிமநச் சிருட்படல மிடையுந் தனிக்கந் தரப்பெருமா,—ஊடற்
கலகந் தனில்விலைநா னுனக்கென் றெழுதி யொப்பமும்வைத், துத
வுங் கிரய சாதனப்பொன் னோலைக் குழைதொட் டலைத்தாட்ட,—
வாடற் கொடிநெல் வேலியுமை யாடியருளா யம்மாளை, யறமெண்
ணுன்கும் வளர்த்தசெல்வி யாடி யருளா யம்மாளை. (சு)

கொங்கார் குவளை விழிபாடக் கொடிநேர் செவிப்பொற் குழை
யாடக், குளிர்முத் தாச முலையினரீர் குலுங்கி யாடக் குணியருவப்,—
பைங்கார் முகங்க ளிணைந்தாடப் பாதி மதிவா னுதல்வரம்
பிற், பனிவேர் வாடக்கனிவாயிற் படிக்குந் தமிழ்நின் றுடவெழிற்,—
சங்கார் தடங்கைத் துணையாடத் தழைசை வலப்பூங் குழல்பிடரி,
தன்னிற் சரிந்து சரிந்தாடத் தனிவேய் வனத்துத் தலைவர்மகி,—
ழங்கார் மேனி யசைந்தாட வாடி யருளா யம்மாளை, யறமெண் ணுன்
கும் வளர்த்தசெல்வி யாடி யருளா யம்மாளை. (எ)

மணிதேர் சாவிப் புலவரிசை வளையுந் தழையும் புலவரிசை,
மறையோ ரகத்தின் முத்தீயும் வளருங் கழைகண் முத்தீயும்,—
பணிநேர் சினத்து மாதரங்கம் பயிலும் பொய்கை மாதரங்கம், படர்
வான் மின்னைக் கொடிதிகழும் பலவா மணிப்பொற் கொடிதிகழும்,—
கணிரீர் கடந்து வாசிக்குங் காவிற் கிளிநூல் வாசிக்குங், கைமா வினங்
கள் கனமடுக்குங் கவின்கோ புரங்க கனமடுக்கு,—மணிகூர் நெல்
லைப் பதிக்கரசி யாடி யருளா யம்மாளை, யறமெண் ணுன்கும் வளர்த்த
செல்வி யாடி யருளா யம்மாளை. (அ)

(சு) காளிமம் - கறுப்பு. நச்சு - நஞ்சு. (எ) கொங்கு - வாசனை.
சைவலம்-பாசிக்கொத்து. (அ) மணி-முத்து. புலவரிசை-நன்செய் ஒழுங்கு. புல
வரிசை - வித்துவான்கள் பாட்டு. முத்தீ - காரகபத்தியம், தக்கணுக்கினியம்,
ஆகவநீயம் என்னு மூன்றுதீ. சினத்து - கோபத்தையுடைய. மாதரங்கம் -
பெரிய அலை. மாதரங்கம் - பெண்கள் சரீரம். கொடிதிகழும் - கொடியதாக
இகழும். கணி - மருதம். வாசிக்கும் - மணக்கும். கனம் - மேகத்தை. மடுக்
கும் - கலக்கும். ககனம் - ஆகாயம்-

வேறு.

சொற்பொரு ளாய்மணி யிற்சுட ராயுயிர் தோற்று மம்மே
மெய், துப்புர வாதிப ஈற்குண மேவிய தூயவர் பண்ணிடு, —கற்பக
நேரநு மைப்புக்ழாகரி காதகர் நண்ணுத, கட்கடை தோயுமழைக்
கரு ணைதி காதலி நெந்நாளும், —சிற்பன மீறிவ முத்துகு லேசுர
மீனவ னென்னுரை, மிக்குறு தானைகொ டுர்க்கையி னுலகும் வீரெடு
விண்ணுரு, —மற்புத வேணுவ னத்தினர் சேர்குபி லாக வம்மாளை,
யற்றமே லாமநி வுற்றருள் கூர்மயி லாக வம்மாளை. (க)

செய்யுத் தரபுலம் வைகுற் றெருமுறை தென்முக மாநடைகூர்,
செல்வக் கவுடனுண் மெய்யற் புறும்வகை தின்மையி னுடிநொள்,
சையத் துயிரிய புல்வைப் பினைமுது சன்னிதி மால்விடையோர்,
சைகைக் குறியுணர் வெய்தித் தினவரு டன்மையு மாலயமார், —,
மையப் பிதழியில் வில்வத் தழைதரு வன்னியின் மாவடுநீண்,
மல்லற் நிகிரியி லல்லித் திருமலர் மன்னுற வீதலுநே, —ரையர்க் கள
வறு மையற் றருபிடி யம்மனை யாடுகவே, யல்லைப் பொருகுழ னெல்
லைப் பதியுமை யம்மனை யாடுகவே. (க௦)

அம்மாளைப் பருவம்

முற்றிற்று.

(க) துப்புரவு - ஒழுங்கு. பண் - பாட்டு. ஆகரி - இருப்பிடமாயுள்ள
வளை. காதகர் - பாதகர். தானை - சேனை. அற்றம் - சோர்வு. (க௦) கவு
டன் - கவுடதேசத்தரசன். சையத்து - மலைபோலும். சைகை - சைக்கினை.
மை - மேகம். தருவன்னியில் - வன்னி விருகத்திற். திகிரி - மூங்கில்.
அல்லி - அகவிதழ். திருமலர் - தாமரை. மேர் - செய்த.

ஒன்பதாவது:

* நீராடற் பருவம்.

வான்மருவு மலையமலை நின்றிரு முலைப்பான் மடுத்தலாற் கூடலாளு, மன்னங்க வளைவைத் திருத்தலா லமணரா வருபவர்க் கூறு செயலான்,—மேன்மருவு நெறியன்ப ராடவே தக்கதவம் விரைகிற் பொருத்தும் ஷலியான், மிளிர்முத் தலைப்பாணி யம்பராஞ் சார்தலால் வியனார் மதிப்பொலிவினார்,—மேன்மருவு கட்பூவை யென்பினில் வருத்தலாற் நிகழ்தோணி யூர்தரவினார், செம்பாக மன்னுசீ ரம்பதிக மோதலாற் நிருஞான சம்பந்தரைப்,—போன்மருவு கருணைப் புகழ்ச்சிந்து பூந்துறைப் பொருரைநீ ராடியருளே, பூசுமர் வழுத்து முபர் கீசக வனத்திறைவி பொருரைநீ ராடியருளே. (க)

மின்பயில் கருங்கொண்டன் மரகதச் செய்துன்றின் மிளிர்ந்து காந்தமணிமா, மேடைப் பரப்பிலுரல் சுதரிசன வாட்படை விநோதன்வட பத்திரத்தின்,—மன்பயோ ததியிற் குலாவல்காட்டணிநெல்லை வடிவேயொண் முத்திருக்கும், வால்வளைகொள் செவியுமற் றுர்பணி மிகுத்தோங்கி மருணிக்கி யென்றுகிழ்பே,—ரின்ப

* நீராடற் பருவம் - நீர் விளையாடற் பருவம்.

(க) மலையமலை நின்றிருமுலைப்பால் மடுத்தலால் - இமயமலையிற்பிறத்த நின்மலசொருபியே உன்னுடைய திருமுலைப்பால் உண்ணலால் X பொதுகை மலையினின்று பெரிய முல்லைநிலப்பக்கங் கலந்துவருதலால். கூடலாளு மன்னங்க வளைவைத்திருத்தலால் - மதுரையை யாளும் பாண்டியராசனுடைய சரீரக்கோணலை நிமிர்த்தலால் X கூடுகின்ற இருளையாளும் சந்திரனுடைய சரீரம்போலும் (வெள்ளிய) சங்கங்களைவைத் திருத்தலால். அமணரா - சமணராக X நிருவானிகளாக. ஊறு - இடையூறு. அன்பராடவே தக்கதவம் - தொண்டர் கொண்டாட (திருமறைக் காட்டில்) வேதங்களா லடைக்கப்பட்ட சுவை X அன்பர் ஸ்நானஞ்செய்யவே தகுந்த தவத்தை. முத்தலைப்பாணியம்பரம் - சூலபாணியாகிய அழகிய பரம்பொருளை X முத்துக்களையுடைய அலைநீர் முத்திரத்தை. மதி - அறிவு X மதித்தல். தேன் - வண்டு X தேன். கட்பூவை - கண்ணையுடைய பெண் + தேனையுடைய மலரை. என் பு - எலும்பு. தோணியூர் தரலினால் - சீகாழி நகரங்கொடுத்தலால் + தோணியூர்து செல்லுதலால். செம்பாகமன்னு - செவ்விய பக்குவ நிலைபெற்ற + செம்பு உண்டாக நிலைபெற்ற. அம்பதிகம் - அழகிய தேவாரப் பதிகம் X நீர்மிகுதி. கீசகம் - மூங்கில். (உ) இந்து காந்தமணி - சந்திரகாந்தக்கல். சுதரிசனம் - சக்கரம். வடபத்திரம் - ஆலிலை. பயோததி - பாற்கடல். செவி - காது X அழகு. பணி - தொண்டு X பாம்பு.

முற் கொண்டொரு பெருங்கன் மிதப்பச்செய் திருதோணி வந்தில
களை, யேரிசையு முழுவார வாரமிட் டெவராலு மிகழ்வரிய தாம்
பிரபலம்,—பொன்புடை யொதுக்குதலி னெய்திவா கீசர்கிங் பொரு
ரை நீ ராடியருளே, பூசார் வழத்துமுயர் கீசக வனத்திறைவி
பொருரை நீ ராடியருளே. (உ)

காதலர் நறுங்குவளை காவில்விழ வடர்நெடுங் கட்கருங் குவளை
சேப்பங், காமர்நா சியிலணியு முத்தஞ் சிவப்பக் கதிர்த்ததவ ரிதழ்
விளர்ப்பத்,—தாதல ரலங்கல்புனன் மங்கைக்கு மெய்திடத் தணவி
லின் பத்தமிழ்தருஞ், சடையன ருளமறை செப்புவரு ணத்துய
ர்வு தாங்குபுபல் கலேதோய்வுறப்,—பாதலமெ லாமோதி வாங்குதி
ரை நீள்கயம் பற்றியின் னரவமணிவான், படர்ச்சந்தின் வலியபெரு
முடலைத் தீர்த்தருட் பரவையொடு சங்கமித்துப்,—பூதலம் புகழ்தரந
மாருர ரிற்குலவு பொருரை நீ ராடியருளே, பூசார் வழத்துமுயர்
கீசக வனத்திறைவி பொருரை நீ ராடியருளே. (ங)

மிகுந்தளக பாரச் சொருக்கவிழந் தெங்கணும் விரிந்திடவி
ன்றலொழுக்க,மெத்தப் பயப்பட் டமிழ்த்திடக் கெண்டைமை விழிக்
கஞ்சி யுளவளையு,—முகுந்தள ராசியு மிடற்றினொ டெயிற்றிற்
கொ வாமைதேர்ந் தலறநெரிய, வொண்சுணங் கவிர்முலைக் கெதிர்
புற் புதங்கண்முழு துடையவுந் திக்கொப்பெனத்,—தகுந்தகை

முற்கொண்டு - முதலாவது கொண்டு X வேரேகொண்டு. இருதோணிவந்து -
இரண்டு தோளிலுயர்ந்து X பெரிய தோணி வந்து. உழுவார வாரமி
ட்டு - உழுவாரமென்னும் படையை மலையாக அணிந்து X உழவுகள் பொருந்த
நீரைச் செலுத்தி. பொன்புடை - (உழவாரப் பணிவிடைசெய்த இடத்தி
லெழுந்த) பொன்னை மதிற் பக்கத்தில் X பொன்னை (இரண்டுகரைப்) பக்கத்
தில். வாசீசர் - திருநாவுக்கரசு நாயனார். (ங) சடையனார் - சுந்தரமூர்த்திநா
யனார் பிதா. வருணத்துயர்வு - ஆகிசைவகுலத்தி னுயர்ச்சி. பல்கலை - பல
பதிகமாகிய கலை X விரிந்த கரை. பாதலம் - பரந்த சிவஸ்தலம் X பாதாளவுலகம்.
வாங்குதிரை - தாவுகின்ற குதிரை X வளைந்த அலை. கயம் - யானை X குளம்.
அரவமணிவான்படர் சந்தின் - பாம்பை யணிவானாகிய சிவபிரான் செல்லுகின்ற
தூதால் X ஓசையைப்பொருந்தி ஆகாயமளர்விச் செல்லுகின்ற சுந்தனமரத்
தின். பெருமுடலைத்தீர்த்து - பெரிய பிணக்கை நீக்கி + பெரிய அடிபையலை
த்து இழுத்து. பரவை - பரவைகாச்சியார் X கடல். சங்கமித்து + கூடி. ஆருர
ரில் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப்போல். (சு) அறல் - கருமணல். உகை - துள்ளு.
வளை - சங்கு. எயிற்றிற்கு-பற்களுக்கு. புற்புதம் - குமிழி. உந்தி - கொப்பூழ்.

பெறப்பலதாஞ்சுழித் துச்சுழி தபங்கமென் புறவடிக்குத், தாழ்வூண்
குயித்துறுப் பைந்தையு மொடுக்கமெய்த் தவர்களிற் கமடம்ண
மே,—புகுந்தவ னுறப்புரியு முருவப் பசுந்தோகை பொருநைநீ
ராடியருளே, பூசுரர் வழத்துமுயர் கீசக வனத்திறைவி பொரு
நைநீ-ராடியருளே. (௨)

மதியத் திலங்குமுக விதுளையர்நி னருண்மேணி வருடவாய்
ராணிபொன்மை, வளாரி சனச்சுண்ண மாதிய நறுங்கலவை வட்
டின்முன் னேந்தவானோர்,—துதியற் புதம்பெருக மலர்மாரி
துடியத்தேவ தூந்துபி முழக்கியாடச், சூர்மகளிர் குரவையிட்
டயல்குழ நின்றனை துவட்டா செயுந்திமகத்,—துதியற் பொருந்தது
வன் வெருளக் குடங்கையி லுளுந்தாவை யாக்கிமுந்நீ, ருண்ட
தமிழ் முனிநீர்மை கண்டுசுர நதிநீரை யுண்ணவென விண்ணைநண்
ணும்,—பொதியத் தடங்குடுமி யிடறிவரு தெண்டிடைப் பொரு
நைநீ ராடியருளே, பூசுரர் வழத்துமுயர் கீசக வனத்திறைவி பொரு
நைநீ ராடியருளே. (௩)

வேறு.

அன்ற தரிக்கும் பொதுவர்மனை யனைபா றிருடி யணையிற்று
லடியுண் டொலோ டமுதுதவழந் தடல்கூர் மருத மிசண்டொடித்
துக்,—கன்றால் விளவின் கனியுகுத்துக் காலாற் சகடந் தனைத்தகர்த்
துக், கடவா ரணப்பூண் மருப்பொசித்துக் ககமா வருவான் வாய்
கிழித்துக்,—கொன்று டலகை யுயிர்குடித்துக் குலமால் வரைப்
பொற் குடைபிடித்துக், கொடுங்கோற் கஞ்சன் றலைகவர்ந்து குந்தி
புதல்வர் முதல்வோரைப்,—பொன்று தருண்மா லுடன்பிறந்தாழ்
பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே, பொன்னுர் நெல்லை வடிவுடையான்
பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே. (௪)

தவர்களில் - முனிவரைப்போல். கமடம் - ஆமை. (௫) இதுளையர் - தோழியர்.
அரிசனச் சுண்ணம் - மஞ்சட்பொடி. நின்றனை-நின்றாய். துவட்டா - ஓசை
ரான். அல்-இருளை. தருவன்-விருத்திராசரன். (௬) பொதுவர்-இடையர்.
ஒசித்து-ஒடித்து. ககம் - பறவை. அலகை - பேய். பொன் - இலக்குமி.

கவன மிசையு மகங்கரத்தாற் சுதிர்முத் தலையார் நாற்றலையார்,
கூணு வடிபோ டைந்தலையிற் கருதி முபல கணைச்சேர்த்திப்,—பவன
மிசையும் பாம்பெலும்பு படர்தோ லுமத் தெருக்கொருவெண், பற
வையிறகோ டணிர்தெவரும் பன்னாட் பித்த னெனப்பேசத்,—தவன
மிசையும் புறங்காட்டுச் சாம்ப ராடி மதவேளைத், தகித்தோ னுன்
சொற்படிமுழுதுந் தானே யாடவானோடு,—பவன மிசையுங் கொண்
டாடப் பொருளைப் புதுநீ ராடுகவே, பொன்னார் நெல்லை வடிவுடை
யாள் பொருளைப் புதுநீ ராடுகவே. (எ)

விரியு முபய பாரிசமு மேகியரம்பை மிருந்தாட, வேறு நாணன்
மாதர்மலர் வெண்சா மரைவி் சிடவிண்முதற்,—சொரியு பணியும்
பல்பணியுந் துணைப்பொற் கயலா தியுங்கனியின், றெகையு நிறமா
யிரந்தருமென் றுகிலு மகிலுந் தொனித்தருநி,—சரியு மலையத் தடஞ்
சாரற் சந்து மிருக மதமுமரி, சனமும் விரைத்தேந் தண்மலருந்
தரங்கக் கரங்கொண் னெதுபணி,—புரியு மகளி ரெனப்பரவும்
பொருளைப் புதுநீ ராடுகவே, பொன்னார் நெல்லை வடிவுடையாள்
பொருளைப் புதுநீ ராடுகவே. (அ)

வேறு .

சுசர்நட் போடவர் புணர்பொற் பாவையர் சுவணப் பதியாள்கோ,
சுகமொப் பாமொழி பயில்கற் பாரச்சி சுருதித் திறல்வேதா,—வுச
கப் பாயினன் முளரிப் பூவைய ருவகைக் கடலுடே, யொருமித்
தாடிட வவனிக் காகுல மொழியக் களிகூர்தேன்,—முரல்கட் டாம
ரை மருமத் தார்நெறி முகிர்முத் தமுன்மேன்மேன், முதன்மைச்
சீர்பெற வெனமுற் போயின முதுவற் படையாலே,—புரமட் டார்
மனை யவண்மிக் காடுக பொருளைப் புதுநீரே, புயலிற் றேய்வரை
வனமுற் றுடுக பொருளைப் புதுநீரே. (கூ)

(எ) கவனம் - தருத்தில். முத்தலையார் - விஷ்ணு. முயலகன் - ஓரசு
ரன். பவனம் - காற்று. மிசையும் - உண்ணும். வெண்பறவை - கொக்கு.
தவனம் - இச்சை. புறங்காடு - சடுகாடு. (அ) அரம்பை - வாழை X தெய்
வம்பெண். நாணன்மாதர் - நாணஞ்செடி அழகிய + நாணுதலையுடைய பெண்
கள். விண் - மேகம். அகில் - அகிற்கட்டைச் சந்தனம். மிருகமதம் - கல் தூரி.
(கூ) சுவணம் - பொன். கோ - இந்திரன். சசி - இந்திராணி. தேன்முரல்
வண்கெள் முழங்கும். மருமத்தார் - மார்பையுடைய பிராமணர்.

தொனிமுற் றியசட் சமயத் தவர்சொற் றுதீசா ரோர்பொரு
ளே, சுகதுக், கமிலத் துவிதத் துவிதத் துணியே யோகியர்தா,—
மினிதிற் றரிசித் திடவிற் புருவத் திடவாழ் பேரொளியே, யிசை
யக் கவிசொற் றடிமைப் படமிக் கெனையாள் பார்வதியே,—கனிவிற்
பெருகிக் கமழ்மெய்க் கருணைக் கடல்கு ழாபமுதே, கனமுற் றருமைச்
சசிதொட் டவிர்கட் கணமார் கோவெனநீள்,—புனிதக் கழையுற்
பவர்பத் தினிபொற் புதுநீ ராடுகவே, பொதியக் கிரிபெற் றருணற்
பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே. (௧௦)

நீராடற் பருவம்

முற்றிற்று.

பத்தாவது:

* ஊசற் பருவம்.

நிகரில்செம் பவளக் கொழுங்கா னிறுத்திமிக நீமெம் பரவி
லாச, நேர்கில மெனத்தளரும் வண்ணங் கறுத்தமணி நீலவிட் டஞ்
சமைத்துப்,—பகரிள நிலாத்தரள வடமிட் டசைந்திலகு பதுமரா
கப்பலகைமேற், பன்னுகலை வயிரமொடு செல்வவயி ழீரியம் பாங்க
ரிற் பரவி யொளிரச்,—சிகரிமிசை தவழுமுதி லுறழ்புட்ப ராகஞ்
சிறந்துள விதான நிழலிற், நேசமலி முகமைந்து குலவுகோ மேத
கச் செங்கேழ் மணிக்கொர் துணையாய்ப்,—புகரின்மணி மரகத மிருந்
தாட லென்னநீ பொன்னாச லாடியருளே, புகழ்முங்கில் வனநன்மை
திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச லாடி யருளே. (௧)

(௧௦) அத்துவிதம்—இரண்டற்ற ஒன்று துவிதம் - இரண்டு. புருவத்திடை -
இலாடத்தானம். கனம் - மேகவாகனம் X மேன்மை. சசி - இந்திராணி X சந்
திரன். கட்கணம் - கண்ணின் கூட்டம் + கணுக்கூட்டம். கோ - இந்திரன்.
கழையுற்றவர் - மூங்கிலிற் றேன்றிய சிவபிரான்.

* ஊசற்பருவம் - ஊசலிலேறி யசைத்து விளையாடும் பருவம். (௧) நேர்
கிலம் - சமானமாகமாட்டோம். விதானம் - மேற்கட்டி. புகர் - குற்றம். செங்
கேழ் மணி - சிவந்த நிறமுடைய மணியாகிய சிவபெருமான்.

தேர்துணர்ச் சிகழிகைத் தாழ்சடைக் குச்சணி சிறந்துமுச்
கடரிலாடச், சீரியதொ யிற்றோள்க ளாடவொரு கவுணியச் சேய்
பருகு திருவருட்பா, —லெந்துபொற் கலசங்க ளாடத் துவண்ட
சிற் றிடையாட வடியாரையீ, டேற்றுத லுணர்த்திடு மரிக்குமர்
கிண்கணி யிசைந்தகழ விணைகளாடக், —காந்துமணி குயிலிய நுதம்
சுட்டி யாடவொண் கனிவாயின் முறுவலாடக், கருணையங் கடலா
டும் வதனத்தி லாடரிக் கட்கயல்க விரும்புநங்கும், —பொந்துதொட்
டாட்டு குதை மின்னுச லாடீ பொன்னுச லாடியருளே, புகழ்
முங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னுச லாடி
யருளே. (௨)

வன்மைபடு கொங்கைபம் பங்கபச் செல்வியர் மணிக்கயீறு
தொட்டசைப்ப, மாதிரதி யும்புலோ மசையும்ப ராதிரு மருங்கில்
வெண் கவரிவீச, —வின்மைபடு நுண்ணிடை யணங்கினர்கண் மங்க
லமொ ரெட்டுருளி யேந்திசிற்ப, விகமொடு பரத்துமய வின்ரு
ளிர் தபோதனர்க ளிதயா விர்தமலர, —மென்மைபடு கொன்றை
யங் கண்ணியினர் தவயோகம் விரகவே லையிலமுந்த, மேதக்க பல்
லுபிரு முண்ணைநா ளிற்செயும் வினைக்கீ டெனச்சுமக்கும், —புன்மை
படு முடலுச விருவிதத் தாடவொரு பொன்னுச லாடியருளே,
புகழ்முங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னுச
லாடியருளே. (௩)

அதுலமெயீச் சிவதபன வேதசன் மாவெனு மருச்சகன் வியர்
தாடவன், றளவறு மழைப்புனவி னெல்லுக்கு வேவியிடு மனவாத
தானரான, —முதுபரம் பொருளைப் பதஞ்சவி புலிப்பாத முனிவர
ர்க ளாடவீணை, முதல்வரது பாடற் களித்தவான் பரிசிலென முரல்
வளைக் குழைகளாக, —மதுமலர்க ளாடப் பிறங்கும் புரிப்பவள வார்

(௨) துணர்-பூங்கொத்து. சிகழிகை-மாலை. தொயில்-சந்தனக்குழம்பாலெழுது
மெழுத்து. அரி - பருக்கைக்கல். குயிலிய - பதித்த. அரிக்கண் - இரேகைகளே
முடைய கண். (௩) புலோமசை - இந்திராணி. உடலாசல் - உடலாகியவஞ்சல்.
இருவிதம். கல்வினை, தீவினை. (௪) அதுலம் - ஒப்பில்லாமை. தபனம் - மனத்
துயர். வீணைமுதல்வர் - சிவபிரான் காதுகளிருந்து இசைபாடும் கந்தருவர். பரி
சில் - தியாகம். புரி - முறுக்கிய. பரம் பொருளை ஆட்டுமயிலெனக் கூட்டுக

சுடை விரிந்தாடமான், மழுவாட வெண்டலைக் குழுவாட மாணிக்க
வரைபுரைய மீளிர்தாம்பிரப்,—பொதுவிலா டச்செங்கை கொட்டி
நின் ருட்டுமையில் பொன்னாச லாடியருளே, புகழ்முங்கில் வனநன்
மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (ச)

குருமணிச் சூட்டுரகர் வேட்டவர மீந்துங் குழற்கா னறும்
பொகுட்டுக், கோகனக வாவியிடை நிருவாண மாப்புன்ல் குடைந்
துளம் வருந்து மடவார்க்,—கருஞ்சரந் தவர்துகி லளித்துமொரு
கங்காள ராகிமுனி வரர்பன்னிமா, ராடைகள் கவர்த்துமட லிந்தி
ரத் துப்மனுறு மாணையரு நீத்துநாளுந்,—நிருவிளக் கிடுவானு
டிப பரத்தைமகிழ் சீர்பெறச் செய்துமுதுநா, மேறுநல மாதிரை
வச்சிறுவ ரெய்தத் தெரித்துமவினா யாடுமியல்பிற்,—பொருவில்வட
மலைவில்லி மருவுமா கதவல்லி பொன்னாச லாடியருளே, புகழ்முங்
கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச லாடிய
ருளே. (ரு)

வல்லாண்மை தருமறை விரிஞ்சுனான் முகமலரில் வந்தசன
காதியர்க்கு, மருண்மணி பவுத்தரை யருட்டிறமை கொடுவென்ற
வாதவூ ரடிக்கருங்கும்,—கல்லாவி னடியிற் குருந்தநீ ழுலிலுதவு
கருணைபங் குரவர்தம்முற், கைக்கழை குழைத்துமலர் வாளிபெய்
திற்பக் கடற்குட் குளிக்கவிட்டுச்,—சொல்லா லாப்பரிய வலிது
ன்று சேயொன்று தூயதுத லம்பகத்தாற், றேன்றப் பெறக்கண்
டெடுத்தா தரித்ததன் றேளில்வடி வேலாகியோர்,—பொல்லாங்கு
மணுகாது நின்றமின் கொடியினிது பொன்னாச லாடியருளே,
புகழ்முங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச
லாடியருளே. (ஈ)

(ரு) குழல் - (வண்டின்) இசைப்பாட்டு. கான் - வாசனை. இந்திரத்தா
ய்மன் - ஓரசான். இயல்பின் - தன்மையுடைய. (ஈ) குரவர் - ஆசாநியா
கிய சிவபிரான். கைக்கழை - (உமாதேவியார்) கையிலிருக்கும் கரும்புவில்.
குழைத்து - வளைத்து. சேய் - முருகக் கடவுளாகிய புத்திரன்.

காதுந் தடங்கட் கரும்பிடி யெனக்குலவு கடைசியர் வரக்கண் டதாற், கனிமிஞ்ச முழுவர்வெயின் முதிருமு னவிழ்ப்பக் கனைத்தோ டிடும்பகடெலா, —மோதுந் திரைத்தட முழக்கநொந் தெழும்வாளை முகில்கிழித் துப்பசங்காய், மொய்த்தகமு கிற்பாய வதன்மடற் றுயின்மந்தி மூரியைந் தருவினெய்த, —மீதுந்து சோலையின் மடந் தையர்க ளாமெணி மேடையிற் பலவீதியில், வியன்மலய வரைதமி மொ தெவுதென் றற்குமுனி மேன் மேலும் வந்துவந்தெப், —போதுந் தவழ்ந்துவள மலியுநெல் கைக்கரசி பொன்னாச லாடியருளே, புகழ்முங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (எ)

பரிசுத்த மேனியுட னுலயத் தெப்திமெய்ப் பத்திசெய் குநரு நெறியிற், பஞ்சசுத் தியுமருவியுட்புறமு மொருவழிப் படமுபன் றுப சரித்து, —விரிசொற்றண் மலர்கொண் டருச்சித் திறைஞ்சுநரு மிக் கமு னாதாமார், வெங்கன லெழும்பிட விரேசகம் பூரகம் விளங்கு கும் பகமுடத்துத், —தரிசிக்கு மவரும்வினை யொப்புமல பரிபாக தத்துவ மியைந்துளாருஞ், சாலோக மாதிய பதங்கண்முறை யிற் பெறத் தனிபருட் பெருகுமால், —புரிசச்சி தானந்த சகளநிட் களவல்லி பொன்னாச லாடியருளே, புகழ்முங்கில் வனநன்மை திக ழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (அ)

பங்கய மலர்த்துணை யெனக்குலவு தாள்களும் பரிதியிற் கதிர் விரிக்கும், பட்டாடை மேகலை யுடுத்தெழிற் பட்டிகை பதிர்ததுண் ணிடைபு மொலிகூர், —தூங்கணியு மபயவச தச்செங்கை யுஞ்சரா சரமுதவு சிற்றுதரமுந், தண்ணருள் சுசக்குமிரு கொங்கைகளு மம் பொற் றடந்தோண் முகந்தகுழையு, —மங்கல மிடற்றணியு மிளமு றுவல் பூத்தகனி வாயும்வெண் மணிநாசியும், வாள்விழிப் பொலிவு

(எ) கடைசியர் - மள்ளப் பெண்கள். பகடு - எருமைக்கடா. (அ) பஞ்ச சுத்தி - பூதசுத்தி, தான சுத்தி, இலங்க சுத்தி, திரவிய சுத்தி, மந்திர சுத்தி. உட்புறமும் - உள்ளும் புறமும். மூலாதாரம் - சூர்யஸ்தானம். இரேசகம் - பிராணவாயுவை வெளிவிடுதல். பூரகம் - பிராணவாயுவை உள்ளே யிழுத்தல். கும்பகம் - பிராணவாயுவைச் சமப்படுத்தி யடக்கல். இருவினையொப்பு - நல் வினையுந் தீவினையுஞ் சமமாகக் காண்டல். மலபரிபாகம் - பந்த நீங்கிப் பக்கு வ்மடைதல். தத்துவம் - உண்மை நிலை. சகளம் - உருவத்தோடு கூடியது. சி களம் - உருவமில்லாதது. (க) பட்டிகை - சேலை. சங்கு - வலையல்.

மதி துதலுமுக மண்டலமும் வரியளி முரன்றகந்தம்,—பொங்கமு
பிலங்கவெம திதயத்தி லாடுவாய் பொன்னாச லாடியருளே,
புகழ்முங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச
லாடியருளே. (க)

மடைபாய்ந்த கடலென்ன வருளோங்கு நலமன்ன மண்ணி
யாமெண்வடிவாய், மறைநான்கு தவலுண்மை கொடுவேண்டு மவர்
தம்முன் மைம்மாயை தீர்கைபுரிவான்,—விடையூர்ந்து வருமண்
ணல் புலிபாம்பு தொழுவெண்ணில் விண்ணுடர் காணவொருதான்,
மிகவுன்றி யிருள்வன்ன முறுதீங்க னுடல்பம்மு மெய்ஞ்ஞான நாடக
மதா,—லுடைவாய்ந்த துடிபண்ணன் முதலாய்ந்த தவர்பன்னி
யுண்ணு மோராவகையா, முயர்வார்ந்த தொழின்முன்னி முயல்
பாங்கி னதுதன்மை யுன்னுசை போன்மலியவே,—புடைசூழ்ந்து
பலவண்மை நவில்பாங்கி யினர்நண்ணு பொன்னாச லாடியருளே,
புகழ்முங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச
லாடியருளே. (க0)

ஊசற் பருவம்

முற்றிற்று.

வாழி .

வேதங்கண் முதலாய பலகலைகள் வாழியருள் வெள்ளத் தமிழ்
ழந்த பெரியோர், மிகவாழி யறுவகைத் தொழின்முயன் றழலோ
ம்பும் விப்பிரர்கள் வாழியென்று,—நீதங்க டந்தமுறை செய்பாத
செங்கோன்மை நிருபர்தம் பெருமைவாழி, நிறைபுகழ்ப் பாண்டி
வள நாடுமதன் முகமனைய நெல்லைமா நகரும்வாழி,—மாதங்க வீரு
ரிப் போர்வைகொடு திகழ்வேணு வனநாதர் வாழியவர்பான், மருவு
மர கதமயிற் பெடையெனத் திகழ்காந்தி மதியம்மை வாழியவள்
பொற்,—பாதங்க ளுக்கணியு மெனதுபிள் ளைக்கவிப் பருவங்கள்
பத்தும்வாழி, பல்லுயிர்த் திரள்வாழி பைந்தமிழ்ச் சுவைபருகு
பாவாணர் குலம்வாழியே.

ஆகச் செய்யுள் ௧0௪.

காந்திமதியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

பொங்கு - பொலிவு. (க0) எண்வடிவு - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்,
சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா ஆகிய வுருவம். தீங்கன் - முயல்கன்.

உ
சிவமயம்.

நெல்வசுவருக்கக்கோவை,

இது,

இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த

வீரசோழனென்னும் நகரவாசியும்

சௌந்தரியலகிரி யருளிச்செய்த

கவிராஜபண்டிதரவர்கள் புத்திரரும்

வேம்புத்தூர் வித்துவான்களிலொருவரும் ஆகிய

அம்பிகாபதி ஐயரவர்களால் இயற்றப்பெற்று

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு ரா. அருணாசலக்கவிராய ரெழுதிய

துறை, துறைப்பொருள், உரைக்குறிப்புகளுடன்
சுவாமி நெல்லையப்பர் கோவில் தருமகர்த்தர்கள்

திருநெல்வேலி ஸ்ரீமத் A. V.

இராமசாமிபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலிப் பேட்டை ஸ்ரீமத் வெ. மு.

சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

ஆகிய இருவர் பொருளுதவியால்

மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

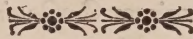
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

நெல்லைவருக்கக் கோவை.

காட்சி.

(இதன் பொருள்.) தலைவன் தலைவியை ஒரு பூஞ்சோலையினிடத்துக் காணுதல். தலைவனென்றுத் தலைவியென்றுங் கூறிய இவர் யாவரெனின்? இல்லது, இனியது, நல்லது என்று புலவராற் கூறப்பட்ட மூன்றனுள் இல்லதாகிய புனைந்துரை வகையாற்றேன்றினவரென்க. இவரது இலக்கணம் யாதோ எனின்? பிணி மூப்பு இறப்புக்களின்றி எந்நாளும் ஒரு தன்மையராய் உருவும் திருவும் பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் முதலியவற்றால் ஒத்தவரென்க. இவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் காணும்போது தலைவனுக்குப் பதினைந்து வருடமும் பத்து மாதமும் தலைவிக்குப் பதினொரு வருடமும் பத்துமாதமும் சென்றிருக்க வேண்டு மென்பது தொல்லாசிரியர் துணிபு.

அமிழ்துங் கயலும் புயலுந் தனியரங் காம்பலுந்தே
னுமிழும் புதியவெண் முல்லைபு மாயுண்மை யாரணமுந்
தமிழுந் தெருமணக் குந்நெல்லை நாதர் தடஞ்சிலம்பிற்
கமழும் பொழில்வளர் வல்லிகண் டேன்கண் களிகொண்டதே. (க)

கண்படை பெறுது கங்குலேதல்.

(இ-ன்) தலைவியைப் பிரிந்த தலைவன் நித்திரை வராமல் இராக்காலத்தை நோக்கி வருந்துதல்.

ஆவியுங் காயமும் போலவொன் றுகி யவளுடைய
நீவிபஞ் சிற்றிடை போலரு காதிற்கு நீங்கியநநன்
வாவிபம் போருகஞ் சூழ்நெல்லை நாதர் வரையில்வல்லி
காவிபங் கட்கடை போலற நீளுங் கருங்கங்குலே. (உ)

(க) அரக்காம்பலி - செவ்வாம்பல். (உ) நீவியம் - சேலை. அருகா நிற்கும் - குறையா நிற்கும். வல்லி - வல்லிக்கொடிபோல்வாள். அற - மிக.

கண்டோர் விலக்கல்.

(இ-ள்) தலைவியைத் தலைவன் விவாகஞ் செய்யும்பொருட்டுப் பாலைநிலத்து வழியிற் கூட்டிக்கொண்டுபோம்பொழுது அவ்விடத்துக் கண்டவர் விலக்குதல்.

இளைக்கும் பிறைமுத்தர் நெல்லையஞ் சாரளி லீந்திலையால்
வளைக்குங் குடிவில் வதுவைசெய் வாய்மறை பார்க்கிலுங்கள்
கிளைக்கும் பழுதில்லை யீங்கண்ண லேவெள்ளி கீழ்த்திசையின்
முளைக்கும் பொழுதெழுந் தாற்செல்ல லானும் முதுநகர்க்கே. (ங)

வளையோடு பகர்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் வைத்து அடையாளமுள்ள இடத்தில் தலைவிவந்து தலைவனைக் காணுந் நிரும்பிச் செல்லும் செய்தியைத் தலைவனுக்குச் சொல்லும்படி சங்குகளை நோக்கிச் சொல்லுதல்.

சுன்ற வளைத்தப்பி ஞானியின் வாய்தப்பி யெம்முயிரைப்
போன்ற வளைத்தப்பிப் போந்ததெல் லாம்புர மூன்றெரியத்
கோன்ற வளைக்குஞ் சிலையாளர் நெல்லைச் சுரும்பினிலாக்
கூன்ற வளைக்குலங் காள்சொல்லு வீர்வரிற் காதலர்க்கே. (ச)

தழை நயப்புரைத்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் கொடுத்த மாந்தழையைப் பாங்கி தலைவியினிடத்துக் கொடுத்ததத் தலைவி விருப்பமுற்றதைத் தெரிந்து வந்து தலைவனுக்குச் சொல்லுதல்.

ஊழுவேடக் கண்ணினுக் கஞ்சன மாமொற்றைச் சிந்துரமாங்
குழைவேட மாமிழை வேடங்க ளாமுடல் கூலுஞ்சிலைக்
கழைவேட நெச்சிற் கருள்புரி வேர்நெல்லைக் கார்வரையிற்
றழைவேட மாறிப் பல்வேடங் கொண்டதுன் றண்டழையே. (ரு)

இரவுநீடத் தலைவி வருந்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் வராத இராத்திரி காலம் அதிகமாகத் தோன்றுதல் பற்றித் தலைவி துன்பமுறுதல்.

(ங) குடில் - சிறு வீடு. மறை - வேதவிதி. (ச) ஞானி - ஞாய். சுரும்பு - மலை. நிலாக்கான்ற - ஒளியைக் கக்கிய. (ரு) உழை - மான். அஞ்சனம் - மை. இழை - ஆபரணம். கழை - மூங்கில்.

ஊழிக் கருங்கங்கு நீக்கிவெய் போனையிற் குள்ளழைக்குங்
கோழிக் குலத்தை வளர்ப்பதல் லாற்கொழுங் காவிமுள்ளர்
மேழிக் குழாமணக் குர்நெல்லை நாதர் விபன்சிலம்பிற்
பாழுக்கி யான்வளர்த் தேன்கிளி யேர்டன்னம் பால்பகுந்தே. (சு)

பாகன்றன்னொடு சோகங் கொண்டவன் சொல்லல்.

(இ-ள்) கார்காலம் வரும்போது வருவேனென்று தலைவிக்குச் சொல்
லிய தலைவன் வருத்தமுற்றவனுத் தேர்ச்சாரதியைத் தேரை விரைவாய் நடத்
தும்படி குறிப்பார் கூறுதல்.

எழுந்தாரை மாரிப் புனல்வெள்ள மோவெம்மை நீத்திருந்தா
சழுந்தாரை மாரிப் புனல்வெள்ள மோகொன்றை யாடகப்பூச்
செழுந்தாரைச் சூடும் பிரானெல்லை நாதர் சிலம்பிற்செவ்விக்
கொழுந்தாரை வேல்வல வாவெந்த மாரி கொழிக்கின்றதே. (எ)

கையுறை மறுத்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் கொண்டுவந்த கையுறையைப் பாங்கிவாங்காமல் மறுத்
தல். கையுறை - காட்சிப் பொருள்.

ஐட்டிற் நிகழ்கொன்றை யார்நெல்லை நாதரை யீன்றகழைக்
காட்டிற் றருமுத்த மொன்றன்றி யீர்ங்கஞ்ச னொருமலர்
வீட்டிற் றருமுத்த முங்கரு மால்சங்கின் வெண்முத்த முஞ்
சூட்டப் பெறுவன வல்லநர் நாட்டின் றுணிபிதுவே. (அ)

தன்னிலை தலைவன் கூற்றல்.

(இ-ள்) தலைவன் ஆசை நோயால் வருந்துங் தன்னிலைமையைத் தோழி
க்குச் சொல்லுதல்.

ஐயம் புகுந்திருக் கைகளென் று லு மடியிணைகள்
வையம் புகுமுந்தி மாறொழு வோனெல்லை மாநகர்வேள்
கையம்பு தைத்த பசும்புண்ணி லேவைத்த காரமொக்குங்
கொய்யம் புயமனை யாளருட் பார்வைக் குளிர்சிங்கியே. (கூ)

(சு) ஊழி - ஊழிக்காலம் போன்ற. அன்னம் - தின்னப் பறவையை.

(எ) தாரைமாரி - நேரோடலாகிய மழை. தாரை - கண். தாரைவேல் - கூரி
யவேல். (அ) ஐட்டில் - இதழால். கழை - மூங்கில். (கூ) தொழுவோன் -
தொழப்படுவோன். சிங்கி - விடம்.

தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் சொன்னபடி வராமல் நாழிகை அதிகப்படத் தலைவி வருந்துதல்.

ஒருபோ துறங்குஞ் சரோருகங் காளுத யாதவன்றேர்
வருபோ துறங்கு மலர்நெய்தல் கான்வண்டு கா லுழத்தேன்
றருபோ தலரும் பசுங்கொன்றை யார்நெல்லைத் தன்சிலம்பி
லிருபோதுங் கண்ணுறங் காதிருப் பேனிங் கிமைப்பறவே. (க௦)

அந் நகை பொறுஅ தவன் புலம்பல்.

(இ-ள்) தோழி சிரித்துச் சொல்லியதைச் சகியாமல் தலைவன் வருந்திக் கூறுதல்.

ஹலைக் குழைக்குங் கழைக்குமென் பாகி னுடன்கலந்த
பாலைப் பழிக்கு மொழிக்குமென் றேபிட்டின் பாதிக்கிட்ட
வேலைக் குழைக்கும் பிரான்றிரு நெல்லை வியன்சிலம்பிற்
சேலைப் பழிக்குங்கண் ணுநகைக் கேயுயிர் தேய்கின்றதே. (க௧)

ஆற்றநெஞ்சினோடவன் புலத்தல்.

(இ-ள்) பாங்கி கையுறை மறுத்தலைச் சகியாத தலைவன் றன்னெஞ் சொடு வருந்திக் கூறுதல்.

ஒளவவர் சிலம் பலவாகுஞ் சில மறிந்தபின்ன
ரெவ்வெவர் நட்புங் கொள்ப்பெற்றி லேமிம வானணங்கை
வெளவியு கோலத்தர் நெல்லையஞ் சாரல் வரையில்வல்லி
நவ்வியங் கண்ணினை போற்றடு மாறிய நன்னெஞ்சமே. (க௨)

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுது கண்டிரங்கல்.

(இ-ள்) தலைவன் பிரிந்த இடத்து வந்த மாலைக் காலத்தைக் கண்டு தலைவி வருந்துதல்.

கக்குங் கனற்பிறை நாவாரசுச் செக்கர் கடுமறவி
யொக்கும் படிக்குவந் தாலென்செய் வேனுடல் கூனியவி

(க௦) சரோருகம் - தாமரை. நெய்தல் - ஆம்பற் பூ. (க௧) கழைக்கும் - மூங்கில் போன்ற தோளுக்கும். வேலைக்கு - தொழிலுக்கு. நகைக்கே - (உன் னுடைய) சிரிப்புக்கே. (க௨) ஒளவவர் - அவர்வரென்பதன் மருஉ. வெளவிய- கிரகித்த. கோலத்தர் - மணக்கோல முடையவர். நவ்வி - மான். (க௩) கிசக் கர் - செவ்வானம். கூனி - கோணி.

நெக்கும் பிறைமுடி யார்நெல்லை நாட்டி ளிரைவிழுங்கி
விக்குங் குருகினங் காளுயிர் போகில் விழிபொத்துமே (க௭)

களிறுதரு புணர்ச்சியா லறத்தோடு நிற்பல்.

(இ-ள்) சோலையில் விளையாடும்போது கொல்லவந்த யானையைக் கொ
ன்று தலைவியைக் கூடிய தலைவன் களவைத் தோழி செவிலித்தாய்க்குக் குறிப்
பால் வெளிப்படுத்துதல்.

காட்டானை வென்ற பொழுதந்த யானைக் கடுங்குரலைக்
கேட்டார் செவியினுங் கேட்டுங்கொ லோகினர் கெண்டையங்கண்
லாட்டாரை யாய வடிவுடை யாள்வலப் பாகர்நெல்லை
நாட்டா ரறிப மணமுர சாலிக்கு நல்லொலியே. (க௮)

ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை வினாது.

(இ-ள்) தலைவனுடன் சென்ற தலைவியைச் செவிலித்தாய் தேடிச் செல்
லம்பேர்து வழியில் எதிரே வரக்கண்ட திரிதண்டமுடைய அந்தணரைக்கேட்
டல்.

கிம்புரிக் கோட்டுக் களிற்றாளர் நெல்லைக் கிரியிலிரண்
டம்பிருக் குங்கண்ணி யண்ணல்பின் னேயழல் வாய்க்குக்கையிற்
செம்புருக் கிச்சொரிந் தாலன்ன பாலைச்சென் னாகம்வெந்த
வெம்புரிக் கொக்குமென் றுற்சென்ற வாறெங்ஙன் வேதியரே. (க௯)

சுனை நயப்புரைத்தல்.

(இ-ள்) தோழியை யறியாது சென்று தலைவனைப் புணர்ந்து வந்த தலை
வி இதுவரை யெங்குச் சென்றாயென்று கேட்டதோழிக்குச் சுனையாடி வந்தே
னென்று சொல்ல, அவன் களவைத் தெரிந்து தோழி பரிகாசமாகச் சுனையி
னது நன்மையைச் சொல்லுதல்.

கிற்றுப் பிறைமுத்தர் நெல்லைபஞ் சாரற் கிரியிலிரண்
நேற்றுச் சுனைமுக் குளித்துதைந் தாடியு மூதைபட்டும்
வேற்றுத் தலந்தொறும் வேர்வழி யாமல் விரகுவா
நோற்றுப் பிறந்தனை யேயணங் கேநல்ல நோன்பிதுவே. (க௯)

எக்கும்-ஒரு புறம் வற்றிவளையும். வீழி-(என்) கண்ணை. பொத்தும் -
மூடுங்கள். (மரணகாலத்தில் மரணமடைவார் கண் திறந்திராமல்மூடி வைத்
தல் உலகவழக்கு) (க௮) தாரை-கூர்மை. ஆலிக்கும்-ஒலிக்கும். (க௯) கிம்புரி -
யானைத் தந்தத்திற் கட்டும் பூண். செல் - ஊர்ந்துசெல் கின்ற. (க௯) முக்குளி
த்து - அமிழ்ந்தி. ஊதை - தாற்று. விரகு - உபாசம். நோற்று - தவஞ்செய்து.

பருவங்கண்டு பேருமகள் புலம்பல்.

(இ-ள்) பொருளின் பொருட்டுப் பிரிந்த தலைவன் கார்காலம் வருவே
னென்றபடி வராமையால் அக்கார் காலம் வரக்கண்டு தலைவி வருந்திச் சொல்
லுதல்.

குறைக்கோல வெண்டிங்கள் வேணியர் நெல்லைக் குளிர்பொருரைத்
துறைக்கோல வண்டினங் காளனங் காடுணைக் கைபிடித்து
நறைக்கோலங் கண்ட மலர்க்கண்க ளாலின்று நானிருந்த
சிறைக்கோலங் கண்டில ரேபொருண் மேலன்பு சென்றவரே. (௧௭)

நீடு நீனைந்திரங்கல்.

(இ-ள்) புணர்ச்சி யெய்தாமையால் இவளுள்ளம் எள்ளிசைபுமோ வெனத்
தலைவன் தலைவியை நோக்கி நெடுநேர நினைந்து வருந்திக் கூறுதல்.

கூன்முகத் திங்க ளொருரேகை காண்கினுங் கொப்பளிக்குந்
தேன்முகத் தாம்ப லலாநங்கெட் டேன்செங்கண் மாலுங்கஞ்சு
நான்முகத் தோனுந் தொழுநெல்லை நாதர்தந் நாட்டிலிந்த
மான்முகத் திங்கள்புக் கும்மல ராததென் வல்வினையே. (௧௮)

தான் குறிமருண்டமை தலைவியவட்குணர்த்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் வைத்த குறியீடத்தையறியாமற் சிரமப்பட்டுச்சென்று
வந்ததைத் தலைவி பாங்கிக்குச் சொல்லுதல். குறி - அடையாளம்.

கெங்கைச் சடர்வ னியர்நெல்லை நாதர் கிரிப்புறத்தி
லங்கைத் தலத்துந் தவழந்துசென் றேன்சென்ற வரடவர்கைப்
பங்கப் பழம்புண் ணிடையே புதுப்புண் பரந்தவெம்மைக்
கொங்கைக் குறிகள்கண் டாலாய ரேயென்னைக் கோவிப்பரே. (௧௯)

மெய்தோட்டுப் பயிறல்.

(இ-ள்) தலைவன் தலைவியின் சரீரத்தினொருறுப்பைத் தீண்டிப் பழகு
தல்; அல்தாவது: கூந்தலிலுள்ள வண்டுகளை யோட்டுதல் போலத் தோளைத்
தொட்டுப் பேசுதல்.

(௧௭) நறைக்கோலம் - மணக்கோலம். (௧௮) ஓரகை - வரை; ஒரு சிறு
றளவு. புச்சும் - புருந்தும். ஆம்பல் வாய்க்குவமையாதவறிக. (௧௯) கெங்கை -
கங்கையின் மூலம். குறி - வடு. ஆயர் - தாய்மார்.

கேழற் பெருங்கொம் பணிரெல்லை நாதர் கிரியிற்கொங்கை
வாழப் பொருது மருங்குல்கெட் டேன்வண்டர் வாய்சுவைத்து
வீழக் கருங்கண் டிறக்குஞ்செங் காவமென் றுரெனினுஞ்
சூழப் பொருதுகண் டர்பெற்ற தாயர் துணிவுநன்றே. (௨௦)

முன்னிலை யாக்கல்.

(இ-ள்) தலைவி நிற்பது தன் காரியத்திற்கு வேண்டிங் கரண மென்றெ
ண்ணி அவளைத் தலைவன் முன்னிலையாக்கிப் பெுகதல்.

கையுங் கவணு மிதணுங்கல் லோகையுங் காவல்செய்து
தொய்யும் புவனமுந் தோன்றதிற் பீர்தொல்லை மாபுரமுன்
றெய்யுங் கழைமுத்தர் நெல்லைபஞ் சாரலி லீஞ்செறிந்து
கொய்யும் புனம்வைப்ப ரோவென்ன மாயமிக் கோலங்களே. (௨௧)

புறங் காட்டல்.

(இ-ள்) தலைவனும் தலைவியுஞ் சயனித்திருக்கும்போது தலைவி புறங்
காட்டுதலைச் சகியாமல் தலைவன் சொல்லுதல். புறம் - முதுகு.

தொலைவேழ மன் றுரித் தார்நெல்லை நாதர் குளிர்சிலம்பிற்
கலைவேழ மியானெய்த காட்டிடை யேயும்மைக் கைப்பிடித்துத்
தலைவேழ முன்னிட்ட வன் றும்மைப் பின்விட்ட தண்ணளிர்க்கோ
முலைவேழ முன்னிட்டின் றெம்மைப்பின் னாக முனிவிட்டதே. (௨௨)

இறைமகளாடிடனோக்கி யழுங்கல்.

(இ-ள்) தினையறுத்தபின் புனங்காவலை விட்டுத் தலைவியைத் தோழி
கொண்டு போம்போது தான் விளையாடிய இடத்தைப் பிரிதற்கஞ்சித் தலைவி
வருந்துதல்.

கோணும் பி றமுத்தர் நெல்லைபஞ் சாரலின் குன்றிலிபாம்
பேணும் புனமும் பிழைபட்ட தாற்பிறை வாயினம்பும்
நாணுஞ் செறியுஞ் சிலைவேட ராலுரம் மாலுரன்கு
காணுங் கணித்தெய்வ மும்பகை யானதென் காவலுக்கே. (௨௩)

(௨௦) வாழ - பெருத்து உயர. (தாற்பரியம்). வண்டர் - வண்டுகளே. (௨௧)
இதண் - பரண். தொய்யும் - சேறும். புவனமும்-நீரும். (௨௨) கலை - மான்.
தலை வேழம் - முதன்மையாகிய யானை. முன்னிட்ட - எதிரிட்ட. பின்வி
ட்ட - (எனக்குப்) பின்னிறுத்திய. முனிவிட்டது - கோபஞ் செய்தது. (௨௩)
சாரல்-மலைப்பக்கம். பிழைபட்டது - தவறுபட்டது; அஃதாவது: தினையறுத்த
பின் காவலறுதல். ஆல் - அசை. கணித்தெய்வம் - வேங்கை மரமாகிய தெய்
வம். வேங்கை பூத்தகாலம் தினையறுக்கும் காலமாதலால்பகையானதென்றாள்.

முல்லையைப் பறித்தல்.

(இ-ள்) தான் வளர்த்த முல்லைக் கொடி தனக்கு விரோதமாக அரும்பையின்று மன்மதனுக்குப் பாணமாக்கித் தன்னை யெய்யச் செய்தலால் அம்புல்லைக் கொடியைத் தலைவி நிந்தித்துச் சொல்லுதல்.

கௌவைத் திரைக்கங்கை யார்நெல்லை மேற்கட நீர்வடித்துச்
செவ்வைப் படவிதற்கோவளர்த் தேன்றிங்கள் வெண்குடைக்கீழ்ப்
பௌவத் திரைமுர சார்ப்பவில் வேளுக்குப் பாசறையின்
மௌவற் றிணிபரும் பிரகணை யாய்விட்ட வாறுநன்றே. (உச)

புகழ்தல்.

(இ-ள்) தலைவியினது நலத்தைத் தலைவன் மகிழ்ந்து சொல்லுதல்.
நலம்- அழகு.

சடைவீடு கங்கைக் களித்தார்தென் நெல்லையிற் றுறியகட்
கண்டவீட தாகுங் கனங்குழை யிருந்தி கான்றகஞ்ச
மடைவீட தாகு மயன்றலை நாளி லனங்கனுக்கோர்
படைவீடு வேண்டுமென் றோவெளி யாயிடை பாலித்ததே. (உரு)

கையுறை மறுத்தல்.

(இ-ள்) அ-ஆவது துறைப்பொருளிற் காண்க.

சாயின்ற பாவையன் னாளுக்கு வேலைமண் டாங்குரகன்
வாயின்ற மாணிக்கங் கொண்டுவந் தாலு மணிமுடிமேற்
காயின்ற கொன்றை கமழச்செம் பாதி கலந்தபச்சை
வேயின்ற முத்தன்றி வேண்டெவ் தோநெல்லை வெற்பிடத்தே. (உசு)

இறைமகளாடிட நோக்கியழுங்கல்.

(இ-ள்) உஉ-வது துறைப்பொருளிற் காண்க.

சினங்காலுஞ் சூலப் படையாளர் நெல்லைச் சிலம்பிலென்றன்
மனங்கால்பின் முன்செலச் செல்லுகின் றேன்வள்ளை பாடுகிள்ளை
யினங்காள் வெறுங்கவண் காளிதண் காளெம்மை நீத்தபரும்
புனங்காளிங் கேத்சொல் வீரவந்து தேடும் புரவலர்க்கே. (உசு)

(உச) கௌவை - ஒலி. கடம் - குடம். பௌவத்திரை - கடல் (இரு பெயரோட்டு). பாசறை - படை வீடு. மௌவல் - முல்லையினது. (உரு) படைவீடு - போர்செய்தற்குச் சேனையோடு தங்கியிருக்குமிடம். வெளி - ஆகாரம். பாலித்தது - சிருட்டித்தது (தாற்பரியம்). (உசு) சாய் - அழகு. (சா) லென்பதில் அலக்கெட்டது உரகன் - ஆதிசேடனாகியபாம்பு. (உஎ) காலும் - கக்கும். மனங்கால் பின்முன் - மனம்பின்னும் கால்முன்னும். வள்ளை - உலக்கைப் பாட்டு. இதண் - பரண்.

தெல்லைவருக்கக் கோவை.

கூ

பாலனைப் பழித்தல்.

(இ-ள்) புத்திரனைப்பெற்ற காலத்தில் தலைவியைத்தலைவன் சேராதிருத் தலால் தலைவி அப்புத்திரனை நிந்தித்துச்சொல்லுதல்.

சீராக் கருணைபர் நெல்லையி லேயன்பர் சிந்தைதனை
மாறாக்கி விட்ட மழுகளி றேமலர்க் காவியங்கண்
னாறாக்கி விட்டதும் போதாமல் வேங்கை யடைகிடந்த
தூறாக்கி விட்டனை யேதமி யேனைத் துனைவருக்கே. (உஅ)

நீங்கற்கருமை தலைவி நீனைந்திரங்கல்.

(இ-ள்) தினையறுத்தபின் தன்னூர்க்குச் செல்லும்போது தலைவிதலை வனைப் பிரிந்திருக்க நேர்த்தேயென்று நீனைந்துவருந்திச்சொல்லுதல்.

சுனைவினை நீருண்டி யாம்புனங் காவற் றொழிப்புரிந்தாற்
றினைவினை வாமென் றிருந்ததெல் லாந்தென்றற் கன்றுமுன்றின்
மனைவினை யாடுந் திருநெல்லை நாதர் வரையினிற்றீ
வினைவினை வாய்விட்ட தேயிது வோபின் வினைவதுவே. (உஆ)

குருகோடு புலம்பல்.

(இ-ள்) தலைவிதலைவனைச்சேர்ந்திருக்கும் இரவு விடிதலைக்கண்டு கோழி யோடு வருந்திக்கூறுதல்.

சூழிக் கரிபுரித் தார்நெல்லை மேற்குன்றற் தூட்படுத்தும்
பாழிச் சுடரிலை வேலன்வந் தாற்றிரைப் பாய்சுருட்டு
மாழிக் கதிரவ னைக்கங்குல் யாமத் தழைக்கவெழுங்
கோழிக் கினுமுறை யோவினை யேனென் குறைசெய்ததே. (உ௦)

பருவங்கண்டு பேருமகள் புலம்பல்.

(இ-ள்) தலைவன் பிரியும்போது கார்காலத்துக்கு முன்னே வருவே னென்று குறிப்பாற் கூறியபடி வராமையால் கார்ப்பருவங் கண்டு தலைவி புலம் பிக் கூறுதல்.

(உஅ) மழுகளிறே - யானையினிளங்கன்று போல்வாய். வேங்கை-புலி.
(உஆ) தென்றற்கன்று - இளந்தென்றல். தீவினைவினாவ - தினையறுத்த பின்
தலைவனைக் காணப்பெறாமை (உ௦) சூழி - யானைமுகபடாம். வேலன் - குமாரக்
கடவுள் யொத்த தலைவன். கோழிக்கு- கோழியாகிய வுனக்கு.

தன்பதியணிமை சாற்றல்.

(இ-ள்) இவ்விடத்திலே தங்கிப்போதல் வேண்டு மென்ற தலைவிக்குத் தலைவன் மன்னுடைய ஊர் சமீபத்திலுள்ள தென்று கூறுதல்.

ஞான்கா னுடங்கு மிடைமட வீர்நுங்க னோக்கியமான்
வென்கா வருந்துஞ் சுரங்கடந் தோமினி மேனடந்தாற்
றென்காவுந் தென்றற் திருவீ தியுஞ்சிந்து பூந்துறைநீர்
கொன்காவும் வேயமுத்தர் கோபுர வாயிலுங் கோயிலுமே. (நக)

முல்லையைப் பழித்தல்.

(இ-ள்) தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தியிருக்கும் காலத்தின் மலர்ந்த முல்லைக் கொடியைத் தலைவி நிந்தித்துக் கூறுதல்.

தண்டோட் டிளங்கொன்றை யார்நெல்லை நாட்டிற் றறைபிளந்து
கொண்டோட்டும்வேரில்வெந்நீர்விட்டிலேன்வெள்ளிகொண்டுசெய்த
வெண்டோட்டுப் பூந்தள வேயுன்னை மான்மென்று தின்பதைநான்
கண்டோட்டி விட்டதற் கோநகைத் தாயுன் கருத்துநன்றே. (ச௦)

பிறைகண் டிரங்கல்.

(இ-ள்) நக-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

தாதக லாத சடையாளர் நெல்லையிற் றுழ்மகரக்
காதக லாத கயல்விழி யீர்கடுங் கூற்றன்விட்ட
தாதக லாத பிறைபோல மேற்றிசை தோன்றசற்றும்
போதக லாதிருப் பீருயிர் காணு முன் போகின்றதே. (சக)

குரவோடு புலம்புல்.

(இ-ள்) தலைவன்பின் சென்ற தலைவியைத் தேடிவரும் செவிலித்தாய் குராமரத்தைக் கண்டு அதனிடத்தில் வருந்திக் கூறுதல்.

(நக) ஞான்கால் - இளைத்தலால். துடங்கும் - அசையும். வென்கா - வெட்கப்பட்டி. தென்கா - தெளியப்பட்ட சோலை (இருண்ட சோலையன் றென்றபடி). (ச௦) தோடு - பூவிதழ். தளவே - முல்லையே. நகைத்தாய் - (என்னைப்பார்த்துச்) சிரித்தாய். (சக) தாது - பொன்னிறம் (ஆகுபெயர்). சற்றும் - சிறிதும். போது - (இப்) பொழுது. அகலாதிருப்பீர் - (தலைவன்பா லிச்) செய்தி யைச் சொல்லப் போகாமல் என்னை விட்டு நீங்காதிருப்பீர்.

திரைப்பாவை சூடும் பிரானெல்லை நாதர் சிலம்பிற்செல்வி
பொரப்பாவை வேலன்பின் னேதனி யேசுற்றில் போட்டுவெள்ளப்
பரப்பாவை யோசெலல் கண்டிருந் தோயும் பசியுரூர
மரப்பாவை யாதவி னோதமித் தாயில்லை வாய்திறந்தே. (சஉ)

தலைவி தன்னுட்கோள் சாற்றல்.

(இ-ள்) தலைவனுடன் செல்லுந் தலைவி தன் எண்ணத்தைத் தாய்மாருக்குச்
சொல்லும்படி தன்னெதிர் வரும் அந்தணரிடத்திற் சொல்லுதல்.

திட்டச்சொ லாமழு வார்நெல்லை நாதர் சிலம்பிற்கல்வி
னாட்டச்சொ லீர்முல்லைப் பந்தர்க்குக் கானவ்வி நாவுலரா
தூட்டச்சொ லீர்முலை தேடுமென் பூவை யுறங்கத்தொட்டி
லாட்டச்சொ லீரந்த ணீர்பெற்ற தாய ரளவுசென்றே. (சங)

வண்ணோறைதாரோன் வந்தேதீர்ப்பதேல்.

(இ-ள்) டச-ஆவது துறைப்பொருளிற் காண்க.

துள்ளிட்ட கங்கைச் சடையாளர் நெல்லைச் சுரும்பிலிரா
நள்ளிட்ட தாமரை யார்திறந் தார்நடு நீர்மனையிற்
கள்ளிட்ட தோட்டுக் கபாடம் புறம்விட்டுக் காலதச்ச
னுள்ளிட்டு வைத்தில னோமணித் தானை யுபாயஞ்செய்தே. (சச)

தன்மக ளிளமைத் தன்மைக் குளமெலிந்திரங்கல்.

(இ-ள்) நற்றாய் தன்மக ளிளமைக்குணத்துக்கு மன மெலிந் திரங்கிக்
கூறுதல்.

தூதைக் கலனுஞ் சிறுசோறுஞ் சிற்றிலுந் தோழியருந்
தாதைக் குலமு மறந்தன ளாயிலுஞ் சங்கரிதன்

(சஉ) செல்வி - இலக்குமி. பொரப்பாவை - ஒத்த அப்பெண். வெள்ளப்
பரப்பா - வெள்ளத்தின் விரிவுபோல; அஃதாவது: வெள்ளத்தின்விரிவு கண்ட
இடமெல்லாம் போதல் போலத் தலைவி தலைவன் சென்ற இடமெல்லாஞ்
செல்லுதல். கண்டிருந்தோயும் - பார்த்திருந்த நீயும். குரா - குராமரமே. (சங)
திட்டச் சொலாமழு வென்றது: யுத்தஞ் செய்யப் பகைவரில்லாமற் கூர்மை
யோடிருக்கின்ற மழுவாயுத மென்றபடி. கல்லில் - கல்லால். கால் - தூண்.
நவ்வி - மான். தாயரளவு - தாயாரிருப்பிடம் வரை. (சச) துள் - குதித்தல்.
சுரும்பு - மலை. இரானன் - அர்த்தராத்திரி. கபாடம் - கதவு. காலதச்சன் -
இராக்காலமாகிய தச்சன் - (சடு) தூதைக்கலன் - சிறு முட்டியாகிய பாத்திரம்.

காதற் கொழுந்தந் நெல்லையி லேகை நெகிழிலமும்
பேதைக் குலமெங்ங னேமறந் தாள்சென்ற பேதையின்றே. (சுநி)

தன் மகள் மென்மைத் தன்மைக்கிரங்கல்.

(இ-ள்) நற்றாய் தன்மகள் மெல்லிய தன்மைக்கு வருந்திக் கூறுதல்.

தெருப்பைந் தமிழ்மணக் குந்நெல்லை நாதர் சிலம்பிற்செந்தீப்
பொருப்பொன்று சூடெங் னனம்பொறுத் தாள்பகற் போதுவிண்ட
மருப்புண்ட ரீகம் பறிக்கநெட் டோடையில் வந்துபுக்கு
நெருப்பென்று நின்றழு தாளினர் தாமரை நேரிழையே. (சசு)

தலைவனீடத் தலைவி வருந்தல்.

(இ-ள்) சு-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

தேங்கோடு சிந்தும் பொழினைல்லை நாதர் சிலம்பிற்செவ்விக்கோங்கோ
டிணையுங் குவிமுலை யீர்குட னீர்விடுநாட்.
பூங்கோடு சற்றுங் கருகாமற் போற்றி வளர்த்தவிந்த
மாங்கோடு பூக்குமுன் னேயன்பர் வார்த்தை வடுப்பட்டதே. (சஎ)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இ-ள்) விவாகஞ் செய்து பின்னர்ச் சேர்வாயென்று உலகியலுரைத்த
பாங்கி வார்த்தையைச் சகியாதவனாகத் தலைவன் மறுத்துக் கூறுதல்.

தைக்குங் கணைவிழி பங்காளர் நெல்லைத் தலத்திலவண்டு
மொய்க்கும் பசுந்தழை வாங்குகி லீர்முலைப் பாரஞ்சுமந்
தெய்க்குங் கொடியிடை போலினைத் தேற்கின்னு நாளைக்கென்று
பொய்க்கும்பொருள்சொல்லுவிருமைப்போலில்லைபூவையரே. (சஅ)

தலைமகன் பொருள் வயிற் பிரிந்துழித் தலைவி பணிக்காலங்
கண்டிரங்கல்.

(இ-ள்) தலைவன் பொருளின் பொருட்டுப் பிரிந்த இடத்துத் தலைவி
பணிக்காலம் வரக்கண்டு வருந்திக் கூறுதல்.

கை நெகிழில் - (கை கோத்து விளையாடும்போது) கையோடு கை நீங்கி
னல். பேதைக்குலம்-சிறு பருவப் பெண் கூட்டம். (சசு) ஒன்று-பொருந்திய
மரு - வாசனை. புண்டரீகம் - தாமரை. (சஎ) தேம் - தேனை. கோடு - மரக்
கொம்பு. இணையும் - ஒக்கும். மாங்கோடு பூக்கு முன்னே யன்பர் வார்த்தை
வடுப்பட்ட தென்றது-மாமரம் பூக்குமுன்னே வருவே னென்ற தலைவன் மாம
ரம் பூத்தும் வராமையால் அவன் வார்த்தை குற்றப்பட்டதென்றதாம்; இதிலு
ள்ள நயங்காண்க. வடு - குற்றம். (சஅ) எய்க்கும் - இளைக்கும்.

தொடைகிடக் குஞ்சடை யார்நெல்லை நாட்டிற் றுணைவர்வைவேற்
படைகிடக் கச்சென்ற நாட்டில்லை போபனிக் காலமெல்லாம்
புடைகிடக் கும்பெடை பைச்சிற கான்மெல்லப் போர்த்துவிடா
தடைகிடக் குங்குரு குஞ்செக்கர் வானமு மந்தியுமே. (சக)

வறுங்கள் நாடி மறுகல்.

(இ-ள்) தினையறுத்தபின் தலைவி நீங்கிய தினைப்புனத்தை நாடி வந்து
அவளைக் காணாது தலைவன் மனஞ்சுழன்று கூறுதல்.

தொல்லைப் புரமெரித் தோர்நெல்லை நாதர் சுடர்க்கிரிமேற்
கொல்லைக் குறவர் மடந்தையெங் கேசொலுங் கோலமதன்
வில்லைக் குனிப்பவ ரேயநு ராகம் விளைப்பவரே
கல்லைப்பெண் ணாக்கு மவரேநம் மானத்தைக் காப்பவரே. (ரு0)

வண்ணேறதாரோன் வந்தெதிர்ப்படுதல்.

(இ-ள்) ஈச-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

தோளிட்ட மாலைச் சுடரோன் கபாடப்பொற் றோடடைத்துத்
தாளிட்ட தாமரை யார்திறந் தார்ச்சந் திரனுக்கொற்றை
நாளிட்ட திங்கட் சடையாளர் நெல்லையி னள்ளிரிஞர்வாய்
வாளிட்ட கண்மட வீரெம்மை யாள வருவதற்கே. (ருக)

குரவோடு புலம்பல்.

(இ-ள்) சஉ-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

தெளவல்செய் தாயிலைத் தண்குர வேதழ லாயுடலம்
வெளவல்செய் யுங்கொடும் பாலையி லேதிங்கள் வட்டநிலாக்
கெளவல்செய் யும்பணிக் கங்கணத் தார்நெல்லைக் கார்வரைப்பூ
மெளவல்செய் யுந்நகை யாளடிப் போது வருந்துவதே. (ருஉ)

(சக) தொடை - மாலை. வேற் படை கிடக்கச் சென்ற நாடென்றது -
வேலாயுத மிங்கே யிருக்கப் பொருளின் பொருட்டுச் சென்றநாடென்றபடி.
புடை - பக்கத்தில். குருகு - நாரைப் பறவை. (ரு0) கொல்லை - தினைப்புனம்.
வில்லைக்குனிப்பவர் - வில்லை விளைப்பவர்; வண்டுகள். அதுராகம் விளைப் வர் -
(ஔசையால்) ஔசையை யுண்டாக்குபவர்; குயில்கள். கல்லைப் பெண்ணைக்குமவர் -
அரிதாள்கள்; தினையறுத்த தூறுகள். மானத்தைக் காப்பவர் - கலைகள்; மான்
கள். (ருக) கபாடம் - கதவு. தாளிட்ட - தாள் பூட்டிய. ஒற்றை நாளிட்ட திங்கள்.
மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன். (ருஉ) தெளவல் - கெடுதல்; தடை. வெளவல் -
பிடித்தல். திங்கள் - திங்களாகிய. புணி - பாம்பு. வருந்துவது - வருந்துவதை.

வறுங்கள் நாடி மறுகல்.

(இ-ள்) ௧௦-ஆவது துறைப்பொருளிற் காண்க.

நல்லோசை கொண்ட தமருகத் தார்நெல்லை நாட்டெயினர்
வில்லோசை கேட்ட கலுங்கிள்ளை காளிதண் மீதிருந்தார்
சொல்லோசை யுங்குன் றெலியோசை யுஞ்சுற்றி விட்டகவண்
கல்லோசை யுந்தமி யேனென்று தானினிக் காண்பதுவே. (௧௩)

புனங் கண்டு மகிழ்தல்.

(இ-ள்) தோழியுந் தலைவியுமிருக்கப் பெற்ற தினைப்புனத்தைக் கண்டு
தலைவன் மகிழ்ந்து கூறுதல்.

நாப்பிட்ட பாம்பணி வோர்நெல்லை மேனறுங் காந்தள்விண்
தீப்பட்ட குன்றிற் செழுந்தினை காடினனும் வேழுமென்னக்
காப்பிட் டினக்கிள்ளை வீழாமற் கைக்கவண் கொண்டுநின்று
கூப்பிட் டவர்க்கன்றி யுங்கருக் கேனிக் குரனெனியே. (௧௪)

பாங்கி தலைவியை முனிதல்.

(இ-ள்) தலைவி யொன்றுக்கு மறுமொழி கொடாளாக அவளைச் சினந்து
தோழி சொல்லுதல்.

நிறைக்குழை யாய வலம்புரி யார்நெல்லை நாட்டிற்செம்பொன்
முறக்குழை பாபுங் கயல்விழி யாய்கனல் முட்டிக்கிண்டி
யுறக்குழை யாத பதத்தே வடிக்கு முலைமணச்சோ
றறக்குழைந் தாலு மரிசியென் றாலு மதிபிழையே. (௧௫)

நற்று யிரங்கல்.

(இ-ள்) தலைவி தலைவனுடன் பாலே நிலத்திற் சென்றதை யுணர்ந்த நற்
றாய் வருந்திக் கூறுதல்.

நீட்டிற் குறையுந் திருமேனி யார்நெல்லை நாட்டிலண்ணல்
கூட்டிக் கொடுசெலும் பேதைக்கி யான்கொடும் பாலையழன்

(௧௩) தமருகம் - உடுக்கு. எயினர் - வேடர். இதண் - பாண். (௧௪)
நாப்பிட்ட - நாக்குப் பிளந்த. காப்பு - காவல். கூப்பிட்டவர் - சத்தமிட்டவர்.
குரல் நெரிவு - தொண்டை நெரிதல் + கதிர் நெரிதல். (௧௫) வலம்புரி - சங்கு.
முறக்குழை - முறம் போலும் வட்டமாகிய குழை. (முறம் - சுளகு.) பின்னிர
ண்டடியும் அதிகமாகப் பேசினாலும் ஒன்றும் பேசாதிருந்தாலுங் குற்ற மென்ப
தை விளக்கிற்று. (௧௬) நீட்டின் - (பாண்டியன் வேண்டிதலால்) வளர்ச்சியினி
ன்றும்.

மூட்டிப் புகையெழு விக்குமென் றோமுன்னை நாளிற்செம்பஞ்
சூட்டிக் களித்திருந் தேனைய கோவவ. ஞாள்சடிக்கே. (௫௪)

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

(இ-ள்) ௩௧-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

துண்டுளி மாரியும் வெற்பையும் போன்முலை நோக்கிவிழங்
கண்டுளி மாரியுங் கண்டில ரேதெவ்வைக் காயக்கொண்ட
மண்டுளி வாய்மழு வார்நெல்லை நாதர் வரையிலிந்தத்
தண்டுளி மாரிக்கு முன்வரப் போன தறுகண்ணரே. (௫௭)

பாலனைப் பழித்தல்.

(இ-ள்) ௨௮-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

நூலா மருங்கி னுமைபாகர் நெல்லையி னோற்றுப்பெற்ற
பாலா பகலும்வந் தாரில்லை யேகையிற் பற்றியவேற்
கோலா நெடும்புனத் திட்டமுள் வேலியைக் கோலிமெல்லக்
காலால் வழிதட விக்கங்குல் வாய்வரக் கற்றவரே. (௫௮)

குறம்.

(இ-ள்) ௩௨-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

நெறிப்பட்ட வர்தொழு நெல்லையஞ் சாரவி னின் றுவந்தோம்
வெறிப்பட்ட வாய்மைக் குறத்தியல் லேம்வெள்ளி வெற்பனுக்கு
மறிப்பட்ட கண்ணிக்கு மன்றிம வானில்வில் வட்டமுறக்
குறிப்பட்டதுபட்ட தாலணங் கேயிடு கூழெமக்கே. (௫௯)

இறையோ னிறைவி தன்மை யியம்பல்.

(இ-ள்) தலைவன்தான் காதலித்த தலைவி தன்மையைக் கூறுதல். தன்
மை - இலக்கணம்.

நேரிட்ட பாம்பணி வார்நெல்லை நாதர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
போரிட்ட வேழமும் புண்பட்ட வேலும் புடையடங்க

(௫௭) துண்துளி - சிறுதுளி. மாரி - மழை. மண்டு - நெருங்கிய. உளி
வாய் - உளியைப்போலங் கூர்மை பொருந்திய. (௫௮) நோற்று - தவஞ் செ
ய்து. கோலி-சுற்றி. கோலாலங் காலர்லு மெனக் கூட்டுக.(௫௯)வெறிப்பட்ட-
குடிவெறியுண்டாகிய. மை - கருநிறமுடைய. முறக்குறி - சுழக்குறியால்.
பட்டது - உண்டாகிய விவாகச்செய்தி. பட்டது - (ஊரெங்கும்) தெரிந்தது.
(ஆதலால் எங்கள் குறி கைகண்ட குறியென்று தெரிவாயாக) (௬௦) நேரிட்ட -
(தாருகாவனத் துருவிகள் விட) எதிர்ப்பட்ட புடை - விழுமுதல்.

வாரிட்ட கொங்கையுங் கண்களு மென்றுரு மாறிவந்து
பேரிட்டு நின்றன வாமென்னை வாட்டிய பெண்கொடிக்கே. (சு௦)

தலைவன் புலர்ந்துபோதல்.

(இ-ள்) தலைவி குறி தவறி வராமையால் தலைவன் தான் குறிப்பிட்ட
இடத்திலிருந்து வருந்தித் தன்னுர்க்குப்போதல்.

நையுதுண் ணூலும் வெளியுமெய் சான்றவர் நாவறியாப்
பொய்யும் படைத்த விடைமட வார்தண் பொருரைச்சங்குந்
செய்யுந் தவமுந் திருநெல்லை நாதர் சிலம்பிற்கெட்டேன்
மெய்யுஞ் சொலக்கற்ப ரோவொரு காலம் விரும்பினர்க்கே. (சு௧)

பிரிவுழிக் கலங்கல்.

(இ-ள்) பொருளீட்டுதற்காகத் தலைவன் தூரதேசத்திற்குச் செல்லப் பிரி
ந்த இடத்துத் தலைவி வருந்திக் கூறுதல். ஈட்டுதல் - சம்பாதித்தல்.

நொந்துநைர் தீன்ற கழைமுத்தர் நாட்டி னுரையின்முத்துச்
சிந்துதங் கானற் றிரைமணற் பாவைக்குச் சில்கழங்கு
பந்துதந் தாதரித் தென்பால் வரவழி பார்த்துநொந்து
வந்துநின் றுரைக்கொண் டோசெல்லு வாய்சொன் மரக்கலமே. (சு௨)

பாகன் றன்னோடு சோகங் கொண்டவன் சொல்லல்.

(இ-ள்) கார்காலங்கண்டு சோகங் கொண்ட தலைவன் தேர்ப்பாகனோடு
தேரை விரைந்து நடாத்தக் குறிப்பாற் கூறுதல்.

நோற்றுப் பிறந்த வுமைபாகர் நெல்லையி னுண்ணிநீ
ரேற்றுப் புயன்முந்தி லென்செய்யு மோவெதி ரானதெவ்வர்
வேற்றுப் புலம்வென்று பந்தியை நோக்கி விரையும்பரி
காற்றிற் செலுமென்ப ரேவல வாவொன்றுங் கண்டிலனே. (சு௩)

கொங்கையுங் கண்களுமென்று பேரிட்டு உருமாறி வந்து நின்றனவா மெனக்
கூட்டுக. கொடிக்கு - கொடியினிடத்து. (சு௧) வெளி - ஆகாயம். ஒருகா
லம் மெய்யுஞ் சொலக் கற்பரோ எனக்கூட்டுக. (சு௨) கானல் - கடற்கரைச்
சோலை. கழங்கு - கழற்சிக்காய். மரக்கலம் - கப்பல். (சு௩) நோற்றுப் பிறந்த -
(மலையரசன்) தவஞ் செய்தலாற் பிறந்த; திருவவதாரஞ் செய்த. புயல்-மேகம்.
செய்யுமோ - செய்வாளோ. வலவர் - சாரதியே.

ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை வினாதல்.

(இ-ள்) ௧௫ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

நெளவியுந் தும்பையும் பூங்கொன்றை மாலை யு நாண்மதியைக்
கௌவிய பாம்புந் தரித்தபி ரானெல்லைக் கார்வரையிற்
செவ்விய மாலைக் குரிசில்பின் னேமுகச் செவ்விகன்ற
வெவ்விய பாலையிற் சென்றன னோவெங்கண் மெல்லியலே. (௧௬)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இ-ள்) ௧௬ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

பல்லா தவனை யுதத்தோர்தென் னெல்லையிற் பண்டெவர்க்கு
மில்லாத நல்லற மெய்திநிற் பீரெமக் கில்லையென்று
சொல்லாம னீரிட்ட நன்மணச் சோறு சுடினதனுட்
கல்லாய நேரமுண் டோபசி காணுங் கடிதெமக்கே. (௧௭)

பாணன் வாயில் வேண்டல்.

(இ-ள்) பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் விடுத்த தூதாக வந்த பாணனது
வீணையைக் கல்லாலுடைத்த தலைவிக்கு அப்பாணன் சமாதானஞ் சொல்லுதல்.
பாதிப் பிறைமுடி யார்நெல்லை நாட்டிற் பரத்தையினைச்
சோதித்து விட்டல்ல வோவெறுப் பிரிசொலக் கேளுமெங்கள்
கீதத்து வீணை யுடைக்கவென் றோபைங் கிளிகடிந்து
சாதித்து நின்றதெல் லாமணங் கீரன்று தண்புனத்தே. (௧௮)

இரந்துகுறைபெறு துவருந்தியகீழ்வோன்மடலேபொருளெனமதித்தல்.

(இ-ள்) மறுநாட் காலையில் வந்த தலைவன் பாங்கியாற் காரிய முண்டெ
னக்கருதி இரந்துகுறை முடியாதாயினெமென்று வருத்தமூற்று, இனிச் செய்
வதாவது * மடலேறலையென மதித்துப் பாங்கியோடு சொல்லுதல்.

(௧௯) நெளவி - நவ்வி யென்பதன் மருஉ. நவ்வி - மான். வெவ்விய-
கொடிய. (௨௦) உகுத்தோர் - உதிர்த்தோர். பின்னிரண்டடிக்கும் தலைவி
யை யென்றோடு கூடச் செய்த நீ இப்போது விவாகஞ் செய்து கூடென்
றதனால் அதுவரை பொறுத்திருக்க முடியாதென்று தலைவன் பாங்கியினிடத்
துச் சொன்ன நென்பது பொருளாகக் கொள்க. (௨௧) கிளி கடிந்து - கிளி
யைக் கவண்கல்லாலெறிந்து விரட்டி. பழகி-சாதித்து.

* மடலேறலாவது-பணங் கருக்காற் குதிரையும் பனைமரத்திலுள்ள மற்ற
வற்றால் வண்டி முதலாயினவுஞ்செய்து அக்குதிரையின் மேலேறுவது; அவ்

பிணங்குஞ் சடையு மெருக்கும்வெண் ணீறும் பிறங்குதசை
யுணங்குந் தனியென்பு மாலையு மாயெம் முயிர்பருகி
நிணங்கொண்ட வேல்விழி வல்லிய ரேயுங்க ணெல்லையினீர்
வணங்குங் கடவுளைப் போல்வரு வேனிந்த மன்றிடத்தே. (௬௭)

தலைவன் தலைவி வருத்திய வண்ணமுரைத்தல்.

(இ-ள்) தலைவி இளமைப் பருவமுடையவளென்று கூறிய பாங்கிக்கு
அவ்விளமைப் பருவமே தன்னை வருத்திய விதத்தைத் தலைவன் கூறுதல்.
பீதாம் பர்தொழு நெல்லையஞ் சாரலிற் பேதைகொங்கை
சூதாம் பருவத் தசைதல்கண் டாய்துணைக் கோடடக்கிப்
போதாம் பருவத்தில் வென்றுபொன் மேருவைப் போல்வளர்ந்தா
லேதாம் புவனங்கெட் டேனினை ஞோர்நெஞ்ச மென்படுமே. (௬௮)

எழுதரி தென்றல்.

(இ-ள்) மடலூரத் துணிந்த தலைவன் தலைவியின் அவயவத்தை யெழுது
தல் முடியாதென்று வருந்திக் கூறுதல்.

விதம் ஏறுவான் நிருவாணியாய் உடலெங்கும் நீறுபூசித்தான் இச்சித்த தலைவி
யினுருவத்தை யொருபடத்தில் தன்கையாலெழுதி அப்படத்தின் தலையிலே
தன்பெயரையெழுதித் தன்கையிற்பிடித்து நடு வுருள்ளே நாதசந்தியில் ஆகாரம்
நித்திரையில்லாமல் அப்படத்தின் மேலே பார்வையைபு மனத்தையுமிருத்தி
ஆசைவயத்தனாய் வேறுணர்ச்சியில்லாமல் ஆவுரிஞ்சினும் அழல்மேற் படினும்
அறிதலின்றி மழைவெயில் காற்றால் மயங்காதுருக்குமிடத்து, அவற்றைக்கண்ட
அவ்வூரிலுள்ளார் பலருங்கூடிவந்து நீ மடலேறிச்சோதனை தந்தால் நீ விரும்பி
யபெண்ணைக் கொடுக்கச் செய்வோமென்று கூற, அதற்கவன் இசைந்தானானால்
அவர்களதை அரசனுக்கறிவித்து, அவனுத்தரவு வாங்கிக்கொடுத்தால் மடலேற
வேண்டும். அங்ஙனமேறும்போது பூனையெலும்பு எருக்கம்பூ இவைகளாற்
கட்டியமாலே புனைந்து கொள்ளல் வேண்டும். அக்குதிரையின் வடத்தை யிழு
க்க, அக்குதிரையின் யந்திரத்தினுருளை உருண்டோடும்போது பனங்குறுக்கு
அறுத்த இடமெல்லாம் அவன்சரீரத்தில் இரத்தம் வெளிப்படாது வீரியம் வெ
ளிப்பட்டால் அப்போது அவன்கருதிய பெண் யாராயிருந்தாலும் அவளை யலங்
கரித்து அவனுக்கு அரசன் கொடுக்கச்செய்தல் வேண்டும். வீரியம் வெளிப்படா
மல் இரத்தம் வெளிப்பட்டால் அவனைஅரசன் கொலைசெய்யும்படி யுத்தரவு
செய்தல் வேண்டும்; இவை புலவரால் நிரூபிக்கப்பட்ட வழக்கு.

(௬௭) பிணங்கும்-நெருங்கும். உணங்கும்- வாடும். நிணம்-மாமிசம். (௬௮)
சூதாம் பருவம் - அரும்பாயிருக்கும் இளமைப் பருவம். போதாம்பருவம் - மல
ரும் பருவம்.

புளகப் படாமுலை யுங்கழைத் தோளும் புதுமதிமே
லளகப் படாமு மெழுதின மாயினு மன்பிலர்நெஞ்
சுளகப் படாமுத்தர் நெல்லையன் னாரொருக் காலுநம்பா
லளகப் படாநெஞ்சை யெப்படி யோவிங் கெழுதுவதே. (சுக)

பின்னாள் நெடுத்தகை குறிவயி னீடு சென்றிரங்கல்.

(இ-ள்) எட்டா நாள் தலைவன் குறியிடமாகிய மாதவிப் பந்தரிடத்து
வந்து தலைவியைக் காணாது காலம் நீட்டித்து நின்று வருந்துதல்.

பூக்கமழ் கோதையை நென்னலி லேதந்து புல்லென்றெமை
நீக்குமென் றுலிதற் கேதுசெய் வேனன்பர் நெஞ்சினுள்ளே
துக்கிய பாதத்தர் நெல்லையஞ் சாரற் றரும்பிற்கெட்டே
னாக்கிய தெய்வ மழிக்கிலெங் கேசென் றறிவிப்பதே. (எடு)

அன்றிலேயு புலம்பல்.

(இ-ள்) தலைவினைப் பிரிந்த தலைவி அன்றிற் பறவையொடு வருந்திக்
கூறுதல்.

பெருகும் புனற் சிந்து பூந்துறை யார்நெல்லை மேற்பெருத்துக்
கருகும் பெரிய தடம்பெண்ணை மேலிரை காதலித்தே
யருகுங் கலவி யெனப்பிரி யாதல கோடலகு
சொருகுங் குருகினங் காள்சொல்லு வீர்மனஞ் சோர்பவர்க்கே. (ஒ)

அன்னத்தோடு புலம்பல்.

(இ-ள்) தலைவினைப் பிரிந்த தலைவி அன்னப் பறவையொடு வருந்திக்
கூறுதல்.

பேட்டிளங் கால்வண் டெழுந்தொறு மாடக வெள்ளம்பெற்ற
கோட்டிளங் கொன்றையு மில்லைகொல் லோகுனிக் காயெருக்குந்
தோட்டிளந் தும்பையுஞ் சூடும்பி ரானெல்லை சூழுமிந்த
நாட்டிளங் காலனங் காளன்பர் போகிய நாடெங்குமே. (எஉ)

ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை வினாது.

(இ-ள்) கடு - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

(சுக) புளகம் - மயிர் சிலிர்த்தல். படாம் - உத்தரீயம். கழை - மூங்
கில். அளகப்படாம் - கொடிபோல நீண்ட கூந்தல். படாம் - பெருங்கொடி.
(எடு) நென்னலிலே தந்து - நேற்றுக் கூட்டுவித்து. நீக்கும் - (இன்று) நீக்கிவி
டும். (எக) பெண்ணை - பனை. காதலித்து - விரும்பி. அருகும் - (பிரிந்தால்)
குறையும். அலகு - பறவை மூக்கு. (எஉ) ஆடக வெள்ளம் - பொன்னிற
மிகுதி. குணிக்காய் - வீணந்த காய்.

பைந்நீழ னாகச் சடையாளர் நெல்லைப் பரமர்வெற்பி
 லெந்நீழ ழலைமறந் தேகின பாவைக்கங் கேயெயினர்
 தந்நீழ றம்மி லடங்குமப் போது தவிர்ப்பவண்ணல்
 வெந்நீழ லன்றியுண் டோவந்த ணீரந்த வெஞ்சுரத்தே. (௭௩)

பாலனைப் பழித்தல்.

(இ-ள்) ௨௮ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

பொறிவைக்கும் பார்தட் சடையாளர் நெல்லைப் பொருப்பின்முந்நீர்
 கறுவிக் கவரும் விழியணங் கேசெவ்விக்காமநலஞ்
 செறிவிக்கு நோன்பதத் தீவினை யேனுக்குஞ் சேர்ப்பருக்கும்
 பிரிவித் திடுமருந் தோவிதற் கோமகப் பெற்றதுவே. (௭௪)

தன்பதி யணிமை சாற்றல்.

(இ-ள்) ௨௯ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

போற்றிப் பதமிருந் தாறணங் கேபுள்ளு மாவஞ்செலா
 வேற்றுப் புனமிது கானவ ஞுரினி மேனடந்தா
 னேற்றுப் பிறைமுடி யார்நெல்லை யூரும்நெட் டோடைகளுந்
 தாற்றுக் கதலியுந் தாமரைக் காடுந் தடாகமுமே. (௭௫)

சுனையப் புரைத்தல்.

(இ-ள்) ௩௦ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

பெளவக் கடுவிட முண்டார்தென் னெல்லைப் பரமர்வெற்பிற்
 கொவ்வைக் கனிசெய்த கோலத்தி னுலங் குரவைவண்டின்
 கௌவைக் கருங்குழல் வாசத்தி னுலங் கருத்தினின்ற
 செவ்வைச் சுனையல்ல வோவணங் காடிய தீஞ்சுனையே. (௭௬)

(௭௩) எம் - எம்முடைய. எயினர் - வேடர். தந்நீழல் - தம்மிலடங்கு மப்
 போது - உச்சிப் பொழுதில். அண்ணல் - தலைவன். வெந்நீழல் - விருப்ப
 மாகிய நிழல் (௭௪) பொறி - புள்ளி. கறுவி - கோபித்து. நோன்பு - தவம். அதம் -
 தாழ்வு; இல்லாத. சேர்ப்பார் - தலைவர். (௭௫) ஆறு - சிரமபரிகாரஞ் செய்.
 மா - மிருகம். நேற்றுப்பிறை - மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன். தாறு - குலை. கதலி -
 வாழை. (௭௬) பெளவம் - கடல். கனி - கனிபோன்ற அதரம். கோலம் - அழகு.
 குரவை - பெருமுழக்கம். கௌவை - கள்; தேன். சுனையென்றது கலவி
 யைக் குறித்து நின்றது. அணங்கு - பெண்ணே.

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இ-ள்) சஅ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

மதம்பார்த்து வேழ முரித்தோர்தென் நெல்லையின் மாரனஞ்சக்
கதம்பார்த் தொறுக்குங் கயல்விழி யீர்கனன் மூட்டிக்கிண்டிப்
பதம்பார்த் தெடுத்து வடித்தவெண் சோறு பசித்தவர்தம்
மிதம்பார்த் தவிக்ககில் லீரிது வோவுங்க ளில்லறமே. (எஎ)

இடையூறு கிளத்தல்.

(இ-ள்) ௩௭ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

மாடஞ் செயுநெல்லை வேய்முத்தர் நாட்டின் மலர்ப்பொகுட்டுப்
பீடஞ் செயுமலர்ப் பெண்ணமு தேபெரும் பாவிநெஞ்சைக்
கூடஞ் செயுங்கொங்கை யானையல் லாற்கொற்ற வேள்சுருதி
பாடஞ் செயுங்கண்க பாடஞ்செய் தாலென் பகர்வதுவே. (எஅ)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத் தருமை சாற்றல்.

(இ-ள்) மடலேறுவே நென்ற தலைவனை நோக்கிப் படமெழுதியன்றோ?
மடலேறவேண்டும். தலைவி அவயவத்தை யெழுத முடியாதேயென்று பாங்கி
கூறுதல்.

மிடியிட்ட நுண்ணிடை பங்காளர் நெல்லையில் வேந்துன்மல
சடியிட்டி வைத்தத னுற்பய நென்னரர் தின்றவைவேல்
வடியிட்ட கண்ணி வடிவே யெழுத மருங்கிற்குமோர்
படியிட்டி வைத்தில னேவெளி யாகப் படைத்தவனே. (எக)

உலகியல் மேம்பட விருந்து விலக்கல்.

(இ-ள்) உற்றார் அயலூரிலிருந்து வந்தால் அவர்க்கு உணவுகொடுத்து
உபசரித்தல் உலகியல்பாதலால் அவ்வுலகியல் பெருமைப்படத் தலைவனை எம்
மூர்க்கு வந்திருந்து விருந்துண்டுபோவெனப் பாங்கி தலைவன் செல்லுதலை
விலக்கல்.

(எஎ) மதம் - கெருவம். கதம் - கோபத்தால். பின்னிரண்டடிக்கும்
அதுபவித்தற்குரிய பருவமுடைய தலைவியை அதுபவிப்பவர் நன்மையைப் பார்
த்துச் சேர்த்து வைக்கிறதில்லை. இதுவோ உங்கள் கொடைத் தன்மையென்
று தலைவன் பாங்கியொடு கூறினா நென்பது பொருள். (எஅ) பொகுட்டு-
தாமரைக் கொட்டை. கபாடம் - மறைத்தல். (எக) மிடி-இல்லாமை, வேந்து-
தலைவனே. இட்டு - படைத்து. வெளி - ஆகாயம்.

மீனுன் டிளங்குரு கார்நெல்லை வேலியர் வெற்பிலிந்தக்
கானுண்ட வேட ரறவும்பொல் லார்கங்கு றங்கியிவ்வூர்
யானுண் மெக்குற வாகநொர் திரிளைப் பாரநல்ல
தேனுண்டு மாவுண்டு நீருண்டு போகச் சிறப்புண்டுமே. (அ0)

இறைவனை நகுதல்.

(இ-ள்) தலைவன் அப்பாற் சென்றானை தோழி தலைவியை ளேக்கிச்
சிரித்துப் பேசுதல்.

முடத்தேய் பிறைமுத்தர் நெல்லையஞ் சாரலின் மூச்சுடலம்
படத்தேயுந் தண்டழை கொண்டெப்த வர்பகற் போதிலடித்
தடத்தேசெ லாமற் புனங்காக்கும் பேனையர் தங்கள் கொங்கைக்
குடத்தேயுந் தேடுவ ரோகெடுத் தேமென்ற குஞ்சரமே. (அக)

நற்று யிரங்கல்.

(இ-ள்) இசு - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.
மூற்றித்ரி சூலத்தர் நெல்லையஞ் சாரலின் மும்மதமா
மாற்றுப் புனலுங் கவரும்வெம் பாலையி லண்டிமலர்
தூற்றிக் குழலை முடிப்பவ ரார்சுட்ட பாலேவள்ளத்
தாற்றித் தருபவ ராரணங் கேயுன் னருகிருந்தே. (அஉ)

பருவங்கண்டு பாங்கி புலம்பல்.

(இ-ள்) தலைவன் பிரியும்போது வருவேனென்று சொல்லப்பட்ட கார்
காலத்தைக் கண்டு பாங்கி வருந்திக் கூறுதல்.
மெமுகா யுருகின்ற வன்பர்க்குள் ளார்நெல்லை வெற்பர்சொன்ன
வெமுகாரும் வந்து தலைப்பட்ட தாலிங் கிரவுபக
லொமுகா நெனுங்கண்க ளூற்றடை யானெனக் கொன்றுஞ்சொலாண்
முமுகாண் மலர்முடி யாளணி யாண்முலை முத்தங்களே. (அங)

நற்று யிரங்கல்.

(இ-ள்) இசு - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

மேலுந் தனித்திப் படிவரு மோகூன்றில் வேடர்வில்லுங்
கோலுஞ் செறியுங் குறிஞ்சியெம் மூரண்டர் கோலுஞ்செங்கண்
மாலுந் தொழுமுத்தர் நெல்லையஞ் சாரல் வரையிற்றென்றற்
காலுந் தமிழ்மணக் குந்திரு நாடன் கடிநகரே. (அச)

(அ0) கானுண்ட - காட்டிலிருக்கின்ற. (அக) முடம் - வளைவு. தேயும் -
வாடும். (அஉ). மூற்றி..... (அங) தலைப்பட்டது - வெளிப்பட்டது.
(அச) இப்படி - இந்தப் பூமியில். கால் - காற்று.

இடையூறு கிளத்தல்.

(இ-ள்) ஈள - ஆவது துறைப் பொருளில் காண்க.
மைக்கடங் காக்கண்டர் நெல்லையி லேவட குன்றமெனும்
திக்கடங் காமுலை யைப்புதை யாய்தென்ற லந்தமிழின்
மெய்க்கடங் காண்முனி கைப்போ தடங்கும் விரிகடல்போற்
கைக்கடங் காதுன் குழைக்கடங் காத கருங்கடலே. (அரு)

தலைவி பாணனை மறுத்தல்.

(இ-ள்) பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் விடுத்த தூதாக வந்த பாணனைத்
தலைவி மறுத்தல்.
மொழிகைக்கு மீதன்றி யன்பர்திண் டேருக்கு முன்றில்வா
வழிகைக்கு மீதுகண் டாயிசைப் பாண மதிக்குடையோ
னழிகைக் கனல்விழித் தார்நெல்லை மால்வரை யத்தமுற
விழிகைக் குமுன்மட வார்விலைச் சேரிக் கெழுந்தருளே. (அசு)

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்.

(இ-ள்) ஆசைநோயால் வருந்துந் தலைவன் தன்னிலைமையைப் பாங்கிங்
குச் சொல்லுதல்.
மோக்கக் குழையு மணிச்சமென் ழூவின் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்தென்ப ரேதுரைக் கங்கைமுடி
தேக்கப் பொறுப்பவர் நெல்லையி லேசிற் றிலிற்சிறுசோ
ருக்கப் பொறுத்திருந் தேனளி யிர்பசி யாறுதற்கே. (அஎ)

இதுவுமது.

மௌவலைப் போலு நகைவலத் தார்நெல்லை வாரிதிரீர்ச்
செவ்வலைக் கேசென்று தோணி துழாவிச் சிறந்தவையர்
மெய்வலைக் கேபட்ட மீன்போலு மென்னெஞ்ச மீனுமுங்கள்
பொய்வலைக் கேபட்ட தேயிது போலவும் பொய்யிலையே. (அஅ)

(அரு) புதையாய் - மூடமாட்டாய். கருங்கடல் - கரிய கடல்போன்ற கண்.
(அசு) மொழி - (உன்)சொல். அழிகைக்கு - சாதற்கு. அத்தமுற - திரவியஞ்
சேரும் பொருட்டு. இழிகைக்கு - இழிதொழிலுக்கு. உழல் - சஞ்சரிக்கின்ற.
(அஎ) தேக்க - நிறைய. நான்காவதடிக்கு, இதுவரை பொறுத்திருந்
தேன். இப் பொழுதே விரகநோய் தீர்ப்பதற்குத் தலைவியைச் சேர்த்துடைப்
பாயெனத் தலைவன் பாங்கியிடத்துக் கூறினா னென்பது பொருள். (அஅ)
மௌவல் - மூல்லையரும்பு. வலத்தார் - வெற்றியையுடையவர். செவ்வலைக்கு -
செவ்வையாகிய வலை வீசுதற்கு. துழாவி-கலந்து. நெஞ்சமின் - மனமாகிய மின்.

மன்மதனோடு மதிகண் டிரங்கல்.

(இ-ள்) தலைவி மன்மதனையுஞ் சந்திரனைபுங் கண்டு வருந்திக் கூறுதல்.
யானைப் பகடுரித் தார்நெல்லை நாத ரிருஞ்சிலம்பின்
மாணைக் கவரும் வரிவிழி யீர்மத வேளுமின்றர்
சேனைக் குழாத்துடன் ருனும்வந் தான்செய்ய வானிலண்டர்
கோனைக் கொழுந னெனப்படைத் தாளுங் குலாவினளே. (அ௬)

பாங்கி கோடுஞ்சோற் சொல்லல்.

(இ-ள்) பாங்கிதலையைய நோக்கிக் கார்காலம் வருமுன் நீ யிவ்வாறு
வருந்துவ தென்னை யென்று கொடிய சொல்லைச் சொல்லுதல்.
பூகங் குதிக்கும் பொழினைல்லை நாத ருயர்சிலம்பிற்
சோகந் தவிர விழிபனி மாரித் துளிசொரிந்தான்
மாகஞ் செறிகதிர் வட்டச்செந் தீயை மறைக்கவின்றே
மேகந் தலைப்படு மோவன்பர் வாய்மை வெளிப்படவே. (க௦)

அவனஃதிவ்விடத் திவ்வியற் றென்றல்.

(இ-ள்) தலைவன் என்னாற் காணப்பட்ட உரு இந்த இடத்து இந்த இய
லையுடையதென்று பாங்கனுக்குச் சொல்லுதல். பாங்கன் - தோழன்.

யோகஞ் செறியர னெல்லையஞ் சார லுருகுமின்ப
போகஞ் செறியும் புணர்முலை யானுக்குப் பூங்கமலத்
தாகந் திருமனை செங்கைபைங் காந்த ளமிர்தமொழி
நாகஞ் செறிபட மல்குல்கண் டாயினி நன்னண்பனே. (கூக)

புகழ்தல்.

(இ-ள்) உரு - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

வழுதுகண் டாலிக்க வேயில்வந் தார்நெல்லை மால்வரைத்தே
னுழுதுகண் டாலிக்கு மென்குழ லீருமைக் கோட்டிச்சற்றே
பழுதுகண் டான்முன் னிடைபடை யாமற் படைத்தவனே
யெழுதுலுண் டாகு மிடையிலை யாகி விடையிலையே. (கூஉ)

தலைவி நெஞ்சோடு புலத்தல்.

(இ-ள்) தலைவனைப் பிரியுந் தன் தலைவி மனத்தொடு வருந்திக்கூறுதல்.

(அ௬) யானைப்பகடு-ஆண் யானை. அண்டர் கோன் - இந்திரன். கொழு
நன் - நாயகன். படைத்தாள் - கொண்டவளாகிய சசி. சசி-இந்திராணி + சந்தி
ரன். (க௦) பூகம் - கருங்குரங்கு. மாகம் - ஆகாயத்தில். செறி - நெருங்கிய.
(கூக) புணர் - நெருங்கிய. கமலத்தாகம் - தாமரைமலர் வடிவம். நண்பன் -
தோழன். (கூஉ) ஆலிக்க - மனமகிழ். தேன் - வண்டு. கோட்டி - எழுதி.
பழுதுகண்டான் - குற்றஞ் செய்தான்.

வார்துணை யாமுலைக் குற்ற துணையது வாழ்பசலை
நீர்துணை யாயது கண்கட் கொளிர்நெடுஞ் சூலமன்றிப்
போர்துணை யாமழு வார்நெல்லை நாதர் பொருப்பினி
யார்துணை யாவர்நெஞ் சேயன்பர் போகிலென் னாருபிற்க்கே. (கூ௩)

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

(இ-ள்) க௭ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.
விடஞ்சூல் கொளுங்கண்டர் நெல்லையி லேகடன் மேய்ந்துவயி
றிடஞ்சூல் கொளுங்கொண்டன் முற்பட்ட தான்முத்தமீன் றுளையத்
தடஞ்சூல் கொளுஞ்சங்க மேவங்க மேமுடத் தாழைச்செங்காய்க்
குடஞ்சூல் கொளும்பொழி லேயன்பர் மீளுங்குறிபொய்த்ததே. (கூ௪)

தன்மனத் தழுங்கல்.

(இ-ள்) தலையியூடல் தணியாளாக தலைவன் றன் மனத்தொடி வருந்திக்
கூறுதல்.

வீழ்ந்தா தரத்துடன் மாறெழு வோர்நெல்லை வேலைவலை
சூழ்ந்தாலு மீனுக்குத் தோணிவிட் டாலுமெய் சூட்டமுத்தங்
காழ்ந்தாலு நின்று பலநா ளுணங்கி யடிக்கடிமண்
டாழ்ந்தாலு மில்லைகொ லோமட வாருக்குத் தண்ணளியே. (கூ௫)

தனித்துழி யிரைவி துனித் தழுதிரங்கல்.

(இ-ள்) தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து தனித்த இடத்துத் துன்பமுற்று
அழுது வருந்திதல்.

வென்றாலுஞ் சூலத்தர் நெல்லையஞ் சாரலில் வீசுதென்றற்
கன்றாலுங் கூவுங் கருங்குயி லாலுங் கனல்கொளுத்தி
நின்றாலும் வெள்ளை நெடுநில வாலு நினைக்கினமக்
கொன்றாலு நன்றல்ல வேயன்பர் வாய்மைபு மொன்றலவே. (கூ௬)

பாலனைப் பழித்தல்போலப் பயோதரங்களைப் பழித்தல்.

(இ-ள்) தலைவி தன் மைந்தனை நிந்தித்தல்போலத் தன் கொங்கைகளை
நிந்தித்துக் கூறுதல்.

(கூ௭) மழுவார் - மழுவா யுதத்தையுடையவர். (கூ௮) விடம்கூல்கொளும்-
நஞ்சுமிகுந்திருக்கும். தடம்-பெருமையாகிய. வங்கமே-கப்பலே. சூல்கொளும்-
பருக்கும். (கூ௯) தொழுவோர்-தொழப்படுவோர். விலைசூழ்ந்தாலும்-விலைவீசினு
லும். முத்து - முத்துக்காக. ஆழ்ந்தாலும் - நீருட் குளித்தாலும். உணங்கி-வாடி.
(கூ௯) ஆலும் - அசையும். தென்றற்கன்று - இளந்தென்றல்.

வேனலர் தோயுங் கரத்தால் வருட விடிந்துமந்தக்
கானலர் தோயுமக் காலமன் றேசிலை கால்குனித்த
கூனலர் திங்கட் சடையாளர் நெல்லைக் கொழுநருக்குப்
பானலர் தோய்முலை காளுங்க ளோடென்ன பற்றுறவே. (கௌ)

வேழம் வினுவிய தலைவனைப் பாங்கி நகுதல்.

(இ-ள்) என்னு லெய்யப்பட்ட யானை வந்ததோவென்று கேட்ட தலை
வனைப் பாங்கி நகையாடித் தலைவியுடன் சொல்லுதல். நகையாடல் - சிரித்தல்.

வைவே நெடுங்கண்ணி பங்காளர் நெல்லையில் வாவியிற்பூக்
கொய்வேலை செய்யுங் கொடியிடை யாய்குஞ் சரங்குழைகொண்
டெய்வேலை யாள ரிவர்க்கிமைப் போதினி லெய்யவில்லுங்
கைவேலும் வாளும்பெற் றுலென்செ யாரக் களிற்றினையே. (கௌ)

வாழ்த்து.

(இ-ள்) வெளிப்படை.

வெளவிய செவ்வி வடிவுடை யாடன் மகிழ்ச்சியன்பும்
வெளவிய சங்கமு மங்கல நாணு மணிக்ஞழையும்
வெளவிய கோலத்தர் வேயீன்ற முத்தர் மணிவரையின்
வெளவிய காதலர் நெல்லையும் வாழி வளஞ்சிறந்தே. (கௌ)

பாட்டுத் தொகை.

(இ-ள்) இந்நூலாசிரியர் பாடிய பாடலின் எண்.

கண்ணாறு பத்மத் தரியயன் போற்றுங் கழைமுத்தர்க்குப்
பண்ணாறுஞ் சொல்வருக் கக்கோவை தன்னைப் பரிவுடனே
வெண்ணா லணியம்பி காபதி வீரையில் வேதியன்சொல்
தொண்ணாறு மெட்டும் படிப்பார்க்கெந் நாளுஞ் சுகமுண்டுமே. (1)

இக்கவியில் கோவையின் பாடற் றொகை தொண்ணாற்றெட்டெனக் கூறி
யிருத்தலால் தகர வருக்கத்திற் கூறிய (தொடை கிடைக்கும்) தொல்லைப்புரம்
என்னும் செய்யுட்களி லொன்று பிறர் பாடலெனத் தோன்றுகின்றது.

நெல்லை வருக்கக் கோவை முற்றிற்று.

வேயீன்ற முத்தர் துணை.

(கௌ) வருட - தடவ. கானலந்தோயும் - காலினலத்தை (அக்கைகள்)
பிடித்துக் கொண்டிருக்கும். குனித்த கூனல் - வளைந்த வளைவு. பானலம் -
பாலினழகு. (கௌ) வை - கூர்மை. குழை - மாந்தழை. அக்களிற்றினே -
அந்த யானையை. (கௌ) வெளவிய - பற்றிய. (கௌ) கண் - கண்ணாகிய,
நூறுபத்மம் - நூறிதழ்த் தாமரை.

அருமையான தமிழ்ப் புத்தகங்கள்.

தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி 182 லி	நூல்கள் பாடிய	தூ. அ. பை
3815 பாடல்கள் கலிக்கோட		3-0-0
கம்பராமாயணம் ஆரண்ய காண்ட	மூலமும் உரையும்	3-8-0
பழநி மாம்பழங்கவிச்சிங்க நாவலரவாகன் பிரபந்தத்திரட்டு	...	2-8-0
திருஞ்ஞாந் தலபுராணம் செய்யுள் (அரும்பதவுரையுடன்)	...	1-8-0
திருஞ்ஞாந் தார்ப் பிரபந்தத்திரட்டு (அரும்பதவுரையுடன்)	...	1-8-0
சிவஞானபாஷ்யம்	...	1-4-0
திருக்குறள் பரிமேலழகருரையுடன் (பாக்கட் சைஸ்)	...	1-0-0
கண்ணவிளக்கம் (ஜோதிஷம்) மூலமும் உரையும்	...	1-0-0
திருக்குறள் வசனம்	...	1-4-0
வீஜயசுந்தரம் தமிழ் நாவல் (இரண்டு பாகமும் 20 படங்களுடன்)	...	1-8-0
ஞானம்பிகை (இரண்டு பாகம் ஒரே பையிண்டு)	...	1-4-0
ஞானசம்பந்தன்	...	1-0-0
மதனகாந்தி (படிப்பதற்கு இன்பமான புதிய தமிழ்நாவல்)	...	1-0-0
கோமதி கோகிலமானது (ஓர் அற்புதத் தமிழ்நாவல்)	...	0-10-0
மாண்டவன் மீண்டமாயம் (ஓர் துப்பறியும் தமிழ் நாவல்)	...	0-8-0
கல்யாணி அல்லது வாழ்வில்தோன்றிய விபத்து (புதிய தமிழ்நாவல்)	...	0-10-0
தியாகராஜன் (இனிய தமிழ் நாவல்)	...	0-8-0
பொற்றொடி (குருமலை சுந்தரம்பிள்ளை இயற்றிய இனியதமிழ்நாவல்)	...	0-13-0
திருக்குறலத் தலபுராணம் (வசனம்)	...	0-12-0
குலோத்துங்க சோழன்கோவை	...	0-12-0
தமிழ் இராமாயணசருக்கார்த்த சங்கீதம் அரியகவிஞர் சா.வி.	}	0-8-0
ரேங்கநாதன் செட்டியார் அவர்கள் இயற்றியது செய்யுள்		
சைவசித்தாந்த விளக்கம்	...	0-12-0
தசகாரி விளக்கம்	...	0-8-0
குமணசரித்	இரண்டாம் பதிப்பு விசேடக்குறிப்புகளுடன்	0-8-0
சித்தாந்த	நிரவளி	0-6-0
இன்னி	சோழவந்தான் அ. சண்முகம்	}
பிள்	இயற்றியது	
சேஷிழார்	தமிழ் (மஹா வித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சி	}
சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது		
குற்றலக் குறவரை	...	0-6-0
அபிதான சிந்தா	(தமிழ்ச்சங்கப்பதிப்பு)	...
தமிழ்ச் சொல்லகராதி உயிரெழுத்து	}	...
முடியுதாரணங்களுடன்		
இரண்டாம் பாகம்	...	4-8-0
பாரதம்	...	3-0-0
வைத்திய சாரசந்திரகம்	...	3-0-0
பன்னூற்றிரட்டு	...	2-0-0
சைவமஞ்சரி	...	1-8-0
ஞானசிந்தம்	...	1-0-0

[இவைகளுக்கு V. P. தபாற்கூலி வேறு.]

மு. ரா. சுந்தராமச்சுவிராயர்,
வித்தியாபாநு ஓபீஸ், விவேகபாநுப் பிரஸ்,
2133ஜடாநுபுரி கோவில் தெரு, மதுரை.